

زنجیره کتیبی گوفاری کوچ

ژماره (۱۰)

لیکولینه وهی ئه ده بی - عیرفانی

دهیری عیشق

کاتیک ناخی مروڤ ده دوی

لیکولینه وه به کی گشتیه له چه مکی عیشق

له شیعره کانی مه دوی دا

عه بدوئلا قه ره داغی

ناوى كتيب: دەيرى عىشق ... كاتىك ناخى مروڧ دەدوى
بابەت: لىكۆلېنەوھى ئەدەبى - عىرفانى
نووسەر: عەبدوللا قەرەداغى
تايپ: نووسەر
دیزاينى ناوەرۆك: حىكمەت مەعرف (ئالين ديزاين)
دیزاينى بەرگ: ئارام شوانى
نۆبەتى چاپ: يەكەم
تیراژ:
چاپخانى:
ژمارەى سپاردن: لە بەرپۆەبەرىتى گشتى كتيبخانى
گشتىيەكان ژمارە () ى سالى (۲۰۱۲) ى
پىدراوہ.

سویاس و پیرانىم بۆ:

– بەرپۆز ئارام شوانى كە ديزاينى بەرگى كرد.

دیارم دەیری عیشقە، جی، بە سووتن بی، لەوی دەگرم
 که من مشتێ چل و چۆم، بە چی بم.. کەلکی کی دەگرم؟
 نەگەییە دامەنی دەستی، دوعا، جا دەبمە خاکی ری
 طە ریکە ی گۆشەگیری بەردەدەم، ئەمجارە ری دەگرم
 که دادی یەئسی خۆم بەردە لا، ئەم عارفە توند بوو
 وتی: ئاخر سەبەینی جەژنە، خۆینی تۆ لە پی دەگرم
 لە رووسووری عیبادەت لام و رووزەردی خەجالتە مام
 بە ناوی سیوی ناوم، باغەوان، و من بەهی دەگرم
 لەسەرخۆ چوونە، شەیدا بوونە، قورپیوانە، سووتانە
 هەتا مردن، مەحەببەت ئیشی زۆرە، ریزی لی دەگرم
 چ شوخە، ئاگرم تی بەردەدات و پیمدەلی: یا شیخ
 بە خاشاکی دەوت: شوعلە عەصامە، دەستی پی دەگرم
 که سینە ی ریشمی، بەو تیری نازە، ئەنجن ئەنجن کرد
 وتی: پەژموردەیه ئەم لالەزارە، ئاوی تی دەگرم
 لە پاداشی قسە ی سەردا، هەمە ئاھ و هەناسە ی گەرم
 کەسی شیتانە بەردم تی گری، من بەرقی تی دەگرم
 شوکر هوشیارە " مەحوی "، تی دەگا دنیا خەراباتە
 که بەدمەستی بکا، ئەهلی، خراپە ی بوچی لی دەگرم

نەك هەر لەم غەزەلە، بەلكو لە تێكپرای غەزەلەكانیدا،
 "مەحوی" پەیرەوی لە ریبازی عیشت دەكات، ئەوەی لە بواری
 صوفیگەریدا بە "عیشتی حەقیقی" ناسراوە، بۆیە ئەگەر بمانەوی
 داكوکی لەو جۆرە پۆلێن کردنە بکەین، بە مەبەستی سەلماندن،
 ئەوا، لە سەرەتاوە، خۆمان دەخەینە داوی "هەڵدان بۆ
 سەلماندنی سەلمێندراو" هەو. ئەم قەناعەتە ناچارم دەكات لە
 سەرەتاوە، تەنھا ئاماژە بۆ ئەوە بکەم کە مەحوی، لە چوارچێوە
 گشتییەکەدا، درێژەپێدەری ئەو رێچکەییە کە پێدەچێ
 سەرەتاکانی رەنگرشتن و پێکھێنانی بگەرێتەو بۆ قوتابخانەی
 عیشتی هیندۆسی ناسراو بە "بهاگافاد گیتا"^(١) و لە ئەزموونی
 صوفیگەریی ئیسلامیدا، بە بۆچوونی کەسانیک^(٢) "رابیعە
 عەدەوی" بە یەکەمین داریژەر و بنیاتنەری ئەم قوتابخانەیە
 دادەنری.

هه لېږاردنی ئهم غه زه له به و مه به سته یه، و پړای
 هاوېچوونیم له گه ل ټیڅپړای ئه و لیکول ره وانه ی "مه حوی" له ژیر
 ناو نیشانی گه وره ی "شاعیرانی کلاسیکی کورد" دا پوښتنه ده که نه،
 هه ولېدریت ئه وه بسه لمېنریت که "یه کیتی بابته" - وحدة
 الموضوع - به سهر هه موو غه زه له که دا، به روونی، زاله. ئه مه ش
 ناکړی به خاسیه تی ټیڅپړای غه زه له کانی شاعیر دابنری، جگه
 له وه ی به زاندنیکي تیروانینه باوه که ی کلاسیزمی تیدا به دی
 ده کړی. هه لېته سه لماندنې ئه و "یه کیتی بابته" ه له م
 غه زه له دا شاعیر ناباته دهره وه ی ریزی شاعیرانی کلاسیزم، به لام
 جوړه تاییه تمه ندییه کی غه زه له که ده خاته پوو، له هه ردو ورووی
 شیوه و ناوه پوکوه، ئه گه رچی پیده چی، به روالته، ئه و
 تاییه تمه ندییه هه له رووی شیوه وه بی.

یه که مین به یت، به کرده وه و له هه موو روویه که وه هه ر
 دهره وه ی غه زه له که یه. له هه ر نو به یتی غه زه له که دا ئاماده یی
 ئه و دهره وه یه به زه قی به دی ده کړیت. له خودی ئه و به یت هه ر
 هه ردو و چوارچیوه ی شوین - کات و هه لوښستی بنه پره تی و
 پاساوه کانی ئه و جوړه هه لوښست و هه رگرتنه به دی ده کړین. وشه ی
 "دیار" که کوو وشه ی "دار" ی هه ربییه و مانای "خانوو" و
 "شوینی نیشته چی بوون" ده به خشی، و به و شیوه کوپه ی:
 "دیار" له و به یت هه ر به دی ده کړی، جگه دهرېرینی گرنگی و

گه وره یی شوینه که، له عهره بیدا پتر بؤ پیشاندانی ناسراوی و پایه داریی خاوه نه که ی به کار هیئراوه، نه گهرچی هیئندجار وشه ی "دار" یش بؤ نه و مه به سته به کار ده هیئری، و ته نانه ت جاری وا هیه هوبه ی خیللی کۆچهر، به تایبته ناودارانیاں بؤ مه به سستیکی تایبته ی، هر وشه ی "دار" ی بؤ به کار هیئراوه، وه کو نه و چامه یه ی "النابعة الذبیانی" که به م شیوه یه ده ست پی ده کات:

یا دار مية بالعلیاء فالسند اقوت،

و طال علیها سالف الأمد^(۳)

له هه موو حاله تیکیشدا، "دار" یان "دیار"، به و ئاراسته یه ی لیره دا مه به سته، نه و شوینه یه که مروف هه موو ژیا نی خوی پیوه گری ده دات، و به مهش چوارچیوه ی کات هه موو ماوه ی ژیا نی، یان بوونی له حاله تی خو له عیشقدا بینین، ده گریته وه. نه م ئامیته کردنه ی کات - شوین، به م شیوه یه ی له ریگه ی چرکردنه وه ی سرووش له وشه یه کی وه کو "دیار" دا، با شاعیر مه به سستیشی نه بووبی، بابه تی سهره کی غزه له که: "عیشق" ی به راده یه ک گهره کردوته وه که هه موو شته کان - به خودی شاعیری عاشقی شه وه - له سایه یدا بچووک و په راویز خراون. له گه وه ره شدا سهرجه می غزه له که له خزمه تی

تىگەيشتىنى شاعىر بۆ ئەم چەمكەدايە و ئەمە رەنگدانەوہى
 ئەزموونى صۆفيگەرييە. بە نىسبەت شاعىرىكى پابەندى سلووكى
 صۆفيگەرييەوہ، بە ويستى خۆى بىت يان بەدەر لەو ويستە، ئەو
 گيانە گشتىيە ھەر بالى بەسەردا دەكىشىت و بوون و بەرھەمى
 دەخاتەزىر كاريگەريى خۆيەوہ.

"دەيرى عىشق" پىكھاتەيەكى گرنگى دوو پىكھىنەرى
 بناغەيىيە، كە گەلەك پىش مەھوى، شاعىرانى صۆفى، بە يەكيان
 ئاشناكرىدون، بەلام ئەم راستىيە ناتوانى لە گرنگى ئەو
 پىكھاتەيە، لەم شوينەدا، كەم بكاوہ، بە تاييەت بەو شىوہيە و
 لە چوارچىوہى ئەو بەيت و غەزەلەدا. شاعىر صۆفييەكى
 موسلمانى شافىيىيە و "دەير" يىش پەرسىتگاي رەبەنە فەلە
 "مەسىحى" يەكانە. بەمەش رەنگە ئەم پىكھاتەيە تا رادەيەك،
 سەير و نامۆ بىتە پىشچا، بەلام لە گەوھەردا ئەو پىكھىنانەوہ
 ئاشتكرىدەوہيە سىروشتى بىنەرەتى عىشقە.. ئەو سىروشتە رىگە
 نادات دووبەرەكى و كىنە، و تەنانەت خۆپەرسىتىش سەرھەلبدات.
 لە ولاتى عىشقدا تەنھا يەك ئاسمان ھەيە.. يەك چەترەيە، يان
 "ئاسمانەكان" و "چەترەكان" و.. تاد، ھەريەك سەرچاوەيان
 ھەيە. ئەمەيان لە رەگە قوولەكانى صۆفيگەريدا، كە رىيازى
 عىشق يەككە لە پىكھىنەرە بناغەيىيەكانى، رەنگدانەوہى
 "يەكتا" يە، و ئەگەر ئىمە قايل بىين بەوہى ئەو بىرۆكەيەى ھەموو

بوون و بوونە وەرەن بە رەنگدانە وە ی "یەکتا" دەزانئ پییگوترئ
 "یەکییتی بوون"، ئەوا دەکرئ ئەم پیکھاتە یە: "دەیری عیشق"
 بە وە لە قەڵەم بە دەین کە لە "یەکییتی ئایینەکان" وە
 هەڵدەقوولئ، بە مەش: "دیارم دەیری عیشقە" دەبیته
 ئاوردانە وە یەکی رەسەنی مرؤف لە سروشتی بوونی خوئ و
 گەرەنە وە بۆ لای سەرچاوە کە ی.. ئەو عیشقەش، بیگومان، هەر
 ئەو یە کە لە ئەدەبیاتی صوفیگەریدا ناوی "عیشقی حەقیقی" ی
 لێنراوە. ئەمە پوختە ی هەر بەرجەستە ی شیکردنە وە ی
 پە یوەندییەکانە، بە لām لێرەدا، لە پەناوە، باس لە دووخالئ گەرنگ
 کراوە: شاعیر خوئ لە نێو کۆمەڵیکدا بە دی دەکات کە
 چوارچێوە ی جوگرافی ی گشتی "دەیری عیشق" کۆیان دەکاتە وە،
 ئەمەش لە هەری می جوگرافیایەکی مەعنە ویدایە. هەموو
 نیشته جییانی ئەو هەری مەش رازیک ی گەرنگ و تاییەت کۆیان
 دەکاتە وە کە خودی "عیشق" هەکیە، و بە روالەت ئەو عیشقە
 لە گەڵ هەموو خەڵکانی دیکەش کۆیان دەکاتە وە، چونکە
 هەمووان پییانخۆشە چەتریکی ئاوەها کۆیان بکاتە وە، و هەر
 ئەمەش هۆی پەسەندی شیعری صوفییانە یە لای هەمووان، بە لām
 راستییە کە ی ئەو یە کە ئەمە دەرەنجامی ئەزموونیکە کە ئەم
 جیهانی عیشقە بە تەواوی لە جیهانی عیشقی ئاسایی
 جیا دەکاتە وە، و ئەمەش سەرچاوە ی هەردوو ناوی "عیشقی

حەقیقی " و "عیشقی مەجازی" یە.

"جی بە سووتن بی لەوئ دەگرم"، بە روالەت جوړه سووربوونکی نائاسایی تیدا بەدی دەکریت. که ئەگەر سووتانیش نرخى ئەو خواسته بیټ دەبی هەر بەدی بهیتری، بەلام ئەگەر لە بناغەدا "دهیری عیشق" "دیار" ی که سیك بیټ، واتە: ئەگەر بە کردەوه ولاتی سروشتی ئەو بیټ، چ پێویست دەکات ئەو نرخه گرانهی بۆ بخاته گرهوهوه؟. کهواتە با بگه‌ڕێنهوه:

" دیارم دهیری عیشقه، جی، بە سووتن بی، لەوئ دەگرم "

ئەگەر خۆمان رابینین لەسەر لیکدانهوهی "دیارم دهیری عیشقه" بهوهی به کردەوه ئاوه‌هایه، ناتوانین خۆمان لە گێژاوی "سەرله‌نوئ سەرهلدانهوهی ناکۆکی نیوان ئەو راگەیاننده و راگەیانندی سووربوون لەسەر وه‌ده‌سته‌هینانی جی لەو شوینه‌دا"

رزگار بکه‌ین. کهواتە دهبی به‌دوای ده‌زوویه‌کی شاراو‌دا بگه‌ڕێین، که به‌ بۆچوونی من، لەم لیکدانه‌ویه‌ی خواره‌وه‌دا به‌دی ده‌کری:

"دیارم" واتە ئەو دیاره‌ی به‌ راستی به‌ هی خۆمی ده‌زانم.. ئەوه‌ی ته‌واوی بوونی خۆمی تیدا به‌دی ده‌که‌م.. ئەو ته‌نها شوینه‌ی خۆمی تیدا ده‌دۆزمه‌وه، یان هەر لیکدانه‌ویه‌کی له‌ وجوړه. ئەم رێچکه‌یه‌ی لیکدانه‌وه به‌ ره‌و ئەوه‌مان ده‌بات که خۆمان له‌ ئاستی راگەیانندی هه‌والیکی راسته‌وخۆدا نه‌بینین، به‌ لکو له‌ ئاستی هه‌لوێستیکی پاشه‌پوژبینانه‌دا. واتە شاعیر ده‌یه‌وئ بلی: که من

دەیری عیشق بەو شوێنە بزەنم کە بە راستی مانای بوونمی تیدا
بەرچەستە دەبی، دەبی هەولی ئەو بە دەم بیگەمی و بە کردەو
بیگەمە "دیار - زید - نیشتمان" ی خۆم، و ئەگەر نرخێ ئەوێش
سووتان بێت ئەو دەبی بیدەم.

بەلام ئایا دەکری مۆڤ هەلۆیستیکی دیاریکراوی هەبێت بی
ئەوێ لە ناخەو پاساویکی دەروونی بەهیزی بۆ ئەو هەلۆیستە
هەبێت؟ بە رۆلەت نەخیر، و بە کردەوێش شاعیر دووهمین بەشی
ئەو بەیتە کردۆتە ئەو پاساوە. پاساوەکەش، بە رۆلەت، روونە:
چل و چۆ بۆ مۆڤ هیچ کەلکیکی نییە جگە ئەوێ بیسووتینی و
خۆی پێ گەرم بکاتەو، یان بۆ هەر مەبەستیکی دیکە
بەکاربینی، بەلام شاعیر مۆڤ و مۆڤ بۆ ئەو جۆرە مەبەستانە
ناسووتینری، خۆی ناسووتینی و خۆی بە سووتان نادات. ئەمە
گرییە کە دەبی وەلامبدریتهو. لەمەش بەولاو ئەو لیچواندەنی
شاعیر بە "مشتیک چل و چۆ"، لە لایەن خۆیەو، ئایا بە راستی
بەو مانایە کە: "من بە هۆی دەردی دلدارییەو ئەوێندە لەپ و
لاواز بووم، بووم بە مشتیک چل و چۆ و کەلکی هیچم پیو
نەماوە"؟^(٤)

ئەگەر بە مەنتیقی "کەلکی هیچم پیو نەماوە، ئیتەر بۆچی
بمێنمەو؟ با لەوی بۆ خۆم یسووتیم!" بێرکەینەو رووبەرۆی
کێشەیهکی سیستماتیکی گەرە دەبینەو. ئەم مەنتیقە گیانی

خۆبەدەستەوهدان (تسلیم) بە دیفاکتۆ (ئەمری واقعی) دەنۆینی،
 بەو مەعنایەى ئەگەر کەلکم پێو مابا خۆم نەدەسوتاند، یان
 لەوئ نەدەمامەو بەسووتیم"، کەچی مەنتیقی بەیتە کە ئەو یە کە
 "چونکە - دیاری عیشق - بە شوینی سروشتی و مانا بە بوون
 بەخشی خۆم دەزانم، ئەوا هەر لەوئ جی دەگرم، هیندەش ئەو"
 جی گرتن" ەم لا مەبەستە و سوورم لەسەری کە تا سنووری نرخى
 سووتان (نەك خۆسووتاندن) یش هەر ئامادەم پى دابگرم. ئەو ی
 شاعیر رایگە یاندوو یەکیکە لە نموونە ئیجگار بەرجەستەکانى کارا
 و کاریگەر کردنى ویست "ارادە"، کەچی لیكدانەو کە
 خۆبەدەستەوهدانى بى دەسەلاتانەى بە شیوەیە کە بەسەرەو
 دیارە کە نەهیشتن و سێکردن (تخدیرى ویست (ارادە) ی
 بەسەرەو زالە. ئەگەر ئەو لیكدانەو یەى "چل و چئو" ئاوەها
 ناکۆک و ناتەبا بوو لەگەل گیانی گشتی بەیتە کە دا و ئەو
 هاودژییەى هینایە ئاراو، چ لیكدانەو یەکی دیکەى لە دەستی ئەو
 ئالۆزییە رزگارمان دەکات؟ هیندەى پەیوەندیی بە "چل و
 چئو" بوونەو هەیه، دەکری دوو ریگەى لیكدانەو بەگرینەبەر بى
 ئەو ی خۆمان دووچارى هیچ جۆرە هاودژییە ک بەکەین:

۱. دەستپیکردن لە "چل و چئو" ەو، بەو پێیەى بۆ
 سووتان - نەك خۆ سووتاندن - دەست دەدات -، و بەمەش
 مانایە ک بە بوونی دەبەخشى. واتە: لە بووندا ئەکىکی

پێسپێردراوه، ئەو ئەركه دهيكاته شتیکی مه‌عنادار و به‌كه‌لك،
 نه‌ك بی كه‌لك. به‌لام بۆ ئەوه‌ی به‌كه‌لك بیته‌ ده‌بی له‌ شوینی
 شیاوی خۆیدا دابنری. واته‌ بۆ سووتان ته‌رخان بکری، ده‌نا بی
 كه‌لك ده‌بیته‌.

۲. خودی "چل و چۆ" ه‌كه‌، له‌ رووی ره‌نگه‌وه‌، ره‌نگیکی
 ئیجگار نزیکی له‌ ئاگر هه‌یه‌، به‌مه‌ش له‌ رووی شیوه‌شه‌وه‌ - نه‌ك
 ته‌نها له‌ رووی ناوه‌پۆكه‌وه‌ - په‌یوه‌ندییه‌کی به‌هێز له‌ نیوان "چل
 و چۆ" و "ئاگر" دا هه‌یه‌، یان له‌ نیوان سووتاو و سووتینه‌ردا
 هه‌یه‌. ئەمه‌ش په‌یوه‌ندیی نیوان عیشق (ئاگر - سووتینه‌ر) و
 عاشق (چل و چۆ - سووتاو یان سووتینه‌راو) ه‌. ه‌ردوو رووی
 شیوه‌ و ناوه‌پۆکی به‌ ته‌واوی پێكه‌وه‌ گونجاری په‌یوه‌ندیی نیوان
 عاشق و مه‌عشوق تایبه‌تمه‌ندییه‌کی دیکه‌شیان هه‌یه‌ كه‌ له‌
 په‌یوه‌ندیی ئاسایی نیوان سووتاو و سووتینه‌ر جودایان ده‌كاته‌وه‌.
 له‌م نمونه‌یه‌دا سووتاو، نه‌ك هه‌ر له‌ سووتینه‌ر بێزار نییه‌، به‌لكو
 خۆی به‌ دوویدا ده‌گه‌ڕێ و مانای بوونی خۆی له‌و سووتانه‌دا
 ده‌بینیته‌وه‌، ئەمه‌ش، به‌ گوزارشتی ده‌رونیی شاعیر خۆی له‌
 شوینیکی دیکه‌دا، سروشتی بناغه‌یی عیشقه‌:

ئهی مه‌حه‌به‌ته‌، ئاگریکی هێنده‌ خو‌ش و دل‌نشین
 ئەو كه‌سه‌ی سووتووته‌، هه‌ر ئەو هه‌ول ئەدا بۆ سووبه‌سووت

۹ ت / ۴ ل ۷۹

بەلام لە سووتانی ئاساییدا سووتینەر، ئەگەر کۆتایی بە
 بوونی سووتان نەهێنێ، ئەوا کاریگەرییەکی ئەوتۆی بەسەر
 جێدەهێڵێ کە شوێنێکی جەستەیی لەکار دەخات یان دەشێوێنێ،
 یان بەلای کەمەوێ بێرەوهرییەکی تالی ئەوتۆی بۆ دروست دەکات
 کە بە درێژایی ژیاڵی لەبیری ناچیتەوێ. بەمەش تێکپاری یەکەمین
 بەیت بەم شیوەیەیی خوارەوێ لێک دەدرێتەوێ:

ولات و شوێنی راستەقینەیی من ئەوێە کە تەنھا یاسایی
 عیشتی تێدا سەرەوێ. ئەو یاسایی عاشق لە سایەیدا بوونی
 خۆی لە سووتان و خۆبەختکردن بۆ عیشتەکەیی دەبینێ، منیش
 چل و چۆم... چ بە شیوە و چ بە ناوێرۆک هەر ئەوێ مەعنا بە
 بوونم دەبەخشی کە دڵسۆز بێم بۆ سروشتی خۆم، کە سووتانە.
 لێرەوێ، بە سووربوونەوێ، خیانت لەو سروشتی خۆم ناکەم و
 بە دڵنیاوییەوێ، بە سووتان، لە شوێنی سروشتی خۆمدا جێ
 دەگرم.

کێشەیی سووتانەکە هێشتا وەک خۆی ماوەتەوێ، ئەگەر
 بڵێین: "یەکیەک دەسووتی" دەبێ بزانی بە چ مەعناوەک و بۆچی
 دەسووتی، و ئایا بەو عیشتە ئاسایی و باوەی نیو خەلک حالەتی
 راستەقینەیی سووتانی هەرکەسیک، بە تاییبەت پیاویک، هەیه
 باسی لێوێ بکری؟. ئایا ئەو عیشتە خۆی ئاگرە یان سروشتی
 ئاگری هەیه؟ وەلامی ئەم پرسیارانە کرۆکی لێکدانەوێ

سیستەماتیککی ئەوجۆره دەقانهیه که له داهێنانیاندا میتۆدیککی تایبەت، بە شیوەیەکی راستەوخۆ یان ناپراستەوخۆ، ئامادەیی تەواو و بەهێزی هەیە، و پێویستە ئەو میتۆدە فەرمانۆش نەکرێت. له سەرەتای ئەم خۆبەدەستەدا ئاماژەکراوە بۆ ئەو راستییەکی که غەزەلەکه له بوارێ "عیشتی حەقیقی" دایە، بۆیە میتۆدەکهش هێ خۆدی ئەو بوارەیه .

گرنگترین ئەو خالانە ی لەم میتۆدەدا رۆلی سەرەکی دەبینن بریتین لەوێ:

- ئەو عیشتە دەرەنجامی ئاوردانەوێ لوتف - ئامێزی خۆدی مەعشوقە له عاشق، بەو مەعنایەکی: ئەگەر ئەو لوتفە نەبێ عیشت ئاگر له دلی عاشق بەردەدات و نە لافی عیشت بنەمای راستەقینە دەبێت. ئەمەش بەندە بە تەجەللی "دەرکەوتن"ی ناپراستەوخۆی مەعشوقەوێ بۆ عاشق، که له گەوهەریدا بپاریکی ئەزەلییه و سەرچاوەی بوونیشە. صۆفییان ئەو مەسەلەیه، له رووی سەرچاوەی بناغەییەو، بە چەمکی رۆژی پەخشان "یوم الذر" ی قورئانی، که له ئەدەبیاتی صۆفیگەری کوردیدا به "رۆژی ئەلەست" و "رۆژی ئەزەل" و ناوی دیکەش ناسراوه، دەبەستەو، وەکو له م ئایەتە پیرۆزەدا هاتوو:

. / .

تەجەللی - دەرکەوتن - ەکەش بەم ئایەتە پیرۆزە دەبەستەنەو:

. /

لەم سەرۆبەندەدا (حافظی شیرازی) دەلی:

در ازل پرتو حسنت ز تجلی دم زد

عشق پیدا شد و آتش بهمه عالم زد

دیوان حافظ غ ۱۵۲ / ص ۱۷۶

- ئەم میتۆدە لە ئەزموونی رەوانیی عاشقەو ئەمرازە
سیستەماتیکییەکانی، بە خودی سیستەم ئەپستمۆلۆژی (مەعریفی)
یەکەشەو، وەدەستەهێنیت، بۆیە ئەزموون (واتە لایەنە
کرەکی - عەمەلی - یەکە) سەرچاوەی ەموو زانیارییەکە، بە
شیوەیەکی روونتر: رەوشت (ئیتیک - ئەخلاق) بناغە و ژێرخانە و
زانیاری (مەعریفە) سەرخانە. گەورە صۆفییان لەبارەي ئەم

مهسه له يه وه ژوريان گوتووه، عه مری کوړی عوسمانی مه ککی له باره ی چیه تی - ماهیه - ی صوفیگه رییه وه ده لئ: "ئوه یه که بهنده له هر کاتیکیدا بهو شته وه خه ریک بیت که بو ئه و کاته ی له هه موو شتیکی دیکه گرنگ و پیویست تره" ^(۵). ئه بو تالیبی مه ککی له روانگه ی له خود پیچینه وه وه - محاسبة النفس - ده پروانیتته صوفیگه ری و ده لئ: "ئوه یه که بهنده له کاتی ده رکه وتنی هیممه ت و ده سته پیکردنی جموجو لدا هه لوه سته یه ک بکات و پاشان خولیا - خاطر -، که جمه ی دلّه، له شله ژان، که رهفتاری جهسته یه، جیا بکاته وه، و.. ئه گهر ده رکه وت بو خوا و له پړی وه ده سته پینانی ره زامه ندی ئه وه، له سه ری به رده وام ده بیت" ^(۶). کلابازی / ش ده لئ: "صوفییان خه لکانیکن پشتیان له دنیا کرد و له ولات ده رچوون و له دؤست و ئاشنای نیو خه لکه که دوور که وتنه وه، و به ولاتاندا گه پان و سکیان برسی کرد و له جلوه برگی ناپیویست خویان بیبهش کرد، و له م دنیا یه هیچ شتیکیان نه برد جگه ئه وه ی عه وره تیک داده پوښی یان برسیتییه ک لاده بات" ^(۷)

- پاش ره زامه ندی بناغه یی مه عشوق، له ئه زمونی صوفیکه ریدا مه سه له ی به رده وامی له سه ر برینی قوناغه یه ک به دوا ی یه که کانی ئه زمونه که و سه لماندن ی ویستی پیویستی ئه و به رده وامیه خالیکی گرنگه و ده بی بایه خی گه وره ی بدریټی.

بەشیکی بەرچاوی ئەم مەسەلەیه بەندە بە پاراستنی رازە
 گرنگەکانی بوارەکە، کە هی عیشقەکەشن، لە ئەنجامی ئەم
 پاراستنی رازەدا، کە ئەرکیکی ئیجگار سەختیشە، عاشق دەتوانی
 لەو جیهانەدا شوین پییەك بۆ خۆی بدۆزیتەو. دوو سەری ھەرە
 بەرجەستەئە ئەم لایەنە بریتین لە ترس (خوف) و تکا (رجاء)..
 ترس لە سستبوونی ویست لە ھەر قوناغیکدا و چۆکدادان و
 مانەو.. ئەو مانەو ھەیهی ھەموو شتێک دەشیوینی و
 دەرەنجامەکان، بە تەواوی بە پیچەوانەئە مەبەست دەگۆریت و
 ئاوەژوو دەکاتەو، "مەحوی" لە شوینیکی دیکەدا، زۆر
 وردەکارانە و بە جوانی ئەمە دەرەبێ:

لە جی مانەو ترش و تالت دەکات تری بوو بە سرکە، عەسەل
 بوو بە سەم

– ۲۳۶ / ۵۱۲ ل

چونکە لە عورفی ئەم ئەزمونەدا راوەستان نییە، بۆیە
 مانەو لە ھوكمی گەرانیوەدایە. لە عیشقدا، بە تاییەت،
 پیادەکردنی ویست بەردەوامییە لەسەری تا گەیشتنە پلەئە
 سووتان:

سەکینەئە مەرئەبەئە سووتانیە ئاتەش پەرستی عیشت
 ئەگەر صاحب ئیرادەت بی، عەجەب پیریکی پەروانە

۲۸۷ ل ۴۵۷

ترس له ودهش که سهرتاسه ری ئه زمونه که تاقیکردنه ودهیه،
تاقیکدنه ودهیه که مړوځ تییدا، به ته واوی، نه زانه له ودهی چی دیته
پیشی، بویه ناشزانی دهبی چبکات، ئه م نه زانینه هه موو شتیکی
لی ده گوریت و رووبه پرووی سهرسامی ته واوی ده کاته وه:

به پیر ئه و ماهه وه چووم و به سهر چووم پهری بوو، ئه و نه بوو،
شه و بوو، به سهر چووم

ته لی نیږگسم و باغی حیره تم پی، به فهر هات، و وه کو
گول زوو به سهر چووم *

۷م ۱۲ ل ۲۲۴-۲۲۵

ئهم سهرسامیه هینده عاشق بی ده سالات ده کات که
ته نها به چرای نیازپاکی ده توانی ریگهی خوی بدوزیته وه..
لیره شه وه بایه خی گه وره ی " دل "، که نیشتمانی هه ر نیازیکه،
دیته ئاراوه، ئه و دله ی هینده خو به ده ست مه عشو وقه وه ده دات و
پشتی پی ده به ستی که خاوه نه که ی به ته واوی فهراموش ده کات:

دل له ســـــــــــــــــینه م هیجره تی کرد و وتی:

بوونه، عومری، فهرشی ئاته شهـــــــــخانه، بوچ ؟

۱چ ۳ ل ۹۵

ئەو دەسەلاتە یار ھەیتە و دلی عاشقانی پی
داگیردە کات دەسەلاتیکی ھەمەلایەنە و گشتگیرە:

کە ی دل دەسینری لە بتی، سەندبیتی ئەو

لیوی لە میسر و زولفی لە چینی خەراج و باج

ا ج ٥ ل ٩٣

ئەو سەرسامییە پیش چەند دپێک ئاماژە ی بۆ کرا، کە
دەشبیتە مایە ی بی دەسەلاتی مرقف، مەرج نییە تەنها
سەرچاوە کە ی نەزانین بی. ھەر جۆرە ستەمیک مرقف لە خۆی بکات
بەرەو ئەو ئاقارە ی دەبات. ئەو ستەمە سەرەتای ھەنگاونانە - بە
داڕشتنی تاییبەتی صوفیان - بەرەو دامالینی ئەو رووناکییە ی
جەوھەری مرقف، و داپۆشین ی "ئاوینە ی دل" بەو "لە کە" یە ی،
ئەگەر وریای نە بین پەرە دەستین ی و ھەموو دل دەگریتەو،
ئەمەش لە رۆحی فەرموودە یەکی پیغەمبەر (ص) ھو وەرگیراوە:
(ئەگەر بەندە گوناھیکی کرد خالیکی رەش بەسەر دلییەو
دروست دەبی، ئەگەر پاشگەز ببیتەو و تۆبە بکات بیگەرد
دەبیتەو و ئەگەر بۆی بگەریتەو خالەکان زیاتر دەبن تا دلی
دادەپۆشن)^(٨)، خودی ئەو فەرموودە یەش ئاماژە بۆ ئەم ئایەتە
پیرۆزە دەکات:

و بەمەش ئەو جەوھەرە ی خۆی لە دەستدەدات

کە بۆی دروستکراوە، و ئەگەر ئاوردانەوێ جیدیێ نەبێ بۆ ئەو
 حالە ی خۆی ئەوا دل دەرگای تیگەیشتن و دەرککردنی بە روودا
 دادەخری:

ئەو /
 جەوھەرە ی دل دەکاتە سەرچاوە ی زانست، بەو مەرجە ی بە
 رووناکی عیشق ئاوەدان بێ، مەحوی دەلی:

دل لە ئیدراکی حەقیقەت بێ بەشە بێ داغی عیشق
 "مەحبوب" دانا دەبێ بەم چاوە بینایی بکا
 ١٩٦٧ ل ١٩
 ئەم ئەزموونی صۆفیگەرییە، لە ئاساییترین حالەتیدا، کە
 مەزەق لە لایەن مەعشوقەو بە بۆ ئەزمونە کە هەلبژێردرا، و
 سەرەپای ئەوەش لە هەستیارترین جەمگیدا لە ئاستی سەختی
 ئەرکە کەیدا نەبوو، مەعشوق ئەو ئەزمونە ی هێندە لی سەخت
 دەکات کە لە هەموو دەورووبەر و پەناگە یەکی دادەبڕێت، و تاک و
 تەنیا، رووبەرووی خۆیەتی و چارەنۆسی خۆی دەکاتەو،
 ئەمەشیان هەر لە رووی لوتفەوێ. صۆفییهکان، لە نیۆ قورئانی
 پیرۆزدا چەندین نمونەیان لە بەردەستدایە. ئەوەتا حەزەرەتی
 یونس (د.خ)، کە پشت لە ئەرکی سەرشاری دەکات، رووبەرووی

ئەو چارەنووسی تاریکی و تەنیاپییە ئیو سکی نەهەنگ
دەکرێتەو:

/

لە ژیاانی یارانێ پیڤەمبەریشدا (ص) ، دواکەوتنی سی
کەس لە یاران، بەبی پاساوی گونجاو، لە جیهاد، کە بریتی بوون
لە کەعبی کوپی مالیک لە تیرە ی بەنی سەلمە و هیلالی کوپی
ئومەییە لە تیرە ی بەنی واقیف و مەرارە ی کوپی رەبیع لە تیرە ی
عەمرۆ بن عەوف، بوو مایە ی ئەو ی رووبەرووی چارەنووسی
ترسناکی ئۆقرە لێهەلگرتن بێنەو تا ئەو رادە ی زەوویان، بەو
هەموو بەرینییه، لی تەنگ ببیت:

/

() وەکو سەرئەج دەدری، ئەم
تاقیکردنەو سەختە، کە لە چوارچێوە ی زاراو قورئانییەکاندا
وشە ی "فتنة" ^(١٠) شی بو بەکار دەهێنری، هەمیشە بە نەسبەت
ئەوانەو کە بە "دل" یکی خاوینەو: "إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ وَأِنَّمَا
لِكُلِّ امْرِئٍ مَا نَوَى" ^(١١)، روو لە عیشقە کە یان دەکەن و ئەرکەکانی
بەجێ دەهێنن، لوتفیک لە ئارادایە. ئەو لوتفە لەو دایە کە هەلەکار
بوازی بەخۆداچوونەو ی دەدری، و بەمەش پتر رێوشوونی

ئەرکەکانی دەدۆزیتەو .. واتە گومپا ناکری:

لێرەوێه کە / /
تەنە پەنای عاشق ھەر خودی مەعشوقە، و ئەو پێویستی
"فقر" ھ گەورەیی عاشق بۆ مەعشوق، لە ھەمانکات و شوێندا،
بێ نیازی "استغناء" یتى لە ھەر کەس و شتێک لە دەرەوێ
مەعشوق و عیشتەکەى:

تۆ نەبى مەلجەئى من بى (ابدا) نیمە مەلان لەو دەرە بێتو
دەرم کەى، بە خودا نیمە مەلان
شوکرى حەق بەردەری ھەر فەقرە ئیقامەتگاہم بەر
دەروبارى نە سولتان ونە شا نیمە مەلان

١١٦ و ١١٧ ل

ئەمە جەوھەرى مەسەلەکە و ئەو رازەییە کە، ئەگەر بە
سووتانیش بێت، یان بە ھەر نرخیکى دیکە کە بەلای خەلکانى
ئاساییەو زۆر قورسە، عاشق تەنە لە دەیری عیشتدا شوینی
خۆی دەبینی، و ئەوێ لەویدا بەدی دەکات، لە ھەر شتێکى
دیکە بەلایەو خۆشترە:

خەلاصیی بوونی قەت ناوی ئەسیری زولفی زنجیرت

لەبەر تیرت، مەلەك بی، هەلفرینی نەبوو نەخچیرت

٤١ ل ٦٦

بەلام ئایا شاعیر لەو "دەیری عیشق" دا جیگیر بوو؟
 وەلامی ئەم پرسیارە لە روانگەى خودی ئەزمونەكەو،
 نەك تەنھا بەم غەزەلە بەلكو بە هەموو دیوانەكەش ئاسان نییە،
 ئەركی ئەم خویندەوێە تەنھا بەكارھێنانی ھێڵە سەرەکییەکانی
 میتۆدی لیکۆلینەوێ صۆفیگەرانیە بۆ لیکدانەوێ دەق، نەك
 حوكمدان بەسەر خودی ئەزمونەكە، بۆیە ئەو یەكەمین بەیتە
 دەكرێتە دەسپێك و سەرەتاگە، بەو مەبەستەى سەرجمەى
 غەزەلەكە بكرێتە نیشانیەك بۆ كۆششى ئەنجامگیریكردن،
 ئەمەش تەنھا لە رێگەى دیاریكردن و چاودێرى رەوتى گەشەى
 واتا -مەعنا-، لە روانگەى میتۆدی ئاماژە بۆ كراوەو، و
 ھەلبژاردنى ئەو ئاماژەییەى لەگەڵ ئاراستە گشتییەكەدا دەگونجی.
 لە دووھەمین بەیتدا، بە روالەت، ئاراستەكە دەگۆردرێت: لە
 عیشقەو بۆ خودی مەعشوق "نەگەییە دامەنى دەستی
 دوعا"، بەلام ئایا مەعشوق "دل لێچو" سەرچاوەى
 عیشقەكەش نییە؟ واتە: ئایا بە كردەو ئاراستەكە گۆراوە؟ ئەمە
 لە لایەكەو.. لە لایەكى دیکەشەو گرنگە لە ئاستى لیکدانەوێ
 بەیتەكەدا، بە گشتى ھەلۆستە بكەین، و لە لیکدانەوێ

وشه‌کانه‌وه ده‌ست پئ بکه‌ین، به تایبه‌ت ئه‌وانه‌ی له پیکه‌ینانی
 تیکرپای به‌یته‌که‌دا شوینی تایبه‌تیاں هه‌یه، به‌و راده‌یه‌ی ده‌کرئ به
 "به‌ردی گوشه" ^(۱۲) ی ئه‌و بونیاده‌ی له‌قه‌له‌م بده‌ین. له‌سه‌روو، و
 پیش هه‌موو وشه‌یه‌کی دیکه‌ش پئویسته وشه‌ی "دامه‌ن"
 بخړیته‌ژیر رۆشنایه‌وه .. ئایا ده‌گونجی به‌مه‌عنای "داوین" له‌م
 به‌یته‌دا به‌کار هی‌نرا بی؟، و ئه‌گه‌ر ئه‌و مه‌عنایه‌ ببه‌خشی، ئایا
 گرئ و گۆلی ئیجگار گه‌وره و به‌رچاومان بۆ دروست ناکات؟

وشه‌ی دامه‌ن "دامن" ی فارسی، له‌بناغه‌دا مه‌عنای چمک و
 به‌شی خواره‌وه‌ی شت ده‌به‌خشی، به‌پچه‌وانه‌ی "بالا - بالا" که
 به‌شی سه‌ره‌وه‌ی شته. له‌زمانی کوردی و له‌شوینه جیاجیاکاندا
 چه‌ندین وشه‌ی وه‌کو "دامان"، "داوان"، "دامین" و "داوین" یش
 به‌کارده‌هینرین، که ئه‌مه‌ی دواپیان مه‌عنایه‌کی زاراوه‌یی تایبه‌تی
 به‌خۆوه‌گرتووه، و مامۆستایانی لیکده‌ره‌وه‌ی "دیوانی
 مه‌حوی" ش هه‌ر به‌و مه‌عنایه‌ به‌کاریانه‌یناوه. وشه‌ی دوعا "دعا
 ء" ی عه‌ره‌بیش روونه که مه‌عنای "تکا"، "نزا" و "پارانه‌وه"
 ده‌به‌خشی. لیکدانه‌وه‌ی مامۆستایان بۆ "نه‌گه‌یه‌یه دامه‌نی
 ده‌ستی دوعا" به‌م شیوه‌یه‌یه: "هه‌رچه‌ندم کرد (له
 گوشه‌گیریدا) ده‌ستی پارانه‌وه‌م نه‌گه‌یشه‌ داوینی یار".

پیش ئه‌وه‌ی پیکهاته‌ی لیکدانه‌وه‌کی مامۆستایان
 شیبکه‌ینه‌وه، به‌مه‌به‌ستی داوه‌ریکردنی مه‌نتیقیانه، به

پښوېستى د هزانم ناماز ه بڼو ته وه بگه م كه سووكه كيښه يه كى
خالبه نديشمان ليړه دا ه يه . به پيى تهو خالبه ندييه ل ه
ديوانه كه دا به دى ده كړيټ، كه هېچ كوښايه ك له نيوان هر چوار
وشه ي پيكه پنه رى رسته كه دا نيه، به كرده وه ناتوانرئ باس له
بوونى "رسته" بكرى، چونكه "دامنه" دراو ته پال "دهست" و
تهو يش دراو ته پال "دوعا"، و به مهش "بكر - فاعل"
نه ناسراو ده بى، واته "شتي ك؟ نه گه يشته دامنه دى ده ستي
دوعا"، ليړه شدا، جگه تهو دى تووشى گيژاوى چييه تى "ماهيه"
ى تهو "شت؟" ه ده بين ، به ئاسانيش ناتوانين له گيژاوى
مه به ست له: "دامنه دى ده ستي دوعا" خو مان رزگار بگه ين، به لام
مه به ستي ماموستانيان تهو دى نيه كه "بكر" ناو ه ها به
نه ناسراوى بميني تهو، چونكه له ليكدانه وه كه دا روونه كه
"ده ستي دوعا - ده ستي پارانه وه" به بكر دانراوه، به لام به پيى
خودى تهو ليكدانه وه ديهش ده بوو تهو رسته يه بهم شيو ديه
بنووسرايه: "نه گه ييه دامنه دى، ده ستي دوعا". ئاشكر اشه كه
به هوى پښوېستى شيعرييه وه، بكر له سهره تاي رسته وه بڼو
كوټايى گوڼز راو ته وه.

به گه‌پانه‌وه بۆ لیکدانه‌وه که .. به‌رز کردنه‌وهی "ده‌ستی
پارپانه‌وه"، له کورده‌واریدا، هه‌ر به‌و ده‌رب‌پینه‌ش باوه: "ده‌ستی
پارپانه‌وه"، و له کرۆکی مه‌سه‌له‌که‌شدا، ئه‌مه‌ گواسته‌نه‌وهی

دەقاودەقی نیازمەندبوونی بەنده - حاجة العبد - و نیاز به جیهینهەر - قاضي الحاجات - بوونی خودایە . ئهوهی ئهه کێشهیهی لێره دا هیناوه ته ئاراوه وشه‌ی "داوین" ه. له‌م رسته‌یه‌ی لیکدانه‌وه‌که‌دا: "ده‌ستی پاران‌ه‌وه‌م نه‌گه‌یشه‌ داوینی یار" ، ئایا ده‌توانی پیه‌ به‌ مه‌عنایه‌کی روونی بی گری و گۆل بریت؟ .. واته‌: ئایا "ده‌ستیکی پاران‌ه‌وه‌" هه‌یه‌ بگاته‌ "داوینی یار" یك، و بۆچی بیگاتی؟ خودی وشه‌ی "داوین" چ ده‌گه‌یه‌نی؟ هینده‌ی من ئاگام لی بووبی وشه‌ی "داوین" زۆر که‌م به‌ مه‌عنا زمانه‌وانیه‌که‌ی له‌ ده‌قی داهینه‌رانه‌ی کوردیدا به‌کار هینراوه‌، یه‌کیکیش له‌و ده‌قه‌ داهینه‌رانه‌ که‌مه‌ ئه‌م نمونه‌یه‌ی لای "گۆران" ه:

بلی به‌و بووکی تازه‌ی یه‌ك شه‌وه‌م گه‌ر هاته‌ سه‌ر نه‌عشم،
نه‌لی خوی بۆ وه‌ته‌ن کوشت و له‌ پیی عه‌شقی منا نه‌ژیا
وه‌ظیفه‌م بوو له‌ پیناوی ولاتی‌کدا سه‌رم به‌خشم:
که‌ توی په‌روه‌رده‌ کرد بۆ من له‌ داوینی چیا و که‌ژیا^(۱۳)

که‌ به‌ مه‌عنا‌ی "به‌شی خواره‌وه‌"، بنار و دامینی چیا هاتووه‌، له‌و چه‌ند نمونه‌ که‌مه‌ به‌ولاوه‌، له‌ ئه‌ده‌بیات و زمانی گفتوگۆی رۆژانه‌ی کوردیشدا، بۆ هه‌یچ مه‌عنایه‌کی دیکه‌ به‌کارنه‌هینراوه‌ جگه‌ ئاماژه‌کردن بۆ شوینیکی تایبه‌تی مرقف، چ

نیرینه بیت و چ میینه. هیندهش کورد ئو شوینه ی به ههستیار زانیوه که به شیکی ئیجگار به رجهسته و گرنگی رهوشتی مړوڅ به "داوین" هوه گریدراوه. که دهگوتری: "فلانه کهس داوینپاکه یان داوینپیس" مه بهسته که ئه وهیه که داوینی به شیوهیه کی رهوا یان نارپهوا، به پیی نه ریتی کورده واریی پشت ئه ستوور به ئایین، به کاردینئ. ئه م چرکړدنه وهیهش له خورپا نه هاتووه، و ته نها له نیو فرههنگی زماندا به دی ناکری، به لکو له پوښاک و رهفتاری کومه لایه تی و هه موو لایه نیکی په یوه نندیداری دیکه ی هه تقوولاو لهو نه ریته وه به دی ده کری.

له به رانبر به کارهینانی وشه ی "داوین" پتر به و مه عنایه ی روونکریه وه، وشه کانی "دامان" و "داوان" و "دامین" یش پتر هر به مه عنا زمانه وانیه که ی خوی، واته: "به شی خواره وهی شت" به کارده هیئرین، ئه گهرچی به مه عنای "ئامیز - باوهش" یش به کارده هیئرین، به لام بی ئه وهی ئاماژه سیکسیه که یان تیدا مه به ست بیت.

ئوه ی له لیكدانه وه ئاماژه بؤ کراوه که ی ماموستایاندا به دی ده کری به کارهینانی وشه ی "داوین" ه به مه عنا زمانه وانیه که ی، ئاشکراشه ئه و شیوه به کارهینانه زیانیکی گوره ده گیه نیته به های شیعریی ئه و به یته و هه موو غه زه له که، و به ته وای له ئاراسته ی گشتیی غه زه له که دووری ده خاته وه، له مهش

بەولاه گری - کویرهیهکی سەیر دەخاته بەردەم هیلی گشتیی دەقەکە، و رووبەپووی جوړه تیکە لکرنیکی نەگونجای چه مکیکی مەعنەویی لە ماددە دامالراوی وەکو "دوعا - نزا - پارانه وە"، کە بە تەواوی لایەنی رەوانی - رۆحی - ی بەسەر وە زالە، و چه مکیکی سنوور بۆ کیشراوی فیزیکی وەکو "داوین" - کە بە تەواوی ئیحای ئارەزووخوازی دەبەخشی - دەبینە وە. ئەوەی پتر ئە و لایەنی ئارەزووخوازییە چرتر کردۆتە وە ئە ئیحایە کە "دەست" بگاتە "داوین" ی یار، ئەگەرچی دەستی پارانه وەش بیّت، وەکو لە لیکدانە وە کە دا هاتووە. بۆ ئەوەی بە شیوەیهکی بابەتیانە تر ئە و لیکدانە وە یە هەلبەسەنگینن، پیویستە هەلۆهستەیه کە لە ئاستی وشە "دەست" یشدا بکەین.

بەدەر لە مەعنا ئاساییە کە ی، کورد وشە "دەست" ی بە مەعنا "دەسلات" و "پشکی بەشداری" و "کاریگەری" ش بەکارهێناوە، هەلبەتە لە کاتی کدا کە ئە و وشە بە تەنیا - وەکو وشەیهکی سادە - بەکار بیّت، ئە کە بە شیوەی بەشیکی وشەیهکی لیکدراوی وەکو "دەستسپی"، بە مەعنا ئەوەی لیۆهشاوویی و شارەزایی لە کاردا نییە، یان "دەستزیر"، بە مەعنا ئەوەی لە نێو کاردا هێندە قالبۆتە وە کە پیۆه دیارە، یان بە مەعنا ماندوو و زەحمەتکیش، و "دەستبەسەر" و "ژێردەستە" بە مەعنا دیل و ئەوەی لە ژێر فەرمانی کەسی دیکە دایە، و "دەستەمۆ" و

"بەیدەست" یش بە مەعنای راھاتوو و رامکراو - مائی کراو -،
مەحوی دەلی:

چاوەکە ی بەیدەستی مەستی، کەچی ھەر بە لەحظی
فیتنەیی بەرپا دەکا

٢٤ ل ٦٨

واتە، لە کاتی کدا ئەو وشە یە بەشدار نەبێت لە پیکھێنانی
ئیدیۆمیک یان وشە یەکی لیکدراو، تەنھا وەکو کینایە بۆ
"دەسلات" و "کاریگەری" و "پشکی بەشدار" بەکار دەھێنرێ،
نموونە ی ئەمەش زۆرە، مەحوی خۆی دەلی:

غەنیمەتە، بە دەم و دەستی بگرە دامەنی دۆست لە دەستی
خۆتی مەدە، داویە خودا تا دەست
ھیلاکی دەستی حەناییتە، کوشتە بی دەمی تیغ ئەمن
شکاری پابەستە و، و ئەتۆ با دەست

٥ ت ٧٤ ل ٧٠ و ٧١

کە لە یەکەمین بەشی یەکەمین بەیتدا وشە ی "دەست" بە
مەعنای ئاسایی بەکارھێنراوە، بەلام لە دووەمین بەشدا جاریک
وەکو ئیدیۆم بە مەعنای "لە کێسدان - لە دەستدان" و
جاریکیش وەکو کینایە بۆ دەسلات بەکارھێنراوە، لە یەکەمین
بەشی دووەمین بەیتیشدا ھەر بە مەعنا ئاساییەکە ی و دووەمین

بەشیدا وەکو کینایە بۆ ھیز و دەسەلات بەکارھێنراوە.

ئەو شیوە بەکارھێنانە ی وشە ی دەست لە لێکدانە وەکە دا ئیدیۆم نییە، کەواتە یان دەبی بە مەعنا زمانەوانییە ئاساییە کە ی بەکارھێنرابی، یان وەکو کینایە ک بۆ "دەسەلات" و "کاریگەری"، لەم حالەتە دا دەبی لێکدانە وەکە بەم مەعنا یە بیّت: "دەسەلاتی پارانە وەم" یان "کاریگەری پارانە وەم" نەگەییە داوینی یار، ئەمە چ مەعنا یە ک دەبەخشی؟

رەنگە بگوتری "دەست" لەو لێکدانە وە یە دا وەکو ئیدیۆم بەکارھێنراوە و "دەستم نەگەییە داوینی یار" شیوە دەرپرینکی دیکە ی "دەست بە دامینی یار نەبووم" ه، واتە: "یارگوپی لە پارانە وەم نەگرت" کە پیمگووت: "دەخیلتم"، و ھەردوو وشە ی "داوین" و "دامین" ھەمان مەعنا یان ھە یە. ئەگەرچی ئەمجۆرە مەعنا کردنە ی ئەو رستە یە گونجاو و مەنتیقی خۆ ی ھە یە، بەلام ئەو جۆرە "پارانە وە" یە ی لێرە دا بە دی دەکریّت تکا بە - رجاء، - نە ک "دوعا - دعاء". جیاوازی ئەم دوو چەمکە ش زۆر روون و گەرە یە.

دەرەنجامی ئەو کیشە یە ی لێکدانە وە ی مامۆستایان دروستی دەکات، ھاوئێچوونی خۆم لە گەل مامۆستایان لەو خالە دا دوور دەبێم کە لە لێکدانە وە ی ئەو بەیتە دا دەبی پە ی بەو راستییە بھین کە شاعیر نایە و ئی ھە والیکمان پیرا بگە یە ئی و بلی:

"خه لکینه دهستم نه گه ییہ دامه نی یار"، چونکه نه گهر وا بی وشه ی "جا" له "جا" دهمه خاکی ری "دا هیچ شوینیکی نابی، به لام پیموایه دانانی "هه رچه ندیم کرد" له و شوینه دا هینده سهرکه وتوو نییہ، چونکه له لایه که وه په یوه ندیی ئه م به یته به به یتی پی شو وه زور لاواز دهکات و سهرجه می ئه م به یته دهکاته دهره نجامی کوششه که، که هیشتا زور زوه و کاتی ئه وه نه هاتوه. له لایه کی دیکه شه وه شوینی "جا" هینده پایه دار نابی. لیکدانه وه ی گونجاو نه وه یه شاعیر بلای: "نه گهر، یان له کاتی کدا که، دهستی دوعام نه گه ییہ دامه نی یار. واته بری نه کرد تا ئه و سنووره ی کاریگه ری هه بی "یان" نه گهر دوعام نه گه ییہ دامه نی دهستی یار" جا نه وکاته (ئینجا - نه نجا) دهمه خاکی ری، به لام نه مه ته نه ا ته واکردنی مانای رسته یه که به ریخستنی وشه کانی به شیوه یه کی دیکه و ناتوانی مه به سته که ی، به و شیوه یه ی شیاو و پیویسته، روون بکاته وه.

به پیی ئه م لیکدانه وه یه ی دواپی وشه ی "دامه ن" هه ر مه عنای "به شی خواره وه" و "په راویزی شت" ده به خشی، وشه ی "دهست" یش مه عنای "کاریگه ری" یان "دهسه لات" ده به خشی. نه گهر نه و رسته یه به م شیوه یه بخوینی نه وه: "نه گه ییہ دامه نی، دهستی دوعا" نه و لیکدانه وه که به م شیوه یه ده بی: "نه گهر، به سووتانیش، سهرنه که وتم له و کوششه ی که له

"دەیری عیشق" دا جڤیهك بگرم، و ئەگەر دوعا و نزام، کاریگەریی ئەو دوعایەم، تەنانت نەگەیشته نزمترین بەشی یار، واتە ئەگەر کەمترین کاریگەریی بەسەر یارەو دەردنەکەوت، کە لە شیۆه ی لوتف و پەسەندکردنی عیشقەکە ی عاشقدا دەردەکەوی، ئەوا هەر هیندەم بۆ دەمینیتەو بەبمە خاکی ریی. واتە ئەو بە خۆلەمیش بوونەم، لە ئەنجامی سووتاندا، هیندە ی بە دواوە بی کە خۆلەمیشە کەم لەسەر ریی یاردا رۆ بکریت و ئەو شەرەفەم بەربکەوی کە بەبمە خاکی بەر پیی.

ئەگەر رستە کە بەم شیۆه یە بخوینینەو: "نەگەییە دامەنی دەستی، دوعا"، واتە: ئەگەر "دوعا - پارانەو" بە تەنی بکەر - فاعل - بوو، ئەوا لیکدانەو کە بەم شیۆه یە دەبی: ئەگەر، یان لەو کاتەدا کە، پارانەو لە یار هیندە فەرمانۆشکرا کە نەگەیشته نزمترین خالی دەستی "کاریگەریی - دەسەلاتی"، کە لە رێگە ی گیرانەبوونی ئەو دوعایەو دەردەکەوی، ئینجا ناچار دەبم بەبمە خاکی ریی.

"جا دەبمە خاکی ریی" دارشتنیکە ناکرێ ئاوەها بە سانایی بە سەریدا پێپەرین، چونکە ئەو "جا"یە، کە مەعنای "ئینجا - ئەو کاتە" دەبەخشی، "بوون بە خاکی ریی"یە کە دەکاتە ئەنجام... واتە پێشکاتی - الاسبقیة الزمنية - بۆ "دوعا - پارانەو" کە دەبی و پاشکاتی بۆ "بوون بە خاکی ریی"یە کە.

ئەگەر ئەمەش بەووە لێکبدەینەووە کە مەزۇف، بە سووتانی، دەبیته
خۆلەمیش، و ئەو خۆلەمیشە دەتوانی بیته "خاکی ری"، ئەوا
دەبی بلیین شاعیر جیگۆرکێیەکی لە رووی پیشکاتییهووە لە
یەکەمین و دوووەمین بەیتی ئەم غەزەلەدا هیناوەتە گۆرێ. ئایا
ئەمە لەخۆرا و بە شیوەیەکی نابەجێ کراوە، یان پاساوی تایبەت
و بنەمای خۆی هەیه؟

بە گەرانهووە بۆ ئەزموونی صۆفییا، ئەووەی لەو
ئەزموونەدا.. لە چوارچێوەی مەنتیق و پرنسیپە بنەرەتییهکانی
ریبازی عیشقدا بەدی دەکری ئەووەی کە عاشق، تەنها بەووەی
نیازی چوونەرزی سالیکان - رێگرتووان - ی ریبازەکە ی هەبی،
دەبی ئەو راستییە لە پیشچاوی بیت کە ئەم ئەزموونە هەرگیز بە
دوانەیی - ثنائیە - ی "عاشق - دلدار" و "مەعشوق - دل"
لێچوو" قایل نابیت، و توانەووەی عاشق لە "عیشق"دا - کە
بەرانبەر بە سووتان، فەوتان، توانەووە - فەنا - و چەند
ناونیشانیکێ دیکەش دادەنری - ئەو مەنتیقەیه کە عاشق، لە
سەرەتاوە، دەبی بە راستیی هەرە دیار و بەرجەستە ی "ریباز"^(١٤)
هەکە ی بزانی و کاری بۆ بکات، مەحو ی دەلی:

تا نەبووری تۆ لە سەر، ری ناخەیه مەیدانی عیشق
سەر، لە پیشی پی، دەبی لەم رێگە دانیی (اولا)

٢٩٠١٠ ل ٢٩

لایه‌نی دیکه‌ی ئه‌م ئه‌زموونه‌ش ئه‌وه‌یه که ئه‌م فهوتان و
توانه‌وه‌یه بریتیه له‌وه‌ی عاشق له‌ بوونیکه‌ی کچه‌ی و کاله‌ی و
ناپایه‌داره‌وه‌، به‌و فهوتان - فهنا - یه، به‌ره‌و "ئاوه‌دانیه‌ی بوون
- عیمرانی به‌قا" و مانه‌وه‌ی راسته‌قینه‌ی من له‌ یه‌کدا یه‌ک
ده‌بینم، چل له‌ دوودا، ده‌ له‌ سی مه‌نه‌جه‌ی عیشقی حه‌قیقی
(نوون) ه، په‌نجای جی به‌ جی

دیوان، به سهردا هاتنه وه، ل ۵۴۶

له بهیتی (۱۰ أ ۵ ل ۲۹) شدا، "مه‌حوی" وشه‌ی - ریگه‌ی
 ببو "ریباز" به‌کاره‌یناوه. هه‌نگاو ده‌نی، که ببوون و مانه‌وه‌یه به
 مه‌عشوق:

به لکه له م ریښه وه من په ی به مه عیمراڼی به قا "مه حویا"
غهیږی خه راباتی فه نا نیمه مه لان

۱۱۷ ج ۷ ذ ۱

بەم پێیەش، لەم غەزەلەدا "مەحوی" مەنتیقی
ئەزمونەکەی زالّ کردوو بەسەر "کات"دا، واتە پێشمەنتیقی
"الاسبقية المنطقية"ی ره‌چاوکردوو، نەك "پێشکاتی"، و
ئەمەش زیاتر لەگەڵ جەوهەری ئەزمونەکەدا دەگونجی، کە خۆی
لە پێوەر و پێوەندەکانی جیهانی فیزیکی ("شوین - کات" و
هەموو ره‌هەندەکانی ئەو جیهانە و چەمک و یاساکانی) رزگار
بکات، و لە هەموو روویەکەوە، نوqمی بێّ پایانی جیهانی عیشق

بيټ.. ئو جيهانهى كه عيشق ته نها راستى رهاكراوٽى و هر
همو بوون رهنځدانه وهى ئو مه عشوقه يه كه به عيشق
رهنځپڙيى كړدووه، و چه مكه كاني ئاوه ها به ئاساني باس ناكړين:

باسى چبكه م، بيكه رانيى به حرى پر ته شويرى عيشق؟!

تا قه قه طريكى (فوتووحات) ه، نميكه (مه ثنه وي)

۱۲ ى ۷ ل ۳۱۸

هر ئو وهش كه مه عشوق ته نها راستى بالاي بوونه و
همو بوونه وهران، به گشتى، رهنځدانه وهى ويستى ئه زه لى
ئون، وا دهكات بوون هر يه ك بيټ:

غيرى وه حدهت له وجودا نيه، كه ثرت وهمه ساده
ته كرارى يه كه مه نشه ئى ئو هامى عه ده د

۱۱۳ ل ۶۵۲

خالټكى ديكه ش هه يه ناكړى فه راموښ بكړى كه راسته وخو
په يوه ندى به پارانه وه "دوعا" وه هه يه له روانگه ي چوونه نيو
ئو زمونى صوفيگه ريبه وه، و ويراى بايه خدانى تايبه تى گه وره
صوفييان به و خاله ي كه پارانه وه هه ميشه شاده ماري په يوه ندى
راسته وخو نيوان عاشق و مه عشوقه، به لام له هېچ
سهرچاويه كى بناغى ئو بواره دا ده قى كم به رچاو نه كه وتوو
باس له وه بكات كه پارانه وه "دوعا" ببيت ه مايه ي چوونه نيو

ئەزموونەكەو، یان سەرکەوتن لەو كۆششەدا، ئەگەرچی بەپێی دەقی چەندین ئایەتی قورئانی پیرۆز و فرمودەش پارانەو، کارایی خۆی هەیه، لەوانە:

/ . بەلام بەگشتی، پێویستە باس لەو بەکریت کە گەرە صۆفییان ئاورپیان لەم مەسەلەیه داوەتەو و بایەخیان زۆر پێداوە، و تەنانەت، بە پەرپویکردن لە فرمودەیهکی پیغەمبەر (ص)، پایەیهکی پیجگار گەرەیان پێبخشیو. کە "کاکلە - مۆخ - ی خواپەرستییه" ^(۱۰).

رەنگە جەوهریتەین ھۆکاری بایەخدانی صۆفییان بەم چەمکە، جگە لەوێ چەمکی قورئانییه و فرمودەکانیش جەختیان لەسەر کردووە، ئەو بەیت کە رەزامەندی مەعشوق گەرەترین خواستی صۆفییانە، بەلای قوشەیرییهو ئەم ئایەتە پیرۆزە:

/ سەررەنشتکردنی خواپەرستی
"کەسانیک کە دەستیان لە پارانەو ھەلگرتوو" ^(۱۶)، چونکە مەعنای ئەو بەشە ئایەتەکە کە لێرەدا ھینراوەتەو: "دەستیان دەنوقینن" ه، کە پێچەوانەی کردنەوێتی، لە پارانەو شدا دەبی دەستکراو بەیت و تا ئاستی شان بەرز کرابێتەو.

بەلای "عەرووسی" یەوێ و شەهێ "دعاء"، مەعنای داخوازی
 رەهاکراو دەبەخشیت، و بە زۆری هەر لە خوارترەوێهێ بۆ
 سەرۆتر، و بەوێ لە زیکری جیا دەکاتەوێ که "بە زمان دەبیّت
 لەگەڵ غافلێی دل، یان بە ئامادەیی دل"، بەلام ئەوێش دووپات
 دەکاتەوێ که "تەنھا بە - دل - یش دەبیّت. هەر وەها پێیوایە که
 هەر کاری "مورید" هەکانە و هێ عارفەکان نییە، چونکە بە
 ئێرەدیان لە ئێرەدی خوادا تەوانەتەوێ، و ئیدی هێچ ئاوێکیان
 بۆ داخوازی نامینی، چونکە هێندەیان بەسە که پێشتر لە
 رووناکییەکانی لوتفی خوداوەندییەوێ بۆیان هاتووێ. ^(۱۷) بە
 بۆچوونی تاییەتی خوشم، لەبەرئەوێ سەرلەبەری ئەزموونی
 صۆفیگەری کۆششیکێ سەختە بۆ وەدەستەیانێ گۆرانیکی
 بنەپەتی لە ناوێوێ مۆقدا بە ئاراستەیی لایەردنی ئەو چینه
 ژەنگانەیی دلێان داپۆشیوێ، ناکرێ بە تەنھا پارانەوێ و هیوا ئەو
 گۆرانەیی پێویستە وەدەستەیانێ، چونکە بناغەیی هەر گۆرانیکی
 که خوای گەورە بییەوێ لە خەڵکانیکدا بەدیبهێنێ، دەبی خۆیان
 زەمینەیی بۆ خوش بکەن:

/.

. بەلام سەرچاوەکانی صۆفیگەری زۆر جەخت لەسەر
 دوو خاڵی گرنگ دەکەن که کاریگەری گەورەیان هەیە لە

سەرخستنی کۆششی نزیکبوونەو لە مەعشووق، و بۆ ئەو
 بۆچوونەش پالپشتی زۆریان لە قورئان و فەرموودە قودسییەکاندا
 ھەیە، ئەو خالانەش ئەمانەن:

۱. ھەر کارێکی خۆبەخشانە "تطوع" ی پتر لەو ھێ
 فەرزکارو ھەسەر بەندەدا، بەو مەرجە ی دڵسۆزانە بۆ رەزامەندی
 خوا بێت، دەبێتە مایە ی وەدەستھێنانی رەزامەندی و
 نزیکبوونەو لە خوا و خۆشەویست بوون لای، بە بەلگە ی
 فەرموودە ی قودسیی: "ئەو ھێ دژایەتی ی ھەیکێ لە وەلییەکانم
 بکات ئەو جەنگی لە دژ رادەگە یەنم. بەندەشم بە ھێچ شتێک
 لێمەو نزیك نابێت ھێندە ی ئەو شتانە بەلامەو خۆشەویست بێت
 کە بەسەریدا فەرم کردوون. بەندەشم ھەر بە زێدەخواپەرستی
 (النوافل) لێم نزیكەبێتەو تا دەگاتە ئەو ھێ خۆشمبوی، کە
 خۆشمویست دەبمە ئەو گۆییە ی پێی دەبێستی و ئەو چاوە ی پێی
 دەبینی و ئەو دەستە ی پێی لێدەدا و ئەو پێیە ی پێی دەپوا.
 ئەگەر داواشم لێ بکات بێ بەشی ناکەم و ئەگەر پەنام بۆ بێنی
 پەنای دەدەم" (۱۸).

۲. بێکردنەو "التفکر" لە بەلگەکان "آیات" ی خوا و زیکر
 (۱۹) کردنی بە دەم و دل بە بەردەوامی، ئەو بەلگانەش کە بۆ
 کاریگەری بێکردنەو و زیکر ھەن زۆرن، لەوانە:

/

و دەیان ئایەتی دیکە . گرنگیی گەرە ی زیکر لە قورئانی پیرۆزدا
لەو هەدایه لە چەندین شوێندا خودی قورئان بە "ذکر" ناوبراوه،
لەوانە:

/

یان بە خواوەنی زیکر
ناوبراوه . هەم بە پرستی بۆ ئاگایی - غافل بوون - لەو زیکرە:

/

یان بە ئاسان کراوه بۆ (ذکر)،

/

و هەکو:
هەر و هەما کتێبە ئاسمانییەکانی دیکە ی و هەکو "تەورات" و
"ئینجیل" یش هەر بە "ذکر" ناوبراون، و هەکو:

/

. یە کێک لەو خالە ئیجگار گرنگانەش کە
قورئانی پیرۆز بە روونی ئاماژە ی بۆ کردووه و لە ئەزموونی
صۆفیگەریدا شوێنیکی ئیجگار تایبەتی هەیە ئەو هەیه کە "دل"
هەم مەلەبەندی زیکرە، و لە فەرموودەکانیشدا، بە تایبەت
فەرموودە قودسییەکان، زیکر پایە یەکی زۆر گەرە ی هەیە ..
ئەو هەتا لە فەرموودە یەکی قودسیدا بە رێگە یەکی زۆر کاریگەر ی

نزيكبوونەو ە لەخواو ە باس دەكرى: (من لە ئاستى گومانى بەندەى خۆم بە من، و لەگەلئىدام لەو شوئىنەى زىكرم دەكات. ئەگەر لە ناخى خۆيدا زىكرم بكات - ناوم بئىنئىتە سەر زمان -، لە ناخى خۆمدا باسى دەكەم. ئەگەر لەنيو كۆمەلە خەلكىكدا زىكرم بكات - ناوم بئىنئىتە سەر زمان - لە كۆمەلئىكى لەوان باشتردا باسى دەكەم. ئەگەر بستىك لئىم نزيكبئىتەو ە يەك "باع"^(٢٠) لئى نزيك دەبەو ە. ئەگەر بە روئىشتنى ئاسايى بئىتەلام، بە ەهنگاوى خيرا - هرولە - دەچمە لاي^(٢١). لە فەرموودەيەكى قودسىي ديكەدا ەمان پالپىشتى و نزيكى، بە شئو ەيەكى ديكە دووبارە دەبئىتەو ە: (من لەگەل بەندەى خۆمدا تا ئەوكاتەى زىكرم بكات و لئو ەكانى بە من بجوئىن)^(٢٢).

بە پىشتبەستن بەو زەمىنە بەهئزەى گرنگىي زىكر بو نزيكبوونەو ە لە خۆشەويست، كە لە قورئانى پىرۆز و فەرموودەكاندا بەدى دەكرى، لە ئەدەبىياتى ئەم ئەزموونەدا، بە دريژايى ميژوويەكى دوور و پىر بەر ەمى گرنگ، ئاوپ لەم چەمكە دراو ەتەو ە. موحاسىبىي مامۆستاي گەورەى قوتابخانى صوفىگەربى بەغدا، ەردوو چەمكى "زىكر" و "غەفلەت - بئى ئاگايى" بەرانبەر بە يەك دادەنئىت و يەكەم بە دەروازەى رزگار بوون لە دوو ەم دەزانى، و ريگەى رزگارى لە زانىنى ەموو گونا ەكاندا دەبئىنى بە وەبىر ەينانەو ەى ەموو ساتەكانى تەمەنى

رابوردوو^(۲۳)، ھۆش - عەقل - و زانست - زانین - و دڵنیا بوون -
 - التثبت - بە تاکە رێگە ی جیاکردنەوێ باشی و خراپی
 خولیاکان - الخطرات - دەزانی^(۲۳-ا). لە دەستنیشانکردنی ھۆکار
 و رێگاچارە ی نەخۆشییەکانی دڵدا، موھاسیبی پەنا دەباتەبەر
 شیکردنەوێکی وردی ئەو توخمانە ی بە شیوەیەکی شاراوہ و بە
 قوولێ کار دەکەنەسەر دەروونی مرۆف، دەلێ: "بناغە ی ھەر
 بەلایە ک بەسەر دڵدا بێت، بە ھوکی پێویستی، لە بەرھەمەکانی
 خۆتێخزاندن - الفضول -، و بناغە ی ئەو ھش چوونەنیو دنیا ی بە
 نەزانی و لەبەرچوونەوێ روژی بووژانەوێ، رێگە ی رزگار بوون
 لەوانە ھش پشتکردنە لە ھەموو نەزانراو - مەھول - ێک لە رووی
 خۆپاریزی "الورع"^(۲۴) ھو، و دەستگرتن بە ھەموو زانراو - معلوم
 - ێک لە رووی دڵنیا ییەو^(۲۵). نمونە ی ھەر گەورە ی بژێوی
 راستەقینە ی دڵ ئەو حالەتی زیکری بەردەوامیە کە پێغەمبەر
 (ص) ھەیبوو، کە موھاسیبی ناوی "ئاوہ دابی دڵ بە زیکری
 خوا"^(۲۶) ی بۆ ھەلزاردووہ.

بە گەرانیوہ بۆ ھەمان ئەو "بێ ئاگایی - الغفلە" یە
 موھاسیبی ورووژاندی، گەورە صۆفییک تەنھا نەمانی ئەو بێ
 ئاگاییە بە زیکر لە قەلەم داوہ: "ئەگەر بێدەنگیش بیت ھەر
 زیکرت کردووہ"^(۲۷). بەلای قوشەیری/شەوہ ھەردوو زیکری زمان
 و دڵ کۆلکە ی پتەوی رێگە ی روو لە خوا کردن و "سەندنەوێ

ئەو زیکرە - لە کەسیک - یە کسانە بە گۆشەگیرکردنی^(۲۸)، و لە روونکردنەوهی مەبەست لە "روونبونەوی ئاویئەهی دل"، کە ئەنساری رافەکاری - الرساله القشیریە - بە کاریهیناوه، مستەفا عەرووسی دەلی: "واتە: بیگەردی روونکردنەوهی دل بە زۆری زیکر و بیرکردنەوه و داواي لیخۆشبوون"^(۲۹)، شیخ عەبدولقادری گەیلانی/ش زیکری شاراوهی دل بە زیکری راستەقینە دەزانیت و دەلی: "زمان کارەکەر و پاشکۆی دل"^(۳۰).

لە کتیبەکانی فەرمودەدا پارانەوه - دوعا - و زیکر پیکەوه ناویان دیت، و بەشیکی باشی ئەو کەسانەهی هەولیانداوه سوننەتەکانی پیغەمبەر (ص) بە پەپرەویکارانی بناسینن تیکرای پارانەوه و زیکرەکانی هەموو کاتە جۆر بە جۆرەکانیان کۆکردۆتەوه، و کارەکانیشیان بە "کتب الازکار و الادعیة" دەناسرین. لیڕەوه دەکرێ پەهی بەو راستییە بیریت کە پارانەوهش، ئەگەر لە دلیکی پڕ سووی راستەقینەوه هەلبقوولی کارایە، و دوعای ستەم لیکراوانیش دیارە چەند کارایە، بەلام پەیوەندیی بەم مەبەستەهی ئێرەوه نییه.

بە گشتی، دەکرێ دوو مەین بەیت بەمجۆرە "فلاش باك" یکی چیرۆکی عاشق لە عیشقەکیدە لە قەڵەم بدری، بەو مەعنایەهی پارانەوه کە قوناغی پیش چوونە نیو ئەزموونەکەیه، نەیتوانی رۆلێک لە بواری راکیشانی سەرنج و وروژاندنی بەزەیی

مه عشوق ببینی و هیچی لی شین نه بوو، چونکه له سهر بنه مای توانه وهی خود بنیادنه نرا بوو، و له بهرئ وهی سوورم له سهر ئه وهی به گرتنه بهری شیوازی گونجاو "سووتان" له دهیری عیشقدا جی بگرم، وا به کرده وه روو له ئه زمونه که ده که م: با بسووتیم و بیمه خاکی ری.

دووه مین به شی دووه مین یهیت "طه ریهی گوشه گیری بهرده دم، ئه مجاره ری ده گرم" نه که ته نها پارانه وهی به "گوشه گیری" له قه له م داوه، که له بهرته دتا ئه مه پالپشتیکی گورهی ئه و راستیه یه که "گوشه گیری" داپرانه له مه عشوق و بهمه ش ناکری به ئه زمونی عیشقه که وه په یوه ست بی، به لکو به "طه ریه"، واته: "ریباز - ریچکه" ش ناوی بردووه. ئه مه هه لباردنی پیشوو بوو که ئیستا رتهی ده کاته وه: "بهرده دم". له بهرانبه ریشدا هه لباردنه که ی دیکه، که به پیی مه نتیقی ئه م شیعره ده بی ئاراسته یه کی به ته واوی جیاواز، به لکو هاودیشی هه بی، ته نها به م شیوه یه ته عبیری لی کراوه: "ئهم جاره ری ده گرم". واته به ئاسانی و به روونی وشه ی "ری" بهرانبه ر به "طه ریهی گوشه گیری" دانراوه، هه روه ها "بهردانی طه ریه" بهرانبه ر به "ری گرتن". ده ستنیشانکردنی ئه م بهرانبه رکی پیکردنانه به ره و کویمان ده بات؟

وشه ی "طریقه" - ریباز یان ریچکه"، له زمانی عه ره بیدا

له وشه ی "طریق" - ری، ریگه - وه وهرگیراوه، ئەمەش دەتوانی ئاماژە یەکی بە هیز بیئت بو ئەوهی ئەو وشە یە ریک شیوازی جیبە جیکردنی ئەرکی کمان دەخاتە میشکەوه، وه چۆن "ریگا" ئەرکی گەیشتن - گەیانندن - بە شوینیکی دیاریکراو دەگریته ئەستۆ، (جیبە جیکردن) یش شیوه یە که له شیوه کانی گەیشتن.. واتە له هەردوو حالە تدا دەبی ئەرک - کۆشش -، ئامراز و دەرەنجام هەبی، بە لām وا نییه. له سەرەتاوه وشە ی "گۆشە گیری" بوونی کۆشش و ئامرازی فیعلی رەت دەکاتەوه. له سایە ی ئەمە شدا با "ئەرک" هەبی، بە لām ناتوانی باس له بوونی "دەرەنجام" بکری. ئەمەش ریک هاوشیوه ی ئەو پارانەوه "دوعا" یە یە که به کردەوه هەولنادری ناخ به و ئاراستە یە بگۆردری که له پیناویدا مۆف دەپاریتهوه. که واتە ئەو "طەریقە" یە، له روانگە ی شاعیرەوه، تەنها ریبازیکی تیورییه، و دوور له رەچا وکردنی پیدایستییه کانی به ئەنجام گەیشتن، رەنگرێژی کراوه. بۆیە، له بری ئەوهی کارلێک - تفاعل - ی تیدا یەدی بکری و ببیتە مایە ی ئەوهی له دهیری عیشقەوه نزیک بکاتەوه، به تەواوی عاشق گۆشە گیر دەکات و دایده بری. هەر ئەمجۆره تیگە یشتنەش دەتوانی ببیتە پاساوی ئەوهی به رانبەرکی به "طەریقە ی گۆشە گیری" و "ری" کراوه. بهو شیوه یە که بهردان: "بهردەدم" له به رانبەرگرتن "دەگرم" دا دانراوه. ئاشکراشه که

له به کارهینانی زمانه وانی ئاساییدا ههردوو وشه ی "گرتن" و
 "بهردان"، به کرده وه، به رانبه ر و پیچه وانه و هاودژی یه کن.
 ههروه ها وشه ی "ئه مجاره"، ئه گهرچی له به یته که دا به ته نی
 هاتوو، له راستیدا به رانبه ر به "جاری پیشوو" ی به شیوه ی
 راسته وخۆ باس نه کراو هاتوو. "ئه مجاره" ناکری به دابراوی له
 رهوتی گشتی بیری لی بکریته وه. به کرده وهش هه ولکی
 سه رنه گرتوو له ئارادا بوو: "پاپانه وه - دوعا"، که عاشق خۆی
 به پیاده کردنی "طه ریه ی گۆشه گیری" ی له قه لām دابوو، ئه و
 هه وله هه رچه ندی خایاند بووبی، به گشتی و به لای که مه وه له
 روانگی حوکی ناخی شاعیره وه، کاتی به سه ر چوو و بووه به
 رابوردوو. له به رانبه ریشدا، بریاریک له ئارادایه بو گۆپینی
 ئاراسته ی ئه و هه وله به ره و لایه کی جیاوا، به لām به به لگه ی "جا
 ده بمه خاکی ری" و "ئه مجاره ری ده گرم"، جیبه جینه کراوه و
 بو داهاتوو دانراوه. ئه م بریاره تازه یهش هه ر هه وله و تا
 ده ره نجامی فیعلی لی نه که ویتته وه ناتوانری به کرده وه
 هه لسه نگینری، ئه گهرچی به پیی مه نتیقی ئه زمونه که، هه ولکی
 بنیاتنراوه له سه ر بنه ما تا قیکراو و سه رکه وتوو که کان، له به ر ئه م
 هۆیهش، ده کری سه رجه می دووه مین به یته به "به خۆ داچوونه وه"
 یه کی به جی له قه لām بدریت، و لی رهش به دواوه شاعیر له چه ند
 ویستگه یه کی ئه زمونه که یدا رامانده گریته، تا ده گاته دوو دا

بەیت.

"کە دادی یەئسی خۆم بڕدە لا"، لێکدانەوێ ئەم بەیتە
یەکیکە لە جوانترین و وردترین و سەرکەوتوترین لێکدانەوێکانی
دیوانی مەحوی، بنەماکانی ئەم سەرکەوتنەش لە پێکەوه گێردانی
ئەم سەرە - دەزووانەدایە:

- ئەو شیۆە خۆشەویستییه باوە ره چاونه کراوه، که له
زۆریه ی بهیتهکانی دیکه دا به دی ده کړی. به پێچهوانه وه
راسته وخۆ هۆی یه ئس "بیوه ری" ی عاشق ده گێرپته وه بۆ ئه وه ی:
"بۆچی هیشتوومیه ته وه و بۆ نامکوژی"، که ئه مجۆره ی
لێکدانەوێ ئه گه ری ویستنی یار به مه بهستی فیزیکی "جهسته یی"
دوورده خاته وه.

- به ستنه وه ی هه ردوو وشه ی "عارفه" و "جهژن" به و
مه به ستنه وه که باس کرا، واته: "کوشتن"، به شیوه یه کی
راسته وخۆ، به و مه عناه ی که جهژنی قوربان بێت نه ک "جهژنی
ره مه زان" یان هه ر جهژنیکی دیکه. ئه مجۆره گێردانه ش، به
شیوه یه کی ئیجگار به رچاو و روون، له لێکدانەوێ صۆفیانه ی
ئەو بهیته وه نزیکمان ده خاته وه، چونکه ته نها له عیشتی
راسته قینه - حه قیقی - دا عاشق به دوا ی نه مانی خۆیدا، به
ده ست مه عشووقه وه، یان له نیو مه عشووقدا - توانه وه، فه نا -
ده گه رپیت، و ئه گه ر بپاریش بێت، له عیشتی - مه جازی - دا

لەنیۆ بچیت، ئەواتەنەها بە ھۆی ناکامیی عیشتقەکەوھە، واتە
نەگەیشتن بە مەعشوق، نەك بەوھە خۆی بە دواى ئەو
لەنیۆچوونەدا بگەپى.

"کە دادی یەئسەى خۆم بەردە لا" راپۆرتى راستەوخۆى
شاعیرە لەبارەى بە بنبەست گەیشتنى خۆیەو. ئەوھە بە
دەنیایىیەو لەم راپۆرتەدا بەدەى دەکریت دوو خالە: یەکەمیان:
یەئس "بیۆھەرى - نائۆمیدی" ى عاشقە، و دووھەمیشیان: سکالایە
لە دەست ئەو ھەلومەرجەى ئەو نائۆمیدیەى دروستکردووە، ئەو
سکالایە، بەپێى راپۆرتەسمی ئەم ئەزمونە، تەنھا لای یار خۆى
تۆمار دەکریت:

/

ھێندەى پەیوەندى بە چەمكى "یاس -
یەئس" ھەبى، کە وشەىەكى عەرەبىیە و مەعنای "بیۆھەرى -
نائۆمیدی" دەبەخشى، چ لە سەرچاوەى ئایینیەو - ریک لە
چارچۆیەى چەمکە قورئانییەکاندا -، و چ لە بوارى چەمکە
بناغەییەکانى ئەزمونى صۆفیگەریدا، بە چەمكى گونجاو و
بەجى لە قەلەم نادریت. لە قورئاندا ئەو چەمکە لە ئایەتیکدا بە
گومرايى "ضلال" ھەو بەستراوھتەو:

لە ئایەتیکى دیکەشدا بە بى پروایى /

"کفر" دوه به ستر اوته وه:

/ (۳۱) . له و دوو ئايه ته دا يه ئس
 "نائوميدي" يه كه له رحمته خويي، كه بي باوه پييه به
 رحمان - ميهره بان - ورحيم - به به زه يي - بووني خوا، كه
 دوانن له ناوه جوانه كان - الاسما الحسنی -ی. ئه مجوره
 نائوميدي بونهش په كخستن - تعطيل -ی ئه و سيفه ته يه كه
 صوفييان بړواي ته واويان پييه تي بايه خي زوري پي ددهن، و له
 گه وه ريشدا سه رچاوه ي لوتفي بي پاياني خوداوه نده. ئه و
 سيفه ته له قورئاني پيروژدا هينده گشتيندراوه كه به ته واوي
 هه موو شتيك بگريته وه:

/ و ته نانه ت ئه وانهش كه له
 گومرايي و خو ونكرندا زيده پويان كړدوه، هيشتا هه ر له و
 رحمته بيهش ناكړين.

/ ، ليړه وه صوفييه گه وره كان
 هه ميشه خويان له نائوميدي دوور خستوته وه فهره ننگ و
 ئه دهبيايي تاييه تيان له و چه مكانه پاكر دوته وه.

له راستيدا زور گرنگه سهرنجى ئه وه بدریت كه
 "نائومیدی" له گهل بوونی ویست - اراده - دا ناگونجیت، كه
 سه ره كیترین مهرجی روو له ئه زموونی صوفیگه ری كردنه، و
 ته نانه ت ئه وه ی به كرده وه له وه ئه زموونه دا دهست به وهرزشی
 رهوانی بكات پییده گوتری "مورید"، واته خاوه ن ئیراده.
 ههروه ها نائومیدی له گهل مه قامی "صبر"، واته ئارامگرتن/یشدا
 ناگونجی، كه مه قامیكى سه ره كی صوفیگه رییه، و له هه موو
 مه قامه كانی ديكه دا بنه مایه كی سه ره كییه. له م روانگه یه وه، ده بی
 ئه و "دادی یه ئس" هی لی ره دا به دی ده كری به هه لپه ی
 تازه كار یكى پالنراو به تاسه و تامه زرو ی زوو گه یشتن
 لیك بدریت ه وه. ئه م هه لپه یه، ئه گه رچی - له روانگه ی ته مه نی
 ئه زموونه وه - پاساوی خوی هه یه، به لام ناكری وا به ئاسانی
 چاوی لی بیوشری... وه لامه كهش به روونی له خودی ئه و به یته دا
 دیاره: "توند بوو"، واته توو په بوو. ئه م وه لامه ده كری هی "داد
 بردنه لا" بی، و ده كری هی "یه ئس" ه كه بی. ئه گه ر وه لامی داد و
 بیدادی عاشق بی، ئه وا وپرای به "نا به جی" زانینی ئه و ره فته ره،
 واته سكالاکردن، ده كری هوی توند بوونه كهش بو ئه وه
 بگپدریت ه وه كه هه لپه زاردنه كه هی خودی شاعیره - خودی
 عاشق -، بویه ده بی سكال له خوی و لای خوی بكات، واته هه ر
 سكال نه كات، به لگه ی ئه مهش له خودی ئه و غه زه له، له یه كه مین

به يتدا به دی ده کریت: "جی به سووتن بی له وی ده گرم". خو
 نه گهر نه گهر وه لامي یه ئس "نائومی دی" یه کهش بیت، نه واه جگه به
 په سهند نه زانینی له هه ردوو زووی ئایینی و مه نتیقی
 نه زموونه که وه، ده بو له سه ره تاوه، له هه لېژاردنی "دهیری
 عیشت" "به سووتن" و به "به ردانی طه ریه ی گوشه گیری" و به
 "ری گرتن" بزانی که ئه م "ری" یه "هه وراز و نشیوی" ئیجگار
 زوره، و ناکری مړوځ لافی "ریبوار بوون" لی بدات و له ماندوو بوون
 خو ی بپاریزی، چونکه هه ر خو ی ده لی:

کیوی غه م، وادیی جه فا طه ی کردنه نه شرایطی عیشت

باکی هه وراز و نشیوت که ی ده بی گهر ره هره وی

۱۲ ی ۲ ل ۳۱۷

"نه م عارفه" بو ی هه یه به و شیوه یه لی که بدریته وه که
 ئامازه یه بو روژی پیش جه ژن به گشتی، و جه ژنی قوربان به
 تاییه تی - به پیی نیسبه ت دان به لای عه ره فاتدا-:

/ و بو ی هه یه ئامازه بیت بو وشه ی
 "عاریف" نه ک "عارفه" - وه کو له لی که دانه وه ی ماموستایاندا
 هاتووه - لی که بدریته وه. لی که ده ره وانی دیوان ئامازه یان بو هه ردوو

ئەگەری لیکدانەوہ کە کردووە. ئەگەر کات -رۆژی عارفە، رۆژی
پیش جەژن -بیت، ئەوا مەسەلە ی وەرگرتنی شەرەفی بە قوربانی
بوون -وہ کو لە ئامادەیی حەزەرەتی ئیسماعیل (د. خ) لە قورئانی
پیرۆزدا بەرجەستە دەبی - دیتە ئاراوہ:

() /

لیرەشدا دوو گریی بچوک دینە ئاراوہ: یەکە میان
نائومیدبوونی پیش وادە ی عاشقە "کە دادی یەئسی خۆم بردە
لا، ئەم عارفە"، چونکە کاتی راستەقینە ی قوربانی رۆژانی جەژنە،
نە ک رۆژی عارفە. ئەم گرییەش بەوہ دەکریتەوہ کە لەوانە یە
عاشق یان گومانی ئەوہ ی لا دروست بوو بی کە مەعشوق ئەو
نەزری بە قوربانی بوونە ی ئی قەبوول نە کردووە، یان ھەر ئاوپری ئی
نە داوہ تەوہ. دووہ میشیان ئارامنە گرتنە لەسەر مەسەلە یە ک ناکری
بە بیئارامی مامەلە ی لەگەڵدا بکری. ھەلبەتە لە ئایەتە
لیوہەرگیراوە کە دا ئارامگرتنە کە لەسەر ملکہ چی بو فەرمانی
سەرپرینە، سەرەپای ئەو ھەموو ئازارە گەورە یە بە قوربانی کراو
چاوەروانیەتی، بیئارامییە کە ی عاشق لەو دەقەدا لەسەر
رووننە بوونەوہ ی ئەوہ یە: ئایا ئامادە یی خۆبەختکردنە کە ی، لە
لایەن مەعشوقەوہ، پەسەندکراوہ یان نە؟ ئەگەر خویندنەوہ ی
"ئەم عارفە" بەم شیوہ یە بیت "ئەم عاریفە"، ئەوا وشە ی

"عاریف" دەبیته مەبەستی ئاماژە بۆکردن - پەنجە بۆ
 راکێشان - و هیڵە سەرەکییەکانی لیکدانەوێ بەیتەکش
 دەگۆرێ. لە لایەکەوە راستە "عاریف" مەعنای "خواناس"
 دەبەخشی، بەلام خاوەنی چ جوۆرە "خواناسی" یەك و لە چ
 روانگەو نیگایەکەو؟ صۆفییهکان بایەخیکی گەورە دەدەنە چەند
 ئایەتیکی پێرۆز، کە راستەوخۆ وشەی "معرفة" یان تێدا بەدی
 ناکرێ، لەوانە:

/

/

/

. کە قوشەیری دەلی: "لە تەفسیردا هاتوو: خویان بە
 شیوەی دروست نەناسیوه" (٣٣) (٣٤). "ابو الحسن النوری"، کە
 لێپرسرا یەکەمین شت چ بوو خوای گەورە بەسەر بەندەکاندا
 فەززی کرد، گوتی: "زانین - المعرفة - لەبەر قەسەي خوای
 گەورە: / و

"ابن عباس" (٣٥) گوتویەتی: الا لیعرفونی - تەنها بۆ ئەوێ
 بمناسن" (٣٦). بەم تێگەیشتنەش مەبەست لە دروستکردنی

فریشتە و مرقۇش دەبیته ئەوەی خۆی خۆیان بناسن، لە
جەوھەریشدا صۆفیگەری لەسەر ئەوە بنیادنراوە کە تەنها
دەتوانی کەسێک خوشبویستری کە دەناسری. گرنگی ئەم
مەسەلە یە لای صۆفییان هیندە بەرچاو و نکوولی لێنەکراوە کە
وشە "عرفان" هاوشانی وشە "تصوف" و وشە "عارف"
هوشانی وشە "صوفی" بەکارهێنراوە. یان بەلای کە مەو
وشە "عیرفان" بەرانبەر بە بواری "ئەپستمۆلۆژی" - تیۆری
زانین -ی صۆفیگەری بەکارهێنراوە. بایەخی ئەم بوارە تایبەتە
"ناسین" لەمجۆرە "خواناسی" یەدا بەدی دەکری لەوەدا یە کە
سەرچاوەی زانینی جیاوازه لە هەموو سەرچاوەکانی دیکە
زانینی بوارەکانی فەلسەفە و زانست، و تەنانەت جۆرە باو و
ئاساییەکی "خواناسی" ی ئایینیش. لێرەدا سەرچاوەکە
ئەزمونی صۆفیگەری خۆیتە، کە سەنتەرەکی "دل"ە. جیی
ئاماژە یە کە مەحوی وشە "عاریف" ی هەر بەو مەعنا یە لەم
ئەزمونەدا مەبەستە، بەکارهێناوە، وەکو لەم بەیتەدا دەبینری:

لە عاریف، عامییەک پرسی، هەوالی مەصلەخ و قەصصاب
بە ئەنگوشتی شەهادە ی کرد ئیشارە ی مەحکەمە و نائیب

٦ ٥ ٤ ٥

هەروەها وشەیی "عیرفان" یشی، هەر بە هەمان ئەو
مەعنایەیی لەم ئەزموونەدا مەبەستە، بەکارهێناوە، وەکو لەم
بەیتەدا دیارە:

قسە و باست لە عیرفانە، کەچی دنیا ئێ مەنظورت
لە عینوانی جەواھیر جوویییایی و روو لە ئەعراضی

٦ ی ٥ ل ٣٠٥

وشەیی "مەعاریف - زانراوەکان" یش هەر لە لایەن
شاعیرەو، بە هەمان ئەو مەعنایەیی لە ئەزموونەدا مەبەستە،
بەکار هێنراوە:

کەمالات و مەعاریف مەبێه، بێ دەخلی هەوینی عیشق
عەجەب پشکووتووە لەم جەزوە ناره پڕ بە عالەم نوور

٤ ر ٤ ل ١٢٨

بەلام ئەوێ زۆر داھێنەرانی هێناویەتیە ئاراوە ئەوێه کە
وشەییەکی کوردیی تازەیی بەرانبەر بە "عارف" ی عەرەبی پێشنیاز
کردووە و سەرچاوەی زانین/یشی لە گەلدا دەستنیشانکردووە،
ئەو زاراوە پێشنیازکراوەش، بە بۆچوونی من، گەلی سەرکەوتووە:

ئوہندہی لی دہزانم، بہم نہزانینی خوّمہوہ "مہحوی"

بہ چاوی سہر خودا بینہ، بہ چاوی دلّ خودازانہ

بہحری نوور ۵۷ ل ۴۳۷

واتہ "خودازان" ی بہرانبہر بہ "خوداناس" ی ئہمړؤ
پیشنیازکردوہ، کہ بہم پیوہرہ "عیرفان" یش لای شاعیر دہبیّتہ
"خودازانی"، و لهو بہیتہشدا روونہ کہ ہم "چاوی سہر"، واتہ
دوو چاوی ئاسایی باسکردوہ، کہ ئاماژہیہ بؤ شہورہویہ کہ
"معراج" ی پیغہمبہر (ص)، و ہم باسی "چاوی دلّ" ی کردوہ،
کہ بہ بہرپرسی پرؤسہی "خودازانی" ی له قہلہم دہدات.

ئہگہر مہبہست له "ئہم عارفہ" ئہمہ بیّت کہ له چہند
دډیری پیشوودا قسہی له سہر کرا، ئہوا دہکړیّ خودی مہعشوق
بیّت، کہ "عاریف" بوونہکہی جیاوازیی له ہمموو "عاریف" یکی
دیکہ ہہیہ، و زانینیشی ہمہلایہنہ و بیّ پایان و بیّ ہمموو جوړہ
کہموکوپیہ کہ. یان دہکړیّ مورشید - ریّہر - بیّت، کہ
سہرچاوہ و پالپشتی ہہرجوړہ زانیاری و پیشکہوتنیکی عاشقہ له
ئہزموونہکہیدا. بہلام بہشی دووہمی ئہو بہیتہ، کہ گہوہری
"توند بوون"، واتہ توورہبوونہکہی عاریفہ، ریّگہمان پیّ نادات
"عاریف" ہکہ بہ کہسیکی دیکہی غہیری "مہعشوق" بزانی.

لە لایەکی دیکەشەو، باسکردنی جەژن لە دووھەمین بەشی ئەو بەیتەدا: "وتی: ئاخەر سبەینی جەژنە خوینی تۆ لە پی دەگرم"، زیاتر میشتکی خوینەر بۆ لای ئەو دەبات کە مەبەست لە "ئەم عارفە" رۆژی پیش جەژن بیّت. لە سایە ئەمەشدا، بە قایلپوون بەوێ مەبەست ھەر "عاریف - خوداناس"ە، ئەوا دەبی باس لە بوونی "تەوریە" لەم شوینەدا بکەین. بەلام ئایا ئەم لیکدانەوہیە ئەم "عارفە" ئاراستە گشتییەکە دەگۆریت؟ و تا چ رادەیەک؟ ئەگەر واش نەبیّت، ئایا دەکرێ لیکدانەوہی سەرکەوتوی مامۆستایان بۆ "تەوریە" یەک بکریّتە قوربانی؟ با هیمنانە و بە وردی بگەڕینەوہ بۆ لای بەیتەکە، و سەرلەنوێ لی ورد ببینەوہ:

کە دادی یەئسی خۆم بەردە لا، ئەم عارفە، توند بوو
وتی: ئاخەر سبەینی جەژنە، خوینی تۆ لە پی دەگرم

با بیّنە سەر ئەو رستەییە تا ئیستا نەھاتووینەتە سەری:
"خوینی تۆ لە پی دەگرم". ئەم رستەییە لە ھەموو روویەکەوہ نائاساییە، و سرووش - ئیحا - ی سەرەکی ئەم جۆرە دارشتنەش ئەوہیە کە لە رق، یان لە خۆشەویستیەکی نائاساییەوہ سەرچاوە دەگری.. لە رقیکی ئەستوور و نائاسایی ئەوتۆوہ کە پال بە خاوەنەکە یەوہ دەنیت بۆ ئەوہی بیر لە جۆریکی ئەوتۆی

تۆلەسەندنەوہ بکاتەوہ کہ لەگەل قەبارە و ئاست و ئاراستە و
 پالەپەستۆی رقەکەدا بگونجیّت و گپری کلپەسەندووی ناخی
 خاوەنەکە ی دابمرکیئیتەوہ، "خوین" لێرەدا، ئایا دەکری جیی
 خەنە بگریتەوہ؟! "خەنە لە پیگرتن" لە داپشتنی کوردی و لە
 نەریتشدا مەعنای ئامادەیی بۆ شای و زەماوەند دەبەخشێ.
 ئەمەش، لە سایە ی بیرکردنەوہ لەوہی "خوینی تۆ لە پی دەگرم"
 بۆ تۆلەسەندنەوہ بیّت، ئەوہ دەگەینێ کە: بە کوشتنی تۆ
 زەماوەندی تایبەتی خۆم دەگیرم. بەلام نە ئەم بەیتە و نە هیچ
 بەیتیکی دیکە ی ئەم غەزەلە و نە گیانی گشتیی غەزەلەکەش
 ریگە ی ئەوہمان دەداتی، بە ھەر شیوہیەک بیّت، سەرەدەزوویەکی
 ئەوجۆرە رقە، یان پاساوی ھەر جۆرە رق و کینە یەک بەدی بکەین،
 بە تایبەت لەبەرئەوہی چەمکی خۆشەویستی -عیشق- لەم
 ئەزمونەدا چەمکی رەھا کراو و گشتگیرە، بەو مەعنا یە
 خۆشەویستی لێرەدا چەتریکە ھەموو بوونەوہران دەخاتە ژێر
 سایە ی خۆیەوہ، چونکە رەنگدانەوہی توانای لە باس نەھاتوو و
 ئایەتی مەعشوقن.

کەواتە.. تەنھا خۆشەویستیە نااساییەکە دەمیییتەوہ، و
 لەم روانگە یەوہ پیویستە جەخت بکری لەسەر ئەوہی ناتوانی
 بە دوا ی چوارچیوہیەکی سەرکەوتووتر لەوہی مامۆستایانی
 لێکدەرەوہی "دیوانی مەحوی" دا بگەڕین. رەچا و کردنی ئەو

چوارچیووەیەش بۆ هەر جۆرە لێکدانەوێەکی پشتبەستوو بە
 میتۆدی صۆفیگەری بەرەو ئەوێمان دەبات کە "یەئس -
 نائومی" یە کە ی عاشق بە هەڵپەیهکی پیشوخت و هەرزە ی ئەو
 بۆ گەیشتن بە قوناغی توانەو لێکبەینەو، و وەلامی
 مەعشوق/یش مژدەیهکی راستەوخۆی پەسەندکردنی کۆششی
 عاشقە بۆ چوونەنیو ئەزموونە کەو. پێکەو گریدانی "توند بوو"
 و "ئاخر" بەرەو ئەوێمان دەبات کە وشە ی "ئاخر" بەو شیوێە
 لێکبەینەو کە هۆی "توورپە بوون - توند بوون" کە
 روونبکاتەو. ئەو هۆیەش روونە: "نابەجیی یەئس - نائومی
 -" یە کە یە، ئەم نابەجیی/یەش بەوێدا رووندەبیتهو کە
 "سبەینی" خۆی، واتە روژی جەژن، کاتی سروشتی
 قوربانییە کە یە، کە واتە ئەم پەلەکردنە ی لە چی و بۆ چی؟ ئەم
 لێکدانەوێە لە رووی شیوێەو، نە ک لە رووی ناوەرۆکەو،
 ئایەتیی قورئانی پیرۆزمان دینیتەو یاد:

/ . لێرەشدا پێویستە ئاماژە بۆ
 زاراوێەکی زۆر تاییبەت و گەرنگی صۆفیگەری بکەیت. کە
 پێدەگوتری کات "الوقت"، و ئەوێ لەم زاراوێەدا، لە بواری
 ئەزموونی صۆفیگەریدا زۆر مایە ی بایەخدانی تاییبەتیە ئەوێە کە

پنیدہ گوتري "کاتی صوفی - وقت الصوفی" (۳۷)، پوختہ ی ئەم
 چەمکەش پەيوەندی بە گرنگی کاتەوہ لای صوفی ھەيە، و
 بەوہی دەبی سوور بیٹ لەسەر ئەوہی لەوکاتە ی خو ی تئیدایە،
 دەبی بە قوناغ و خالیکی تایبەتی ئەزمونەکە یەوہ خەریک بیٹ،
 ھەر بەوہوہ خەریک بیٹ و لە شتی دیکەدا ئەوکاتە ی بپھوودە
 نەفەوتینێ. بە دارشتنێکی روونتر: ھەموو قوناغێک ئاراستە ی
 تایبەت و ئەرکی تایبەتی لە چوارچێوہی زەمەنی تایبەتی خویدا
 ھەيە، و دەبی صوفی ھەر بەو ئەرک و ئاراستە یە خەریک بیٹ،
 چونکە ھەر ئەوہ یارمەتی دەدات لە سەرخستنی ئەزمونەکەیدا.
 دوو زاراوہی دیکە ی گرنگی صوفیانە ھەيە بە چەمکی کات/وہ
 بەستراونەتەوہ، ئەوانیش ھەردوو چەمکی "توانا - الاستطاعة"
 (۳۸) و "ساردبوونەوہ - خاوبوونەوہ - الفتور" (۳۹). ئەو دوو
 چەمکە پتر پێویستی بە ھەندوہرگرتنی کات لای صوفی و بە
 فێرۆنەدانی دەخەنەپوو، بەو مەبەستە ی لە "سبەینی" ی
 رەچاو کراویدا بەری ئەوہ بچینێ. بە لای مەحوییەوہ "سبە ی"
 کاتی وەرگرتنی ئەجامە: "پاداشت" بیٹ یان "سزا"، بەیتی ()
 م ۳ ل ۲۱۸) نمونە یەکە و ئەمانەش چەند نمونە یەکی دیکەن:

سبەینی (یحشر المرء) ۵، براگەل، فرسەتە ئەمرو

تەبەرپا بن لە من، با کەس، نەبی حەشری لەگەل حەشرم

م ۷ ل ۲۲۱

ههله، پارانه وه ئه مپړو، زوبان و دل له كارايه
 زوبان ئاوه، كه بهسته زمانه سبحه يني، كه قوچا دهم
 ۲۲۷ ل ۳ م ۸

بهس ئه مپړو بلې من سبه ي وا ده كه م هه موو (وا ده كه م) ته
سبه ي (وا ندم)

۱۲ م ۲ ل ۲۳۶
 له گهل زانت ده كه ويه كوڅى دنيا سبه ي قاتيلته، ئه مپړو
 بوته مامان

۳ ن ۴ ل ۲۴۳

له م گوشه نيگايه وه، و له چوارچيوه ي ئه و هاو كيښه يه ي
 ليرهدا ده كړې به رپا بكړې، ده توانړې "ئهم عارفه"، به مامه له
 له گهلدا كړدنې وه كو "كات"، به "ئهمپړو" ي كاتى عاشقى له قه له م
 بده ين، واته ئه ميان ده بيته "كيڼگه ي كرده وه" ي عاشق، كه
 پيډه چي، به قهرينه ي دووهمين به شى ئه و به يته، به روبوومى
 هه بي و "سبه يني" واده ي چنينه وه و سوودوهرگرتن له و
 به روبوومه بيته، به لام پيڼاچي سهرله به ري ئه مه ي له م سييه مين
 به يته ي غه زه لي (۴ م) دا به ديمان كرد بوونكي پايه دارى هه بي،
 ئه مه ش پاساوى خوى هه يه.

له نه زمونى صوفيگه ريدا توانه وه له زاتى خوادا - الفنا
 فى الله - مه قامه، واته حال نييه، و ريگاي مانه وه به خدا -
 البقا بالله -ه، كه نه ميشيان هر مه قامه . مه قام/يش، له م
 نه زمونده دا دريژه و كورت نييه، به پيچه وانه ي حال/ه وه، كه
 ئيجگار كورته . نه گهرچى نه م دريژييه ي مه قام به و مه عنايه نييه
 كه ئيدى پايه دار و جيگير بيت، به لام كاريگه رى، له هه موو
 روويه كه وه و به هه موو پيوه ريك، ئيجگار قوول به سر كه سايه تى
 و نه زمونى ساليكه وه .

له لايه كى ديكه وه، به پيى هر خوښنده وه يه كى بى لايه نه ي
 نه زمونى صوفيگه رى، پيده چى "فه نا" و "به فا" پالپشتيكي
 گه وره يان له م فه رموده قودسييه دا هه بى "من عادى لي وليا
 فقد آذنته بالحرب، و ما تقرب الي عبدي بشئ احب الي مما
 افترضت عليه، و ما يزال عبدي يتقرب الي بالنوافل حتى
 احبه، فإذا احببته كنت سمعه الذي يسمع به و بصره الذي
 يبصر به و يده التي يبطش بها و رجله التي يمشي بها، و
 إن سألني لأعطينه و لئن استعاذني لأعيذنه و ما ترددت
 عن شيء أنا فاعله ترددي عن نفس المؤمن يكره الموت و أنا
 أكره إسماعته"^(٤٠). نه م فه رموده يه، جگه له وه ي له چه ندين
 كتيبي بناغه يى فه رموده كان - كتب متون الحديث - دا هاتووه،
 بهرچاويشم نه كه وتووه هيچ كه سيكي فه رموده ناسان - علماء

الحديث - گومانی هەبی لەو هی فەرموودەیه کی راستە، وێرایی
ئەو هی پایە دارییە کی ناراستە و خۆ دە بە خشیته ئەم چەمکی
"مانەو بە خودا" یە، خۆشەو یستییه کەش دە کاتە دووسەرە، واتە
نەک تەنھا لە عاشق -مورید -هوە بۆ مەعشوق -موراد-، بە لکو
لە خودی مەعشوقیشەو بە بۆ عاشق. ئەمەش لە قورئانی پیرۆزدا
پالێشتی گەورە هی هەیه، وەکو:

/

و

/. لە بەرانبەری ئەمەشدا
"وقت - کات" حالە، و بە گشتی، کورتە و هیندیجار ئیجگار
کورتە، بە تاییەت کە ئەو وەقتە "قبض - دلگوشراوی" یان
"بسط - دلکراوی" یان "حزن - خەم" و "سرور - خۆشی"
بێت. بۆیە پێدەچی هەموو ئەو هی لە بەیتی پێشتر باسکراودا
هاتوو، بە مژدە کەشەو،: "وتی: ئاخر سبەینی جەژنە خوینی
تۆ لە پی دەگرم"، دەکری رەنگدانەو هی چرکە و جەزبەیه ک بێت
و زوو بە سەر چوو بێت. بە وردبۆنەو هی تەواو لە شیعرەکانی
مەحوی/ش، دەتوانی پەهی بەو راستییە بیری کە زۆربە هی ئەو
بەیتانە هی شاعیر، کە بە تەواوی کەف و کۆلی سۆزی صوفیانه یان

پیوه دیاره و له ئه زمونی صوفیگه ریبه وه هه لقوولاون، هه ر
ره نگدانه وهی چرکه ی خویانن و پیناچی، له روی کاته وه هینده
پایه دار بن. هینده ی په یوه ندی به م مه سه له یه وه هه یه، له خودی
ئهم غه زه له دا، به شیوه ی راسته وخو په ی به و ناپایه دارییه، له
چواره مین به یته وه، ده بریت:

له روو سووری عیبادت لام و روو زه ردی خه جاله ت مام
به ناوی سیوی ناوم، باغه وان، و من به هی ده گرم
لیکدانه وهی ئهم به یته، له چوارچیوه گشتیه که یدا نیجگار
روونه، و له خودی دیوانی شاعیریشدا هیله سه ره کییه کانی ئهو
لیکدانه وه یه به جوانی ره چاو کراوه، به لام له بواری
ورده کارییه کاندازور خالی گرنه هه ن پیوستان به یه کلاکرنه وه
هه یه. زنجیره ی ئهو ورده کارییه هه له به به راورد له گه له به یته
پیشوو، له ئاراسته ی ئهم به یته دا، له و خاله وه ده ست پیده کات
که پاش هه مو ورده کارییه کانی به یته پیشوو وروژینرا، واته:
پایه داری و ناپایه داریی ئه وه ی دیوی ناوه وه ی به یته کان
رایده گه یه نن. له و رووه وه ئه وه ی لیړه دا به دی ده کریت پیچه وانیه
ئهو مژده یه یه که له به یته پیشوودا ده بینری، به راده یه کیش
ئاراسته که ده گوریت که شاعیر له "مژده پیډراو" وه ده خریتیه ی
خانه ی "که مته رخه مان" و ناچار ده بیت به خودا بجیته وه.
ته فسیری ئهمه به یه کیک له م دوو خاله ده کریت:

١. پەنا بردنەو بەر چەمکی "یەکییتی بەیت - وحدة البيت"، که یەکیکە لە کۆڵە کەکانی تایبەتمەندییەکانی شیعری کلاسیکی و لە سەرەتای ئەم خۆیندەو یەدا جەخت لە سەر ئەو کرا که غەزەلی (٤م) ناچیتە ژێر ئەو چەترەو. بەم پەنا بردنەو بەر ئەو چەمکە دەتوانی بگوتری که ئەم بەیتە سەر بە خۆیە و پەيوەندی بە بەیتی پێشووەو نییە. ئەگەرچی لە شیعری کلاسیکیماندا، بەگشتی، یەکییتی بەیت رەچا و کراوە، و هەر بەیتێک لەو چوارچێوەیەدا مەرج نییە، لە رووی مەعناوە، بە بەیتەکانی دیکەو بەستەرتەو، بەلام ئەزموونی صۆفیگەری، هیندەو پەيوەندی بەم خۆیندەو یەو هەبێ، رێگە بەو نادات مەقامێک، که بە حیسابی ئەزموونە کە زۆر پێشکەوتوو، رابگەیه ندری و پاش ئەو هەش دەرکەوێت که هیشتا بنەماکانی چوونە نێو ئەزموونە کەش، بەپێی پێویست، ناتوانی بەدی بکری.

٢. پەنا بردنەو بەر ئەو ی ئەو بەیتە تەنها زادهی هەلچوونیکی سۆزنامیزی کورت و خێرا بی، هەلبەتە بە مەعناي سۆزی صۆفیانه، که بروسکنا سا رووبدات و بەسەر بچیت. بەلام لە ناخەو هەژاندبیتی و کاری تی کردبووی و بەرەو ئاقاری ئەو ی بردبوو بی فریو بدری و وا بزانی درێژخایەن، پایەدار و رەسەنە. پاش ئەو هەش، هەر کە بۆی دەرکەوتوو و نییە، بەو

شیۆەیه ناچار بوو بە خۆیدا بچیتەو. دیارە لیڤرەدا هیچ جۆرە
لەخۆگۆرپان و خۆلیگۆرپین/یککی سەلبی و نەویستراو: "تەلبیس"
یان "تەلبیس" لە ئارادا نییە، چونکە لەو حالەتەدا خاوەن
ئەزمون لە خشتە دەبردیت، و بە هیچ جۆرێک بواری ئەوێ لە
بەردەمدا ناهێڵیتەو کە بە خۆیدا بچیتەو.

"لە رووسووریی عیبادەت لام"، سەرەپای ئەوێ ئاشکرایە
کە "لام" لیڤرەدا مەعنای "دوورم"، "تەریکم" یان "بێبەشم"
دەبەخشی، بەلام بەکارهێنانی "لا" بە تەنێ، بەم مەعنایانە
لیڤرەدا ئاماژەیان بۆ کراوە، بەلای کەمەو لە بەکارهێنانی ئاسایی
و رۆژانەیی زمانی کوردیدا، دەگمەنە. خودی مەحوی نمونە
دیکە هەیە:

لە خۆ "مەحوی" لە وەصفی حوسنی بێچوونی نیگار
لا لە تەئویلی خەلەف، قوربانێ تەئویلی سەلەف

١٧٦ ل ٩ ف ١

بەلام ئەمەیی ئەم شاعیرەمان و هەر شاعیرێکی دیکەش
هەیبی، لە چوارچێوەی زمانی شیعرێ و پێویستییهکانی شیعرەدا
دادەنرێن، و شیعر لە هەموو کۆت و پێوەندەکانی بەکارهێنانی
رۆژانەیی زمان رزگاریان دەکات. وشە "عیبادەت"، بە ئاماژە بۆ
ئایەتی ژمارە "٥٦" ی سوورەتی "الذاریات":

و بە رهچاوکردنی ئەو گێڕانەوێ

"مجاهد" که مەبەست لە "لیعبدون" "لیعرفونی" ^(٤١)یە، ئەواتە و وشە یە "خوداناسی" دەگە یە نیت. که واتە کرۆکی "بەخۆداچوونەو" که بریتی یە لە خۆبینین و خۆدۆزینەو لە "کات" و "بار" یکدا که رووسووری ئەوجۆره "خوداناسی" یە تییدا بەدی ناکریت، که گەوهر و شیوهی راستەقینە ی "خوداپەرستی" یە، بەلکو بە پیچەوانەو بەو شیوهیە مایەو که "رووزەرد" ی "شەرمەزاری" یە. دەشزانری که "رووسووری" و "رووزەردی" پیچەوانە ی یە کن، بەلام "خەجالت - شەرمەزاری" راستەوخۆ پیچەوانە ی "عیبادەت - خوداپەرستی - خوداناسی" نییە، دەرەنجامی پیچەوانە که یە تی، که دەکری "خودا نەناسی" یان "خودانەپرستی" بێت، واتە "رووسووری" راستەوخۆ دراوەتە پال ھۆکارە که یەو، که "عیبادەت" ه، بەلام "رووزەردی" یە که دراوەتە پال دەرەنجامی ھۆکارە که، و بەمەش شاعیر مەبەست و دەرەنجامە که ی پتر چرکردۆتەو، و مەبەدی کورتی و پوختیی داهینەرانە تر رهچاو کردوو.

ئەو ی پاش بەرانبەرکی پیکردنی ئەم پیچەوانانە دەمینیتەو، ھەردوو فەرمانی "لا" و "ما" یە، ھەلبەتە پاش دامالینی "م" ی یە که مین کەسی تاک - قسەکەر - لە "لام" و "مام". بەمەش دەبی "لا" مەعنای "نەما" ببەخشیت.. ئاشکرەشە که "نەما" لە ھەموو وشەکانی "تەریک" و "دوور" و

"بێبەش" و "سەرپێچیکار - ملپێچیکار" هەوێکی، بەلام تاییبەتەندییەکی هەیە لە هەموو ئەو وشانەی جیاوەکاتەو، و هەمان تاییبەتەندی لە "لا" شدا بەدی دەکری. "لا"، کە رەنگدانەوی تەواوی لە وشە لێکدراوەکانی وەکو "لاکەو"، "لاچۆ"، "لابە" و... تاد، دا دەبینێتەو، لەگەڵ "نەما"، لەو خالەدا هاوبەشن کە ئەنجامدانی بە جوولە لە حالتێکەو بۆ حالەتێکی دیکە بەستراوەتەو، ئەمەش لە بواری لێکدانەوی ئەم بەیتەدا زۆر گرنگە. بەلام "ما"، "مان" و "نەما"، "نەمان" هەوێ دەست بکەین بە شیکردنەوی پێویست.

ئەگەرچی "مان" و "نەمان" زیاتر مەعنای "بوون" و "نەبوون" دەبەخشن، بەلام بە دەسپێک - الانطلاق - لەوێ کە بە کردەو ئەو بوونە سەلمێندرا بێت، واتە ئەوێ لە فەلسەفەی ئیسلامیدا بە "الوجود بالقوة" یان "الوجود بالفعل" دەناسرێ. "مان" بەردەوامی ئەو "بوون" هەیە و "نەمان" کۆتایی پێهاتنی، بەلام "مانەو" بەردەوامیبوونە لە "شوین" یان "حالت" یکی دیاریکراودا: "هەر لەو گوندەدا مایەو" و "تا ئێوارە بە رووخۆشی مایەو" و... تاد، لە هەردوو حالەتیشدا "مان" و "مانەو" ئاماژەن بۆ بەردەوامی ئەوێ کە هەبوو، کەچی "لا" بە پێچەوانەی ئەمەوێ: "لاچوون" جوولەییە لەوێ کە هەیە بەرەو تازە و خودی وشە "لا" ش، بە هەموو ئەو شێو

بەکارهێنانەیی بە خەیاڵماندا دێت، لە سەنتەردا نییە .. چەق نییە،
تەنانەت ئەگەر بەشیکیش بێت لە شتێک ئەوا هەر دامێن و پەراوێز
و دیوی دەرەووی ئەو شتەیه. "مەحوی" چۆن مامەلەیی لەگەڵ
ئەم "لا" و "ما" یەدا کردووه؟

روونه که میتۆدی شاعیر "عیبادەت - خواپەرستی" بە
ئەسل دەزانێت، و پالپشتی ئەمەش لە چەند دەقیکی قورئانی
پیرۆزدا بەدی دەکریت، که یەکیکیان ئایەتی (الذاریات ۵۶)ە، که
پیشتر لەم خۆیندەنەوێدا بە بەلگە هینراوەتەو، و چەندین
ئایەتی دیکەش هەن که هەر لە لیکدانەوێ ئەم بەیتەدا ئاماژە بۆ
هیندیکیان دەکری. لە خودی ئەم بەیتەشدا بەلگە ئەوێه که
"روسووری"ی داووتەپال و شەیی "عیبادەت"ەو، و لە دووهمین
بەشی ئەم بەیتەشدا ئەو خالە دووپات دەکاتەو، ئەمەش لەوێدا
دەبینرێ که بۆ ئەوێ بلی باری من لە شوێنی ئاسایی خۆیدا
نەماو، و شەیی "لا"ی لەگەڵ "روسووری عیبادەت بەکارهێناو.
ئەم بەکارهێنانەش بە تەواوی سروشتییە، ئەوێ جوۆرە هەستی
بە نائاسایی بوون دەورووژێنی بەکارهێنی "ما"یە لەگەڵ
"روزەردی خەجالەت"دا. ئەگەر "ما" بەردەوامی خالەتێک
بگەینێ و "روزەردی خەجالەت" خالەتێکی وەدەستەتوو بێت،
چۆن دەکری "ما"ی بۆ بەکارهێنرێ؟

پېموايه شاعير، له لايه كه وه زور زيره كانه هه وليداوه،
 به شيوه ش، نهك ته نها به ناوه پړوك، بمانخاته قوولاىي جيهانى
 "نااسايي" يه وه، و له لايه كي ديكه شه وه ئاستى گه وره ي ئه و
 گورانه ي خستوته پوو. واته كه ده لى: "رووزه ردی خه جالته
 مام"، به شيوه يه كي ناراسته وخو پى له سهر ئه وه داده گرى كه
 ئه و "رووزه ردیي خه جالته" ه تازه نييه، به لكو هينده كاتى
 به سهر چووه و هينده ش ره گى قوولبوته وه كه ئه مه ي باس
 ده كرى "مان" ه، - مانه وه - يه له سهر ئه و حالته ي كه ئيدى له
 حالته تىكى له پر ده ركه وتوو - طارئ - ده رچووه و بوته "خو -
 عاده ت"، و ئيدى ناكرى به تازه داهاتوو و ناپايه دار دابنرى. ههر
 به م پيوهره ش "نااسايي" و "ناسايي" و "ئه سللى" و "نا ئه سللى"
 جىي يه كدييان گرتووه، و چيدى، له و حالته ي شاعير باسى ليوه
 ده كات، ناتوانرى باس له "رووسوورى عيبادت" له شيوه ي
 واقعى كي راسته قينه دا بكرى، چونكه تازه له نيو چووه. حالى
 جيگيرى شاعير - كه ليړه دا نابى به عاشق ناو بېرى - ئه وه يه كه
 له چه قى "رووسوورى عيبادت" دا خو نابينيته وه، به لكو به
 ته واوى له و چه قه "لا" يه - دووره - ته ريكه - بېبه شه - .

ئايا مه حوى، له م به يته دا ته نها ئاماژه ي بو ئايه تى (٥٦)

الذاريات) كړدوو يان، له په ناوه، ئايه تى ديكه شى مه به سته !؟.

له یه که مین به شی به یته که دا وشه ی "عیبادت" به روونی
و راشکاو ی باسکراوه، به و شیوه یه ی که شاعیر له به ره می
راسته وخوی ئه و "عیبادت" ه، یان له رواله تی، که
"رووسووری" یه، بیبه ش و دووره. له به رانبری ئه مه، و له
دووه مین به شدا ئه و "رووسووری" یه، به رواله ت به هو ی
ره نگه که وه، به "سیو" شوبه یندراوه، به لام ئه رکی ئه م دووه مین
به شه له سنووری "لیچواندن - شوبه اندن" دا کۆتایی پینایه ت و
راناوه ستی، به لکو دوو خالی ئیجگار گرنگی دیکه ش ده سه لمینی:
یه که م: که ده لی "به ناوی سیوی ناوم باغه وان" بی پهرده باس
له وه ده کات که باغه وان "سه رچاوه ی بوون - ئافه ریده کار -
داهینه ر" بریاری وا بووه من "سیو" بم. به گه پانه وه بو
"رووسووری عیبادت"، له یه که مین به شی ئه و به یته دا، هر بو
ئه وه مان پال پیوه ده نی که بلین مه حوی لی ره دا جه خت له سه ر
ئه وه ده کات که "خودا - باغه وان" ناوی ئه وه ی لیناوه - له
هه موو بوونه وه ره تایبه ته کانیش - که "سیو" بن - رووسووری
عیبادت وه ده ست بینن -، که واته جیی خویه تی یه کی که له
ئاماژه کانی ئه م به یته ئایه تی

بیته، به لیکنانه وه که ی مواجهید/یشه وه
، که مه به ست "لیعرفونی - تا بمناسن" ه، به لام ئه مه هه موو
ئاماژه کان نییه وئهم شوینه پیویستی به هه لوه سته ی زیاتر هه یه.

دووه م: به دووپا تکر دنده وهی "من به هی ده گرم" راسته وخو
 دوابه دواي "به ناوی سیوی ناوم باغه وان"، که مترین شت که
 ده توانری له وه وه هه لئنجری جیاوازی - به لکو هاودزی -
 نه نجامه له گهل نه وهی به روونی "باغه وان" برپاری لی دابوو. به لام
 نه وهی به برپرسی نه و جیاوازی و هاودزی به یه که مین که سی تاکه:
 "من - قسه که ر"، واته: شاعیره: "من به هی ده گرم"، واته:
 "کرده وهی من پیچه وان هی ویستی باغه وان". نه مه ش هر
 هه لوه سته ی دیکه ی دهوی.

سه بارهت به و ئاماژه یه یه که مین خال به روونی درکاندی
 ده توانری په نجه بو دهیان ئاماژه دریژ بکری، به لام هینده ی
 په یوه ندیی به نه زمونی صوفیگه ریبه وه هه یه ناتوانری تنها نه و
 قهرینه یانه ره چاو بکری که رهنگه راسته وخو ئاماژه ی ئایه تی
 (الذاریات ۵۶) مان به سهردا ده سه پیښ. به گه رانه وه بو میتودی
 نه و نه زمونه سی مه سه له ی سهره کی به دی ده کری که بایه خی
 نیجگار گه وره یان هه یه:

أ. بوونی جوړه گرېبه ستيکی بناغهی، که به لای
 صوفیانه وه نه زه لیبه، له نیوان عاشق و مه عشوقدا، به لکو له
 نیوان خالیک و مه خلوقدا، که پیش هه مو شتيک ده کری ناوی
 "پابه ندیی نه زه لی مړو" لی لېبڼری. نه و پابه ندیبه له م ئایه ته
 پیروزه وه شه رعیه تی خو ی ودرده گری:

/

. شاعیرانی صۆفی، بە چەندین جۆر تەعبیریان لەمە کردووە: "رۆژی ئالست"، "جامی ئالست"، "قالوا بلی - قالو بەلا"، "رۆژی ئەزەل" و... تاد. پیناچی لە نیۆ شیعرەکانی مەحویدا، بە تایبەت غەزەلەکانی، بتوانی ئاماژەی راستەوخۆ، بە ناو هیئانی "ئەلەست - ئالست" یان "قالوا بلی - قالو بەلا" بەدی بکری، ئەگەرچی دەیان بەیت هەن ئاماژە بۆ ئەو پابەندییە دەکەن، بەلام شاعیریکی کۆنتر و هاوتەریقەتی مەحوی: (نەقشبەندی)، کە "مەولەوی"یە، بە چەندین شیۆه ئاماژەی راستەوخۆ هەیە، وەکو:

١.٠.١. ئاماژە بۆ سەودا - مامەلە -ی ئەزەلی کە لەو ئایەتەدا هەیە، واتە پەیماننامەکەی، و باسکردنی راستەوخۆی "بازاری شاری ئەلەست":

من رۆی مامەلە -ی گردین خاس و کەس
جەو راسە بازار شارەکە -ی ئەلەس

جە سەر دوکانچە -ی شای سەر توجاران
هۆر گرتم کالای بەلای نازاران^(٤٢)

٢ چ ٨ و ٩ ل ١٩٢

۲.۱.۰. دانانى بە " بەزم "، كە بە پىي ھەموو پىكھاتەكانى:
 "خواجه"، "حەلقە"، "بەزم"، "نەشئە"، "فەنا"، "بادە"،
 "مەست"، مەبەست لەو وشەيە "بەزم" ھەرئەزمونى
 صۆفيگەرى و رىۋپەسمەكانىتى، و بە قەرىنەى بەيتى پىش
 ئەوھش كە زاراۋەكانى "زەوق" و "شەوق"ى تىدا بەكارھىنراۋە،
 واتە: "رىيازى عىشق"، ئەمەش ھەردو بەيتەكەيە:

دەس و دىم وە ئاو روكن ئاباد شەوق
 ئىمام مىحراب سەر "مُصلاً" ى زەوق

خواجهى سەر حەلقەى بەزمەكەى "الست"
 دەماخ وە نەشئەى بادەى فەنا مەست

۲۰۲۲ و ۲۰۲۴ ل

۳.۱.۰. دانانى بە قوتابخانەيەك كە ھەردو پىرۋسەى "سزا"
 و "فېركردن"ى تىدا بە گەرمى بەدى دەكرى، ئەمەش وپراى
 ئەوھى ئامارە بۆ لايەنى "ئەپستمۆلۋژى - تىۋرىى زانين" و
 "ئىتيك - ئەخلاق - ئاكار"ى بوارى صۆفيگەرىشى تىدا
 چىركىدۆتەوھ:

مامۇستاي شىرىن، شوخ و دىدە مەست
 جە مەكتەبخانەى مەدرەسسەى "الست"

دیدهش مهکتەبی قەدەر ســـــــزا دا

نیم نیگاش تالییم تفلّ قـــــــزا دا

۱۰م ۱ و ۲ ل ۴۰۸

لە دەرهوهی شیعرێ کوردیشدا بایه‌خی ئیجگار گه‌وره به‌و
په‌یماننامه‌یه دراوه، و شاعیریکی گه‌وره‌ی وه‌کو "حافظی
شیرازی" راسته‌وخۆ و ناراسته‌وخۆ دیته‌سه‌ر باسی، و له‌ هه‌ردوو
حالتیشدا هه‌ر به "عیشت" لیکێ ده‌داته‌وه. که راسته‌وخۆ باسی
ئهو په‌یماننامه‌یه ده‌کات له‌ روانگه‌ی "ده‌رکه‌وتن -
ته‌جه‌للی" یه‌وه لێده‌پوانی و ده‌لی:

در ازل پرتو حسنت ز تجلی دم زد

عشق پیدا شد و آتش بهمه عالم زد

که ناراسته‌وخۆش باسی ده‌کات جوانیی هه‌زره‌تی یوسف
(د.خ) ده‌کاته نموونه‌یه‌کی ئهو بریاره ئه‌زه‌لییه‌ی عیشتی
هینایه‌ئاراوه:

من از آن حسن روز افزون که یوسف داشت دانستم

که عشق از پرده عصمت برون آرد زلیخارا^(۴۳)

پیش ئەویش شاعیری صۆفی گەورە ی ئێران (سەعدی شیرازی)، کە لە نیو زانایانی ئایینی کوردستانی خواروودا گەورەترین ناوبانگی هەبوو، لە چەندین شوێندا، راستەوخۆ و ناپاراستەوخۆ، باسی ئەو بپیارە ئەزەلییە کردوو. جیاوازی "سەعدی" لە "حافظ" لە بواری خستنه‌پووی وردەکارییه‌کانی صۆفیگەریدا لەوەدایە کە پتر ره‌نگدانه‌وه‌ی ئەزمونی صۆفیگەرییه‌که‌ی تیدا بەدی ده‌کریت، ئەگەرچی ئاستی شیعری حافظ به‌رزتره‌. لە باسی راستەوخۆی ئەو بپیارەدا، سەعدی ده‌لی:

اگر طالبی کاین زمین طی کنی نخست اسب باز آمدن پی کنی
تأمل در آیینہء دل کنی صفایی بتدریج حاصل کنی
مگر بویی از عشق مستت کند طلبکار عهد آلستت کند^(٤٤)

لە باسی ناپاراستەوخۆشدا ده‌لی:

همه عمر برندارم سر از این خمار مستی
" که هنوز من نبودم که تو در دلم نشست"^(٤٥)

ب. بوونی جوړه پابه‌ندییه‌کی تاییه‌ت به‌ مړۆڤ، که ئیجگار سه‌خته و زه‌وی ئاسمان و چیاکان نه‌چوونه‌ته ژیر باریه‌وه. ئەم

پابەندییە، لە قورئانی پیرۆزدا، بە "ئەمانەت" ناوبراوە:

/

لە بواری صۆفیگەریدا چەندین مەعنای جیاوازی بۆ ئەمانەت خراوەتەرپوو، لەوانە خواپەرستی و ملکەچی بۆ خوا و قورئان و... تاد، بەلام ئەوەی زایەلە بەرچاوی ھەیە ئەوەیە کە "خواجە عەبدوللای ئەنصاری دەلی": مەبەست لە وشەی "ئەمانەت" ی ئایەتی ئایەتی

/

، خۆشەویستی و عیشتە ". بە پیچەوانەیی ئەوەی سەبارەت بە ئاماژە بۆ ئایەتی (الاعراف ۱۷۲) دا بەدیمان کرد، "مەحوی"، ھەر بە مەعنایەیی لە لیکدانەوێکەیی ئەنصاری/دا دەبینرێ، زۆر بە روونی ئیشارەتی بۆ ئەم ئایەتە کردووە:

خوداگرتوو دلم چۆتن بە گژ شوپ و شەپری عیشتقا

بە نەصصی ئایە ئەفلاک و زەمین ئەم بارە ناکیشنی

۵ ی ۶ ل ۳۰۴

ج. لای صۆفییان، بێجگە ئایەتی (الذاریات ۵۶) کە پیشتر چەند جارێک ئاماژەیی بۆ کراوە، ئایەت و فەرموودەی دیکەش ھەن ئاماژە بۆ ئەو سروشتە تاییبەتییە دەکەن کە مەوقی لەسەر

دروستکراوه و ئەو کاریگەرییانی ئەو سروشتە دەگوێن، لەوانەش
ئایەتی:

/ که سەرچاوهی چەمکی "فطرة"^(٤٦)یە، و
چەندین فەرموودەش که لە هەمان خولگەدا دەسووپێنەوه، وەکو:
"هەموو لەدایکبوویەك لەسەر سروشتی بوونی - که ئیسلامە -
لەدایک دەبێت، بەلام دایک و باوکی یان بە جۆلهکەکی دەکەن، یان
بە دیان - مەسیحی - یان بە مەجووسی دەکەن"^(٤٧)، و "من
بەندەکانم هەموو بە حەنیفی"^(٤٨) دروست کرد و شەیتانەکان هاتن
بۆیان و لە دینەکەیان دووریاخستنهوه"^(٤٩).

ئەو پابەندییانی ئاماژەیان بۆ کرا، بەپێی دەقی ئایەتە بە
بەلگە هیئەتێراوەکان، مەزھەبە خۆبەخشانه هەلیبژاردوون، و ئەمەش
دەیانکاتە گریبەست - عقد -، گریبەستیش، بەپێی رێسای باو،
یاسای ئەو کەس و لایەنەیه که پەسەند و مۆریان کردووه.

سەبارەت بەو دەرەنجامەش که لە لیکدانەوهی "من بەهی"
دەگرم"دا پێیگەیشتین، واتە جیاوازیی بەروبوم: "بەهی" لەوهی
باخەواناوی "سێو"ی لێناوو، بەو پێیەکی یەکەمین کەسی تاک
- قسەکەر - بەو مەبەستە بەخۆداچوونەوهی بە پێویست دەزانێ
که "کردهوه"ی بە پێچەوانەکی ویستی "باغەوان" .. ئایا بەو
مەعنایهی که مەزھەبە خۆبەخشانهی کردەوهکانی خۆیەتی؟!؟

ئەگەر ئەو بۆچوونە پەسەند بکەین ئەوا دەبی پیمانوابی که
 "مەحوی" یەکیک لە بنەما سەرەکییەکانی بیروباوەری گرووسی
 موعتەزیلە - گۆشەگرتوان -، که پەیرەوییان لە بۆچوونەکانی
 (واصلی کۆپی عەطا) دەکرد، دووبارە دەکاتەو، ئەمەش راست
 نییە، چونکە "مەحوی" لە قەسیدەى عقد العقائد - ملوانکەى
 باوەر"دا، نەك تەنها خوا بە خولقینەر بریار دەری کردەو، کانی
 بەندەکانی دەزانی، بەلکو راشکاوانە بیروبۆچوونی "موعتەزیلە"
 بە جۆرە توندپەوییەك لە قەلەم دەدات، و لەگەڵ جەبریەکاندا،
 که لەم رووەوە بۆچوونیان پیچەوانەى بۆچوونی موعتەزیلە، لە
 دووتای هەمان تەرازووی رەتکردنەو، دا جیگیریان دەکات و بە
 یەکسانیان دەزانیت، ئەگەرچی لەو مەسەلەیدا دژە ئاراستەى
 یەکن:

بۆ عەبد و بۆ عەمەلیەتى خولقندە ئەو، ئەو
 تەوفیقی دا بە ئیمە و خەذلانى دا بەوان

خالیق یەکیکە، کاسیبە عەبد، ئەم پەر ئەوپەر
 ئیفراتی ئیعتیزالی یو تەفریطی جەبرییان
 عقد العقائد ۲۱ و ۲۲ ل ۳۷۳

ئەوێ "موعتەزێلە" بە "ئازادیی بەندە - حریتە العبد" ی دەزانێ، بە پاساوی ئەوێ بیکاتە بەرپرسیاری کارەکان - کردەوێ سی خۆی و سەلمانندی "دادپەرەویی خودا" لەو رێگەییەو، بەلای "مەحوی" ییەو توندپەرەوییە لەبەرئەوێ جوړیکە لە جوړەکانی کەمکردنەوێ "ویست"، بۆیە لە رێگەیی نیازی بەندەوێ کێشەکە چارەسەر دەکات.. واتە ئەوێ بەندە ئارەزووی لێیەتی خودا بۆی دەکات، بەمەش بەندە بەرپرسیارە لەوێ کردوویەتی چونکە نیاز و ویست و ئارەزووی خۆی بوو. ئا لێرەوێ کردەوێ بەندە - عەبد - خۆی دەبێتە پێچەوانە و دژە ئاراستەیی پابەندییەکانی خۆی، ئەوێش پەیمان شکێنێ، بۆیە تەنها خۆی بەرپرسیارە لە کردەوێکانی، بەلام ئەمە ناگاتە ئەو ئاستەیی بگوترێ بەندە - عەبد - خولقینەری کردەوێکانی خۆیەتی.

دەرەنجام، لێکدانەوێ سەرجهمی بەیتەکە، بەپێی میتۆدی صوفییانە، بەم شیوەیە دەبی: باخەوانی ئەزەلی، کە خودایە، لە ئەزەلەوێ بۆ مەبەستێکی بەرز منی دروست کردووە کە "خوداپەرستی - خوداناسی" یە، و ئەمەش تەنها قسەییە ک نەبوو، بەلکو گریبەستێک بوو خۆم پەسەندم کردووە و چارەنووسی پێداپێژاوە. هەر لەو روانگەییەشەوێ خۆم خستۆتە ژێر قورسایی باری ئەرکێکی گەورەوێ کە ئاسمان و زەوی

و چیاکان ئاماده نەبوون هەلیبگرن، ئەو بارەش عیشق -
 خۆشەویستی - بوو... عیشقیك كه ده‌بوو له سایه‌یدا دلی عاشق
 به‌و راده‌یه بۆ مه‌عشوق ته‌رخان بکرایه که ته‌نها جیی ئەوی تیدا
 به‌دی بکری. ئا ئەوه به‌ته‌نی ده‌توانری ناوی "رووسووری
 خوداپه‌رستی - خوداناسی" ی لیبنری. به‌لام دلی من له ئەو غافل
 - بی ئاگا - بوو و به‌ته‌واوی که‌وته داوی دنیاوه. ئەو بی ئاگایی
 - غافل بوون - ه‌ش وا ئیستا ته‌نها روزه‌ردی کردووم و
 شه‌رمه‌زاری بی ه‌شتوومه‌ته‌وه. مه‌حوی له شوینی دیکه‌شدا، به
 شیوه‌یه‌کی ه‌ونه‌رمه‌ندانه‌ی روونتر، باس له ه‌مان ئەم
 "شه‌رمه‌زاری بی ئاگایی" یه ده‌کات:

دله‌ عهرشی خودا "مه‌حوی" خه‌ج‌اله‌ت به‌له‌به‌ر غه‌فله‌ت

که‌ بۆته‌ بوتکه‌ده‌ی بی به‌ره‌مه‌ن یا ده‌یری بی راهیب

ه‌ ب ٧ ل ه‌ه

ئەم بی ئاگاییه‌ش ه‌ینده‌ مایه‌وه، پێشنه‌وه‌ی به‌ ئاگا بێم و
 بتوانم ئاوړیک له‌ خۆم بده‌مه‌وه و به‌خۆدا بچمه‌وه که‌ بووه‌ خوو و
 بووه‌ به‌شیکی جیگیری که‌ سایه‌تیم... ئا ئەمه‌ش مایه‌ی ئەو
 شه‌رمه‌زارییه‌ گه‌وره‌یه‌ی منه، شه‌رمه‌زاریی ئەوه‌ی نابه‌جی
 ره‌فتارم کرد، و له‌ ئەنجامی ئەمه‌شدا نابه‌جی ماوم به‌و پێیه‌ی
 خیانه‌تم له‌ مانا و مه‌به‌ستی راسته‌قینه‌ی بوونی خۆم کرد.

ئەمە رەنگرێژییەکی گشتیی ئێوە هەلومەرجە تایبەتییه که نهك ته‌نها شاعیر خۆی له گێژاوی هه‌په‌شه‌ی خنکاندا دیوه‌ته‌وه، به‌لکو ترسی ئێوه‌شی خستۆته‌ دلێه‌وه که چیدی ته‌مه‌ن و هیممه‌تیش - له سایه‌ی ئێوه‌شه‌رمه‌زارییه‌ ترسناکه‌دا - رێگه‌ی ئێوه‌ نه‌ده‌ن که به‌خۆداچوونه‌وه‌ فریای بکه‌وێت، ئه‌گه‌رچی ئه‌زموونی صۆفیگه‌ری هه‌میشه‌ رحمه‌ت و لوتفی خوا له‌وه‌ گه‌وره‌تره‌ که مورید ختووره‌ی بیوهری - ناویمیدی - بخاته‌ دللی خۆیه‌وه‌. ئه‌م کاته‌ی شاعیر باسی لێوه‌ ده‌کات کاته‌ی به‌خۆداچوونه‌وه‌ی پاش به‌فیڕۆدانی ته‌مه‌نیکی دوور و درێژی پر له‌ کاته‌ی به‌نرخ بووه‌، له‌ دووتوویی ئێوه‌ ته‌مه‌نه‌ به‌فیڕۆدراوه‌دا هاوپاز و هاو‌ده‌م و یاران له‌ گه‌شت - سه‌فه‌ر -ی رۆحیی خۆیان به‌رده‌وام بوون و ئه‌میان به‌جیه‌شت. "مه‌حوی" له‌ شوینی دیکه‌شدا ئاو‌ری له‌م "به‌جیمان" و "نابه‌جیمان"ه‌ی خۆی داوه‌ته‌وه‌:

به‌جی ماوم له‌ یاران، نا به‌جی ماوم، ئه‌جه‌ل زوو به‌ به‌مردن له‌م قوصووری ژینه‌ ئیستیعا نه‌که‌م، چبکه‌م؟!
 ۱۰م ۹ل ۲۳۳
 ده‌کرێ ئه‌م به‌یته‌ شیوه‌ له‌خۆپرسینه‌وه‌ -محاسبة النفس-
 ێك له‌ قه‌ڵه‌م بدرییت. ئه‌مه‌ش ده‌ره‌نجامی به‌خۆداچوونه‌وه‌ و
 چاودێریی خۆکردن - المراقبة -یه‌. له‌ عورفی ئه‌زموونی

صوفیگه ریدا ئم مه سه له یه بایه خیکی ئیجگار گه وره ی هه یه، و ده بی صوفی له هه موو کاتیکیدا ئاگای له و لایه نه زۆر گرنگه بیّت که پییده گوتری "سه ودا - مامه له - المعاملات" و له بواری "مافه کانی خوا به سه ر به نده وه" ^(٥٠) دایه. له پرۆسه ی ئه و چاودێریکردنه دا صوفی گله یی له خو ی ده کات له سه ر به هه ده ردان و ونکردنی هه ناسه - انفاس - و کات - اوقات - هه کانی له شتی دیکه ی به ده ر له له ئه رکه کانی خواپه رستی. جیی گوتنه که ئم چاودێرییه، به هه موو شیواز و پله کانیه وه، پرۆسه یه کی ئیجابی و زۆر پیویسته و بریتییه له به جیه ی نانی مافه کانی خوا به دلسۆزی و به باشتترین شیوه ی شیوا، چ ئاشکرا بیّت و چ نه ینی، که چی لیپرسینه وه به روبوومی ئم چاودێرییه و ده ره نجامی بینینی که موکوورپیه.

له رووی شیوه وه، لیچواندنی "رووسووری عیبادت" به "سیو" و "رووزه ردیی خه جاله ت - شه رمه زاری" به "به هی"، ته نها په یوه ندیی به ره نگه کان "سوور و زه رد" ه وه نییه، به لکو چه ندین رووی هه یه، و به م شیوه یه:

١. له رووی ره نگه وه، به ده لاله تی ده روونی ئیحای ره نگی سوور، که ده مار ه چالا که کانی ژیا نی تی دا به دی ده کریّت، و وێپرای گه رمیشی، له به رانبه ر ره نگی زه رد دا، که به قه رینه ی زه رد هه لگه پانی گه لای پاییز پێش هه لوه رینیان و ساردیی خودی

رەنگەكەش، رەنگدانەوێ ئیحا - سرووش - ە تایبەتەكانی
 "رووسووری عیبادهت" و "رووزەردیی خەجالەت" ن. لە
 ئەزموونی صۆفیگەریدا یەكەمیان دەرگا گەورە و بەرینهكانی
 پیشكەوتن و گەشەسەندنی ئەزموونەكەى بە روودا كراوەیە، و
 سەرەپای برینی قۆناغی گرنگیش، ھەر دەتوانرێ بە "لاو بوون"
 باسی خاوەنەكەى بكێ. بەلام ئەو دەرگایانەى بە روودا داخراو -
 یان نیمچە داخراو-، و لە روانگەى ئەزموونەو، ئەگەر لە كاتى
 گونجاودا فریای خۆى نەكەوێت و مەردانە قۆلى كارکردنى جیدیدی
 لى ھەلنەمالى، ئەوا بە دڵنیاوییەو روو لە ژاكان و فەوتانە و پیری
 ئەزموونەكەشە. مەحوى دەلى:

پیری نوفووژى كردە بەدەن، بەسیە تەنبەلى دەرچۆ لە
 خانووى كە خەلەل كەوتە تەنبەلى

٧ ی ١ ل ٣٠٦

بەلام، سەرەپای ھەر شتێك و ھەر پلەيەكى ئەو "پیری
 ئەزموون"ە، ھەمیشە لە صۆفیگەریدا دەرگای بەخۆداچوونەو
 كراوەیە، و شاعیریش ئەم ئەگەرە دەخاتەپروو.

٢. لە رووی شیوەى ئەندازەییەو "سیۆ" شیوەیەكى رێك
 و جوان و گونجاوى ھەيە، كە تەنانەت لە دەستلێدان - لمس -
 یشدا ھەستێكى جوانى ھەلقوولاو لە لووسى و نەرمى و

ریکوپیکي و گونجاوی له گهل روډهري له پی دهست و نه بوونی به ربه سستی نه ویستراوی د پروونی به مړوډ ده به خشی، که له به رانه ردا "به هی" شیوه په کی نه ندازه پی هینده ریك و گونجاوی نییه، و دیوی د هره وهیشی گه وره تره له وهی له پی دهستی ئاسایی بتوانی، به بی هه سستیکی د پروونی نه ساز، به خووهی بگریټ و به ئاسانی له نیو له پدا جموجوولی کوټرول بکات.

۳. له رووی تامیشه وه، به لای که مه وه، سیو تامیکی نزیکتر له چیژی گشتی په سندی خه لك هیه، تورت نییه، نه رمه، ماوه په کی زیاتر ده مینته وه و له بازاردا دهست ده که وی، و پتر خه لکیش ئاره زوویان لییه تی و بو خواردنی راسته وخو به کاری ده هیئن، که چی به هی تورته، پاییزیکی درهنگ پیده گا، که متر ده توانری راسته وخو بخوری. واته یان پاش پیشاندن ده خوری، یان له ریگهی کردنی به موره بباوه، چونکه زور رهقه، و سهره پای که می ماوهی بوونی له بازاردا، بازارپکی هینده گه رمیشی نییه.

رهنگه شاعیر بیرى له م شتانه نه کرد بیته وه، نه مه گرنګ نییه، نه وهش گرنګ نییه که نه مړو سیوی سوور و زهر د و سهوزی گه بیو هیه و دووریش نییه رهنگی دیکه شى هه بی، به لام له لایه که وه تا ئیستاش هر سیوی سوور به ناوبانگتره، و شاعیریش هر به و تاییه تمه ندییه به کاریه ئاوه، له لایه کی دیکه شه وه سهرکه وتنی ده قی داهینه رانه له هه موو نه و توانا هه مه لایه نه و

جۆربە جۆرلەنە دايە كە بۆ چەندىن خويندەنە وەى جىاجىا و دور لە
يەك دەيانرە خسىنى.

پىنجه مەن بەيتى ئەم غەزەلە پتر لە راپۆرتىكى ئاسايى
شاعىر دەچى لەبارەى خودى عىشق - مەحبەت - وە،
ئەگەرچى چەند ئەگەر كىكى خويندەنە وە لە ئارادايە (كە ئەوپەريان
ھەر چوار ئەگەرە):

لەسەر خۆچوونە، شەيدا بوونە، قور پىوانە، سووتانە
ھەتا مردن، مەحبەت ئىشى زۆرە، رىزى ئى دەگرم

ئەگەرەكانىش بە دوو جۆر خويندەنە وەى ھەردووشەى
"ئىشى" و "رىزى"ى دوو مەن بەشى ئەم بەيتە دىنە ئاراوہ...
واتە بە "ئىشى" و "رىزى"ش، كە سەرلەبەريان دەكاتە چوار
ئەگەر، و لىكدانە وەكانىان بەم شىوہىە دەبن:

۱. "ھەتا مردن مەحبەت ئىشى زۆرە رىزى ئى دەگرم"،
واتە: ئەو ئەركانەى خودى خۆشەويستى، بە و پىيەى گرىيەستىكى
تايبەتى عاشق و مەشوقە، كە ئىجگار زۆر و مەشوق پەيتا
پەيتا دەيانخاتە ئەستوى عاشقەوہ، كە منم، منىش لە پىناوى
ئەوہدا كە لە ئاستى ئەو پەيمان و پابەندىيە ئەزەلىيەدا بەم كە

رامگە ياندوۋە، تا كۆتايى بە ژيانم دىت، بە رىزە، يەك بە يەكى ئەو ئەركانە بە ئەنجام دەگەيەنم.

۲. "هەتا مردن مەحبەت ئىشى زۆرە رىزى ئى دەگرم"،
 واتە: ئەو ئەركانەى خۆشەويستى "عیشقى حەقىقى" رووبەرووى
 منيان دەكاتەۋە، ھەر لەبەرئەۋەى خۆشەويستىيەكە گرىبەستىكى
 ئەزەلىيە ۋە وشەى بەلى: "قالوا بلى" بۆ خۆم ھەلمبىژاردوۋە ۋ
 مۆرم كىردوۋە، بە پىرۆزىيان دەزانم ۋ بە رىزى تەۋاۋەۋە
 رووبەروويان دەبمەۋە. ئەو رىزە، لەلايەن مەۋە، لە شىۋەى
 ملەكەچىيى خۆى دەنوئىنى. ئەو ملەكەچىيەش بىۋار بە ھىچ جۆرە
 خۆشەويستىيەكى دىكە ناھىلئەۋە، ۋ ھەر كەسىكىش، يان
 تەنانەت ھەر شتىكىش، بىيئە بەربەست لەبەردەم خۆشەويستىيى
 مەعشوقدا، دەبى عاشق، بە مەنتىقى رىزى راستەقىنە لە
 ئەركەكانى خۆى، دەست لەۋكەسە، يان ئەۋشتە، ھەلبىگىرى:

لەسەر تۆم دوشمنە دنيا، قەضىيە م "مانع الجمع" ە
 كە تەركى تۆنەكەم، تەركى ھەموو دنيا نەكەم، چىكەم
 ۲۳۲ م ۷ ل ۲۳۲

۳. "هەتا مردن مەحبەت ئىشى زۆرە رىزى ئى دەگرم"،
 واتە: بە پىچەۋانەى ئەۋەى مەرۋفە لە "عیشقى مەجازى" دا

چاوەپوانیەتی، لە "عیشقی حەقیقی" دا ئیش و ئازار و ماندوویی،
بە بەردەوامی، روودەکەنە عاشق و ئەویش، نەک هەر لییان بێزار
نییە، بە لکو خۆبەخشانە و بە گەرمییەو بە دوایاندا دەگەڕێ:

بە نۆشی جانی وەردەگرم پیاڵە ی زەهری هەر نیشی^۶
بە دەردی دل بچم گەر بی^۶ لە جەوری تۆ دلم بیشی^۶

ی ۵ ل ۱ ج ۲۰۲

هێندەش بە دوا ی ئەو ئیش و دەرد و داغەدا دەگەڕێ، کە
بە ھۆکار ئامراز و کەرەستە ی پێوستی ژیان و گوزەرائی دەزانیت
و ریز لە یەک بە یەکی ئەو ئیشانە دەگریت، و هەتا مردن هەموو
جۆرەکانیشی تاقی دەکاتەو:

دل بژێویی هەر بە دەرد و داغە، تەزییدی دەوی^۷
قەت مەکە مەنە، دواگۆ سەعیە بو ضە ممی مەعاش

۱ ش ۴ ل ۱۵۱

۴. "هەتا مردن مەحەببەت ئیشی زۆرە ریزی لی دەگرم"،

واتە: ئەو خۆشەویستییه ی هەتا مردن هەر ئیش و دەرد داخی زۆر
و بەردەوامە، ریزی دەگرم، و نەک هەر بە شایانی ئەو ی دەزانم
ببێتە مایە ی ئەو ئەزمونە ی هەموو ژیانمی بو تەرخان بکەم،

بەلکۆ لە خۆشەویست دەپاریمەووە کە بە شایانی ئەوێم بزانیت و
لە رووی لوتفەوێ ئاوپم ئی بداتەوێ.

بە گەڕانەوێ بۆ یەکەمین بەشی ئەم بەیتە:
"لەسەرخۆچوونە، شەیدا بوونە، قوڕ پێوانە، سووتانە"،
رووبەرووی چوار خەسلەت دەبینەوێ کە تێکرا لە خولگەیی "ئیش
- ئازار" دا دەسوورپێنەوێ، و بێگومان هەر دەبی کۆمەڵێک بن لەو
"ئیش"انەی پەيوەستن بە "عاشق بوون" لەمجۆرە عیشتقەدا.
ئەگەرچی خودی عیشتقەکە و ئازارەکانی هەر جیی ریزی عاشقن، و
ئەگەرچی "ریزی ئی دەگرم - ریزی ئی دەگرم" هەر بۆ "تاک"ە،
نەک بۆ "کۆ"، واتە زیاتر بۆ "مەحەببەت" دەست دەدات، بەلام
زیاتر ئەو بە پەسەندتر دیتە پێشچاو کە مەبەستی شاعیر "ریز
گرتن" بێت لە "ئیشەکان"ی مەحەببەت: "ئیشی زۆرە"، کە
دیارە "کۆ" یە نەک "تاک"، چونکە:

سەنەد بۆ مۆر و خەط دەعوویی مەحەببەت کردنە "مەحوی"
تەعەششوق، بۆ دلیکی داغدار و سنهیی ریشی

٥ ی ٧ ل ٣٠٤

ئەم ریز گرتەش بە کردەوێ دەبێت و پێویستی بەو هەیه
رەنگدانەوێ تەواو راستەوخۆی لە ژيانی عاشقدا هەبێ. لە
ئاکامی هەموو ئەمانەشدا لێکدانەوێ سیستماتیکی ئەم بەیتە،

لە روانگەیی خودی میتۆدی شاعیرەووە کە میتۆدی ئەزموونی
صۆفیگەراییە، بەم شیوەیە ی لێ دیتەووە:

ئەگەر سەرلەبەری ئەزموونی "عیشقی حەقیقی" هەر رەنج
و ماندوویی و شەونخوونی و شیوە جۆر بە جۆر، و تەنانەت
چاوەڕوان نەکراوەکانی ئازار چەشتن نەبێت، ئەوا، بەلای کەمەووە،
لە هەر قۆناغێک لە و قۆناغانە ی پێویستە عاشق بیانپێت، چەندین
جۆر هەیه کە لە شیوەی تاقیکردنەووەی تایبەتدا دەردەکەون، و
بەشیکی بنەپەتیی پیکهاتە بناغەییەکانی ئەزموونەکەن، و
سەرکەوتن و شکستەپێنانی عاشق تێیاندا بەندە بە توانای
مامەلەکردنی، بە شیوەیەکی سەرکەوتوو، لەگەڵ ئەو رەنج و
ئازارانەدا، هەر ئەو توانایەش بۆی هەیه ببێتە دواپێوهری
راستەقینە ی شایستەیی خاوەن ئەزموون بۆ ئەوێ بە عاشق
ناوێرێت یان نە. شاعیر چوار جۆری جیاوازی لە و ئازارانە
هەلبژاردووە کە لە خودی ئەزموونەکەدا بایەخی تایبەتی و
گەورەیان هەیه، و لە نیو شیعەرەکانی شاعیریشدا پالپشتیی
بەرچاوی خۆیان هەیه:

أ. لەسەر خۆچوون: بە رەچاوکردنی مەعنا ئاساییەکەشی،
لەسەر خۆچوون جۆریکە لە جۆرە هەرە بەرجەستەکانی دابڕانی
"خود" لە دەورووبەر - بە تایبەتی جیهانی فیزیکی -، ئەو دابڕانە
خالیکی ئیجگار جەوهری و گرنگە، و پێشتریش باسکراوە.

هیندە ی بۆ ئێرە پیویستە جەختی لەسەر بکریتهوه ئەوهیه که
 مه حوی، له ئاماژەیهکی ئیجگار ورد و ناسکیدا، ژیا نی ئاسایی
 سەر زهوی و قایل بوون و جلە و شلکردن بۆ پێداویستییهکانی ئەو
 ژیا نه به جوړه بێ هیممه تییه ک ده زانی ت:

قاتی پیاوه لەسەر ئەم ئەرزە، دەبینی "مەنصور"

به سه ری داره وه، (ذاالنون) ه له بن زیندانا

٣٤ ل ٣١١٢

به گشتی، و له چوارچیوهی "پشتبهستن به دهقی
 پیروژ" دا، به لای صوفیانه وه "له سه رخوچوون" زاده ی ده رکه وتن
 "تجلی" ی یار - مه عشوق - ه، واته کاریگه ریی ئەو رووناکییه ی
 که نه ک ته نها به شیوه ی راسته وخۆ که س ناتوانی به رگه ی بگری،
 به لکو به شیوه ی ناراسته وخۆش - له ریگه ی ره نگدانه وه ی ئەو
 ده رکه وتنه وه -، ئەمه ته نها چاره نووسی که سیکی ئاسایی
 نه بووه، به لکو هی پیغه مبه ریك بووه که به "کلیم الله - قسه
 له گه ل خوادا کردوو" ناسراوه:

/ . به لای مه حوییه وه - له هه موو

ئەزمونی صۆفیگەریشدا ھەر وایە - دل چەقی کاریگەریی ئەو
"لەسەرخۆچوون" ھە، واتە راستەوخۆ "دل" لەخۆدەچێ:

کە دل دەتوێتەو ھە بۆ تۆ، دەکە ی ئەو رۆژە تۆ بـپـروا
کە خۆ دەرخە ی وەکو خۆر، دل وەکو شەونم لە خۆ بـپـروا
۱۱۳ ل ۳۰

بەلام ئەمە ئەرکە رووبەرووی دل دەبێتەو، و دەبێ "دل"
لە ئاستی ئەو ئەرکە دا بێ، واتە بتوانی بـنـەـماکانی میوانداری
رەچاو بکات و پێویستی بکەانی دابین بکات، و رێک بەو شیوەیە ی
کە شیاوی تەشریفھێنانی یار و پێشوازی لێکردنیەتی رەفتار
بکات، ئەو رەفتارە گونجاو تەنھا بە مەعنای ئەو نێیە کە بە
دەرکەوتنی یار، عاشق خۆی بکاتە قوربانی:

شەو، ھەموو شەو، چاوەرپییە رۆژ ھەلی، ھەر رۆژ ھەلات
مەحو، سەرتاپا لەبەر پییا، فیداکارانـ ھـە شەو
۲ و ۶ ل ۲۵۸

ئەو پێشە ی عاشقی کە ھەز بکات مەعشوق بزانی چۆن و
تا چەند ئەم ئامادە یە خۆی بە قوربانی بکات، بە لکو مەعنای
قوولتر و پەسەندتر ئەو یە کە لە ھەموو شتێکەو بتوانی بۆنی
یار بکات، و ئەو بۆنەش بـرـسـت لەم بـرـپـیت، و پێشئەو ی بە
کردەو یار بگات، ئەم دلە لێرەو لەسەرخۆ بچیت، و ئەو

بەلگەیهی "هاتنی یار" بکاتە هەلیک بۆ ئەو هی "عەقل" و
 "هۆش" ئامادە بکات و ئادابی پێشوازیی یار بە جیببێتی،
 ئەگەرچی خۆی ئامادە نییە، چونکە لەسەر خۆ چوو:

دل لەسەر خۆچوونی پەیی دەری پەیی دەلیلی یارە هات
 عەقل و هۆش، ئەهی دل، بکە حاضر، لە پێشە کارەهات^(۹۱)

۱ ت ۱ ل ۵۶

ب. شەیدابوون: ئەمیش هەر جۆریکە لە جۆرەکانی دابراپان
 لە دەورووبەر، لە جەوھەریشدا چەند جۆریک لە جۆرەکانی ئەم
 دابراپانە بەخۆوە دەگریت. لە لایەکەوە دابراپانە لە پێوەرە
 کۆمەلایەتییه رەچاوکرانەکان لە بواری جلو بەرگ پۆشین، خۆراک،
 نووستن و.... تاد، لە لایەکی دیکەوە دابراپانە لە ژیانی ئاسایی
 کۆمەل. هەروەها دابراپانە لە هۆش و ژینگە و هەموو دەورووبەر و...
 تاد. ئەگەرچی ئەو شەیدابوونەهی لە ئەزموونی صۆفیگەریدا بەدی
 دەکریت دوو بنەمای جیاوازی هەیە لەو شیتتییهی هۆکاری دیکەهی
 لە کۆمەلدا هەیە، ئەو بنەمایانەش بریتین لە پایەدار نەزانینی
 ژیانی دنیای بەرجەستە بوو لە ئاوەدان و هەموو ئەو جۆرە
 ئارەزووانەهی دەیانورووژینی، بەلکو بە تەواوی بە بێ نرخ زانینی
 ئەو ژیا، بۆیە عاشق چۆڵەوانی و بیابان هەڵدەبژیریت و ئەمەهی
 بە شیتتی بۆ لە قەڵەم دەدری، واتە ئەم شەیدابوونە دەرەنجامی

لێکدانەوه و هەڵسەنگاندنی نرخێ راستەقینەی شتەکانە، و
 هەلبژاردنی بەنرختر و پایەدارترە که لەسەر بناغەی ئێو
 هەلبژاردنە. دووهمین بنەما پتر بە "جوانیی لە رادەبەدەری یار"
 باس دەکریت، ئێو جوانییە بە ئاسانی بەرگەی ناگیردری.
 ئەگەرچی ئێم دوو بنەمایە "شەیدابوون" ی عاشقانه " لە
 "شەیتبوونی ئاسایی" جودا دەکەنەوه، بەلام هەردوکیان لەوهدا
 یەکدەگرنەوه که ئێو دابڕانانەی ئاماژەیان بۆ کرا لە هەردوکیاندا
 بەدی دەکرین.

یەکهەمین بنەمای شەیدا بوون پەيوەندی بەوهوه هەیه که
 رێپۆرەسمی "عیشقی حەقیقی"، که کۆمەڵێک رازی گەریگی تایبەتی
 لەخۆدا چڕکردۆتەوه، پشت بە رێژ نان لەو رازانه و پاراستن و بە
 پیروژ زانیان دەبەستی. لە شار و ئاوه‌دانیدا.. واتە لە گەرمەیی
 ژیانی ئاساییدا که کەس لەو رازانه تێناگات و بە جوهرە لادان
 شتێکیان لە قەڵەم دەدەن، زەمینه لەبار نییه بۆ پەیرهوی
 کردن لەو رێپۆرەسمانه، بۆیه ئاساییه پەنا ببریته بەر بیابان:

بەجی نایی، دەبی روو کەینه سارا حەقی ئادابی
 مەجنوونی لە شار

٧١٢ ل

رەم دەکا هەتتا لە میهر و مەھ جونوون ئاباد^(۵۲) ی عیشتی

سیبەری ئی بارە هەركەس مەیلی تەنهایی بکا

۱۸ ل ۵ ۶

دووھمەن بنەمای شەیدابوون هەمان ئەو رووناکی "نور" ه
بئی هاوتە و بئی وینەیهیە کە لە خالی "أ"، واتە
"لەسەرخۆچوون" دا ئاماژە ی بۆ کرا. هەر ئەو جوانییە ی عاشقی
بەرەو "لەسەرخۆچوون" برد، بۆی هەیه بەرەو "شەیدابوون"
یشی بەری:

بە جیلووی ئەو، وەکو شەونم فەری هەر عەقل و هۆشی بوو
کە سیبەر مەحوە لەو جییه هەتاوی لەحظەیهک ئی کەوت

۱۲ ت ۷ ل ۸۶

شەوی لەیلا بە مەجنوونی دەوت: بنواپەرە حالی خۆت
بە خۆپایی کە چۆنت دا بە با عەقل و کەمالی خۆت
جوابی دایەو مەجنوون، ئەگەر طاقت ببی لەحظی
لەناو ئاوینەدا بنواپەرە حوسن و جەمالی خۆت

۳۳۱ ل

برا مەردم دەوی عەقڵی نەلەنگی بە لەنجە ی ناز و عیشتووی
نەونەمامان

۳ ن ۳ ل ۲۴۲

پێویستە ئاماژە بۆ ئەوەش بکەین کە بەلای مەحووبیەوه
دەرکەوتن - یان دەرخستن - ی جوانیی یار، نەك تەنھا
دەبێتە مایە ی تێکچوون و شلەژانی مڕۆڤ، بەلکو بوونەوهری
دیکەش:

کە ی بە لەعل و گەوهەر ئەو لێو و ددانی دا نیشان...
ئەو رەهەندە ی شاخە، ئەم خۆشارەوه ی ژووری صەدەف ؟
١ ف ٥ ل ١٧٥

ج. قورپییوان: ئەمیشیان کردەوه یەکی نا ئاساییە، و بە
رەچاوکردنی ئەوه ی، تەنانت لە کارەساتە گەورەکانیشدا، کەمتر
دەتوانی پیاویک لە حالەتی "قورپییوان" دا ببینری، دەتوانین
ئەمیش هەر بە شیوەیهك لە شیوەکانی دا بران لە کۆمەل "دنیا -
ژیانی ئاسایی" لە قەڵەم بەدەین، ئەو دنیایە ی هەرگیز لەگەڵ
عیشتدا، پێکەوه، کۆ نابنەوه:

قورپی بکەم بە سەرا، یان بە دادپەڕینی بەرۆک
حەقی مەحەببەت ئەدا کەم، بەدی خودایا دەست
٥ ت ٣ ل ٧٠

رووتی دی، لەو رۆژەوه، گەر رۆژە سەرگەردانە رۆژ
گەییە ئیوارە، وەکو من، ئیشی قورپیوانە رۆژ

١٣٧ ل ١٣١

شوکر یار ئیذنی دام ھەم گریە کەم، ھەم قور بەسەردا کەم
بە جاری شاھی من بە حر و بە پری بە خشی بە دەرویشی
٥ ی ٣ ل ٣٠٣

د. سووتان: لە یەكەمین بەیتی ئەم غەزەلەوه، بە درێژی،
لە شوینی تایبەتی ئەم چەمکە لە عیشقدا قسە کرا. سووتان/یش،
بە رەچاوکردنی پێوەرە کۆمەلایەتیە باوەکانی چوارچیۆهی
جیهانی فیزیکی، بۆ پیاو، زۆر نااساییە، و بەمەش ھەر ئەو
دابەرانە لە جیهان دیتە ئاراوه کە پێشتر لە "قورپیوان" دا بەدیکرا،
تەنھا یەك خالی گەریگ، کە یەكێك لە تایبەتمەندیەکانی شیعری
مەحوی دەخاتە پوو، ئەوەیە کە سووتانی گەیاندۆتە ئەو ئاستە
چیدی لە لەکیان و جەستە عەشقی سووتاودا ناتوانی بە دوا
شوینیکی ماددی، شوینیکی بخیرتە ژیر رکیفی دووراییە
ئاساییەکانی ماددەوه "وەکو درێژی و پانی و قوولی و... تاد" دا
بگەریین، تەنانت گیان - رۆح - یش کە لەو دووراییانەوه دوورە
- "یار" ی تیدا دابنری:

نەما جیی ئەو جگەرگۆشە، مەگەر رۆح و ئەویش دەپوا،..
جگەر سۆزانە، دل بریانە، دیدە پر لە گریانە

۲۷ ھ ۹ ل ۲۷۹

لەمەشدا بە رادەیهك رۆچوووە كە ناتوانی باس لە پێوەرە
ئاساییەكان و جی و شوینی ئاسایی، و تەنانەت پەیوەندییە
ئاساییەكانی ئەو شتانە بکری کە لە بواری بەرینی عیشتدا
فەرمانرەوان:

بی داغی نەدامەت دل، و بی دەردی ئەسەف جان
لەم کالیبەدە دل، لە دل ئەو جانە حەرامە

۶ ھ ۸ ل ۲۷۶

چ شوخە، ئاگرم تی بەردەدات و پییم دەلی یا شیخ
بە خاشاکی دەوت: شوعلە - عەصامە، دەستی پی دەگرم

ئەمە یەکیکە لەو بەیتە کە مانە ی "مەحوی" کە ماوەیەکی
دوور و درێژ بەخۆوەی خەریککردووم، و تایبەتمەندیی ئەمەش
لەوەدایە کە نەدەتوانم بە شیاویی لیکدانەوێ نێو "دیوانی
مەحوی" بۆ ئەم بەیتە قایل بێم، و نەخۆیشم گەشتووومەتە
لیکدانەوێە کە بتوانی تینوویەتیم بشکێنیت و دلنیا بێم پێبەخشی.
"گری کوێرە ی" ئەم بەیتەش لە دووهمین بەشیدایە. با سەرەتا
لەو شیوێ نووسینەوێ دەست پی بکەین، بە خالێ نەدیشەوێ، کە لە

"دیوان" دا به دیی ده کهین: "به خاشاکی دهوت: شوعله، عه صامه دهستی پی ده گرم"، نه و کوما "، "یهی پاش وشه ی "شوعله" دانراوه، چ رۆلێک ده گیریت و ده توانی خزمهتی چ مه به ستيك بکات؟! "

نه گهر باس له وه بکهین گوايه سه رجه می نه و دووه مین به شه له دوو رسته ی ناته و او پیکهاتووه، و پیکه وه رسته یه کی ته و او یان لیوه پیکدیت و نه و کوما یه لیکیان جودا ده کاته وه، نه و به هه له دا چووین، چونکه به و شیوه یه ی لیکجودا کراونه ته وه، له لایه که وه هه ردوو رسته که ته و او و سه ربه خۆن. له لایه کی دیکه شه وه نه گهر سوور بین له سه ر نه وه ی نه و کوما یه، هه ر به و شیوه یه ی خۆی، دابنری نه و رووبه پووی دوو رسته ی ناته با و هاودژ ده بینه وه: له یه که میاندا خاشاک "پووش - چیلکه" به شوعله "بلێسه" دانراوه، که چی له دووه مین رسته دا به عه صا "دارده ست - گۆچان" ناوبراوه. بلێسه ش، نه ک هه ر دهستی پیوه ناگیریت و ده ست ده سووتینی، به لکو نه گهر نه و خاسیه ته شی نه بایه - واته توانای سووتاندن -، نه و هه ر نه ده کرا به ده ست بگیریت. به مه ش.. له سایه ی نه م په یوه ندییه ئالۆزانه دا، ناتوانری سه ره ده زووه پیویسته کان، که به شیوه یه کی سه یر لیك ئالێنراون، بو لیكۆلینه وه یه کی مه نتیقی پشته ستوور به کومه له زانیارییه کی روون و به جوانی پۆلێنکراو، بدۆزرینه وه.

له لایه کی دیکه شه وه، و له چوارچیوهی کوششی
 لیکدانه وه یه کی تازه دا، نه گهر بیین و حاله تی گشتی عاشق، له م
 جوړه عیشقه دا، بینینه پیشچاو، نه واکه سیکی له پ و لاواز و رهنګ
 زهردی به رواله ت بهیزمان دینه پیشچاو، که به هه موو
 پیوه ره کان ده توانی به پوش و چیلکه و چه ویل بشوبه ییږی.
 مه نتیقی نه و وشک و له پیهی "عاشق" له نیو خودی شیعه ره کانی
 "مه حوی" دا چه ندین بڼه ماو بناغه ی به یزی هیه. له لایه که وه
 سروشتی عیشت خوی عاشق به ره و فو تان و نه مان ده بات.
 "مه حوی" له به یتیکیدا نه م مه سه له یه ی له چوارچیوهی گشتیدا
 چاره سره کردووه، واته له سنووری هوکمدان به سر شتدا له
 چوارچیوهی ره چاوکردنی خاسیه ت و تایبه تمه ندیه کانی هه ردو
 لایه نی کارلیکه که: نه وهی کاریگه ره و نه وهی ده که ویته ژیر
 کاریگه رییه وه:

نینسافی دا که دی ته بی عیشتقم له شیدده تا

حه قیه، وتی: به م ناگره گهر بشتوینه وه

۱۱ هـ ۷ ل ۲۸۷

نه گهر واش نه بی ده بی له نگی و ناهاوسه نگیه که له
 هاوکیشه که دا هه بی، نه که هر له تیکرای عیشتدا^(۵۳)، به لکو له
 بواریکی نازاره کانیشیدا - جودایی و لیک دور که وتنه وه بو

نمونه -، ئەگەر گیان، بە رویشتنی یار دەر نه چۆ، له مه نتیقی
شاعیردا، یان ده بی گیان که نائاسایی بیّت، یان ئەوهی به
"عیشق" ناوده بریّت هه ر ده بی لاف و گه زاف بیّت:

جان سه خته، یان له ده عویی عیشقا درۆزنه ؟

ئهو زینده ماوه تا له سه فەر یاری دیتـه وه !

٢٨٦ ل ٢٥١١

له روویه کی دیکه شه وه، ده بی عاشق هینده ی له باردا بی
که دنیا و هه موو ئاره زوو و خوشییه کانی، له روانگه ی گشتییه وه
-به خۆراك و خواردنه وه شه وه - دوور بخاته وه، و له بیر و خه می
هه موو شتیکدا بیّت که رهنگه بتوانن زیان به ئەزمونه که ی
بگه یه نن. ئەگەر ئەمه ی کرد به لای مه حوییه وه "مه رد"ه، و ئەگەر
به راستی مه رد بیّت ناتوانی، وه کو به شیکی زۆری ئەو خه لکانه ی
رۆژانه ده بینرین، له ئەرکه کانی عیشقه که ی دوور بکه ویتـه وه، و له
به رده م ده رگای پیروزی عیشقدا شه رمه زار بیّت:

عه جییم دی له عه قلی ئەو که سه وا تی ده گا مه رده

که چی وه ک خان و خانم دائیما دلخۆش و بی ده رده

به پییری مه رگه وه فرسه خ به فرسه خ روپیون مه ردان

ئهو ی باکی له مردن بی دیاره بلّح و نامه رده

لەبەر قاپیی مەحەببەت ئەو خودا پێداوێه رووسوور
 حەزینە، دیدە پڕ ئەسڕینە، دل خوینینە، روزەردە
 ٢٧٠ ل ٣ تا ١٤٥

لە سییەمین لاشەو، هیندە پەیوەندی بە وشە
 "پووش" و هاومەعناکانییەو هەیه، "مەحوی" هەم لە بواری
 کاریگەرییە سروشتییەکاندا، بە حوکمی تەمەنیشەو، لەم لاوازییە
 دواوە کە بەو رادەیه کاردەکاتە سەر مڕۆڤ کە دەیکاتە پووش،
 وەکو:

پیری نەمامی باغی جوانیمی کردە پووش
 تازەم درەختی طوولی ئەمەل دەردەکا چرو
 ٢٥٤ ل ١ و ٥

هەم لە رووی ئەو هۆکارانەشەو کە پەیوەندی
 راستەوخۆیان بە ئەزموونی عیشتی حەقیقیەو هەیه، واتە لە
 رووی زاراوەیی - ئیستیلای - شەو باسی ئەو وشەیهی
 کردووە:

لەبەر زار و نەزاری بوومە وەك پووش دە ئەمجا
 رابویرە من بە زارا

٩٠٣ ل ٥

بەلام، وەکو لە دووهمین بەشی یەكەمین بەیتی ئەم
 غەزەلەدا، کە لەم نووسینەدا هەولدارووە لە روانگەیهکی تایبەتەو

بخوینریتەو، واتە لە "کە من مشتێ چل و چۆم بە چی بم،
 کەلکی کێ دەگرم؟" دا دەردەکەوی، "مەحوی" چ مەنتیق و چ
 شیاویی "بە پووش بوون" ی بۆ سووتان فەرامۆش نەکردووە،
 بەمەش پاساوی جیهانی فیزیکی بۆ گۆرانکارییەکانی نیو جیهانی
 ئەزموونی صۆفیگەری، واتە "عیشقی حەقیقی" گواستۆتەو،
 نموونەیەکە دیکە ئەوەش ئەمەیه:

وتم: عیشق ئاگری گرتە جووادم وتی: هەر بابەتی
 سووتانە خاشاک

١ ک ٨ ل ١٨٧

تا ئیستا رەنگە بنەماکانی خاشاک "پووش - چیلکە و
 چەوێل - چل و چۆ" بوون خرابیتنەرۆو، پێویستە ئەوەشمان
 لەبیرنەچی کە لە نیوان خاشاک و شوعلە "بلیسە" دا، جگە لەوەی
 ئاماژەی بۆ کرا، پەيوەندییەکی دیکەش هەیە، بریتییە لە نزیک
 رەنگ - ئەو رەنگە عەشقی لە ژێر هەمان چەتردا
 کۆدەکاتەو: رەنگی زەردی کالێ بێ بریسکە و مات - تەبئ
 "رەنگی کا" -، لێرەو ئەگەر بە خاشاک بگوترێ "شوعلە" ئەوا
 بە عاشقی ئاگر تێبەرداویش گوتراوە "شوعلە"، و دەزووەکانی
 پەيوەندیش روونکراوەتەو، بەلام دەبێ چ پەيوەندییەکی لە نیوان
 ئەمە و رستەیی "عەصامە دەستی پێ دەگرم" دا هەبێ؟

با هەولبەدەین، لە یەكەمین قۆناغدا، لێكدانەوهی راستەوخۆ و ئەگەرە شیاو و مەنتیقییه‌کانی لێكدانەوهی ئەو رستەیه بخەینه‌پوو. راستەوخۆ شاعیر وشەیی "عەصا - گۆچان" دەکاتە چەقی رستەکە و هەمان ئەو ئەركە سروشتییەشی پێدەسپێری کە پێیناسراوه: "دەست پێوه‌گرتن... عەصامە دەستی پێ دەگرم". عەصایەکی‌ش بە کردەوه دەستی پێوه‌بگیریت، بە‌لای خاوەنەکە‌یه‌وه گە‌لێک گرنگە، چونکە هاو‌پێی بە‌رده‌وامیەتی و یارمەتی دە‌دات، و لە هیندی‌ی حالەتی تایبە‌تیشدا - لە کاتی تاریک‌داهاتنی دنیا و لە شو‌ی‌نی هە‌لەت و بە‌رده‌لاند و لە هە‌ورازە کو‌ورە‌کاندا - ئەو یارمە‌تییه‌ گە‌وره‌تر دە‌بێت و دە‌گاتە پله‌ی دە‌ستگیر‌ویی ته‌واو و رینو‌ینیک‌کردن - رێ‌پیش‌اندان -، بە‌ تایبەت ئە‌گەر ماندوویی و ته‌مەن و نه‌خۆشی ب‌ر‌ستیان لە خاوەنە‌کە‌ی ب‌ری بوو ب‌یت.

لەم بواری لێكدانەوهی راستەوخۆیه‌دا چە‌ندین ئە‌گەرمان لە‌بە‌رده‌مدایه‌ کە تێک‌را لە لێكدانەوه‌ شیاوه‌کانی هە‌ردوو وشەیی "عەصا" و "دەست" و ئیدیۆمی "دەست پێ‌گرتن - دەست پێوه‌گرتن" هە‌لە‌قه‌وولێن. وشەیی "عەصا - گۆچان"، جگە لە‌و دوو مه‌عنا باوه‌ی ئاماژە‌یان بۆ ک‌را، کە هە‌ردوکیان کاری‌گەر و ئی‌جابین، دە‌توان‌ری‌ بە‌ مه‌عنا‌یه‌کی دیکە‌ش: "داردە‌ست" بە‌کار‌به‌ی‌تری، واتە ئام‌ی‌ر و ئام‌رازی جێ‌به‌جێ‌کردنی ئە‌رك‌ێکی

دیاریکراو، یان چہند ئەرکیکی جیاواز، له یه ککات یان چہند کاتیکی جیاوازا. له قورئانی پیروژدا نمونہ یه کی ئاوه هاماڼ خراوه ته پېشچاو:

/ ، به لام پیموایه بۆ
شویڼیکی ئاوه ها تایبه تدا ئه م به کارهینانانہ ی "عه صا" مه به سته:

/ (٥٤) و

/ و

/ (٥٥) .

وشه ی "عصا - عه صا" له هر سی ئایه تی به نمونہ هینراودا ئاماژه یه کی ئیجگار گرنگی به خووه گرتووه که بریتییه له "له ئامیز گرتن" ی سی شیوه به کارهینانی نااسایی "موعجیزه" ی یه ک پیغه مبه ر که هه زره تی "مووسا" یه (ع)، ئه مه ش جوړیکی تایبه تی به کارهینانانہ و بۆی هیه ده روازه یه کی دیکه ی لیکنانه وه مان بۆ بکاته وه. وشه ی "ده ست" له لیکنانه وه ی دووه مین به یتی ئه م غه زه له دا هه ولدراوه به به لگه وه ئه وه روونبکریته وه که، جگه له مه عنا ئاساییه که ی، هه ردوو

مەعنای "دەسەلات" و "کاریگەری" ش بەخۆوە دەگرێ، چ لە شیعری مەحویدا بە تایبەت، چ لە شیعری کوردیدا، و چ لە بەکارهێنانی رۆژانەی ئاسایی زمانی کوردیشدا بە گشتی. لێرهدا "دەست پێ گرتن"، بە ره‌چاوکردنی ئەو راستییە که "پێ"، لەو نێوانەدا، که بەشدارە لە پێکهێنانی ئیدیۆمیک بەو شیوەیە ی تۆمارکراوە: "دەست پێ گرتن"، مەعنای "بە" دەبەخشیت و بۆ وشەی "عەصا" دەگەرێتەوه، دەتوانی سەرلەنوێ، بە دوو شیوەی جیاواز، لە رووی پێکهاوە و مەعناشەوه، دابڕێژیتەوه و پێکهاوەی تازە ی لێوە بە دەست بهێنیت: "دەست بە عەصا - بە عەصاو - دەگرم" و "بە عەصا، دەست دەگرم". لە یەكەمین پێکهاوەدا، رۆونه که مەبەست هەر "دەست پێوەگرتن" بەو مەعنایە ی بکریته ئامرازی یارمەتیدان بۆ ئەنجامدانی کاریک یان چەند کاریکی دیاریکراو. بەلام لە دووهمین شیوەی دەرستنه‌وه - پێکهاوە - دا "دەست گرتن" خۆی دەبێتە "ئیدیۆم" یکی تایبەت و مەعنایەکی تازە و جیاواز دەبەخشیت که بریتییه لە: "توانای بەکارهێنانی دەست پەیدا دەکەم" یان "توانای بەکارهێنانی دەستم لا دروست دەبی"، هەلبەتە بە ره‌چاوکردنی ئەوەش که وشەی "دەست" هەر مەعنا ئاساییه‌که‌ی ببه‌خشیت یان مەعنای "دەسەلات" و "کاریگەری" ببه‌خشیت. ئەم شیوە بەکارهێنانە هاوشیوەی ئەم بەکارهێنانە ی "پێ گرتن - پێ دەگرم" ه:

له پي ټوټووم و نه فسم بو ههوا ده شني وهكو منډال
له بهر پيري سهرم خوځي ناگريټ، و تازه پي ده گرم

۲۲۱ ل ۵ م

ناشکراشه که لیږه دا "پی ده گرم" معنای "توانای به کاره ټنای
پی بو رویشتن په یدا ده که م، یان وه ده ست دینم" ده به خشی.
ئه مه یه کیکه له ئه گهره شیاوه کانی "دهستی پی ده گرم"، که
ناپارسته وخویه، و یه که مین لیکدانه وهش راسته وخو بوو. به لام
لیږه دا، هر بهو شیوه یی له وشه ی "عه صا" شدا به دی کرا،
"دهست" یش هر لای هه مان پیغه مبه ر - موسا (ع) - بابته ی
موعجزه یه کی دیکه یه:

مه حوی ئاماژه ی روونی بو ئه م موعجزه ی "دهست
"ه ی حه زره تی موسا هه یه:

به دهستی غونچه ده می، دهستی دا که به یعت بوم
چ ناره زومه له (عیسا) ده م و له (موسا) ده ست

۷۱ ل ۸ م

به وردبونه وه له تیځپای دووه مین به شی ئه و به یته، ناچار ده بین
سه رله نوی بگه ریینه وه بو لای وشه ی "شوعله"، که بهو پییه ی له
چه ند لاپه رهی پیشوودا لیکدرا یه وه، هه م له رووی مه نتیقی و هه م
له رووی ره نگه وه په یوه ندی به هیژ له نیوان "به پووش -

خاشاك - بوون" و "سووتان" دا هه يه. وشه ي "شعلة" كه
 عه ره بيه و مه عناي "بليسه" ده به خشيټ، و دهره نجامى
 راسته وخوى ئاگره - ئاگر كه و تنه وه له شتيكى وه كو پووش -،
 هر له زمانى عه ره بيدا هه ردوو وشه ي "قبس" و "جذوة"
 به رانبه رى به كار ده هينرين. ئهو "ئاگر" ه سه رچاوه ي
 رپيشانده رى بوو بو خودى حه زره تى موسا:

()

/

. ئه وه ي زياتر ده تواني ئاماژه ي بو بكرىټ و به
 هند وه ريگيرىټ له و نيوه به يته دا ئه و خاله يه كه له ريزه ندى -
 ترتيب - ي وشه كاندا وشه ي "شوعله" يه كه ميانه، پاشان وشه ي
 "عه صا" و پاش ئه وه ش وشه ي "ده ست" ديت: "به خاشاكي
 ده وت شوعله، عه صامه ده ستى پى ده گرم". له قورئانى
 پيرؤزيشدا، و ريك له بواري وروژاندى موعجيزه ي رپيشاندا -
 هدايه، هدى - دا، كه ئاگر "قبس - جذوة" سه رچاوه ي بوو،
 چوار ئايه تى يه كه له دواى يه كي هه مان سوورته، هه مان ئه و
 ريزه ندييه ي هه رسي وشه ي "جذوة - شوعله" و "عه صا -
 عه صا" و "يد - ده ست" ي تيدا به دى ده كرى:

()

)

(

()

/

ئەگەر ئەم ئاماژە، بە ھەموو ھێلە گشتییەکانییە،
 پەسەند بکەین، دەبی لە لایەکیوە مەسەلە ئێزموونی
 صۆفیگەری "عیشتی حەقیقی"، بە ھەموو ئاماژە و پابەندی و
 ئەرکەکانییە - وەکو لە لیکدانەوی ھەردوو بەیتی "۴ و ۵" دا
 روونبونە - بێنێنەوی بیرى خۆمان، بە چەمکی دەرکەوتن
 "التجلی" و ئاماژە بۆ ئایەتی (الاعراف ۱۴۳) شەو، کە لە رێگەى
 ھەمان پێغەمبەرەو، "حەزەرەتى موسا (ع)"، کاریگەریی ئەو
 چەمکە روونکرایەو، و لە لایەکی دیکەشەو، ئەزموونەکەش بە
 شیوەیەکی گشتی وەرگیرین... ئەزموونی عیشت بە گشتی، کە
 ئەزموونی مەرۆڤ و بەھا و شوینی تایبەتییە لە بووندا، نەک
 ئەزموونی عاشقیکی دیاریکراو، واتە ئەزموونی ئەو ریزە
 گەورەیی لە مەرۆڤ نراو... ئەو ریزەى مەرۆڤ لە رێگەییەو، لە
 لایەن ئافەریدەکارەو، بەسەر بەشیکی گەورەى بوونەوێراندا لە

پیشتر و بەرێزتر دانراوه:

ئا لێرەشەو یەكێك لە تاییبەتمەندییە ھەرە بەرجەستە و
گرنگەکانی ئەم غەزەلە و شیعرى "مەحوى"، بە گشتى، دەست
پێدەكات، ئەو تاییبەتمەندییەى لە خولگەى بەها "نرخ"ى مەوقفا
دەسووپێتەو.

لێرەشەو. پێشنێوەى دووھەمین بەشى ئەو بەیتە
لێكدەینەو، پێویستە بگەڕێنەو بۆ یەكەمین بەشى: "چ شۆخە
ئاگرم تى بەر دەدات و پێم دەلى: یا شێخ"، وشەى "شۆخ"
ھەرگیز مەعناى "عیار"^(٥٦) و "زۆرزان" نابەخشى، ئەگەرچى لە
ئەدەبیياتى صوفیگەریدا ئەو دوو وشەى بە زۆرى بەکارھێنراون و
ئاماژەش بوون بۆ دەسلەلاتە شکست نەدیتوو و تاییبەتەکانى
مەعشوق. وشەى "شۆخ"، لێرەدا، سەرھەپای ئەوێ لە رووى
زینھنییەو بە دەسلەلاتى جوانیى بى وینەى یارەو گریڤدراو،
ئاماژەشە بۆ خواوەنداریتیی تێکپرای خەسلەتەکانى جوامیری، بەو
خەسلەتەشەو کە وێرپای دەسلەلاتى بى سنوورى بەسەر
عاشقەکانى، و بەلکو بەسەر ھەموو بوونەو ھەرەکانیشدا، بەلام نرخ
و بەھا و پایەى عاشقى لا پارێزراو، ھەر ئەم خالەش مایەى
سەرسامیى عاشقە بەرانبەر مەعشوق: "چ شۆخە!"،

روونکردنەوێ هۆکاری ئەم سەرسامییەش راستەوخۆ پاش ئەو
 دیت: "ئاکرم تۆ بەردەدات". ئەمە دەسەلاتییکی بەردەوام و
 ئەزەلیی عیشقە، و لەو رێگەیەشەوێ مەعشوق، تەنانت بە
 شیوەیەکی ناپاستەوخۆ و هەست پێنەکراویش، ئەو دەسەلاتە
 مومارەسە دەکات. هەمیشە لە رێگەی "عیشق" وێ ئاگر لە
 "عاشق" بەردەدری، بەلام وێرایی ئەوێش ریزی لێدەدری: "پێم
 دەلی: یا شیخ". ریز لەوێ عیشقی هەلبژاردوو، ئەو
 عیشقە عاشق لە ریزی مرقۆ ئاسایی دەردەکات و هێندە لە
 عیشقدا قالی دەکات کە تەنھا مەعشوقی بویت و لەو پێناوەشدا
 دەست لە دنیاوە هەلبگریت کە هۆکارەکانی پەيوەستبوون بەو
 دنیاوە ئیجگار بەهێزن:

لە پێ حەرەمە زەوی سیلسیلە موقەددەسی عیشق
 ببی بە شیر و مەگەر هەلگری لە دنیا دەست

٥٦ ل ٧٠

ریز لەو عیشقە دەگریت کە شەپگەییەکی بەردەوامی عاشقە
 درژی هەموو شتیکی سەر بەم دنیاوە بە "خویی بوون - خویی
 - هەولی هێشتنەوێ و پاراستنی خود" یشەوێ. لە شەپگەییەکی
 ئاوەهادا مرقۆ، با چەك و تفاقیشی تەواو بیت، ناتوانی بە تەنی
 بجەنگی:

بە بێ "یار"ی مەچۆرە مەعرەکە ی ئیسفەندیاری نەفس
کە لەم مەیدانەدا هەر پیرە زالە روستەمی بێ زال

٨ ل ٢٠٣

ریز لەو مۆڤە عاشقە دەگری که بە راستی خوێ
خستۆتە ژێر باری عیشتیکی ئەوتۆوە که ئاسمان و زەوی و
چیاکان ئەو بارەیان هەلنەگرت.. ئەو عیشتە ی هەرگیز ناتوانی بە
بێ ئەزموونیکی راستەقینە ی سەخت باسی لێوە یکرێ:

لەبەر باری مەحەببەت ئاسمان و ئەرز دەنالینن

چییه ئەم دەعوییەت زاهید، جلی لی بارە گاپیرت

٤ ت ٨ ل ٦٨

نمونه ی بالای ئەم ریزگرتنە لە هەردوو ئایەتی (آل عمران
٧) و (المائدة ٥٤) دا دەردەکەوی که پیشتر لەم خویندەوێدا
بە بەلگە هینرابوونەو، یان لە چەند فەرموودەیهکی قودسیدا، که
یهکیان: "من عادی لی ولیا فقد آذنته بالحرب .." ه - ئەویش
هەر لەم خویندەوێدا بە بەلگە هینراوەتەو -، ئەو ریزلینانە
لە شیوەی بانگکردن بە: "یا شیخ" (٥٧) دا رەنگدەداتەو، ئەو
شیوەیهی لە کوردەواریدا بەلگە ی ریزیکی گەرەیه. جیی ئاماژە
بو کردنە که لە کۆمەڵی ئێمەدا وشە ی "سەید" پتر بو ئەوانە
بەکاردهینری که بە نوێ پیغمبەر (ص) دەزانن، و وشە ی

"شیخ" یش زیاتر پە یووەستە بەوانە ی لە رێگە ی خواپە رستی یە وە
 پێگە یشتون، ئەگەرچی بە نەوی پێغەمبەر (ص) یش هەر
 دەگوتری شیخ و لەو حالەتەشدا بەوانە ی بە خواپە رستی
 گە یشتون دەگوتری "شیخی بەرمال". لە پرنسیپە بناغە ییەکانی
 ئایینیشدا ئەمجۆرە پێگە یشتنە، بە پێی پلە تاییبەتەکانی، مایە ی
 ریزی راستە قینە یە:

/
 ئاشکراشە کە جەختکردن
 لەسەر "ان اکرمکم عند الله اتقاکم - بە ریزی ترینتان لای خوا لەخوا
 ترساوترینتانە"، لەم ئایەتە پیروژەدا چ جۆرە ریزیکی بوو و
 جۆرە کەسانە داناو.

ئەو ی "مەعشوق - یار" بە "یا شیخ" بانگی دەکات،
 هەر خۆی ئەو "باخەوان" ه ئەزەلییەتی کە بە "سیو" ناوی
 ناو، و بە کردەوێش "رووسووری" عیبادەت "(٥٨)، (٥٩) ی
 وە دەستەپێناو، چونکە ئا ئەو تا عیشت کردوو یەتی بە "خاشاک
 - پووش"، و بەو بە خاشاک بوونەش، بە کردەوێش بوو خۆراکی
 ئاگر. ئەم بە "ئاگر" بوونە لە جەو هەریدا مەعنا و بەها "نرخ"
 بەخشینە بە پووش، کە لە زمانی کوردیدا بە "بی نرخ" ناو
 دەبرێ: "لە پووش بی نرخترە". هەر ئەو نرخ پێبەخشین "ریز بو
 دانان" ه بوو مایە ی ئەو ی بەو پووشە بگوتری "شوعلە -

بۆلەسە". ئا لەم قۆناغەدا یە کە مەوۆف بۆی هەیه بێتە ئەو
"عەصا" یە دەستی پێبگیرێ.

هەر لە درێژە ی ئەو هە ی کە "ئاگر - شوعلە" و "عەصا" و
"دەست" سێ موعجیزەن، پێویستە ئاماژە بۆ ئەو بکری کە لە
خودی قورئانی پیرۆزدا بە هیچ شیوەیە ک وشە ی "موعجیزە"
بەکارنەهێنراوە، بە لکو لە جێ ی ئەو هە دا هەردوو وشە ی: "آیە":

(/ و "بُرھان
:"

/ بەکارهێنراون، کە هەردوو
وشە کە ش مەعنا ی "بە لگە" دە بە خشن. لە ئە دە بیاتی
صۆفیگەریدا مەوۆف خۆیشی بە لگە "آیە" یە، و پالپشتی ئە مە ش
لە قورئانی پیرۆزدا بە دی دە کری:

/ تەنانەت جیاوازی
زمانەکانیش هەر "آیە - بە لگە" یە:

/ نە ک هەر ئە مە ش، نمونە ی مەوۆفی تاکیش
"حەزەرە تی عیسا و مەریە می دایکی (ع) هەر بە "آیە" ناو
براون:

/ . لە ئەدەببیاتی صۆفیگەریدا،
 ھەر بە ھۆی عیشقەو، مەزھەبە گەورەترین بەلگە "ئایە"
 دەزانری، بەپێی لێکدانەوێ صۆفییاڤە بۆ ئایەتی "الاحزاب ٧٢"،
 کە لەم خۆیندەنەوێدا بە وردی باسی لێوەکراو، ھەرودھا بە
 بەلگە: /

/ و ئایەتی (الانبیاء ٩١) کە پێش چەند
 دێرێک بە بەلگە ھینرایەو، و

/ بە بەراورد لەگەڵ ئەوێ خوا خۆی بە "نور
 " ناو بردووە لە ئایەتی:

/ .
 لەم روانگەوێو ناتوانری بە ئاسانی بەو پایە ئیجگارگەر و
 تاییبەتەوێ ئەم بوونەوەرە پەو بیری.
 دەمیننیتەو، ئەگەر دووھەمین بەشی ئەو دێرە بەم شیوہیە
 بخوینریتەو: "بە خاشاکی دەوت: شوعلە، عەصامە دەستی پێ

دەگرم "ئەوا دەبی ئەو کۆمایە بە " و " بزانی، واتە: ھەم
 بلیسەمە بۆ خۆ گەرمکردنەو و رووناکی بەکاریدەھێنم، و ھەم
 گۆچانمە بۆ دەست پێوەگرتن بەکاریدەھێنم. بەمەش... جگە
 لەوێ نازانری بۆچی ئەرکی شوعلە، وەکو لە عەصادا بەدی
 دەکری: "دەستی پی دەگرم" دیارینەکراوە، خودی ئەو
 کۆکردنەوێ "شوعلە" و "عەصا" یەش، بەو شیوەیە، رەنگە زۆر
 سەرکەوتوو نەیتە پێشچاو، بە تاییەت کە ئەگەری بە موعجیزە
 "آیە" ئەژمارکردنی ئەو سی وشەییە رەچاو بکەین.

ئەوێ ھەر لە سەرەتاوە، بۆ ئەم خۆیندنەوێ، سەبارەت
 بە شیوەی نووسینەوێ ئەو دووھەمین بەشەیی ئەو بەیتە
 پێشنیازم کرد، ئەمەییە: "بە خاشاکی دەوت: شوعلە - عەصامە
 دەستی پی دەگرم". بەپێی ئەمە ھەردوو وشەیی "شوعلە" و
 "عەصا" وشەییەکی لێکدراوی تازە پێکدەھێنن کە خەسلەتەکانی
 ھەردوو وشەکە، لە داھێنانیکی تازەدا، لە خۆیدا چڕدەکاتەو ئەم
 داھێنانە شیوەی "دەست گرتن"، واتە "توانای بەکارھێنانی
 دەست پەیداکردن"، یان "شیوەی بەکارھێنانی دەست لا دروست
 بوون" دەپەخسینی. واتە "شوعلە - عەصا" گۆچانیکی ئەرکی
 گەرمی پێبەخشین و رووناککردنەوێ بە ئەنجام دەگەین، ئەو
 "شوعلە - عەصا" یە بەلای منەو - بەلای مەعشوقەو - ئەو
 عاشقەییە کە عیشت کردوویەتی بە "خاشاک"، و بەمکارەش

ئامادەى کردووہ بۆ ئەوہى بېيتە بابەتى سروشتىي سووتان،
 واتە: ئامادەى کردووہ بۆ فەوتاندنى "خۆيەتى - الانىيە"ى خۆى،
 كە زەمىنە خوۆشكەرە بۆ توانەوہ - الفناء - لە زاتى مەعشووودا.
 ئەم "شوعلە - عەصا"يە، بە كۆكردنەوہى ئەو موعجيزە
 - بەلگە - يانە لە يەك بۆتەدا، ئەو گۆچانەيە كە تواناى
 بەكارهێنانى دەست - دەسەلات - ى پى پەيدا دەكەم. ئەو
 دەسەلات پەيداكردنە لە پابەندى بە گرىبەستى ئەزەلىي (ألسئ
 برىكم - قالوا بلى)، و ھەلگرتنى بارى ئەمانەتى عیشق: (أنا
 عرضنا الأمانة...) و جیبەجێكردنى بریارى ئەزەلىي (و ما خلقت
 الجن و الانس الا ليعبدون) واتە "ليعرفونى"دا رەنگدانەوہى خۆى
 دەبينى.

بەم تىگەيشتنە، لەو بەيتەوہ رووبەرووى مەرۆف - عاشق -
 يكى ديكەى تازە دەبينەوہ كە مەعشوووق بە شىوہيەكى تازە و بۆ
 مەبەستىكى ئىجگار نااسايى ئامادەى دەكات.

كە سىنەى ريشمى بەو تيغى نازە ئەنجن ئەنجن كرد
 وتى: پەژموردەيە ئەم لالەزارە، ئاوى تى دەگرم

با لە "سىتەى ريش" وە دەست پى بكەين كە مەعنای
 "سنگى بريندار، يان" سنگى لەتلەتكراو" دەبەخشى. ئەوہى
 زياتر لە ئەدەبىياتى صوفىگەریدا بەدى دەكرى زۆر بەكارهێنانى

وشەى "سىنە" يان "سنگ" ە وەكو دركە - كنايە - يەك بۆ
 "دل"، بەو پىيەى "دل" بەرجەستەترىن و گرنگترىن پىكھاتەيە لە
 سنگدا، و لە ئەزمونى صۆفيگەریدا "دل" چەقى ەموو پرۆسەى
 وەدەيھانى گۆرانی پىويستە لە چوارچىوہى قۇناغە جۆر بە
 جۆرەکانى ئەزمونەكەدا، و بەو پىيەش گرنگترىن بەشى جەستەى
 مروفىشە. ئەم بۆچونەش پالېشتى خۆى لەو فەرموودەيەدا ەيە
 كە دەلى: "لە جەستەدا پارچە گۆشتىك ەيە ئەگەر باش و
 دروست بىت ەموو جەستەى پى باش و دروست دەبىت و ئەگەر
 تىكىش بچىت ەموو جەستەى پى تىك دەچىت، ئەويش دلە" (۶۰).
 پىشئەوہى چەند نمونەيەك لەبارەى ئەمەوہ لە شىعەرى
 مەحوى/دا بەيئەتەوہ، پىويستە ئاماژە بۆ ئەوہ بکرىت كە، لانى
 كەم بەلاى ئەم شاعىرەوہ، پەپرەوييەكە لەوہى لە چەندىن ئايەتى
 پىرۆزى قورئاندا ھاتوہ، لەوانەش:

/

/

و

/

/ .

ئەم نمونەیانە ی لێردا هینراونەتەو ه گەلێک لەو ه روونترن
 کە ناچار ببین هەول بەدەین ئەو راستییە بسەلمینن کە وشە ی
 "صدور - سنگەکان" یان تێدا بە مەعنای "قلوب - دلەکان"
 بەکارهینراو ه . لە زۆر ئایەت و سوورەتی قورئانی پیرۆزدا ئەم
 شیۆ ه بەکارهینانە دووبارەبۆتەو ه . لەمەش بەولاو ه ، و لە
 چوارچیۆ ه ی سپاردنی ئەرکی "سەرچاوه ی زانین - مصدر
 المعرفة" بە "دل" ، لە ئایەتێکی پیرۆزدا بە روونی ئاماژە بۆ
 جیگیری "دل" لە سنگدا کراو ه :

/ .

بە هەمانشیۆ ه ، "مەحوی" ، لە چەندین بەیتدا "سینە -
 سنگ" ی بەو مەعنایە ی "دل" بەکارهیناو ه :

جگەر کون کە ، خوینی گریه بەردە ، سینە هەلبەدرە
 نیگاھی کە ، ببینە کاری تیر و نەشتەر و خەنجەر

۱۳۲ ل ۸ ر ۵

مه شغوولی " شهرحی گولشهنی راز " م، دهفه رموی

سینه م که شهرحه شهرحه دهکاتن به تیغی ناز

از ۶ ل ۱۳۴

سینه صهد لهت بوو، سه رم صهد داغی سه ودا پیوه بوو، چووم

عهرضی حالّم که م، به ئیستیهزاه دهیوت: چاک و باش

۱ ش ۵ ل ۱۵۱

هه ره کو له و نمونه یانه ی له ئایه ته کانی قورئانی

پیروزشدا هیترانه وه، ئه مانه مشتیکن له خه رواری ئه وه موو

نمونه یانه ی له " دیوانی مه حوی " دا به دی ده کرین. شاعیر له

چه ند به یتیکیشدا ئاماژه بو ئه وه دهکات که " سینه " بوته و

چوارچیوه ی به خووه گرتنی دلّه:

به م هه موو تیره وه، دل سینه می دی، ئه و شایره

له رزی هاتی، وتی ئه م بییشه نه ما، نیمه مه لان

۱۱۶ ل ۴۱

حه قی بوو دل له کويا ما به سینه ی ئیمه ناراضی

که عاصی قه صری خولدی دی به جی ئه لحه د نه ما راضی

۶ ی ۱ ل ۳۰۴

له هه ردوو نمونه دا، وپرای سه لماندن ی ئه وه ی " سینه "

بوته ی " دل " ه، به لام ئاماژه یه کی ئیجگار گرنگیشیان تیدا به دی

ده کری یو ئه وه ی " دل " له ژیر کارتیکردنی گه وره ی عیشقدا،

کاروبارو جلّه وی به دهستی خویه وه نامینیت و ناچار ده بی

نیشتمانی بناغەیی خۆی، کە "سینە - سنگ"ە، بە جیبھێڵێت و بە پیر داخوازیی عیشقە کە یەوێ بەجی بۆ جیبە جێکردنی ئەرکەکانی، هەرحیبە کە بن و لە هەر کۆی بن.

ئەوێ لە بەیتی "١ ن ٤ ل ١١٦" دا بەدی دەکەین ئەوێ کە: سەرەپای ئەوێ هەر "سینە" بە نیشتمانی "دل" دانراوە (دل) بە "شیر" ناوبراوە و "سینە" ش بە "بیشتە - لانی شیر"، بەلام برینە زۆرە کە - جیی ئەو هەموو تیرە - هەر بەسەر سینەوێ نە ک دل، بۆیە کە "دل" ئەو بیشتە - لانی - یە خۆی بەو شیوێ دە. ئاستی ئەو مالدێرانییە گەرەیی بۆ دەرکەوت، ناچار بوو ئەو مال - وێرانە - یە بە جیبھێڵێ. کەواتە ئەم "سینە" یە لێرەدا لە "دل" جیاکراوەتەو، بەلام قەوارە - نیشتمان - ی ئەو دلە، دەبی چ جۆرە "سینە" یە کە بیت؟!،

و بە چ جۆرە "تیر" یەک و بۆچی ئاوەها بەو زۆرییە پێکراوە؟! ناکرێ تیرەکان هی "عیشق" بن، چونکە ئەو جۆرە تیرانە راستەوخۆ ئاراستەیی "دل" دەکرێن، واتە ئەگەر بۆ "بە ئامانجی ئەو جۆرە تیرانە بوون" ناوی "سینە - سنگ" یش بهێنری ئەو مەبەست هەر "دل" ه. ئەوێ لە رێپەرەسمی صۆفیگەریدا روو لە جەستەیی فیزیکی دەکات - نە ک لە تەیفەییکی نوورانی وەکو دل - تیرە ژەهراویییەکانی ئارەزووخوازی و دنیاپەرستییه. "مەحوی" هەرگیز "دنیاخوازی - دنیاپەرستی" ی بە "ئازایەتی"

دانە ناو، بە لکو پەیرەویکردن لە عیشق، کە لە جەوھەری
راستەقینەیدا پشتگوێخستنی دنیا، ئازایەتی:

لە پی حەرامە زەرە سیلسیلە موقەددەسی عیشق
ببی بە شیڕ و مەگەر ھەلگری لە دنیا دەست

٥ ت ٦ ل ٧٠

لە دنیا تیپەری ھەركەس، بە بالی ھیممەت، ئازایە
لە عوقباش ئەو کەسە گەر تیپەری، بازیکە ئازاتر

٣ ر ٦ ل ١٢٦

لێرەو ھە شتێک، لەم ئەزمونە ئیجگار جیاواز و
تایبەتە عیشتی حەقیقیدا، ناوی تایبەتی خۆی و پیوھری
جیاوازی خۆی ھە، و ئەگەر وا نەبی، ئەوا دەبی دُنیا بین
لەو ھە جۆرە ناراستگۆییەك لە ئارادایە:

ھەر دلی پیوھ نەبی داغ و خەطی جی دەمی تیغ
دەعوویی عیشتی ببی، دەعووییە بی مۆر و سەنەد

٢ د ٢ ل ١١٢

لە سایە ئەم ھەلومەرجەدا، ئەو دلی کە خۆی بەو
بزانێ سەنتەری عیشقە و لە نیو قوولاییدا تەنھا دەبی جیی
مەعشوق ببێتەو.. ئەو دلی، بەو ھیممەتە ئیجگار گەورەو ھە
ناکری خۆی بخاتە داوی بی ھیممەتیو ھە و لە "ویرانە" ی

"سینە" یەکی بە تیری دنیاخوازی و ئارەزووخوازی تەنراودا
بمیییتەوہ:

"مەحویا" بازیکى تۆ قودس ئاشیان بوونە بوومی شوومی
ئەم ویرانە بوچ "

۱ چ ۱۱ ل ۹۷

ئەو جۆرە سینە یەش کە "دلی بە عیشق ئاوەدان" جیی
تیدا نەبیتهوہ و ناچار بیّت بەرەو مەعشوق کۆچ بکات، بارە
بەسەر ئەو دلّەوہ بۆیە:

چۆلی دی سینەم لە دلّ، بۆ سووتنی ئەمری دا، شییری
نەبی ئەم لانیە بوچ ؟

۱ چ ۴ ل ۹۶

کەواتە "سینە ی ریّش" دلی بە کاریگەری عیشق بریندارە
لەم حەوتە مین بەیتە ی غەزەلی " ۴ م " داو، ئا ئەم لایەنەشی
کاریکی ئەوتۆ دەکات، کە وەکو سەرەتاگە، یەکەمین هەنگاوی لە
لایەن مەعشوقەوہ، پەسەند بکریّت و ئەوێش، بە کردەوہ - نەک
سەرزارەکی و سەرپیی - رابگە یە ندریّت. دەرەنجام، ئەم
پەسەندکردنە وەرچەر خانیکى گەورە یە لە عاشقدا بەو ئاراستە یە ی
بە شیوە یەکی سەیر ئامادە بکریّت بۆ ئەوێ بوانی ئەرکەکانی
عیشقە کە ی جیبە جی بکات.

پیشئەوهی بێینەسەر ئەمجۆره ئاماده و تەرخانکردنە
 عاشق بۆ عیشقەکە، کە جۆری هەرە باوی ئامادهکردنە،
 پێویستە ئاماژە بۆ ئەوه بکەم کە ئەمەش یەکیکە لە لوتفە
 گەرەکانی مەعشوق: ئەو لوتفە.. ئەو ئامادهکردنە خودی
 "مەحوی" ناوی "ئەنجن ئەنجن کردنی سینە" ی لێدەنێ، لە
 ئەدەبیاتی صوفیگەریشدا دەیان ناوی وەکو: کردنەوه - فتح -
 چاوکردنەوه، دڵکردنەوه، چاوی دڵ و... تاد، ی بەدی دەکرێن،
 سەرجهمی ئەو ناوانەش ئاماژە بۆ پەیداکردنی توانایەکی دیکە ی
 بیناییکردن "روانین، سەیرکردن" دەکەن:

خودا بیدا بە رحمت، داغی دڵ چاوی دڵ مەحوی
 بە گریه چاو ئەگەر چوو، شک دەبەم چاویکی بیناتر
 ۱۲۷ ل ۹ ر ۲

دڵ لە ئیدراکی حەقیقەت بێ بەشە بێ داغی عیشق
 "مەحویا" دانا دەبێ بەم چاوه بینایی بکا
 ۱۹ ل ۹ ا ۶

ئەمانە ی مەحوی ناوی "چاو" ی لێ ناوێ و
 سەرچاوهکەشی یان "داغی دڵ" ه یان "داغی عیشق" تەنها باس
 لە لایەنە مەعریفییەکە دەکەن، بەلام مەبەستی شاعیر لە تیکرایی
 غەزەلی " ع ی" دا لایەنە ئەخلاقییەکەیه. پیشتر لە "سینە ی

ریش "دا، لەو سینهیەدا که بە داغی عیشت بریندارکراوە، ئاماژەی
 بۆ ئەمە کرد، بێ ئەوەی ئاوپ لەو لایەنە مەعریفییە بداتەو، و
 ئیستا قوناغیکی دیکە دەست پێدەکات: وا یار - مەعشوق - بە
 "تیغی ناز" ئەو "سینه ریش" هی "ئەنجن ئەنجن" کردووە و
 هۆکاری ئەو کارەشی روونکردۆتەو: "وتی پەژموردهیه...".
 ئەمەیان مژدەیی سەرکەوتنێکی گەورەترە، جۆرە زایەلەیهکی
 بەیتێکی دیکە مەحوییه:

که تیغت دل دەکا دوو لەت، دەدا تەبشیری "قد افلح"
 دەنووسیتن لە صفحەیی سینه تەفسیری "الم نشرح"
 ١٠٣ ج ١ ل ٢
 بابەتی مژدانەکەش: "تەبشیری قد افلح"، سەرەپای ریزی
 زۆرم بۆ مامۆستایانی بەشدار بوو لە لیکدانەوێ دیوان، ئاماژە
 نییه بۆ ئایەتی: / و زۆریش
 لێیهووە دوورە، بەلکو ئاماژەیه بۆ ئایەتی: /
 / یان ئایەتی:

کە وشەیی "تزکی" مەعنای "خۆی خاویندرکەرەو"، و وشەیی
 "زکاها" ش مەعنای "خاویندی کردەرەو" واتە "ناخی - نەفسی -
 خۆی خاویندرکەرەو دەبەخشی. لە ئەدەبیاتی صوفیگەریشدا
 "خاویندرکەرەو ناخ - تزکیة النفس" بناغەیی ئەو ئەزمونە و

رڼگه‌ی راسته‌قینه‌ی سهرکه‌وتنی کۆششی هر صؤفیه‌که . جگه
له‌م پالپشته، که یه‌کڼکه له‌بنه‌ما هره سهره‌کیه‌کانی
صؤفیه‌گری، له‌هموو قؤناغڼکدا هه‌مان گرنګی هه‌یه و
به‌رده‌وامه، ئاماژه‌کردن بؤ "تفسیری (ألم نشرح)" له‌نیوه‌ی
دووه‌می ئه‌و به‌یتهدا، پالپشتیکی گه‌وره‌تر ده‌خاته‌پوو بؤ ئه‌و
راستییه‌ی که "مژده‌ی سهرکه‌وتن" ه‌که بؤ "خاوڼ‌کردنه‌وه‌ی
ده‌روون - ناخ" ده‌گه‌پښته‌وه .

"ألم نشرح" یش ئاماژه‌که‌ی زؤر روونه چونکه له‌قورئانی
پیروژدا ته‌نها یه‌کجار به‌و شیوه‌یه هاتووه :

/ و وشه‌ی "شرح" یش، له‌زمانی عه‌ره‌بیدا
هم‌مه‌عنای "فراوان‌کردن" ده‌به‌خشیت و هم‌مه‌عنای
"له‌تله‌تکردن" ده‌گه‌یه‌نی. وشه‌ی "تشریح" ی عه‌ره‌بی له‌بواری
پزیشکیدا - ئه‌ناتؤمی -، واته‌له‌تله‌تکردنی له‌شی مردوو، له‌و
ره‌گه‌وه و ده‌رگیراوه . وه‌کو لڼکدانه‌وه‌که‌ی مامؤستایان ئاماژه‌ی بؤ
کردووه، و له‌سهرجه‌می به‌یته‌که‌شدا ده‌رده‌که‌وی، مه‌حوی
مه‌به‌ستی له‌و کردنه‌وه‌یه "کردنه‌وه و شاره‌زاکردنی دل له‌ری
راست" ه، که یه‌کڼکه له‌و خالانه‌ی له‌ئهموونی صؤفیه‌گریدا
ئاماژه‌ی بؤ ده‌کریت، و به‌یه‌کڼک له‌و تایبه‌تمه‌ندیانه‌ی
پیغه‌مبه‌ری ئیسلام (ص) داده‌نریت که خوا، به‌بی داخوازیکردن،
پییه‌خشیوه، واته: "ئایا سنگمان نه‌کردیته‌وه - فراوان نه‌کردیت

- بؤ ریځای راست ؟"، که چی پیڼه مبه ریځی، ته نانه ت وه کو
 چه زه تی مووساش (ع) که به "که لیم - قسه له گهل خوا کردو"
 ناسراوه، ناچار خوی له خوا پارایه وه سنگی بکاته وه:

/ .

هه لبه ته "مه حوی" دلنیا یه له وهی که نهو "الم نشرح" هی
 زمانی گفتوگویی مه عشوق بوو له گهل گه وره ترین خوشه ویستی له
 نیو مرقایه تی و سه رجه می بوونه وهرانشدا، ناکری بیته زمانی
 گفتوگو له گهل عاشقی کی تازه کاری وه کو نهو، بویه ناچار، و
 ته نانه ت به په نا بردنه بهر خوشه ویستی که لیم، چه زه تی مووسا
 (ع) - لای خوا، له دوا به یتی هه مان نهو غه زه له دا، هه ر نهو
 پارانه وه یه دوو باره بکاته وه:

دلی "مه حوی" له سینه ی ته نگیا هه ر ما به دل ته نگي
 به جاهی مووسه وی بؤ مهش، وه کو بؤ نهو بوو، "رب اشرح"
 ۲ ح ۷ ل ۱۰۴

نامرازی له تکردن "نهجن نهجن" کردنی سینه ی عاشق،
 له لایه ن مه عشوقه وه، "تیغی ناز" ه. تیغ/یش، به شیوه یه کی
 سروشتی هه ر نه رکی برین "له تله تکردن" نه نجامده دات. که
 "تیغ" بدریته پال "ناز" هوه، لانی که م، په یوه ندیی مولکایه تی
 دیته ئاراهه، مولک هی خاوه نه که یه تی و بؤ نهو مه به سته
 به کاریده هی نی که برپاری لید اوه. "ناز" دهسه لاتی مه عشوقه،

بەلام ئەو دەسەلاتە ی که نه دەتوانری بەر بەستی لە بەردەمدا
دابنری، و نه کەس بۆی هەیه بپرسی: بۆچی؟ ئەو دەسەلاتە
رەتناکریتەوێه چونکە:

کە ئەمری فەرموو ئەو شاهە بە " إقرأ " ئەگەر فەرمانی
قەتڵە، کێ دەلی نە

١١٦ ل ٤٠

نەک هەر ناشتوانری بەر بەست لە بەردەم ئەو دەسەلاتەدا
دابنری، بەلکو کەوتنەبەر کاریگەریی ئەو دەسەلاتەش پێویستی
بە رەزامەندی و مۆلت پێدانی خاوەن دەسەلات هەیه:

چ یارایە، بە بی ئیمایی ئەبرۆ سەیری ئەو چاوه
حەرامە مەیکەشی لەم مەیکەدە بی رخصەتی حاجیب

٦ ب ٢ ل ٥٣

ئەو دەسەلاتە بریاری تایبەتی خۆی هەیه و کردەوێ
لەسەر بنیاد دەنری، نەک هەر عاشق، کەس بۆی نییه لە هۆی ئەو
کردەوانە بپرسی:

جەمالت حەیفە دەرخی بۆ کەس و ناکەس، وتم، فەرمووی:
جەلالی حوسنە ئیمە ی کردە شاهەنشاھی (لا یُسأل)

٤ ل ٢ ل ٢٠٩

ئەو دەسەلاتە ی ئەو نمونانە ی بۆ ھینرایەو -واتە ناز-
 دەتوانری، بە شیوەیەکی گشتی دژ بە پلانی تۆکمە و باش
 داپژراوی خەلکانیک بیئت کە پیشتر خۆیان بۆ کاریکی دژ بە
 ویستی مەعشوق ئامادە کرد بیئت، وەکو ئەو پلانە ی بۆ کوشتنی
 حەزەتی عیسا (ع) بوو و بە پلانیکی تۆکمە تر پووجە لکرایەو:

یان /

ئەو پلانە ی بۆ پیغەمبەر (ص) داپژرا بوو کە بگێردری یان بە یەک
 لیدانی بە کۆمەل بکوژری یان دەربکری:

ئەو دەسەلاتە ش ھەر ئاراستە یەکی /

ھەبیئت یان بە ھەر ئاقاریکدا بروات ناتوانری بەربەستی لە بەردەمدا
 دابنری:

له ھەموو حالتیکیشدا، و بە پیی مەنتیقی /

ناوەوە ی ئەزموونی صۆفیگەری، ناکری لە عیشقی حەقیقیدا پتر
 لە یەک مەعشوق ھەبیئت، چونکە عیشقە کە درۆزانە دەردەچی.
 خودی عاشقیش دەبی دلسۆزانە بۆ سەرخستنی عیشقە کە ی
 ھەموو خۆیەتی خۆی بەخت بکات، بۆیە کردەووە ی مەعشوق
 ناخریتە بەر پرسیار و گومان و ھەر جۆرە پرۆتستۆیە کەو:

() /

. لە راستیشدا مەسەلەى ھەرە گەرنكى ئەم پەيوەندىيەى
 نىوان مەعشوق و عاشق بەجیھەننى پابەندى و بەجیگەياندى
 ئەمانەتیکە پيشتر ئاماژەيان بۆ کرا. باشتەين شيوەى ئەو
 بەجیھەن و بەجیگەيانە راستگويیە لە خۆشەويستیدا.. ورتەر،
 راستگويیە لەگەڵ "خۆ - خود" لە بەجیھەننى ريوەرەسمەکانى
 عیشت بە کردەوہ. لە دوو بەيتى ورد دا ھاتوہ:

تعصي الإله و أنت تُظهر حُبَّه هذا، لعمرى، في القياس بدیع
 لو كان حُبُّكَ صادقاً لأطعته إنَّ المُحبَّ لمن يُحبُّ مُطيع^(٦١)

تەنھا لەم ھالەتەدا.. لە سایەى بوونى ئەو جۆرە
 خۆشەويستییە لە "سینە" دا، دەتوانرێ باس لەوہ بکری کە
 ئامادەىە بۆ "لەتکردن"، بەلام سەرەپای ئەوہش.. سەرەپای
 ئەوہى ھەنگاوى جیددى ھەلھەنراوہ بۆ خاویئکردنەوہى سینە لە
 ھەموو شتیکى دیکەى غەیری "یار"، پیدەچى تازە تازە
 گۆرانکاری راستەقینە لە قۆناغى دروستبووندا بیت، و ئەو
 گۆرانکارییەش خاوەنى ئەزموونە کە بۆ قۆناغىكى نوێ ئامادە
 بکات. مەعشوق "یار" کە "سینەى ریش" ى عاشقى بە "تییى
 ناز" ئەنجن ئەنجن کرد" لە خۆرا نەبوو.. ئەو سینەى "زەویى

بە یار" بوو و دەبوو "بکێلێ" .. زەوییهکی ئەوتۆ بوو که دەبوو
 بە گۆلی "لالە" ی عیشق هێندە دەمبکاتەوێ که بە تەواوی
 دایبپۆشی. ، بەلام مەعشوق بە کزی و وشکی دیویەتی: "وتی
 پەژمۆردەیه ئەم لالەزارە" .. ئەم گۆلزارە هێندە بێ ئاوە
 تینوویەتی بپرست "ناقەت" ی لە گۆلەکانی برپوێ و سیسیکردوون،
 گۆلی عیشتی حەقیقی/یش بۆ ئەوێ دروستنەکراون بە بێنازی ئەو
 ئاوە بێننەوێ و تەپ و پاراو نەبن، بۆ ئەوێ نەکراون لە ژێر
 کاریگەری خراپی نەبوونی "بنەماکانی گەش و رەونەقداربوون" دا
 بژاکێن .. با پێوێرەکان جیا بن، بەلام راستییەک لەم بوارەدا هەیه
 نابێ نکوولیی لێ بکێت و نادیدە بگیری، ئەویش ئەوێهێ که
 خودی ولات - هەریم - ی ئەوێرە خۆشەویستییه "ئێقلیمی
 عیشق" بەوێ ناسراوێ که جێگەیهکی پێ ئاو و هەوایه:

گریه دهجووشی لهوی، ئاهه: نابێ بسرهوی

نەمدی وهك ئێقلیمی عیشق جیگه به ئاب هههوا

٣٧ ل ٤١٤

لە بنەپەرەتیشدا دەتوانرێ ئاماژە بۆ ئەوێ بکێرێ که
 بنەماکانی سەرخستنی ئەزموونی صۆفیگەرانه، که گریان و رەنج
 و دەرد و برین و تاد، دەبنەمایە پێکەوه نانی گۆلزار، یان
 هەر شتیکی دیکە، که لە جیهانی فیزیکیدا بۆ خۆشی بەکار دێن:

بە گریانم، وەکو گۆل، پێکەنی یار لە باغی من، بە بارش،
غونچە پشکووت

١٠ ت ٢ ل ٨٠

گۆل و لالە ی کەژ و کۆ، کۆهکەن دینیتەوه فکرم
کە خوونی ناحەقی ئەو مەوج ئەدا ئیستەش لە کۆ و شاخ
١ خ ٣ ل ١٠٥

ئەم وەرچەر خانە گەورە و بێ سنوورە ی مەعنا لەنیوان
هەردوو جیهاندا (جیهانی ئەزموونی صۆفیگەری و جیهانی
فیزیکی) تەنها لە سایە ی گەورە یی و بێ پایانی دەسەلاتی
عیشقەوێه، ئەو عیشقە ی کە بەلگە ی تاییەتمەندیی خۆی هەیه:

دل هەر بە داغی عیشقە ئەگەر ئیمتیازی بێ
وەك نوقطە ی ئینتیخابە لەسەر شیعری مونتەخەب

٢ ب ٤ ل ٤٧

هەر ئەو "داغ" هەمۆری پەسەندیی "کارنامە ی عیشق" ی
عاشقە، و لەو رۆژەدا کە پێویستە هەلۆیستی راستەقینە
بەسەلمێنری، دەتوانی رووسووری و راستگویی پێ بسەلمێنی:

بە ناخوون سوورەتی یارم لە صفەحە ی سینیە نووسیوە
لە حەشرا وەقتی نەشری نامە کردن، منم و سیپارەم

۹ م ۴ ل ۲۲۹

لالە روخسارم لە سایە ی ئەشکی خوینین رەنگـەو
چونکە روو سوورم لە قاپیی عەین و شین و قاف و تی

۱۵ ی ۴ ل ۲۲۳

بە گەپانەو بە بۆ لای "وتی پەژموردە یە ئەم لالە زارە"،
سەرئەجی ئەو دەدری کە گۆرانیك، یان دوورکە و تنەو یە ک لە
رەوتی ئاسایی بەدی دەکریت: حالەتی سروشتی "لالە زار"
ئەو یە گەشاو و پاراو بیّت. بە روالەت، رەنگە لێرەدا هەمان ئەو
"لادان" بەدی بکری کە لە چوارەمین بەیتی ئەم غەزەلەدا بەدی
کرا: "بە ناوی سیوی ناوم باغەوان و من بە هی دەگرم"، بەلام لە
لێچواندنی ئەو دوو حالەتەدا جۆرە ناحەقی، و لە روانگە ی
ئەزمونە کەو، جۆرە ستەمکی گەورەش بەدی دەکری. لە
یە کەمین حالەتدا گۆرانی کە لە "سیو" هەو بۆ "بە هی" گۆرانی لە
"ناسنامە ی بناغە یی بوون" دا بە ئاراستە ی شیواندنی تەواوی ئەو
ناسنامە یە، ئەمەش لە پە یوەندی نیوان "رووسووری عیبادەت"
و "رووزەردیی خەجالەت" دا بە تەواوی رووندە بیّتەو. بە
شیوە یەکی روونتر، ئەم حالەتە دەرەنجامی رەفتارە بە

پێچەوانە ی ئێوە ی پێویستە، با لە چوارچیۆه ی چاودیری
خۆکردن، بەخۆداچوونەو و گومانی خراب لە خۆکردنی عاشق
بێت. غەزەلی (۵ م) ی مەحوی، بە تەواوی، لەم خولگەیەدا
دەسوورپێتەو، ئێو خولگەیە ی، بە روالەت، دەتوانی بە
"خولگە ی گله یی لە خیانه تکردن لە بوون" لەقەڵەم بدری:

لە ناکەس کارییا، خاکم بەسەر، روۆی بە با عومرم
خودا، تۆ بمژیی نە تا لەبەر قاپیی کەسی دەمرم
د ۵ م ۱ ل ۲۲۰

رەفتاری مۆف لەم خولگەیەدا، لە روانگە ی سەودا
تایبەتیەکانی ئەزموونی صۆفیگەرییەو، هێندە نابەجییە کە نە ک
تەنها خەلکی دیکە، بەلکو خاوەن رەفتاریش ناتوانی نکوویی لی
بکات:

لە پی کەوتووم و نەفسم بۆ هەوا دەشنی وەکو مندال
لەبەر پیری سەرم خۆی ناگریت و تازە پی دەگرم
د ۵ م ۵ ل ۲۲۱

دەرەنجامە کەش ئێوە یە کە خاوەن رەفتارە کە خۆی بە
شایانی ئێوە نازانی لە بستە خاکیکیشدا بە خاک بسپێردری
چونکە ئێوە سزایە کە بۆ ئێو شوینە، کە سکالای هەلبژاردنی دژی
قەبرهەلکەن بەرز دەکاتەو، یان لە گەل کەسانی کدا حەشر بکری

نەبا ئەوانیش بەر ئەو نەفرەتە بکەون کە ئەم بەریکەوتوو:

چییه سووچ و گوناھی ؟ بۆچی دەیکاتە جەزاخانە
لە قەبرهەلکەن هەتا رۆژی جەزا دەعواچییه قەبەرم
سبەینی " یُحْشَرُ الْمَرْء " ه، براگەل فرسەتە ئەمپرو
تەبەرپرا بن لە من با کەس نەبی حەشری لەگەل حەشرم

م ٥ و ٧ ل ٢٢١

لە دووهمین حالەتدا مەسەلەکە جیاوازه، لیڕەدا تەنها
جۆره فەرامۆشکردنیکی کاتی لە ئارادایە و عاشق بەخۆداچۆتەو
و لێی قەبوولکراوه، بەلگەی ئی قەبوولکردنەمە ئەوێه کە
مەعشوق - یار - ئاوری ئی داووتەو، و ئەوتە بە "تیغی ناز"
سینە "ئەنجن ئەنجن دەکات. بەمەش، عاشق "خوا پێداو" و
"بەر رەحمەتی یار کەوتوو":

بە تیر ئەمپرو دپری وا هەرچی پێش هات خودا پێداو هەر
کەس بەر نەظه ر کەوت

١٣ ت ٦ ل ٨٨

برۆی ئەو شوخە ئەمپرو تیغی کێشا نەجاتی دا بە
رەحمەت هەرچی بەرکەوت

١٣ ت ١٠ ل ٨٩

دهره نجامى ؤه " به تيغى ناز ؤه نجن ؤه نجن كردن " هى
 "سینه" ش ئاشکرایه: "ئاو تیگرتن - ئاورپشینکردن" ی "لاله زاری
 په ژمورده - سیس و وشك" .. واته بووژاندنه وهى ؤه و لاله زاره .
 ؤمه خالیكى ئیجگار گرنگى تیډا به دى ده كړى كه په یوه نندى به
 "ئاوى راسته قینه" و "سهراب" هوه هه یه:

به ئاوى تیگه یشتین ئیمه دنیا، هر سهرابى بوو
 هه موو ده شچن به خنكان و له وشكییشه مه له ی مه خاوق
 ۲ ق ۶ ل ۱۸۲

كه دلنیا بین له وهى ده یینین سهرابه، نهك ئاو، روى تى
 ناكه یڼ، به لام شاعیر، نهك هر پشت له و دنیا - سهرابه دهكات،
 بهلكو "ئاوى نه مری" شى مه به ست نییه:

(خضر) ؤه گهر چاوى حیاتى برییه ئاوى حیات
 من له خاكى دهرى جانانه مه هر چاوى حیات
 ۲ ت ۱ ل ۶۳

پاساوى ؤه وهش له وه دایه كه ؤه زمونى عيشتق باس له جوړه
 "ژيان - حیات" یکى دیکه دهكات كه "ئاوى حیات" شهرم
 دهكات له به رانبه ريدا خوى بنوینى:

ون بووه لهو رۆژهوه لیوی حەیات ئەفزاتی دی

وا دەبی شەرم و حەیا، ئەی ئافەرین، ئاوی حەیات

١ ت ٢ ل ٥٦

ئەو ژیاڤە لە "خۆتواندەوه" لە زاتی یاردا چێرەبێتەوه،
تواندەوهی بوونیککی سەرپێیی و ناپایەدار، بەو مەبەستە لە
ئاوەدانی مانەوهی هەمیشەیی یاردا، عاشق بتوانی جیی پێیەك
بۆ خۆی وەدەست بێنیت و لە کۆت و بەندی دنیا رزگاری ببی:

بەلکە لەو رییەوه من پەیی بەمە عیمرانی بەقا

"مەحویا" غەیری خەراباتی فەنا نیمە مەلان

١ ن ٧ ل ١١٧

ئەم ئاوه راستەقینەیه ئەو ژیاڤە پایەدارە دابین دەکات، و
ئەو "لالەزار" ی سیس "پەژمورده" بووه پێیدەبوورژیتەوه، بەلام
بوورژانەوه بۆ چی؟ و لە پێناوی چیدا؟! لە پێناوی وەدیھێنانی
گۆرانی بناغەیی و خولقاندنی عاشقیکی تازە لە ئوتۆ بە
شایستەییەوه لە ریزی خەلکانی تاییەت "الخواص" دا جیگە
ببێتەوه، بۆ ئەنجامدانی ئەرکی تاییەتی داھاتووی:

لە پاداشی قسە سەردا هەمە ئاھ و هەناسە گەرم

کەسی شیتانە بەردم تی گری من بەرقی تی دەگرم

پاداش، له بناغه دا، وه لامي كاري باشي هر كه سيكه،
 دهشتوانري به هه لسه نگاندي ئه و كار ه باشه، به شيوه يه كي به جي
 و گونجاو، له قه له م بدری. لیره شه وه تاييه تمه ندي گه وره ی ئه م
 به يته دهرده كه وی، چونكه ئه وه ی پاداش ده كری، له راستيدا
 ناتوانري كار كه ی به "كاري باش" ناو ببری. ئه گه رچی هر له
 خودی ئه م به يتدا روونده بیته وه كه ئه و "له پاداشی" يه مه عناي
 "له وه لامي" ده به خشي، سهره پای ئه مه ش، له ميانه ی
 خویندنه وه ی زور وردی به يته كه دا ئه و راستيه روونده بیته وه كه
 وشه ی "پاداش" زور به وردی، زیره كانه و پر به پیستی
 مه به ستي بو - هه لېژېردراو، له و شویننه دا دانراوه .

"قسه ی سهر د" به رانبه ر به چه ند هاوواتايه كي ديكي
 وه كو "قسه ی بیتام"، "قسه ی بی گیان"، "قسه ی نابه جي و بی
 نرخ" به كارد ه هینری. يان به ته عیري خودی مه حوی له شوینيكي
 ديكه دا مه عناي "قسه ی بی جا" ده به خشي، واته ئه و قسه يه ی
 هيچ بوشاييه كي پیويست له بواری "واتاخوازی" دا پر ناکاته وه،
 ئه مه ش ئه و به يته يه :

چاوه، جيی ئه و شوخه بی، وتم، و وتی:

ئهم مه لا شيخه قسه ی بی جا ده كا

بە قەرینەیی ئەوەی شاعیر وەلامی بۆ ئەو "قسەیی سەرد" ه
 ھەیه، و لە سەرەتاوە بە تەعبیری "لە پاداشی - لە وەلامی" ئەو
 راستییەیی دەربرپووە، دەزانین ئەو "قسەیی سەرد" ه دەبی
 قسەیک بێت بە مەبەستی سووکایەتی پیکردن و شکاندنەو
 ئاراستەیی ئەو کرا بێت، واتە ئەو "پاداش" ه بۆ شت - مەسەلە -
 یەک دانراوە کە لە ناخەو تیری کوشندەیی ئاراستەیی خاڵیکی
 ئیجگار گەنگ دەکات: "هەستی مەوۆف"، واتە ئەو شوین - بەش
 - ەیی مەوۆف کە پتر لە ھەموو شوین - بەش - ەکانی دیکەیی مەوۆف
 بە ھەستیارییەو دەکەوێتە ژێر کاریگەریی ئەو گۆرانکارییانەو کە
 راستەوخۆ لە دەمارگیرییەو ھەلدەقوولێن. ئەو گۆرانکارییانەیی
 خیرا، کوتوپر، بەھیز، چاوەپواننەکراو و کۆنترۆلنەکراویشن. ئایا
 دەکرێ پاداش ئەم خەسلەتانەیی ھەبێت؟

نەخیر، کێشەکەش لێرەدا کێشەیی ھەلچوون و
 وەلامدانەو ھەیی خراپە بە خراپەیی یەکسان، یان گەورەترینی،
 بەلکو کێشەیی بەھایەکی ئەوتۆیە کە ناکرێ بە ھۆی رەفتاریک یان
 چەندین رەفتاری دووبارە بوووەو ھەیی نابەجێو ئەو بەھایە
 فەرامۆش بکری:

ئەگەر واعیظ دوو ھەد طە عە بەدا، طە عنیکی لی نادەم
 ئەگەرچی موستەھەققیی لەعە، با بۆ رافضی بی سەب

٤ ب ٤ ل ٥٠

ئەم بەیتە یەکیک نییە لە بەیتەکانی ئەو غەزەلە ی ئەم
خویندەنە وە یە بۆ تەرخانکراوە، بەلام دەقاودەق ئەو مەعنایە ی
لە خۆیدا چڕ کردۆتەو، و بە روونیش دەیدرکێنی، کە هەشتەمین
بەیتی ئەو غەزەلە لە پەناوە، بەلام زۆر هونەر مەندانە تر و بە
گیانێکی کراوە و لیبوردووانە تر، رایدەگەیەنی. بۆیە پێویستە
هەلۆستە یەکی گونجای لە ئاستدا بکری.

"واعیظ - واعظ"، جگە لەوێ مەعنای "ئامۆژگار -
ئامۆژگاریکار" دەبەخشی، زاراوە یەکی ئایینی خاوەن دەلالەتی
ئەخلاقیی ئاشکراشە، کە سەرباری بە دەم ئامۆژگاریکردنی خەڵک،
ئەرکی رێبەری و رێنوێنی/شی دەخاتەئەستۆ. ئەوێ لەمجۆرە
کەسانە چاوەڕوان دەکری ئەوێ کە بە کردەوێ پەیرەوی لە
رەوشتی بەرز بکەن، و بەلای کەمەوێ لە خراپە و گوناھە
گەرەکان خۆیان دوور بخەنەو تا بتوانن کاریگەری پێویستیان
بەسەر خەڵکەوێ هەبێ. "طە عەنە - تانە و تەشەر" لە خەڵکی
دانیش یەکیکە لەو رەوشتانە ی دەبێ مرۆف، بەتایبەت "واعیظ"،
کە دەزانێ چ کاریکی خراپ و گوناھێکی گەرەوێ، خۆی لێ بە
دوور بگری، چونکە تانە و تەشەردان لە هەر کەسێک چەندین
گوناھ لە خۆیدا کۆدەکاتەو، وەکو گالته بە خەڵکی کردن و
ناوێراندنیان و لە پاشەملە باسکردنیان، کە لە قورئانی پیروژ و
فەرموودەکاندا بەرپەرچ دراوەتەو:

)

(

/

ئەنجامدانی ئو تاوانانەش، بە دلتیابوون لەو هی ئاسایی
 نین، سووربوونە لەسەر تاوان، ئەمەش لە لایەکەو قەبارە
 راستەقینە تاوانەکە گەرەتر دەکاتەو، و لە لایەکی دیکەشەو
 خەڵکانیکی بە کردەو دەست لە دنیا داشۆردو و بە تەنگ
 خەڵکەو هاتووی وەکو مەحوی، ناتوانن لەم پال بەسەر هەموو
 شتیکدا کێشەکانی تاریکی، بە ناوی رووناکییەو، بێدەنگ بێت.
 ئەم هەلوێستە پال بە "واعیظ" هەو دەنی، لە ریگە ناوێراندن و
 تانە و تەشەرەو تۆلە لی بکاتەو، و لەسەر هەڵخەڵەتاندنی
 خۆی و ئەو خەڵکەش هەر بەردەوام دەبێت. لێرەوێه رەندی بە
 کردەو دەست لە دنیا داشۆردو و بە تەنگ خەڵکەو هاتو و
 چەکە "واعیظ" لە هەموو کردەوکانی دیکە بە رزێو و
 مایه پووچتر دەزانیت، و لە بریی ئەو هی وەلامی بداتەو، دلی
 پییدەسووتی. لەمەش بەولاه، وەلامدانەو بەو چەکە مایه پووچە

جوړيکه له مایه پووچی، بویه ئه گهر "واعیظ"، به گوته ی خودی شاعیر: "دووسه د جاریش ئه وچه که به کاریښی - دوصه د طه عنم لی بدا"، ئه م تاقه جاري کیش هر به کارینا هیښی. له کروکی راسته قینه ی مه سه له که شدا شاعیر پییوایه "واعیظ" خیانه تی له مانای بوونی خو ی کردووه، چونکه ئه وه ی له گه وه ری دلیدایه، به خوړایی و زور نه زانانه به "دنیا" ی به خشی:

گهر تی بگهن له گه وه ری دلدا چ مه وچ ئه دا

ئهم شه وچ راغه له م شه وده دا که س ددها به که س

۲ س ۱۰ ل ۱۴۸

به لام ئه و، نه ک به که سی دیکه، به لکه به خودی ئه و شه وه ی به خشی که دنیا یه، چونکه ئه گهر "شه و" نه بایه په نا نه دبردا بؤ "شه وچ راغ"، و به مه ش له "گوړستانی رووناکیی راسته قینه" دا ئه و شه وچ راغه ی به خاکسپارد، بویه نه ک هر شایانی تانه و ته شه ره یه، به لکو شایانی نه فره ت لی کردنیشه "موس ته حه ققی له عنه"، به لام ئه م خو ی به و درده ی ئه و نابات و ئه و "گه وه ری دل" نادوړینیت.. ئه و گه وه ره ی موژی پی ده بیته موژی راسته قینه، و کاریکی ئه و تو ده کات به هیچ شیوه یه که ده ست له مو فایه تی خو ی ه لنه گری ت و خیانه تی لی نه کات.

ئو "طه عن" هی لهو بهیتهدا ئاماژهی بۆ کراوه، هه مان
 ئو "قسهی سهرد" هیه که له هه شتهمین بهیتی ئهم غهزه لهدا ئو
 شوینهی گرتۆتهوه، یان شیوهیه که له شیوهکانی قسهی سهرد.
 بهلام پیشئهوهی درێژه بهمه بدهین باشتره وهلامی ئهم پرسیاره
 بدهینهوه: ئایا ئهوهی بهر "طه عنه" ی "واعیظ" کهوتوو، بۆی
 ههیه به هه مانشیوه وهلامی بداتهوه!؟

له خودی بهیتهکهدا ئهوه روونکراوتهوه که به هۆی
 سووربوونی "واعیظ" هوه لهسهرخیانهتکردنی لهوهی "له
 گهوههری دل" دایه، شایانی "نهفرهت لی کردن" ه، نهک تهنها
 "تانه وتهشهره"، ئهمهش له چهند دیرپری پیشوودا روون
 کراوتهوه. له قورئانی پیرۆزیشدا ههركهسه مافی خۆیهتی
 وهلامی ههردهستدریژییهک بۆ سهری، به هه مانشیوه، بداتهوه:

/

و

له ههردوو ئایهتی به بهلگه /
 هینراودا، دهستهه لگرتن - وازهینان - له وهلامدانهوهی خراپه
 به خراپه، له لایهن ئهوه کهسهوه که دهستدریژی بهسهرداکراوه،
 باشتره، واته ئهگهرچی مافی خۆیهتی به هه مانشیوه و ئاست

وێلامی دەستدریژی بداتەو، بەلام بێ دەنگی و وێلامنەدانەو
باشترە. لە ئایەتی دیکەدا، لەمەش زیاتر، مەوێ هان دەدریت بۆ
ئەوێ بە "چاکە - چاکترین شیوە" وێلامی "خراپە" بدریتەو،
وێکو:

و

/

بە کردەوێش، لە فەتحتی مەککەدا فەرمان ئەو بوو بە
خراپە وێلامی خراپەکانی رابوردوو نەدریتەو، تەنانەت هی
ئەوانەش کە ریی خواپەرسستییان لێ گرتبوون. لە سوورەتی
"المائدة" دا دوو جار داوای چاپۆشی لە وێلامدانەوێ خراپە
موشریکەکان کراو:

و

/

/

مژدەیی بەهەشتیش، بەو بەرینییهی، بە دەقی ئایەت، بە چەند
کۆمەڵیکی خەلک دراوێ کە ئەمانە لە ریزەکانی پێشەوێدان:

/ به لآم بنه ماى
 هره به هيّز و سهره كيى "مه حوى"، له ئه زموونى صوّفيگه ريډا
 به دى ده كړيټ، له و "گه وهه ر" هى كه له " دلّ " دا مه وچ دده دات،
 وه كو له به يتي " ۲ س ۱۰ " دا ئاماژه ي بؤ كراوه. ئه و گه وهه ره،
 به ئاماژه ي هه ردوو ئايه تي:

/ و
 / . و
 و
 / هه ر ئه و رووناكويه كه مړوځى پي
 خه لاټكرا و ريّزي لينرا به و شيّويه ي ئايه تي:

/ جه ختي له سه ر
 ده كات. صوّفويه كان، له مهش به ولاوه، پشت به قسه يه ك
 ده به ستن، كه به فهرمووده - حه ديټ - له قه له م دراوه و ده لى:
 "قلب المؤمن عرش الرحمن"^(۶۲). مه حوى له م به ته دا، زور به روونى
 و راشكاوى، ئه و مه عنايه دوپا تده كاته وه كه له ويدا مه به سته:

دله عەرشى خودا "مەحوى"، خەجالەت بە لەبەر غەفلەت
 كە بۆتە بوتكە دەى بى بەرھەمەن یا دەیری بى راھیب
 ۶ ب ۷ ل ۵۵

كەواتە ئەو "رووناکییەى خودا" یان بەلای كەمەو،
 رەنگدانەو دەى ئەو رووناکییە، ئەو "گەوھەر" ەیه كە لە "دل" دا
 مەوج دەدات و "واعیظ"، بەو شیوەیە، ھەرزانفرۆشى دەكات و بى
 بەرانبەر دەیبەخشى، و لەمەش خراپتر، بە تانە و تەشەردان لەو
 كەسانەى دەیانەوئى رى لەو بیئاگایى "غەفلەت" ەى ئەو بگرن،
 پتر خیانەت لەو بوونەو ەرە ریز لێنراو دەى خاوەن ئەو "دل" ە
 تاییبەتە دەكات، "واعیظ"، ئەگەرچى ناو ەكەى ئاماژە بۆ جوړە
 "زانابوون" ێك دەكات، پێدەچى لە ناخى خۆیدا، نەزان و
 ناتیگەیشتنو بیّت، ئەگینا:

تیگەییوو شیوەنیە ئەمڕۆ، دا سبەى شایى بكا
 پیگەییوو دەرویشە، دا سوبجەى شەھەنشایى بكا
 نوورى عومرى صەرف ئەكا بۆ كەشفى تاریكى لە خەلق
 وەك چرا، ھەر كەس بە شوخی مەجلیس ئارایى بكا
 ۱۶ (۱ و ۲) ل ۱۶

ئەمە گەوھەرى مەسەلەكەیه: رووناکیى ژيان - تەمەن -
 بەكارھێنان بۆ لابردنى تاریكى لەسەر ئەو خەلكە و لە ناخیان،
 ئەمە تیگەیشتن و پیگەیشتن بەرانبەر بە نەزانى و كریج و كالیی

"واعیظ". دانا، لە یەكەمین قۆناغدا دەرك بەو رووناکییە دەكات و دەیناسیتهوه، و دەرەنجام بەو ئاراستە یە بەکاریدینی کە پییوایه، بۆ خەلکی نەك خۆی، بەجی و سوودبەخشە. ئەمە رەنگدانەوهی ئایەتی "الاسراء ٧٠" یە:

هەروەها زیاتر رەنگدانەوهی ئایەتی:

و /
ئەو فەرموودانە یە کە جەخت لەسەر یەكسانی دەکەن^(٦٣)، و ئەوهی دەدریته پال حەزرەتی مەسیح (ع) کە "مروّف بە" بونیادی خوا لە زەویدا "لە قەلەم دەدات و "نەفرەت" لەو کەسە دەكات کە ئەو بونیاده دەپووخینی. تیگەیشتنی ئەم مەسەلە یە، لە روانگە ی مەحوییەوه، جۆرە داناییەکی دووربینانە یە کە "ئیسّا" ی تیدا دەبیته هەوینی بەرەمەهینانی داهاوو:

تۆوی سەرخستوو بەن خاکە، سەرئەفرایی بەر
هەر لە ریگە ی طە لەبا بوو سەری دانا، دانا

١٢ أ ٦ ل ٣٥

ئەوهی بە وردی لە بەیتی (٦ أ ٢) دا راگە یەندراوه دەخړیته نیو چوارچێوه ی گشتییەوه، هەر لەو چوارچێوه یەدا مەحوی رەخنە لە خۆی دەگری بەوهی:

لە ھەفتا تىيەپىم و ھەفتەيەك بۇ دىن و بۇ دىنيا
بە كارى خۇم و كارى كەس نەھاتم، وەى چ بىكارەم

۹ م ۲ ل ۲۲۹

لەم بازىنە فراوانەش دوو بازىنەى تەسكتر ھەيە، بازىنەيەكى
مامناوەندى كە ياران دەگرىتەو، و دەكرى مەبەست لەو وشەيە
ھەموو موسولمانان بىت، بە گشتى، يان يارانى تەرىقەت، يان
يارانى پىغەمبەر (ص)، واتە ئەسحابەكان و... تاد، لە ھىللە
گشتىيەكەى ئەم بازىنەيدا جۆرە پەيوەندى و وابەستەيەكى
لەگەل ئەم بازىنەيدا بەدى دەكرى:

لە كن من ئەصلى نىيە و نەبوو ھەيشى تەنھا خوش
نىيە بەھەشتى دىنيا ھەم بە بى ئەھىببا خوش

۱ ش ۱ ل ۱۵۲

بنەماى بازىنە فراوانەكە - ئىمانداران، موسولمانان -،
دەكرى لە چەندىن دەقى قورئانى پىرۆزدا بەدى بكرى، وەكو:

و

/

/

لە ھەرموودەكانى پىغەمبەرىشدا (ص) چەندىن بنەما

بەدى دەكرى، لەوانە: "نمونهى باوەرداران لە يەكدى
خۆشويستن و بەزەبى بە يەكدى هاتنەو و هاوسۆزىيان نمونەى
يەك جەستەيە كە ئەگەر ئەندامىكى ئازارى هەبوو ئەندامانى
دېكەى بە بىدارى و تا پالپشتىي دەكەن"^(٦٤)، و "باوەرداران بۆ
يەك وەكو بىنا - خانوو - ئاوەهان، هەر بەشكى ئەوى دېكە
قايم دەكات"^(٦٥)، و چەندىن فەرموودەى دېكەش. سەبارەت
بەوەى پەيوەندىي بە يارانى پيغەمبەرەو (ص) هەيە، پالپشتىي
گەرەى لە چەندىن دەق و فەرموودەدا هەيە كە ئەم دوو ئايەتە
بەرجەستەترىنيان:

()

/ . هيندەى پەيوەندىي بە
"يارانى تەريقەت - مەحرەمانى راز - هاوپازان" يشەو هەيە،
ئەوا خودى ئەزمونى صوفىگەرى، و گەرەبى ئەو رازەى كۆيان
دەكاتەو، و ئەو ئەمانەتەى "عېشق" كە خۆيان خستۆتەژير
باريەو، و هاوپيتيان لە ريگەى ئيجگار سەخت و گرنكى عېشقا
كۆمەلە پابەنديەكيان دەخەنە ئەستۆو، كە خۆشەويستىي
يەكدىي بنيات نراو لەسەر هاوپازىي پشتەستور بە

خۆشەویستی "یار - مەعشوق" یەکیکە لەو پابەندییە گەرنەکانە.
مەحوی ئەو تەریقەتە بە "تەریقەتی عیشق" ناودەبات:

رێگەی ھودا تەریقەتی عیشقە، دە "مەحویا"
و ھەرن و پیا بپۆن و (وصلوا علی الرسول)

۲۰۸ ل ۸ ل ۳

مەعنای "تەریقەت" یش لە سنووری تەسکی پابەندی بە
رێبازێکی دیاریکراوی وەکو صوفیگەرێ، یان یەکیک لە
تەریقەتەکانی، دوور دەخاتەو و دەیکاتە رێبازێکی گشتیی ئەوتۆ
کە تەنانت، بەلای شاعیرەو، یارانێ پیغەمبەریش (ص) پابەندی
بوون:

ھەر ئەم تەریقە^(۶۶) بوو بە ھەموو صەحبی گەرتیان
رۆیین پیا، ھەتا گەینە مەرتەبەی و صوول

۲۰۸ ل ۹ ل ۳

لە بەرانبەر ئەم حالەتە گشتیانەدا، کە تێکرای خەلک، یان
گرووپیکی دیاریکراویان، بەپێی رێبازی عیشق، خۆش دەویسترین
و تاریکیان لەسەر لا دەبریت، بەلای مەحویەو خەزەتی
تاکە کە سیش سەرما یەکی ئیجگار گەورە یە، بەلام خەزەتی چ
کە سێک و بە چ شیوہ یەک؟

دەپرسن: کیمیا؟ خدمەت بە مەرد، ئەمما بە ئیخلاصی
 وەگەرنا، کەم لە (بووبەکر)ی نەبوو خدمەت (ئەبوو طالب)^(٦٧)
 ٦ ب ٣ ل ٥٣

ئاماژەى ئەو بەیتە بۆ "مەرد" روونە، و ئەو ەى پێویستە
 بگوترێ ئەو ەى کە لە ئەدەبیاتی صوفیگەریدا پێغەمبەر
 (ص) بە "گەوھەری یەكدانە - دوردانە - الجوهر الفرد" و
 "مروّفى تەواو - الانسان الكامل"^(٦٨) و چەندین ناوی دیکەى
 ئاوەھا ناو براوە.

ئەم پایەى مروّف و بەکارھێنانى رووناکیى ژیان بە
 مەبەستى لاڤردنى تاریکی لەسەر خەلك، لە "جیهانى ئەزموونى
 عیشتى حەقیقى" دا بەرانیەریکی بە تەواوى جیاوازی ەى لە
 جیهانى ئاسایى "جیهانى فیزیکی" دا، ئەگەرچى شانووى ەردوو
 بۆچوون و رەفتارە جیاوازە کە ەمان شانۆیە کە "جیهانە
 فیزیکی" یە کە ە. ەرد لەم جیهانە دا وێنە ھاودزەکان، پێکەو،
 دێنەسەر شانۆ:

دلّ لەت دەبىّ کە ەرد دوو جگەر گۆشەى ئادەمن
 قابیلە ئەشقیایە، (ابو الانبیا) یە شـیـث

ا ث ٤ ل ٩١

واعیظ، له من، بلې، به نه ظهر طه عنه بهس بدا
دینی بتانه دینی من، ئهو مهذهبی ذههب

۲ ب ۵ ل ۴۸

له بهرانبه ری "مهذهبی ذههب" ی "واعیظ" دا "دینی
 بتان" به دینی خوۍ دهرانی. "بت" یش له ئهده بیاتی
 صوفیگه ریدا، وهکو چه ندین وشه ی دیکه ی هاوشیوه ی "جانانه"،
 "هیندو"، "تورک" و... تاد، نیشانه یه بو مه عشوق "یار"،
 بهمهش "دینی بتان" هرهه مان "تهریقه تی عیشت" ه که پیشت،
 له بهیتی (۳ ل ۸) دا به "ریگه ی هودا - هیدایهت" ناوی برد،
 که واته "مهذهبی ذههب" یش ده بی "ریگه ی گومرایی" بیّت،
 به لام هیشتا زووه بو ئه مه. ده شکری مه بهست له "دینی بتان"
 "دیتنی بتان - بینینی بتان" بیّت و بهمهش معناکه بهو
 شیوه ی لی دیته وه که "دینی من بریتییه له بینینی بتان -
 مه عشوق -"، که دهره نجام مه عنای "وردبونه وه له نایهت -
 موعجیزه - کانی مه عشوق" ده به خشیت، و ئه مهش له م
 خویندنه وه یه دا روونکراوه ته وه.

مه حوی نایه وی ئاوه ها سه ریپی و خیرا به سه ر شته کاند
 بروت، ئه و "تانه و ته شهر" هی ئاموژگار، که پیشت له بهیتی (۴
 ب ۴) دا ئاوری لی دایه وه، ته نها خیانهت نییه له و بونه وهره ریژ
 لی نراوه ی ناوی "مروّف" ی لی نراوه یان ئه و "دل" هی که به

"شەوچراغ" زانراوە، بەلکو پیش ھەموو ئەمانەش خیانەتە لە
چەمکی جەوھەریی بوون، کە خودی شاعیر ناوی "سەرنوشتی
ئەزەل - چارەنووسی ئەزەلی" ی لێناوە:

واعیظ له رهنـدی مهـیکـهـده دهـگری که ئیعتیراض
راضی نیه به سەرنوشتی ئەزەل: " انـنی لراض" (٦٩)

١ ض ١ ل ١٥٦

واتە خیانەت لە خود لە جەوھەریتە پابەندیدا کە
عیشقە.. ئەو عیشقە ی تاقە رێگە ی پاراستنی "شەوچراغ" و
"رووناکی" ی "دل"ە، و ھەمیشە مەژۆف بەو پابەندییە بەو
"جامە ی ئەلەست" دەگاتە مەستی عیشق و مەعشوقیکی بێ
ھاوتای، لە ھەمانکاتیشدا خیانەتە لە بێزاری ئەزەلیی
مەعشوقیش. لێرەو دەتوانین دڵنیا بین لەوەی ھەر جۆرە
بەرپەرچدانەوێکی ئەو بێزارە ئەزەلییە ناکرێ لە وریاییەو
ھەلقوولای بێت، و بەمەش ئامۆژگار شایانی نەفرەت لێکردنە -
مۆستەحەققێ لەعە -، بەلام ئەم ئەوکارە ناکات. لە تیگەیشتنی
ئەم راستییەو کە عیشق بێنیی کردەوێکانی مەعشوقە و
سەرسامییە لە ئاستیاندا، نەك ئاوردانەو لەو کردەوانە ی
رەنگدانەوێ ویستی ناپاراستەو خۆی مەعشوقن، مەحوی داوی
بەخۆداچونەوێکی دیکە و تیروانینیکی قوولتر دەکات:

نەقشی خودا ببینە، لە خەلقى خودا گـهـپـی
گەر ئەهلی ئیحتیـرازی لە کەس مەگرە ئیعتیـراض

١ ض ٦ ل ١٥٧

واعیظ، بەم زەمینە خراپەیی لە خۆ و خەلقى گەشتن "طە
عنه" دەدات و "ئیعتیـراض" دەگریت و "قسەیی سەرد" ی
هەلقوولاو لە دەرکنەکردن بە بەهای مەرۆف، رووبەپووی مەرۆف
دەکاتەو، بە تاییبەت مەرۆفی عاشق، ئایا ئەویش دەکری بە
هەمانشیۆه وەلامی بداتەو؟! مەنتیقی ئەزموونی عیشتی ئەم
جۆرە کاردانەوێه رەتدەکاتەو، چونکە عاشق دەخاتە
داوی ئەو هەڵ گەورەیانەو، کە بە خیانتە لە بەها.

خواجەیی سەرچەلەقی بەزەمەکی "الست" دەماخ وە
نەشئەیی بادەیی (فەنا) مەست

دیوانی مەولەوی ٣٢٢ ل ٢٧٤

دەشکری ئاماژە بۆ چەند ئایەتییکی وەکو "المائدة ٣ و
١١٩"، "التوبة ١٠٠"، "الفتح ١٨"، "المجادلة ٢٢" و...تاد.

بناغەییەکانی لە قەلەم داو، کە بە بەها و پابەندیی
راستەقینەیی مەرۆفی زانیون. واتە بە "سەرد" وەلامی "سەرد"
ناداتەو، کەواتە "گەرم" بە وەلام دەزانن... بۆ؟ لەبەرئەوێ
کاریگەرترە و ئەم کاریگەرییەشی لەوێ هاتوو کە لە
جەوهەریدا کاردانەوێه، بەلکو وەلامدانەوێ کاریکی خراپە بە

خۆپاراستن لە ھەر جۆرە کاریک:

ھەناسەى ئاگرینم بردەوہ بەر، تا دوروونم سووت
بە ئالە تا دلت سەخلەت نەدەم، بڕوانە چۆنم بۆت

٨ ت ٤ ل ٧٧

ئەمە نەك تەنھا وەلامدانەوہ نییە، بەلكو ھەولێكى ئیجگار
جیددی و زۆر سەختە بەو ئاراستەییەى تەنانەت رەنگدانەوہى ئەو
"ئاھ" ئاگرینەش بشاریتەوہ بە مەبەستى ئازارنەدانى بەرانبەر،
با نرخى ئەوکارەشى ئەوہ بیّت كە خۆى لەناخەوہ بسووتى.
ئەگەرچى ئەم ئاھە ئاگرینە، لەم شوینەدا، كاردانەوہ نییە، واتە
"واعیظ" و خراپەكارییەكانى لە ئارادانین، بەلام وەكو لە بەیتى (٤ م ٨)
دا بە روونى دیارە، خاوەنى "قسەى سەرد" ەكە
دەستنیشاننەكراوہ، چونكە پیدەچى شاعیر نەییەوى ناوى بزپینى،
و لە بەیتە ھاوشیوہكانیشدا، كە نمونەى ھیندیكیان
ھینراوہتەوہ، تەنھا وشەى "واعیظ" بەكارھینراوہ كە كۆمەلە
خەلكانىكى ھاوپیشە دەگریتەوہ، بە گشتى، بى ئەوہى كەسیكى
دیاریكراو بگریتەوہ و ناوى بزپینى، ئەمەش لە جەوھەرى
مەسەلەكەوہ، واتە لە بەرز و بەرپزراگرتنى مرقوف و بەھا
تایبەتەكانییەوہ ھەلدەقوولیت و نمونەییەكى زیندووى
پیادەكردنى ئەو بۆچونەییە.

"لە پاداشى قسەى سەردا ھەمە ئاھ و ھەناسەى گەرم"

ئەگەرچی ئەو وشەى "هەمە" یە مەرج نییە ئەو بەگەیهنئى
 كە بە تەواوى، لەو "ئاھ و ھەناسەى گەرم" ە بەلاو ھىچى دىكەى
 نییە، بەلام راگەیاندى، بەلاى كەمەو، ئەو دووپاتدەكاتەو كە
 ھىچ یەكك لەو توانایانەى لە "پاداشى قسەى سەرد" دا
 بەكارناھيئى. ئەمەش، بە كەردەو ئەو دەگەیهنئى كە
 خۆبەخشانە دەست لە بەكارھيئانئى "قسەى سەرد" بەرانبەر بە
 "قسەى سەرد" ھەلەگريئى بەو مەبەستەى، لە لایەكەو، خۆى
 لەو رەوشتە دووربختەو، و لە لایەكى دىكەشەو سەنورىك بۆ
 بەكارھيئانئى دابنئى لە رىگەى "نەوروزاندن و برەونەدان بە
 كاردانەو - دژە كەردار - ەو. ئەگەرچى ئەو جۆرە
 دانەبەخۆداگرتنەش ئىجگار سەختە و كارى زۆر گەورەشى
 دەكاتەسەر، و لە نۆو كۆمەلەشدا كەس ناتونئى، لە چوارچىوہى
 سەروشتى خۆیدا، لەو دانەبەخۆداگرتنە تى بگات. ئەم خراپ
 تىگەشتنەش دەبىتە مایەى خەمىكى دىكە:

غەم دىتئى كە بۆ وەك كۆدەك ئاگر بەردەمە كاغەز
 لە بۆ نووسىنئى غەمنامەى دلم ھەر گا قەلەم دادەم

۸ م ۲ ل ۲۲۷

بەلام خەم ئەو "ئاھ" ە وەلامىكى تايبەتە و
 كاریگەرىيەكى ئىجگار گەورەى ھەيە. ئەو ئاھە، رىك لەوكات و
 شوینەدا كە خاوەنەكەى توانایەكى باشى وەلامدانەوہى ھەيە، و

مافی تەواوی هەیه لە وەلامدانە وەدا، بەلام خۆبەخشانه چاوی
 لێدەپۆشی، تەنها بۆ ئەوەی رێگە لە تەشەنەکردن و پەرەسەندنی
 خراپە بگرێ، لە دوو رووەوە کاریگەریی گەورە دەبێ: لەو
 رووەوە کە نووزە ی کەسیکی ستملیکراوە، و لەو رووەوە کە
 ستم بە ستم، لەم شوێنەدا، وەلامنە دراوە تەو. کاریگەریی
 ستملیکراو بوون لە چەندین ئایەتی پرۆژدا هاتوو، لەوانە ئەگەر
 ستمە کە کوشتن بێت:

/

ئەگەر ستم لە "هەتیو - یتیم" بکری:

/

و ئەگەر ستمی بوختانکردنی پیاو بۆ ژنە کە ی بێت:

()

ئەگەر ستم

/

لە خۆکردن و بەزاندنی سنووری خواش بێت ئەوا:

/ . لە قورئاندا ئەو
 کەسانەش فەرامۆش نەکراون کە بە دەرنەبڕینی ناپەرەزایی بەرانبەر
 ستەمی خەڵکانی دیکە ستەم لە خۆیان دەکەن:

/ . دەرهنجامی ستەمیش زۆر سەختە:

/ .

جیئى سەرنجە کە یەكێك لەو خالانەى خوای گەوره
 پێیخۆش نییە بەندەکانی بیکەن ئەوەیە کە بە راشکاوی بەندە
 نیازی خراپی خۆی رابگەیهنیت، بەلام ئەوەش هەر بۆ کە سێک کە
 ستەمی لێکرا بیت، رێگەى پێدراوه:

/ .

سەرەپای ئەو رەگە قوولەى ستەمکردن لای مەرۆق، بەلام لە
 لایەکەو خوای گەوره نایەوئى ستەم لە بەندەکان بکات:

/

و بە لێبوردەییەو مامەلە لەگەڵ بەندە دەکات:

/

لە فەرمووده کانی پێغه مبهردا (ص) دوعای ستهم لیکراو
گیرایه، و یهکیکه له و پارانه وانهی وه لأمده درینه وه^(٧٠)، و ده گاته
دهرگای خوا^(٧١) بئی ئه وهی په رده یان له نیاواندا هه بیته^(٧٢)، بویه
ده بی لیبترسین^(٧٣). خودی مه حویش له چه ند شوینیکدا
ئاماژه ی بۆ ئه مه کردووه، وه کو:

به کهم مه گره سروشک و ئاه و ئاله ی بئی نه وایانت
که سه یلی بئی ئه مانه، تیری دلدۆزه، گوله ی وهره
١٣٠ ل ٢٠٥

با زۆری بئی، به کهم مه گره ئاهی بئی که سان
به م سروه بایه عهرشی خودا دیته ئیه تی زان
١٣٦ ل ١٠٣

هینده ی په یوه ندیی به وه لآمدانه وه ی سته مه وه هه یه،
به شیکی دیکه. که سه ر به جیهانی خراپه نه بیته، پپشتر به یتی (٤)
ب ٤ ل ٥٠) به نموونه هینراوه ته وه که ناوه پۆکی سه ره کیی له م
به شه یدا چرپۆته وه: "ئه گه ر واعیظ دوصه د طه عنه بدا طه عنیکی
لی ناده م"، به لām کاریگه ریی "ئا ه"، گه رمی و سووتینه ر بوونی،
جگه له و دووراییانه ی خرا نه پروو، له بناغه دا، ده ره نجامی
عیشتقه:

بییی، یا نهیی، من داد و بیـدادی دەکم
گهی بداتی، یا نه داتی، ئاه و فەریادی دەکم

۱۱ م ۱ ل ۲۲۳

لێره شهوه باشتەین هەلبژاردنی عاشق بۆ ئەوهی بیته
وه لایمی راسته قینهی هه موو چرکه یه کی تایبهت و هه ستیار له
ژیانیدا، و بی ئەوهی له گیانی عیشقه کهی دووریکه ویتته هه ر ئەو
"ئاه" هیه. کهواته وه لایمه دانه وهی ستهم به ستهم له سروشتی
خودی عیشقه کهیه.. ئەو عیشقه ی به هۆی خۆشه ویستی
مه عشوقه وه هه موو "به لگه - آیه" کانی خۆشه ویت، بۆیه ئەگر
هیژی سووتینه ری ئەو ئاهه ش به کار بهینری، ئەوا بۆ له نیو بردنی
جه وه ری خراپه به کار ده بینری، ئەگرچی به روالهت بۆ
سووتاندنی خراپه کار به کار هینراوه:

به ئاهم گهر ره قیبانت بسوتین، ئەهی گولی ره عنا
مه رهنجه، تو خودا شوعله له ئاقاری چقل چبکا؟

۱۴ ل ۲۱۵

له م خاله وه وردی هەلبژاردنی چەند خالیک له لایه ن
شاعیره وه دهر ده کهوی، به تایبه تی هه ر چوار وشه ی "سه رد"،
"گهرم"، "به رد" و "به رق". به شیوه یه کی گشتی، و به دهر له
سنووری ئەم ده قه ش، وشه ی "سه رد - سارد" هه میشه ئاماژه ی
"هه ره شه کردن له ژیان" یان "کزی ژیان" به خۆوه ده گری. له

وهرزی ساردی سالدا "زستان" به شیکی بهرچاوی گیانله بهران
 جموجوولی خویان به تهواوی رادهگرن، و ته نانهت پهنا ده به نه بهر
 کونی تایبهت بو ئه و ماوه یه ی که به کرده وه هیچ رواله تیکی
 ژیانیان تیدا به دی ناکری، به شیکی دیکه ش به ره و ناوچه
 گهرمه کانی دیکه کوچ ده کهن. نه خوشییه تایبه ته کانی ئه و
 وهرزه ش هه میشه هه پرشه له بوونه وهره کانی دیکه ده کات، که
 هیندیکیان - نه نفله وه نزای بالنده بو نمونه - کوشندهن. له
 هه مان وهرزدا گه لای به شی هه ره زوری دار و دره خست
 هه لده وهرین، گیا ده بیته پووشی ته وایان سه رما ده بیات
 "ده سووتی"، ته نانهت زوقم پته ویی زه ویش ده خاته بهر مه ترسیی
 شیبوونه وده. جگه له مه ش، سه رمای له راده ی ئاسایی به در
 نه ندانه کانی جه سته ی ئه و گیانله به رانه ش سپ ده کات که توانای
 راهاتنی زیاتریان هه یه، و هیندیجاریش، که که ره سته ی پیویستی
 خو پاراستن له بهر ده ستدا نه بیته، ره قیان ده کاته وه و کوتایی به
 ژیانیان دینی. له وجوره سارد بوونه وه ی که شو هه وادا، ته نانهت
 رووکاری سه ره وه ی هیندی رووبار و چوم ده ییه ستیت و سیمای
 ژیانیان پیوه نابینری.

"مه حوی" له و به یته دا ئه و وشه یه "سه رد" ی کردوته
 سیفه تی "قسه"، و له بناغه شدا ئه و خه سلته تی زور زیره کانه
 ره چا و کردوه، و ئه و "بی گیانی" یه شی بو خوینه ر گواستوته وه

که له ناخی به کارهینه ری ئه و "فسه ی سهر د" هدا، به روونی،
 ده توانری به دی بکری. ئه مه شمان پتر پاش لیکدانه وه ی دوا به یتی
 ئه م غه زه له بو روونده بیته وه. له کاتیکیشدا وشه ی "سهر د"
 ده بیته سیفه تی "هه ناسه"، واته به م شیوه یه: "هه ناسه سهر د"،
 ده بیته ته عبیریکی راسته وخو له "بیوه ری - نائومی دی"، که
 مه عنای "مه رگی هیوا - چاوه پروانی"، یان به لای که مه وه "لاواز
 بوونی هیوا - چاوه پروانی"، به شیوه یه کی به رچاو، ده به خشی،
 ئه مه ش، ته نانه ت له روانگه ی ئه زمونی عیشقیشه وه، به لای
 مه حوییه وه ترسناکه:

له ناله ی گهر می دل باکت نه بوو تو
 به ناهی سهر دی "مه حوی" من دلم سووت

۱۰ ت ۹ ل ۸۲

هه لبه ته ئه و "سهر د" هی لیړه دا مه به سته له و رووه وه
 ئاماژه ی "هه پشه کردن له ژیان" به خووه ده گریت که شاده ماری
 زیندووی مرؤف بوون "به های مرؤف" ده کاته نیشانه ی تیری خو ی.
 وشه ی "گهر م" به پیچه وانه وه، ئاماژه ی ده مار هه ره زیندوو و
 بزیه کانی ژیان به خووه ده گری، نه ک ته نها له به رئه وه ی
 گیانه به ران له سایه ی سهر مادا خو سړ ده کهن و به گهر ما
 ده بوورژینه وه، و دره ختی به سهر ما گه لا هه لوه ریو که دنیا گهر م
 داهات سهر له نوی چه که ره ده کاته وه، و جیهانی به ستووش له و

هەلومەرجەدا دەیکاتەو، بەلکو پتر لەبەرئەوێ لێواو لێو بوونی
 هەرشتیک بە ژیان، هەمیشە بۆتە مایە ی زیاد بوونی گەرمی، و لە
 هەموو ئەمانەش سەرنج راکێشتر و گرنگتر ئەوێهێ کە گەرمی
 پێکەاتە یەکی گرنگ و بنەڕەتی سروشتی عیشتقە و پەيوەندیی
 عاشق و مەعشوق بە خۆی رنگرێژ دەکات:

کە هەلگیرسا لە نووری بادە شەمعی حوسنی جانانە
 نەچیتە سەر طەریقە ی حەزەرەتی پەروانە، دل، چیکا ؟
 ١٤٠٢ ل ١٤

وەک بولبول، ئەو دلە، بە گۆلی روو، کە روو دەکا
 پەروانە یە، زیارەتی شەمەع ئارەزوو دەکا
 ١١٩٠ ل ٢٥

نەبۆه قەت " مەحوی "، وتی، بوونی من و تو پێکەو
 حوسنە ئاوی زیندەگی، عیشتق ئاگریکە دل بپێژ
 ١٤٤٢ ل ٧٢

"بەرد" وشە یەکی زۆر گونجاو بۆ دانانی، لە رووی
 بەرانبەرکی پێکدندا، لەبری "قسە ی سەرد"، ئەم جوۆرە قسە یە
 "رەق" ه و "رەق بوون" یش خەسلەتی هەرە دیاری بەردە، و بە
 هۆی ئەو خەسلەتەشەو ئازار بە ئەو کەسە دەگە یە نیت کە بە
 بەرد لێدەدریت، و شوینی ئازار پێگە یە ندراویش کاریگەری
 بەسەرەو دەردەکەوین، و هەتا ماوێهێکی بەرچاو شوینەواری

دەمینیّت، و ئامرازی دروستکردن و هینانە کایە ئو
 کاریگەرییەش - واتە بەردە کە - هەر دەمینیّتەو، و لە رووی
 یاساییەو دەبیّتە بەلگە ی دەستدریژی بە کارهینەره کە ی.
 ئەمەش کیشە ی تاوانکردن، سەلماندن ئو تاوانە بەسەر
 خاوەنە کەیدا، و لە ئەنجامیشدا یەکلەکردنەو ی کیشە کە بە
 ئوبالەه لگرتن، لە مەودای نزیک یان دووردا، دینیّتە ئاراو. مەحوی،
 لەم روانگە یەو، دیتەو سەر "واعیظ" و دەلی:

زوبانی واعیظی بیّ دلّ در یژە دەرحەق ئەهلی دلّ

بەجیشە، غەیری ئو مل پانە کیّ بیّ هەلگری ئوبالّ

٢٠٢٠ ل ٥ ل ١

خەسلەتی دیکە ی بەرد ئەو یە کە پلە ی گەرمیی
 چوارچێوە کە - ژینگە - وەردەگری، و "واعیظ" یش، لەو بەیتەدا
 بەشیکی ئو ژینگە یە کە "شیّتانە بەرد" ی تیدا لە خەلک
 دەگیری، بەلکو پیکهینەری سەرەکییەتی. واتە "سەردی"، بەو
 ئامازە ی "هەپەشەکردن لە ژیان" و "کزیی ژیان" هەش کە باسی
 لێو کرا... لەمەش بەولاو، بەرد خۆی بیّ گیانە. بەدەر لە
 هەموو ئەمانەش، بەرد هەمیشە یەکیک بوو لەو دوو ئامرازە ی بۆ
 ئەشکەنجەدان و لەنیو بردنی عاشقان بە کارهینراون:

جونوونی نەو ظوھوورە "مەحویا" دیوانەگیی مەنصور
کە دیوانەن ھەموو مائیل بە بەرد، ئەو مەیلی داری کرد
۱۱ د ۱۱ ل ۱۱۱

خۆشی فەرموو چ مەجنوون و چ مەنصور
بەشی عاشق درا ھەر دار و ھەر بەرد
۱ ر ۵ ل ۱۲۰

وشە "بەرق"، واتە بروسکە، تەنھا ئاماژەى "گەرمبوون"
بەخۆو ناگرێ، بە ھەموو ئەو دوورایانەشەو کە باسیان لێو
کرا، بە لکو رووناکییشی ھەیە:

لە پەر ئەو چاوە ھەلدەبەریت و جەرگی عالەمى دەبەری
نیە، ھەر بەرقە غەمزەى دل شکافی، بى بەریق ئەمما
۱۱ ۲ ۱ ل ۳۰

ئەو بەرقى جیلووە شەوقى کە ئەمپرو بى لە ماھ
سینەى جیھانى بوو بوو مەجمەر بە نارى شەوق
۳ ل ۱۸۳

ئەو رووناکییەش ئاسایى نییە، بە لکو ھێندە بە ھیز و
کاریگەرە کە سەرچاوەى گەرە و بە ھیزی رووناکیى وەکو خۆر، و
سەرچاوەى تیشکدەرەو ھە ئاویئە ئاسای ناسراوى وەکو مانگ،
شیوہ و روالەتى ئاسایى خویان لە دەستدەدەن و کزو کال و
دینە پێشچاو:

بریقەى بەرقى جیلوهى كى جه لا به خشى بیناییمه

كه قورصى ئاقتاب و مه ه وهكو ته م دیتە پیش چاوم

٢٢٣ ل ٣ م ٦

بریقەى بەرقى جیلوهى تۆ له چاوى .. نه دا بى، بۆ چیه

ئایینه حەیران ؟

٢٤١ ل ٥ ن ٢

ئا به م کاریگه ریه گه وره یه شى كه هه مه لایه نه شه :

نەرپرە تریشقه ییكه كه كیوى ده دا به با ئه شبا ه ئه وه نده

زۆره به كه س نایه ته شو مار ^(٧٤)

١٢٢ ل ٤ ر ٢

كه "به رق" هه ر ئه و "ئا ه و هه ناسه ی گه رم" هیه، كه له

جه وه ریدا ئه و هه لۆیستی بى ده نگییه به رانه به "قسه ی

سه رد" كه له هه ر شیوه یه كى دیکه ی وه لامدان ه وه، به ده ست یان

به ده م، کاریگه رتر و مانا دارتره . ئه م بیده نگییه، جگه له

په یڕه ویکردن له و هه موو ئایه ت و فه رمووده پیرو زانه ی پیشتر به

نموونه هینرانه وه، له لایه كه وه ره نگدانه وه ی ئه و په نده

عه ره بییه به كه ده لى "جواب الاحمق السكوت"، له لایه كى

دیکه شه وه شیوازى كى ده روونى كاریگه رى ئه وتۆیه كه

"فہراموښی - ئیہمالکردن" دہکاتہ چہکیکی کوشنندہ بؤ وہ لآمدانہ وہی ئہ وجوړہ دہستدریژیہ بہ سہر "بہ های مړوښوون" دا. لیرہ شہ وہیہ کہ مہ حوی "ئاہ و ہہ ناسہی گہرم" ہکہی بہ "بہرق - بروسکہ" داناوہ، بہ رہچاوکردنی ئہو کاریگریہ ش کہ پیشتر روون کرایہ وہ.

"کہ سئ شیتانہ بہردم تئ گری"، دوا ویستگہی ئہم بہیتہیہ (۴ م ۸). ئہو خالہی کہ لیرہ دا روونہ دانانی "بہرد تئ گرتن" ہ لہبری "قسہی سہرد"، بہ لآم بؤ وشہی "شیتانہ" بہ کارہینراوہ؟

دہکری لہ سہرہ تای ہہ ولی وہ لآمدانہ وہی ئہم پرسیارہ بگریینہ وہ بؤ ئہ وہی پیشتر ئاماژہی بؤ کرا کہ بہ کارہیتانی "قسہی سہرد" خیانتہ لہ خود بہو پییہی خیانتہ لہ "بہ های مړوښوون". ئہم جوړہ خیانتہ ناکری لہ "دامہ زراوی و پایہ داریی مړوښ لہ رووی بیر و هوښہ وہ" ہ لبقوولیت... واتہ ناکری مړوښکی هوښیار "عاقل" و ئاگادار لہ بایہخ و بہ های مړوښانہی خوی - واتہ مړوښک بہ راستی خوی بناسئ -، ناکری خیانتہ لہو بہ ہایہ بکات. ئہم بہیتہی مہ حوی شتیک دہدرکیښی:

لہ بہنگ ئہم بہنگیانہ چی دہبینن؟: خو لہ خو گوړین لہ دنیا دا مہداری عیش و خوشی: خو نہ ناسینہ

وشەى "بەنگ" واتە: "تلیاک"، کە ماددەیه‌کی
 بێهۆشکەرە، "بەنگی" ش واتە ئه‌وه‌ی تلیاک دەکێشی - تلیاک
 کێش -، کە بە کاریگه‌ریی ئه‌و "بەنگ" ه بێهۆش دەبێت. ئایا
 "شیت" یش کەسیک نییه کە "هۆش - عەقل" ی خۆی له
 دەستداوه و له ئه‌نجامی ئه‌وه‌شدا خۆی نانا سێته‌وه؟

مه‌حو‌ی له‌و به‌یته‌دا گوتوو‌یه‌تی: "له‌ دنیا‌دا مه‌داری عه‌یش
 و خۆشی خۆ نه‌ناسینه"، له‌ به‌یتێکی دیکه‌شدا ده‌لێ:

(ره‌حه) به‌و شیتیییه (الحق) قصیکی عاقلانه‌ی وت

منم عاقل له‌ به‌رگی عاریه‌ خۆم کە عاری کرد

١١٠ ل ٩ د ١

له‌ به‌یتی (١٠ ه ٥) دا به‌ روونی شاتۆی "خۆ نه‌ناسین" ه‌که،
 کە خولگه‌ی خۆشی و رابواردنی کاتییه، ئه‌م "دنیا" یه‌یه، کە
 وشەى "عاریه" ش هه‌ر مه‌عنای دنیا ده‌به‌خشی. له‌م به‌یته‌شدا
 "عاقل‌بوون"، به‌ روونی دیاره کە به‌نده به‌ خۆدامالین "خۆم
 عاری کرد" له‌ خواستی دنیاى "به‌رگی عاریه". ئه‌م سه‌ره‌تایه
 ده‌روازه‌ی راسته‌قینه‌ی چوونه‌ نیو جیهانی غه‌زه‌لی (٤ م)، و
 ده‌روازه‌ی چوونه‌ نیو جیهانی یه‌کێک له‌ چه‌مکه هه‌ره‌ بناغه‌یی و
 گرنگه‌کانی صۆفیگه‌رییه.

شوکر هوشیاره "مه‌حو‌ی"، تێ ده‌گا دنیا خه‌راباته

کە به‌دمه‌ستی بکا ئه‌هلی، خراپه‌ی بۆچی ئی ده‌گرم

به سوپاسگوزاری "شوکرانه بژیری" ده ست پیده کات،
 "الشکر - سوپاسکردن" یش یه کیکه له و بنه ما گرنگانه ی که به
 نه بوونیان ناتوانری باس له بوونی نه زموونی صوفیگه ری بکریټ.
 نه م چه مکه له نه ده بییاتی عیشتی حقیقیدا سی پله ی هه یه که
 نرمترینیان پله ی سوپاسگوزاریی خه لکانی ئاسایی "العوام" ه و
 دووهمیان هی تاییه تان "الخواص" ه و سییه میشیان هی تاییه تانی
 تاییه تان "خواص الخواص"^(۷۵) ه. مه عنای هه ره ئاسایی و
 به رچاوی سوپاسگوزاری "خوشتی دل" به وه دیهاتنی نیعمه ت و
 ئاراسته کردنی ناخه بو ملکه چی بو نیعمه ترژین و ددانان به و
 نیعمه ته دا. یه که مین پله ی سوپاسگوزاری به زمان "ددانیپیدانان"
 و ملکه چی ده کری، دووهمیان به جه سته "خزمه تگوزاری" و
 سییه میان به "دل" دیتنی نیعمه ترژین له کاتی وه دیهاتنی
 نیعمه تدا. زۆربه ی جار وشه ی "لوتف" به هه مان مه عنای وشه ی
 نیعمه ت به کارده هیتریت، و "سوپاسگوزاری" ش هه میشه به
 "منه تباربوون" ه وه گریډراوه، به مه ش له لایه که وه بزانی کئ
 شایانی به رمنه ت بوونه:

موسسته غنیه له مه ننی سه فینه و سه فینه وان

هه ر که س که ئیشی هه ر به خودا بی، نه ناخودا

٦٧٢١٢

بەخششی دنیا مەخۆ، یەعنی بە نانیکى جو
خۆ مەكەرە بەر منەت پیرەژنى نانەوا

۱۴ ۲۱ ل ۳۷

ئەمەش رێگە خۆش دەكات بۆ زانینى بەکارهێنانی شت، بە
تایبەت لە رێبازی عیشقدا، بەو ئاراستەیهى كە پەر بە پێستی
سوپاسگوزارى بێت:

خوینى جەرگ و كونجى عوزلەت بەسمە بەش بەر منەت
بوونی مەى و مەىخانه بۆچ ؟

۱ چ ۲ ل ۹۶

بى منەت رزقیکە غەم، بمرم لە برسان، ئەو دەخۆم
تەفرە ناخۆم و طە لەب ناکەم لە دنیا قووتى رووح

۱ ح ۴ ل ۱۰۲

لە لایەكى دیکەشەو، لەم رێبازەدا نێعمەتى هەرە بەرچاو
ئەوێهە كە رەنگدانەوێ یار و كردهوێ كانی بێت، یان ئەو
روالەتانهى كە رێپەرەسمى خۆشەوێستى بى كەموكوپرى و
راستەقینهى مەعشوقى تیدا بتوانى بەدى بكریت:

دل بۆیه خوشى دى لە نەخوشى بە پر بە دل
بیمارە چاوى یار و خوشى دى لە دەر و دا

۲ ۳۱ ل ۶

شوکر تۆ له فکرە ناچی، ئەگەرچی من له فکرت چووم

له من غایب نەبی تۆ، بەسمە، با من بم له تۆ غایب

۵ ب ۴ ل ۵۲

قەبوولم کە ی ئەگەر، لوطفیکی زۆرە، بە کەمتر

هیندووێکی خالی هیندووت

شوکر هەر مامەوێ بۆ یادگاری بە کاری زەخمەکە ی

شمشیری ئەبرووت

۱۰ ت ۳ و ۴ ل ۸۰

لێرەشەوێ چەمکەکان دەگۆڕێن و نیعمەت پەیوەندیی بە

جیهانی فیزیکی "مادی" یەوێ نامێنێت، و بە تەواوی بە چەمک و

بەهاکانی جیهانی صۆفیگەرییەوێ پەیوەست دەبێت، کە مەحوی

ناوی "عالمی عیشت و مەحەببەت" ی لێناوێ، یان "دینی

عیشت":

ئابروو ریژە ویصالی یار و خوێنریژە فیراق

عالمی عیشت و مەحەببەت هەر بپێژە، هەر بپێژ

۲ ژ ۴ ل ۱۴۳

ئەم جیهان "عالم" و "دین" ه، هەم ریۆرەسمی تایبەتی

خۆیان هەیه، و هەم زاراوێ تایبەت:

ئوصوولی دینی عیشتقە سووتن و بەس پەری پەرمانەمە "
 جمع الجوامع "
 لوغاتى ئیمە نالە و ئاھە (قطعاً) لوغەى وا ناگرى "
 برهان قاطع "

٢٠٦ و ٧ ل ١٦٨

گۆرانی چەمکەکان، لە بناغەدا، دەگەرپێتەوہ بو ئەوہى ئەم
 رێبازە کردەکی - عملی - یە لە بنەرەتدا، وەکو ئەبو محەممەدى
 جەریری، لە وەلامى پرسىاریکدا لە بارەى چىیەتیی
 صۆفیگەرێیەوہ گوتوویەتى: "چوونە نیو ھەموو ئاکار - رەفتار
 - یکی باش و دەرچوون لە ھەر ئاکاریکی خراپ" (٧٦) رەفتاریش،
 ھەر لە سەرەتاوہ، جیاوازە لەوہى لە جیھانى ئاساییدا، رۆژانە،
 بەدی دەکریت:

گلەى " پى " شەم لەسەر " سەر " ھەم بووہ بار
 کە دى من دولبەرم ھات و بە " سەر " چووم

دەزانم بادىەى عیشتقە خەطەرناک

کەچى ھەر چووم، ئەگەر مام و ئەگەر چووم

٧ م ٤ ل ٢٢٥

لە بواری سەرچاوەى بناغەیی ئایینیشدا، ھێندە بەسە
 وەبەر بھێنرێتەوہ کە یەکەمین وشەى قورئانى پیرۆز، پاش " بسم

الله الرحمن الرحيم"، که هەموو سوورەتەکانی قورئانی پێدەست
پێ دەکات جگە لە سوورەتی "التوبة"، وشە "الحمد" ه:
/ که جەوهەری

سوپاسگوزاری راستەقینە لە روانگە باوەرداران، بە گشتی، و
صۆفیانیانە، بە تاییەتی. ئەو سوپاسگوزارییە بەیتی (٤ م ٩)
ی پێدەست پێدەکات بۆ نیعمەتێکی تاییەتی: "هوشیاری"، ئەم
"هوشیاربوون" هەش لە فەرەنگی صۆفیاندا مەعناى جیاوازی
هەیه، بە لکو دوو مەعناشی هەیه:

١. مەعنا ئاساییەکی هوشیاری، که بەرانبەر بە "عاقڵی" و
"دەركکردن بە شت" و زانیی هیندی زانیاری ورد و نائاسایی.
ئەم چەمکە بە چەند چەمکی دیکەوه گری دراوه، وەکو
"تێگەشتن":

بێ کەس منم، کەسی لە زوبانم بگا نیە هەمدەم خودا
نەناسن و دەم پەر لە یاخودا

٢١٢ ج ٣

تێ گەيوو شیوەنیە ئەمپۆ، دا سبەیی شایى بکا
پێ گەيوو دەرویشە دا سبجەیی شەهەنشایى بکا

١٦ ج ١٦

هەروەها وشە "دانا" هاومەعنايەکی دیکە "هوشیار" ه:

دہلّی دانام و دلّ، خوّشی، دہخاتہ داوی زولف و خہط
 ئەگەر عہقلی ہہیہ بوچی حہذہر ناکا لہ مار و موور
 ۱۲۸ ل ۳ ر ۴

وشہی " زانا " یان " دہزانی " ش ہہروہا:
 دہزانی جیفہیہ دنیا، دہ حہیفہ وہکو سہگ، ئەم شہر و
 شوپہ لہسہر لاک

۱۸۷ ل ۱۰ ک ۱

دہشکری نارااستہ و خو تہعبیر لہ ہوشیاری بکری، لہ
 ریگہی ئەو شیوازانہوہ کہ ہوشیاری دروست دہکەن، وہکو
 "دہرس - وانہ" و "ئوستاد - ماموستا":

دہرسی عیشقم ہەر لہ کن پەروانہ یا بولبول بووہ
 بیگہمی، یا نہیگہمی، ہەر مہشقی ئوستادی دہکەم
 ۲۳۴ ل ۵ م ۱۱

ئاساییبونی ئەم مہعناہی "ہوشیاری" تہنہا لہ شیوہی
 بہکارہینانہ کہ دایہ، دہنا ئەگەر لہ روانگہی ئاسایی خہلکەوہ، بہ
 کردہوہ، ئەم بہیتہی مہحوی تا چہند لہگہلّ روانگہی "ئہہلی
 مہعرفت"ی ئاسایی ئەمپودا یہکدہگریتہوہ؟

دہخاتہ فکری ئہہلی مہعرفت شیوہی جہالّ (الحق)
 دہبینی بہعضہ ئەشخاصی بہ دوویا خہرگہلہی مہخلووق
 ۱۸۱ ل ۳ ق ۲

بە ئاۋى تىگەشتىن ئىمە، دىنيا، ھەر سەراپى بـوـو
 ھەموو دەشچىن بە خىنكان و لە وشكىيىشە مەلەى مەخلووق
 ۲ ق ۶ ل ۱۸۲

۲. بەرانبەر بە مەعنای "مەست"، واتە پىچەوانەى
 "مەست". ئەم "ھوشيار" ە لەو ھوشيارىيە ۋەيە كە لە ئەدەبىياتى
 صۆفىيانەدا ۋەرگىرپەرەى وشەى "صحو" ە، بەرانبەر بەو
 "مەستى" يەى كە ۋەرگىرپەرەى وشەى "سكر" ە. لە ژيانى
 ئاسايىشدا ھەر ئەمىشۋە بەكارھىنانەى ھەردوو وشەكە ھەيە،
 بەلام لىرەدا چەندىن شت دەبنە ھۆكارى مەستى، لەوانە:
 دەرکەوتن - تەجەللى -، قسە - وشە -، رووناكى، يان ھەر
 لوتفەكى دىكەى مەعشوق، و ئەم مەستىيە پىتر سالىك بەرەو
 قوولايى ئەزمونەكەى دەبات. كەچى لە "مەستى" ى جىھانى
 فىزىكىدا گەپان بە دواى خۆشەيەكانى ئەو جىھانە ھۆكارى ئەو
 "مەستى" يەيە كە داپران لەو جىھانە يەكەمىن دەرەنجامىەتى:

بنازم بەو پىيالەى چاۋى مەستە بە يەك پىرشىنگى عالم
 سەر بەسەر مەست
 لەبەر ھۆكمى نىگايا قاتە ھوشيار ھەتا چاۋى بكا بىر،
 مەستە ھەر مەست

۶ ت ۵ و ۶ ل ۷۳

بەلام ئەۋەدى لەم ئەزمونەدا، تەنانت بەم شىۋەيەش، لە
روانگەي خەلكانى ئاساييەۋە دوورە، ئەۋەيە كە ھەموو
بوونەۋەرىك، نەك تەنھا ھەموو گيانلەبەرەن، ھەمان ئەۋە ھالەتى
ھوشيارى و مەستىيەي بەسەر مۇۋقدا دىت بەسەرياندا دىت. ئەمە
يان گشتاندىنى "مەستى" و "ھوشيارى" يە، يان مۇۋقاندىنى ھەموو
بوونەۋەرىكە:

شەۋ، دەبى بادەي لە دەستى ساقىيەك ۋەرگرتبى

ئەم سبەينىيە لە مەشريق دىتە دەر. مەستانە، رۇژ

۱۳۸ ل ۶۵۱

"ھوشياربون"ى مەھوى، لە بەيتى (۴ م ۹) لەۋەدايە كە
"تى دەگا دنيا خەراباتە". ھىندەي پەيۋەندىي بە
"تىگەيشتن" ۋە ھەيە. ئەگەرچى ئەۋ ئاستەي لەم بەيتەدا بەدى
دەكرى ئاستى خەلكە ئاساييەكە نىيە، بەلام ئەۋ ئاستەش نىيە
كە لە ئەۋ ھىمايانە بگات كە "مەھوى" ناۋى "رمووزى
مەعنەۋى"ى لىئان:

تى دەگا ھەر كەس بكا فەھمى رمووزى مەعنەۋى

ھىجر و ۋەسلە نار و جەننەي ئايەتى (لا يستوى)

۱۲ ي ۱۱ ل ۳۱۶

بەلام لەگەڵ ئەو شدا سەرەتای یەكەمین هەنگاوی بەجییه
 لە بواری دەستنیشانکردنی سەرچاوەی راستەقینەیی خراپە، لە
 دەرەوێی سەرچاوەی ناوێوە "ناخی مەوۆف - النفس". ئەم
 تیگەیشتنە، لە بواری بەرز و بەپێزپاگرتنی بەهای مەوۆفا، گەلیك
 لەم تیگەیشتنەیی ئەم بەیتە بەرزترە:

قەیی کردنی سوراخی ئەگەر تی بگەیی، دەلی
 دل تیكەل هاتنە لەگەڵ ئەم خەلكە تیكەلی

٧ ی ٢ ل ٣٠٧

تیگەیشتنی بەیتی (٤ م ٩) دەرەنجامی "لەت لەت کردنی
 سینەیی ریش" ه بە "تیغی ناز" و "ئاوتی گرتن" ی "لالەزاری
 پەژمۆردە" ی، واتە دەرەنجامی بوژاندنەوێ دەماری مردووە بە
 گیانی "جوانی" و "خۆشەویستی"، بەلام لە بەیتی (٧ ی ٢) دا
 دەمارگیری حوكم دەكات:

وا دل بە داغم ئەز لە رهقیب، ئەر سەری بپر
 بۆ ئەكلی لەحمی ئەو سەگە من دەبمە حەنبەلی

٧ ی ٣ ل ٣٠٧

بۆیە لە یەكەمین تیگەیشتندا خراپەییەکی گەورە لە ئارادایە
 بە چاکی وەلامدەدریتهو، بەلام لە دووهمیاندا خراپەییەکی ئاسایی
 لە ئارادایە بە خراپەییەکی گەورەتر وەلامدەدریتهو. لە یەكەمیاندا
 چاو لە خراپەکاریش دەپۆشری تەنها لەبەرئەوێ خاوەنەكەیی

مروڤه، به لام له دووه میاندا خراپه یه ک ده کریتته بیانوی ئه وهی مروڤ له بازنه ی مروڤایه تی ده ربکری، و نه ک ته نها بکری به ئاژهل، به لکو گۆشته که شی، به پاساویکی بی بنه ما بو خواردن حه لال بکری، و مه سه له که ش له چوارچیوه ی شه ریعه تدا به و شیوه یه بخریته پروو که هیچ سه رچاوه یه کی یه کلاکه ره وه ی نییه .

جه وهه ری ئه م تیگه یشتنه ی به یته ی (٤ م ٩) زۆر گرنگه :

"دنیا خه راباته"، واته دنیا مه یخانه یه . له نیو به ره مه می صوفییاندا وشه ی "مه یخانه - مه یکه ده" و هاومه عناکانی زۆر به کارده هیترین، به لام لیڕه دا به و مه عنایه نییه، به لکو به و مه عنایه ی که دنیاخواری مروڤ هیئنده به ره و خو ی په لکیش ده کات که به خو ی مه سته ی ده کات و له پیناویدا ئاماده یه هه موو به ها و نه ریته جوانه کانی مروڤایه تی به خت بکات. مه حوی هه ر بو دنیا چه ندین وشه و پیکهاته ی وه کو "به حری فیتنه"، "شار"، "ئه رز"، "شه وی سه د شوو که ره"، "فاحیشه"، "ده وران" و.. تاد، به کاره یئاوه :

له م به حری فیتنه به لکی نه جاتت بدا خودا داوینی باخودا
بگه ره، به رده ناخودا

٣١١١

بەجی نای، دەبی رووکەینە سارا حەقی ئادابی
مەجنوونی لە شار

٧ ل ١١٣

کە شک بەم "مەحویا" هەر شەربەتی مەرگ لەسەر ئەرزا
نییە ئاوی گەوارا

١٠ ل ١١٣

تا لە دنیای دەر نەکردووی ئەم شەوی سەد شوو کەرە
"مەحوی" ئازانە بدە تو سی بە سی دنیا طەلاق

١٨٠ ل ٧ ق ١

ئاخر ئەم دنیا یە ئەمری دیتە سەر: ئاخر ببـه
یەعنی بەس ئەی فاحیشتە عالەم بە قەر دە یەك بە یەك

١٩٤ ل ٢ ك ١

نە شەیتان و نە دەوران و نە خزمانم بە من ناکـهـن
ئەوی نەفسی خەسیسم "مەحویا" کردوویە دەربارەم

٢٣٠ ل ٧ م ٩

لە هەموو ئەم بەلگەیانەشدا کە بە نموونە هینرانەوه دنیا،
بەلای کەمەوه، سەرچاوەیەکی گەورە ی خراپەیه، ئەگەرچی لە
چەند بەیتیکیشدا بە "دایک - مادەر" ی ناودەبات، یان روالەتیک
جوانی پێدەبەخشی و دەخاتە پوو، بەلام وردبۆنەوه لەو بەیتانە
ئەو راستییە رووندەکەنەوه کە ئەمەیان رووکارە نەك ناواخن:

مادەری گیتی لە شیرى بپیهوه دەبپیتەوه فائیدەى چى
شەخصى ئى کەوتوو بەدادایى دەکا

١٨ ل ٦٦

بە زەرد و سورى دنیـا زەردەوالەت ئى نەگۆرا بى
بە ھەنگى تى بگەى، ھەر نیشە، نۆشیکی نیه زەنبوور

١٢٩ ل ٨٤

سەرچاوە بناغەییەکانى خراپە، لە روانگەى صۆفیگەرییەوه
و لە روانگەى خودى ئایینیشەوه بە گشتى، سینگۆشەیهك بەم
شیۆه یە پیکدەھێنن: شەیتان، ئارەزووى دنیاى، و ناخى مرقف
خوى "النفس". سەبارەت بە شەیتان، کپنووش نەبردنى بۆ
حەزەرەتى ئادەم (ع) و دەركردنى لە بەهەشت و ریزی فریشتەکان
بە ھوى ئەو کپنووش نەبردنەوه ئاشکرایە. لە ئەنجامى ئەمەشدا،
بەپێى دەقى قورئانى پیرۆز، رق و کینەى بەرانبەر بە ئەم
بوونەوەرە بووە مایەى ئەوەى بەم شیۆه یە ھەرپەشەى ئى بکات:
()

سەبارەت بە " دنیا " ش

/

ئایەت زۆرن، لەوانە:

/

/

و

/

لە درێژە ی ئەم خۆبندنەوێهەدا ئاورپکی دیکە، بە درپژی
لە "دنیا" دەدرێتەوێه. سەبارەت بە ناخ "نفس" یش، ئایەت زۆرن،
بەلام صۆفییهکان پتر جەختیان لە سەر ئەم ئایەتە کردووه:

.

"مەحوی" لەم بەیتەدا، بە روونی، ئاماژە بۆ ئەم ئایەتە
دەکات:

ئەسیر و صەیدی قەیدی کەید و شەیدی نەفسی ئەممارەم
لە دەست ئەم مارە بەد چارە، چیه چارم، خودا چارەم

٩ م ١ ل ٢٢٨

دنیا و ئارەزووەکانی، کە لە قورئانی پیرۆزدا پتر بە "الحياة
الدنيا - ژيانى نزيك"^(٧٧) تەعبیری لى دەکری،

ئەگەر ئەم ئەهلی دنیا، وەکو هەن، ریی خەنە جەننەت
دەنائەت زوو دەکا ئەو دوونییه لەم دنیا، دونیاتر

۳ / ۲ / ۱۲۶

مەبەستی بەیتی (۴ م ۹) یە. لە ئەزموونی صۆفیگەریدا
جەلەو شلکردنی مەووف، لە ژێر کارتیکردنی نەفسدا، بۆ ئارەزوو
دنیا، بێهەکان - بەهەموو لاقەکانیەو - مایە هەموو گوناھە
گەرەکان، و ئەو گوناھانە، وردە وردە لەکە بەسەر "ئاوینە
دل" (۷۸) هەو بەجیدیلن تا دەگاتە ئەوێ ژەنگ بە تەواوی ئەو
ئاوینە دەگریتەو و دایدەپۆشی بە شیوەیەك که رووناکیی دل
بە تەواوی دەشاریتەو. لەم حالەتەدا، بە کردەو دەتوانی
بگوتری جەستە بۆتە گۆرستانی گیان. لێرەو گەشتی ئەستوورتر
بوونی ئەو لەکە یە دەست پێدەکات تا ئەو رادەیە هیوا بە
رزگار بوون بە تەواوی لاواز دەبێت. ئەمە لە عورفی عیشتی
حەقیقیدا ئەو ژەنگ گرتەیه که لەم ئایەتە پێرۆزەدا باسی لێو
دەکریت:

و، ئەو رووناکییەش که دەشاردریتەو، هەر لەو عورفەدا،
کۆکراوی ئەو وینایانەیه که لە ئایەتەکانی:

/

/

و

/ دا بەدی دەکرێ. لە روانگەی ئەو
 ئەزمونەوه، لەم قۆناغەدا مەژۆن بە تەواوی لە عیشتی دوور
 دەکەوێتەوه، و تا ئەو چینیانەی تاریکی بەسەر دڵەوه زیاتر و
 ئەستوورتر بن، ئەگەری خۆ رزگارکردن لاوازتر دەبێت. بەلام
 صوفیگەری هەمیشە روو لە لوتف و رحیمەتی خودا دەکات، و
 ئەم ئایەتە پیرۆزانە بە ئەگەری بەردەوامی گەپانەوه و
 لێخۆشبوون، لە قۆناغی یەکەم، و وەرزشی دەروونی و لابردنی
 چین بە چینی ئەو ژەنگانە، لە قۆناغی دووھەمدا، دەزانیت:

/

و /

/

مەحوی، بە سەرچەمی ئەو زەمینەیە دەبێتە مایە
 لەکەداریبوونی ئاوێنەی دڵ بەو شیوەیە کە هەموو رووناکیی

بشاریتهوه، ده‌لی: "ظولمه‌تی وجود - تاریکی بوون"، و
رووناکیی بنه‌په‌تی دڵ/یش به "نووری عیشق" ناوده‌بات:

تا ظولمه‌تی وجوده‌ ته‌ریکی له‌ نووری عیشق
سی‌به‌ر نه‌ما هه‌تاوه، که "مه‌حوی" نه‌ما، خودا

ه‌ ل ٧ ١

شاعیر، نه‌ك هه‌ر ئه‌و ناوانه‌ داده‌نی، به‌لكو ئاماژه‌یه‌کی
سه‌ره‌تایی، به‌لام ئیجگار به‌هیزیش، بۆ میکانیزمی رزگاربوون له‌و
باره‌ تاییه‌ته‌ش ده‌ستنیشان ده‌كات. ئه‌و میکانیزمه‌ له‌ "مه‌حوی
نه‌ما" دا چرپه‌بیته‌وه. ئه‌و "نه‌مان" ه، هه‌ر له‌ چوارچێوه‌ی ئه‌م
خویندنه‌وه‌یه‌دا، له‌ لێكدانه‌وه‌ی به‌یتی (٢م ٤) دا ئاماژه‌م بۆ
کردوه، که به‌رانبه‌ر به‌ وشه‌ی "فناء" ی عه‌ره‌بییه، و من
پیمباشتره‌ وشه‌ی "توانه‌وه" ی بۆ به‌کاربینم. له‌ چه‌ندین به‌یتی
دیکه‌دا، هه‌ر به‌م مه‌عنایه، مه‌حوی ئه‌و وشه‌یه‌ی به‌کار هێناوه:
به‌روانه‌ سووتنم، وه‌ره‌ به‌روا که من نه‌مام.. په‌روانه‌م ئیترم نیه
په‌روا که من نه‌مام

٢ م ١ ل ٢١٣

سه‌ر و سامانمت پرسی، مه‌پرسه‌ سه‌ری تو خوش، نه
سه‌ر ماوه‌ نه‌ سامان

٣ ن ٥ ل ٢٤٣

بەلام شاعیر ھەردوو وشە "فەناء" و "عەدەم" یش، بۆ
 ھەمان مەبەست، بەکار دەھێنێ، لە پال چەندین دارپشتنی دیکە دا:

چ خەیاڵیکە "بەقا" ^(٧٩) بی بە فەنا چوونی جەسەد (تا
 پریشان نشود سر بسامان نرسد)

۱۱۱ ل ۱ د ۲

ئەگەر ئازادەگییەک بی لە عەدەمدا بۆمان چی ھەیە غەیری
 بە پیچی پەلەپەل داوی حیات

۳ ت ۴ ل ۶۴

یەکیک لەو نمونەیانە ی دارپشتنەکانی مەحوی بۆ ئەم
 مەبەستە "سەردانان" ە:

تۆوی سەر خستوو ە بن خاکە، سەرئەفرازیی بەر
 ھەر لە ریگە ی گەلەبا بوو سەری دانا دانا

۱۱۲ ل ۶۱ ۳۵

مەعنای ئاسایی و سەرەتایی توانەو ە "الفناء"، لای
 صوفییەکان، لەنیوچوونی خەسلەتە خراپەکانە، و لە بەرانبەریشدا
 مانەو ە "البقاء" دەرکەوتن و پایەدار بوونی خەسلەتە چاکەکانە.
 لەم بوارەدا ئەوانە ی بە تاییبەتمەندییەکانی ھەر کەسیک دادەنری
 سی شتن: کردەو ەکانی، ئاکاری و حالەکانی. کردەو ەکانی
 ھەڵبژاردنی خۆیەتی، ئاکاریشی ئەو سروشتیە کە لە سەری

دروستکراوه، بەلام دەتوانرێ بە راهاتنی بەردەوام چارەسەر بکری. حالیش لە سەرەتادا بەسەر مەوێدا دیت، بەلام پاشا خاوی نکردنەوێ کردەوێکانی، دەپالێوری. هەریەک لەو تاییبەتمەندیانە، کە دەگوترێ لە مەوێدا لەنیو دەچن، بەو مەعنايەيە کە چیدی هەست بە بوونیان ناکات، و بەو شیوەیە لە خودی خۆی و کردەوێکانی، و لە بینینی خەلکیش - بەو مەعنايەيە کە بەخۆیانەوێ خەریکی بکەن - دادەبڕیت، و بە خەسلەتەکانی مەعشوق دەمینیتهوێ^(۸۰). فەناش چەند پلەيەکی هەيە، لەوانەش فەنابوون لە خۆی و لە خەلک. ئەم بەیتەي "مەحوی" دەکری لەو چوارچێوەيەدا جی بکریتهوێ:

کە تۆ غایب لەبەر چاوم دەبی، چم بی لە تۆ غایب
قیامت حاضری بەر چاومە، خۆم لە خۆ غایب

ه ب ا ل ه

"فەنا"، لەم بوارەدا دەرەنجامە نەك هۆکار. ئەو کۆشش و وەرزشە دەروونییە سەختەي پێوستە مەوێ لە بوارێ ئەزموونی صۆفیگەریدا بیگریته بەر، کە بە "المجاهدة" ناسراوە و بە ئایەتي پیرۆزی:

/ ی دەبەستەنەوێ، بریتیيە لە
"دابیرینی ناخ لەوێ لەسەری راهاتووێ، و ناچارکردنی بەوێ
هەموو کاتی ک بە پێچەوانەي ئارەزووێکانی رەفتار بکری" - بە

پێی بۆچوونی قوشەیری. گەرە صۆفییه کی وەکو ئەبو عوسمانی
 مەغریبی لەبارەیه وە گوتوویەتی: ئەوەی پێیوابی لەم رێبازەدا
 شتیکی بۆ دەکرێتە وە یان شتیکی بۆ رووندەبێتە وە، بە بێ پابەند
 بوونی بە (موجاھەدە) وە، ئەوا بە ھەڵەدا چووہ ". ئەم وەرزشە،
 دەکرێ بە جەوھەری ئەزموونی صۆفیگەری لە قەڵەمبدریت و
 ھەمەلایەنەیه. لە لایەکەوہ کێشە ی گەرە لەوہدایە کە بە
 ھۆکارەکانی خۆبەستەنە وە بە دنیا و وارەزووہکانی زۆرن و
 بەھیزن، و تەنانەت گەرەیی تەمەنیش لەم بواردە ناتوانی ببیتە
 مایە ی شەرم لە خۆ کردن:

لە پێ کەوتووم و نەفسم بۆ ھەوا دەشنی وەکو منداڵ
 لەبەر پیری سەرم خۆی ناگریت و تازە پێ دەگرم
 ۲۲۱ ل ۵ م ۵

پیری نەمامی باغی جوانیمی کردە پووش
 تازەم درەختی طوولی ئەمەل دەردەکا چـرۆ
 ۲۵۴ ل ۵ و ۱

لە لایەکی دیکەشە وە، ھەمیشە "من" یکی خۆسەپین مرقۆ
 بەرەو پیشیلکردنی ھەموو شتیکی رەوای، دەرەوہی خود،
 پیشیل دەکات:

ببیە لە من، درەختی " منی " لەعنەتە بەری
 یەعنە بکە لە کیبەر و ئەنانییەت ئیحتیـراز
 ۱۳۵ ل ۸ ز ۱

بەلام کێشەیی گەرە لێردا ئەوەیە کە "ناخ - نەفس"، کە
بە "خود" و "من" و ناوی دیکەش ناودەبرێ، هەموو ھۆکارەکانی
ھێزی ھەییە، و مەزەقەش، بە تەبەئەت ئەگەر ئاوی ئەو دێی ھێندە
لەکەدار بوو بێ کە رووناکیی بە تەواوی داپۆشرا بێ، بەو بێ ھێزی
و تەنیا ییە ناتوانی رووبەرووی ئەو ئەرکە گەرەیی ئەزموونی ئەم
عیشتە حەقیقییە ببێتەو:

قورپی بکەم بە سەرا، یا بە دادپەڕینی بەرۆک
حەقی مەحەببەت ئەدا بکەم، بەدەیی خودایا دەست

٥ ت ٢ ل ٧٠

* الرسالة القشيرية، ١٣٣ و ١٣٤.

لە پێ ھەرامە زەری سیلسیلەیی موقەددەسی عیشت
ببێ بە شیر و مەگەر ھەلگری لە دنیا دەست

٥ ت ٦ ل ٧٠

سەختی ئەم "دەست لە دنیا ھەلگرتن" ە تەنھا لەو دا
نییە کە لە لایەکەوە، بە روالەت، ناتوانی دەست لە خۆشییەکانی
دنیا و ئارەزووەکانی ھەلگیرێت، و لە لایەکی دیکەشەوە
ھەردوو دوژمنی شەینان و ناخ - نەفس - بەردەوامن لە
جوانکردنی دنیا و ئارەزووەکانی، بە لکو لەبەر ئەوەش کە جیھانی
عیشت، پێش چوونە نیو ئەزموونەو، ناتوانی بەو شیوەییە لە
جەوھەریەو نزیکە وینا بکری، و خودی مەعشوقیش، ئەگەرچی

ناوەڕۆکی راستەقینەی هەر میهر - خۆشەویستی - یه، بەلام له
ئەزموونەکه‌دا، به‌روالەت "جەور - سته‌م" یشی هه‌یه‌، که
له‌وانه‌یه‌ دهره‌نجامی "تاقیکردنه‌وه‌ - ابتلاء" بی‌ت:

/

و

/

. ئەگەرچی /

ئەوانه‌ی به‌ راستی له‌ ئەزموونەکه‌دا رۆچوون له‌و "جەور" ه
ده‌گەن و پر به‌ دل به‌ دوویدا ده‌گه‌رێن:

به‌ نۆشی جانی وهرده‌گرم پیاڵه‌ی زه‌هری هەر نی‌شی
به‌ دهردی دل بچم گه‌ر بی له‌ جه‌وری تو دالم بی‌شی

٥ ی ١ ل ٢٠٢

رێک به‌ رانبه‌ر به‌م مه‌نتیقه‌، که جه‌وری خۆشه‌ویست -
مه‌عشوق - تێیدا خواستراو و ویستراوه‌ و به‌ خه‌لاتیش ده‌زانری،
مه‌نتیقی تازه‌کار مامه‌له‌ - به‌خشین و وهرگرتن - و بی ئارامیه‌:
ئهو نه‌ونه‌مامه‌ که‌ی به‌ری میه‌رو وه‌فا ده‌دا
بو‌من، له‌ ده‌ستی جه‌ور و جه‌فادا، که من نه‌مام

٢ م ٢ ل ٢١٤

هوشیاری و تیگەیشتنی مەحوی، لە بەیتی (٤ م ٩) دا
 لەو دەداوە دەرکی بەو راستییە کردووە کە "دنیای خەراباتە"،
 بەمەش لە راستیی ئەو خالە گەیشتوووە کە بێ ماکانی پەيوەست
 بوون بەو دنیاوە پەيوەست بوونە بە شتی کاتی و فەوتاووە،
 بەلکو لە گەرمە و خرۆشی پابەندییە کە شدا دەزانری کە ئەو
 بێ مایانە هەر بێ پایەخ:

دنیا کە هیچە، جوملە دەزانن، کەچی چ کەس
 مەردانە، بۆ خودا، نیە دەس هەلگری لە هیچ

٢ چ ٤ ل ٩٨

سەرچاوەکانی شانازی هەر شتیکی پەيوەست بەو
 دنیاوەش، وەکو خۆ بە گەورە زانین و شانازی بە باب و باپیران،
 هەمان ئەو بێ پایەییە هەیه:

بە چی، بۆچ ئەم غوروور و کیر و نازە، دەبیە تۆزی خاک؟
 بە ئەصل و فەصل ئەنازی؟ چۆرە ئاویک ئەصلتە و ئەووەل

٤ ل ٥ ل ٢١٠

فەضیلە ی ئەصل و فەصل ئینسانی پی نابێ بە صاحب
 فەضل

کە تۆ کۆسە ی، بە تۆ چی مامە ریشی باب و
 باپیرت

٤ ت ٦ ل ٦٧

له مانه ش به ولاوه، له و خالانه دا که په یوه نډیان به پيوهره
راسته قینه کانی به های مړوښه وه هیه، هه میشته دنیا به کامی
خه لکانی نه زان بووه:

له روژیکي فله که ساقی بووه، تیفکره له م به زمه
قه دوح ئاشامه هه ر نادان، و هه ر دانایه خون ئاشام

۳ م ۳ ل ۲۱۶

وشه ی "خه رابات"، وه کو له دیوانیښدا مه عناکراوه، واته
"مه یخانه"، و پیشتریش باسی ئوه کراوه که هم له ئه دده بییاتی
صوفیگه ریدا و هم لای "مه حوی" ش، ئه وه ی مه عنای
"مه یخانه" بیه خشی، به هه ردوو مه عنای ره چاوکراو له ژیانې
ئاسایی و مه عنای تاییه تی ئه زموونی عیشتدا، به کاره ینراوه،
نموونه ی به کاره ینان به مه عنا ئاساییه که، لای مه حوی، زوره
له وانه:

خوینی جهرگ و کونجی عوزله ت به سمه به ش
به ر منه ت بوونی مه ی و مه یخانه بوچ؟

۱ چ ۵ ل ۹۶

تایبه تمه نډیه کی به یتی (۴ م ۹) له وه دایه که تاقه به یتی
ئهم دیوانه ی "مه حوی" یه که وشه ی "خه رابات" ی تیدا به و
مه عنایه به کار هینراوه.

دووھەمین مەعنای ئەو وشە یە ھەر لە چەمکی "سُکِر -
 مەستی" ی صۆفییانەو وەرگیراوە، کە پێتر بە ئاماژە بۆ
 "تەجەللی - دەرکەوتن" ی مەعشوق بە کارھێنراوە. مەحوی بۆ
 ئەم مەبەستە چەندین وشە ی وەکو "مەیکەدە" و "سەرچاوە ی
 صەبوح" یشی لە گەڵ ھەردوو وشە ی "مەیخانە" و "خەرابات"
 بە کارھێناوە:

چ یارایە بە بێ ئیمایی ئەبرۆ سەیری ئەو چاوە
 ھەرامە مەیکەشی لەم مەیکەدە بێ روخصەتی حاجیب
 ۵۳ ب ۲ ل ۶

ساقی، ئەو مایە ی طەرەب لەب، پەرچەمت رەیحانی رووح
 نیم خەندی کە لە غونچە، دەرخە سەرچاوە ی صەبووح
 ۱۰۱ ح ۱ ل ۱۰

لەبەر قاپیی خەراباتا، کە یا رەب دايمە ئاوا بێ
 مەگەر خاکی بەسەردا کەم، بکەم گاهی دەماغی چاخ
 ۱۰۶ خ ۴ ل ۱۰

لە مەیخانە، خودا، گەر ئیمە دەرچین بە کی بەین ئیلتیجا،
 بۆ کێھە دەر چین ؟

۲۴۸ ن ۱ ل ۶

لە بەرانبەریشدا، بۆ ئەوجۆرە "مە ی" ە چەندین وشە ی
 دیکە ی وەکو "بادە"، "شەراب"، "صەبووح"، "مە ی" و... تاد،
 بە کاردەھێنی، لە گەڵ چەندین وشە ی تەواوکەری ئەم مەبەستە،

وھکو "مەیکەشی"، "ساقی"، "مەست"، "خەراب"، "حاجیب"،
 "پیالە"، "قەدەح" و... تاد زۆریی بەکارھێنانی ئەو وشە و
 داپشتنانە بۆ ئەو دەگەرپێتەوێ کە مەحووی شاعیریکی صوفییە، و
 لە روانگی ئەو ئەزمونەوێ، بە شیوەیەکی ورد بە وریایی، زاراوە
 کەرەستەیی پیویستی خۆی ھەڵدەبژێرێت و بەکاریان دەھێنێ. ھەر
 ئەم ھۆش بۆتە مایەیی ئەوێ ھەم تەنھا ھەردوو وشەیی
 "مەیخانە" و "خەرابات"، و ھەم ھەریەکەش تەنھا یەک جار لە
 "دیوانی مەحووی" دا بۆ مەعنا ئاساییەکی بەکارھێنری.
 سەبارەت بە کاریگەریی ھاتوچۆکردنی ئەو شوێنەش - ھەر بە
 مەعنا ئاسایی و باوەکەیی نۆ خەڵک - شاعیر وشەیی "بەدەمەست"
 بەکار دەھێنێ، ئەویش ھەریەکە جار، بۆ؟

بە ئاسانی و بە خێراییی، لەبەر ئەوەی لە "بەدەمەستی" دا
 کەسی ژێر کاریگەریی "مەیی"، بە مەعنا ئاسایی و باوەکەیی،
 خۆیەتی خۆی لە دەست دەدات، و پەنا دەبات بەر جووین و قسە و
 کردەوێ ناشیرین و نەشیاو بەرانبەر بە مرقۆف، ئەمەش بە
 تەواوی ھاوتای "قسەیی سەرد"ە، کە لە بەیتی (٤ م ٨) دا
 بەکارھێنراوە. بەرانبەر بەم وشەیی "بەدەمەستی" یە "مەیخانە" ی
 جیھانی فیزیکی، دەکری لە جیھانی عیشتی حەقیقی/دا، بە
 شیوەیەکی گشتی، وشەیی "سطح" بەدی بکەین، ھەڵبەت تەنھا
 لەو رووەوە کە لە ژێر کاریگەرییدا قسەیی ئەوتۆ دەکری کە نابێ

بکریټ، چونکه به پټی پټوهره کانی ئه زمونی صوفیگه ری ئه و
 شتانه ی له ویدا ددرکیندرین به "راز - نهینی" له قه لاهم ددرین
 و نابی که سانی دهره وه ی ئه زمون گوځیان لی بیټ، چونکه لی
 ناگن و به شیوه ی نابه جی لیکیده دهنه وه و دهره نجامی خراپی
 لی ده که ویتته وه. مه وله ویی ئیران "جه لاله ددینی رومی به لخی"
 پیکهاته یه کی به و مه عنایه، به لام بۆ برست برین له خودی عاشق،
 دروستکردوه: "مست مست":

مستِ مستم ساقیا دَستم بگیر تا نأفَتام ز پا
 دستم بگیر^(۸۱)

به لای مه حوی/شه وه به رسته ی "فری هر عه قل و هوشی"
 بوو "ته غیر له و ئاسته کراوه، بی ئه وه ی باس له "مه ی" و
 "مه یخانه" و "مه ستی" ش بکریټ:

به جیاوه ی ئه و، وه کو شه ونم، فری هر عه قل و هوشی بوو
 که سیبهر مه حوه له و جیی هه تاوی له حظه یه ک لی که وت

۱۲ ت ۷ ل ۸۶

هر ناویک به کار بهینری: "شه ته ح"، "مه ستی مه ست"، یان
 "فرینی هر عه قل و هوشیک". جه وه ری مه سه له که رچوونه له
 ئه و رووناکیه له وزه به دهره ی "یار - مه عشوق" که عاشق
 ده گه یه نیتته ئه و راده یه ی به ته واوی هه یبه تی ئه و رووناکیه
 هه لیبمزیټ و له و جیهانه دا بتویتته وه، و دهره نجامی ئه مه ش

رێزگرتنه له مڕۆف، که یه کێکه له ئایه ته هه ره به رجه سته کانی
مه عشووق - وه کو پیشتر باسی لێوه کردوه - نه ک جوین پیدان
و سووکایه تی پیکردن. لێره شه وه ورده کارییه کانی شاعیر له
به رانبه رکێ پێ کردنه کانی ئه م دوا دوو روون ده بنه وه .

شاعیر هوشیاره و ده زانی دنیا خه رابات "مه یخانه" یه . له
دنیا یه کدا که دنیا خوازان هه رگیز له و خواسته یاندا تێر ناخۆن:
به ده ستهی دوو ده که ون ئه هلی، ئه ر له پێ که وتن
به سم نه دیوه له دنیا، هه تا کو به روا ده ست

ه ت ل ٧١

هینده ش دنیا په رست بن که به ئاسانی که س نه توانی
هینده خوا په رست بی:

ئه وه نده ئه هلی دنیان، ئه هلی دنیا، تاقه روژی، گه ر
به قهرنی من ئه وه ند ئه هلی خودا بم، ده بمه پیغه مبه ر

ه ر ل ١٣٠

ده ره نجامی ئه م دنیا - خوازی و دنیا - په رسته ی/یه،
بیگومان، که دنیا مه یخانه بیت، هه ر ئه وه یه هینده ی لی بخوریته وه
که ره نگه "به دمه سته ی"، له و ئاسته ی ده کری وینا بکری، هیشتا
که م بیته پیشچاو. وشه ی "مه ست" له زمانی کوردیدا، به ده ر له

پە یو ه س تە ی یە کە ن و خولگە و کەرە س تە ی تاییە تی خۆ ی ش ی،
کینایە یە لە زێ دە پۆ یی لە وی س تە ی هەر ش تێ کدا. "مە حوی" لە
بە ی تێ کدا ئە م مە ع نایە ی رە چا و کە ر د و وە:

چیه خوسران؟^(۸۲)، ئە وە ن دە مە س ت ی لە ه و لە ع بی د نیا بوون
برا، عومری گیرامی بە س لە ر ی ی ئە م باده بەر با دە
۳ ۲ ۳ ۲ ۶ ۸

مە حوی لە و بە ی تە دا یارییە کی زیرە کە نە بکات. جە و هەری
ئە و یارییە خراپە نە گرتە لە م رۆ ف: "خراپە ی بۆ چی لێ دە گەرم؟"،
مە ن ت ی ق ی ئە مە ش "بە خە رابا ت بوونی د نیا یە"، کە دە رە نجام
ئە وە ی "ئە هلی" ئە و "خە رابا ت" ه ب ی ت، ب ی گومان، هەر دە بی
ه ی ن دە ی ل ی ب خ و ا تە وە کە "بە د مە س ت" ب ی. بە لām ئایا ئە و مە ن ت ی قە
پ ش ت بە پ ا س ا و ی عە ق ل یی بە ه ی ز دە بە س ت ی؟

با هەنگاو بە هەنگاو داوەراییە کە نمان بە رە و پ یشە وە بە رین.
د نیا خە رابا تە "مە ی خا نە" یە. لە و مە ی خا نە یە شدا بە چە ن دین قو ن ا غ
خراپە ک ا ر ی یە کە ن دە خ ر ی نە ئە س تۆ ی م رۆ فە وە. سە رە تا یە کە م ی ن
قو م ی دە د ر ی ت ی، چو ن کە خۆ ش ی یە کە ن ی د نیا ی بە ل ا وە مە بە س تە چ ی ز
لە و قو مە وە ر دە گ ر ی ت، و ئ ی د ی بە رە و خ و ا ر د نە وە ی ز ی ا ت ر ی
پە ل ک ی ش دە ک ا ت تا مە س ت دە ب ی ت. پ ا ش ا ن س ن و و ر ی خۆ ی
دە بە ز ی ن ی. س ر و ش ت ی د نیا ش ئە وە یە پ یالە ی بۆ پ ر دە ک ا تە وە تا
بە د مە س ت ی دە ک ا ت، لە گە ر مە ی ئە و بە د مە س ت ی یە شدا سە رە ت ا ک ا ن ی

دەستدریژیکردنی لا دروست دەکات. لە سەرەتادا دەستدریژییەکان بچوک و سنوور بۆ کیشراون، و رەنگە هاوشیۆەکانیش نەگرنەو. بەلام سروشتی "بەدمەستی"ش هەمان سنووری زەلکاوە: هەمیشە مڕۆڤ بەرەو خوارەو - بەرەو ئاسنە نزمەکان - رادەکێشی، تا لە زەلکاوی "خیانەت لە بەهای خود کرون"دا نوقمی دەکات. دەستدریژی، بە گەشەپێکردن و جۆراوجۆرکردنی ئارەزووەکان پەرەدەستییی تا دەگاتە ئەو رادەیەى سنووریك لە بواری پیشیلکردنی مافی ئێوانی دیکەدا، لە ئارادا نامیئێ. دەرەنجام، مڕۆڤ لە چوارچێوەی "مڕۆقبوون"ی خۆی دەرەچێ و دەبیته نیمچە درندەیهك:

چاویان ئەم ئەهلی دنیا یە ئەوەندە برسییە

پادشاکی بە دەمدا، یەك سەری یەكتر دەبات

١ ت ١٣ ل ٦٠

ئەمەش نەك تەنها دەبیته رهوشتی "پادشاكان"، كه هەموو دەسلەلات و سامانیکیان لەبەر دەستدایە، بەلکو ئەو شوینانەش دەتەنێ، كه بە روالەت، دەبێ ئاستیکی گونجاوی بەخۆداچوونەو و لە خودا ترسانیان تیدا بەدی بکری:

ئەغلەبەى تەکیە و و دەرگاھى بیلادی رۆم

پشکنی، دی: چەلەبی هەر جەلەبی بوو، دەدە دەد

٢ د ٣ ل ١١٢

دەرەنجامیش.. ئەگەرچی بە روالت ژیان بە ھەموو
بگرەوبەردەکانی لە شەپۆلانی بەردەوامدا، و دوور لە
بیرکردنەوە لە مەرگ، مەرۆق لە ھەولێ گەیشتن بە و ترۆپکانەدایە
کە رەنگە پێشتر خەونی پێیانەووە نەدییبی... ئا لەمکاتانەدا، لە
روانگە ی ئەم ئەزمونەووە، ژیانی راستەقینە ونە:

لە بۆ ئەربابی دنیا قەت مەدە بەسە و بەیانی عیشت
کە " مەحوی " شەرحی نوکتە ی جانفزا بۆ مردوووە ضایع
ع ٧ ل ١٦٦

ئەم ھەلومەرجە، بە ھەموو وردەکارییەکانییەووە، ئایا
دەرەنجامی ئەو نییە کە ئەو مەرۆقە لە ریزی ئەوانەدایە کە بە
"ئەھلی دنیا" ناوبراون؟ ئایا "ئەھلی دنیا" بوون، بە شیۆیەکی
روون و راستەوخۆ دەرەنجامی ھەلبژاردنی ئازادانە ی مەرۆق نییە؟
واتە: ئایا مەرۆق بەرپرسی تەواو نییە لە ھەلبژاردنی ئەو
ھەلومەرجە ی کە شاعیر بە "خەرابات - مەیخانە" ناوی بردوووە؟
و ئایا بەو ھەش نابێتە لێپرسراوی راستەوخۆ و تەواوی "بەدەمەست"
بوونی؟ کەواتە بۆچی "مەحوی" خراپە ی لێناگری؟ پێموایە
ئەمەش دووبارەکردنەووە ی بەیتێکی دیکی خۆیت:

نەقشی خودا ببینە، لە خەلقى خودا گەپێ
گەر ئەھلی ئیحتیازی لە کەس مەگرە ئیعتیراض

١ ض ٦ ل ١٥٧

ئو به يته ش زايه لای قسه يه کی ئيجگار گه وره و وردی
 صوفيه کی ناسراوه .. قسه ی ئه بو سه هلی صه علوکی که ده لای:
 " صوفیگه ری خو گرتنه له ره خنه و توانج گرتن " (۸۳). ئه مه ش
 گوشه يه کی ده گمه نی ئه م بواره يه .

پەراوێزەکان

١. ادیان و مکیبەهای فلسفی ھند، ج ١، صفحە ٢١٥ تا ٢٢١ .
٢. لەوانە، د. عبدالرحمن بدوی لە کتێبی : رابەعە العدویە
٣. شرح المعلقات العشر المذہبات، ص ص ٣٢٥-٣٢٦ و، موسوعە الشعر العربی (الشعر الجاهلی) ص ص ٢٤٧-٢٤٨ .
٤. دیوانی مەحوی، پەراوێزی ئەو بەیتە، ل ٢١٧
٥. اللمع فی التصوف، ٢٤ .
٦. قوت القلوب، ١٤٦ .
٧. التعرف لمذہب اهل التصوف، ١٣ .
٨. الترمذی، ١١/١٦٢، ح ٣٢٥٧، بصیغە - اذا اخطأ خطیئة - : سنن ابن ماجة ١٢/٢٩٤، ح ٤٢٣٤ و مسند احمد ١٦/١٥٣، ح ٧٦١١ و سنن البیهقی الکبری ١٠/٢٨٨، بصیغە - اذا اذنب -، مصنف ابن ابی شیبە ٧/١١٢، بصیغە - ان الرجل لیذنب - . لە شوێنی دیکەدا بە جۆری دیکە ھاتوو، بۆ نمونە : موطأ مالک ٦/١٣٠ و مسند احمد ٤٧/٢٦٢، ح ٢٢١٩٣ : " لا یزال العبد یكذب و تنکت فی قلبه نکتة سوداء حتی یسود قلبه کلہ "، صحیح مسلم ١/٣٤٩، ح ٢٠٧ : بصیغە " تعرض الفتن علی القلوب کالحصیر .
٩. بېوانە : البیضاوی ٣/١٧٨، الدر المنثور ٤/٣٠٩، تفسیر ابی السعود ٤/١٠٩، فتح القدیر ٢/٤١٣ و تاد...
١٠. بېوانە : المائدة ٧١، الانفال ٢٥ و ٢٨، یونس ٨٥، الاسراء ٦٠، الانبیاء ٣٥ و ١١١ و تاد ...
١١. صحیح البخاری، بدء الوحي، ١/٣ ح ١، سنن ابی داود ٦/١١٨، ح

١٨٨٢، سنن ابن ماجه ١٢/ ٢٧٤ ح ٤٢١٧، سنن البیهقی الکبری ١/ ٤١ و ٢١٥، المعجم الاوسط ٤٣/ ١ ح ٤٠ و ١٥/ ٣٢٥ ح ٢٤٩ و تاد...

١٢. لە دروست کردنی خانوو لە کوردەواریدا، بە تاییەت ئەو شیوازەیی "سەنگچن - وشکە کەلەک" ی پێ دەگوترێ و، پشت بە شیوەی دانانی بەردەکە دەبەستی، نەک بەو شتانەیی دیکە کە بەردەکان پێکەوه دەبەستنەوه (قسل، گەج، قور)، هەڵبژاردن و دانانی "بەردی گوشە"، واتە ئەو بەردەیی لە هەر چینیکی هەر گوشەییەکی دیوارەکەدا دادەنرێ، گەلێک گرنگە و پێویستی بە وردەکاریی زۆر هەیە، چونکە لە راگرتنی دیوار و بیناکەدا رۆڵی بناغەیی هەیە.

١٣. سەرجهمی بەرهەمی گۆران، بەرگی یەكەم، دیوان، ل ٢٦٧.

١٤. نەک تەنھا لە پرووی ئەکادیمیەوه، بەلکو لە ئەزموونی وەرزشی رهوانی - الرياضة الروحیة - شدا بە گشتی، لە ئایینی هیندۆسییەوه تا ئیسلام، عیشت هەر بە رێباز (منهج - طریقة) دانراوه، "مەحوی" ش وای ناو دەبات:

١٥. لە سەرچاوە بناغەییەکانی فرمودەکان - متون الحديث - تەنھا "سنن الترمذی، ٥/ ٤٥٦، ح ٣٣٧١" دەگێرێتەوه و دەڵێ: "ئەمە لەم رووهوه فرمودەییەکی غەریبە و، تەنھا لە گێڕانەوهی "ئەو لوهیە" وه دەیزانین. بەلام چەند فرمودەییەکی دیکە لەبارەیی هەمان بابەتەوه دەگێرێتەوه، لەوانە: "پارانهوه خۆی خواپەرستییه - الدعاء هو العبادة، ح ٣٣٧٢ - لە نوعمانی کورپی بەشیر/ هوه و، "ئەوهی لەخوا داوا نەکات لێی توورپە دەبی - من لم یسأل الله یغضب علیه، ح ٣٣٧٣ -" و "هیچ شتێک لای خوا لە پارانهوه بەرێزتر نییه - لیس شی اکرم علی الله من الدعاء"، ٥/ ٤٥٥، ح ٣٣٧٠.

١٦. له " الرسالة القشيرية، ٢٩٦ " دا ئهوه دووپات دهکاتهوه . له رپۆره سمى رېبازى عیشتقى حه قیقیدا هه ر خودى پابه ند بوون به خۆشه وىستى ئه وه به سه ر عاشقدا دهکاته ئه رك كه به ته واوى پابه ندى وىست و خواستى مه عشووقه كهى بىت و له فه رمانى ده ر نه چىت، خودى قوشه یرى له هه مان كتيبدا ئه وه ده گيرىته وه كه ئه و كاتهى شيبلى له نه خۆشخانه دا.

١٧. بروه نه : " نتائج الافكار القدسية ... ٣ / ٣٨٩ و ٣٩٠ " روه نه كه به لای عه رووسیه وه ته نها له سه ره تاى ئه زموونى صوفیگه ریدا مورید پارانه وه به کار ده هیئى ، كه گه یشته ئه و قوناغه ی وىستى خۆى به ته واوى له ده ست دا و خۆى و کاره كانى به ته واوى به خوا سپارد ئیدى له و بازنه یه ده رده چى و خوا خۆى هه موو کارىكى بۆ هه لده سووپىنى . واته كه گه یشته قوناغى توه نه وه - فه نا - ی کرده وه كانى .

١٨. صحيح البخاري، ٥ / ٢٣٤٥، ح ٦١٣٧، الاتحافات السنیه، ١ / ٦٣ و ٦٥، ح ١٤٠ و ١٤٢، مجموعه الحديث ٤ / ٣٣١، ح ١٩٦٧، و سه رچاوه ی زۆرى دیکه ش .

١٩. وشه ی (زکری) عه ره بى، له رووى زمانه وانیه وه، مه عنای " باس کردن - ناو هینان " ده به خشى، هینده ی په یوه ندى به زیكرى خواوه هه یه، كه وشه كه بۆته زاراوه یه كى تاييه ت، ئه و وه رگيرانه م به گونجاو نه زانى، بۆیه هه مان وشه ی " زیکر " م به کار هینا كه كورد به کارى ده هیئى .

٢٠. باع: هینده ی دريژ کردنى هه ردوو ده ست - القاموس المحيط، ٢ / ٢٥٦ و كتاب العين ٢ / ٢٦٤ -، يه ك مىلى شه رعى هاشمى هه زار باعه، واته ١٨٤٨ مه تر - معجم لغة الفقهاء ١ / ٤٧٠ -، واته هه ر باعك نزیکه ی ١٨٥

سەنتیمەترە .

٢١. صحیح ابن حیان، ٣ / ٣٩٣، ح ٨١١ . الجامع ١١ / ٢٩٢، ح ٢٠٥٧٥ .
- مشکاة المصابیح ٢ / ٦٩٨، ح ٢٢٦٤ . مجمع الزوائد ١٠ / ٨٧ . الاربعون الصغری، ١ / ٨٧، ح ٤٣ .
٢٢. ابن حیان ٣ / ٩٧، ح ٨١٥ . الزهد لابن مبارک، ١ / ٣٨٨، ح ٩٥٦
٢٣. الرعاية لحقوق الله، ٥٤ و ٧٠ .
٢٣. أ. الرعاية لحقوق الله، ٥٤ و ٧٠ .
٢٤. الورع (ئەلوه رەع) : لەرووی زمانەوانییەوه مەعناى ئۆزى رووگیر - احراج - بوون، العين ١٣٧، ترسنوکی لاواز ، المحيط في اللغة ١ / ١٩١، ئەو بچووکه لاوازهى دەولمەندیى ئى نایەت، الصحاح ٢ / ٢٧٥، و، دەست هەلگرتن و واژەینان، المحکم و المحيط الاعظم ١ / ٣٢٧ دەبەخشیت و، رووی زاراوه شەوه : دووری لە گومانزاکان - الشبهات - لە ترسی کەوتنە ئیو شتی حەرام، التعريفات ٨٩، دەست هەلگرتن لە خراپە، جمهرة اللغة ١ / ٤٢٨، بزوينقرى خوئاريزى، القاموس المحيط ٢ / ٣٢٥، و، زانين - زانست - قوولبونهوه تيّيدا، القاموس الفقهي ٩٧ .
٢٥. رسالة المسترشدين، ١٦٤ و ١٦٥ .
٢٦. المسائل في اعمال...، ٧٥ .
٢٧. التعرف لمذهب اهل التصوف، ٧٣ .
٢٨. الرسالة القشيرية، ٢٥٦ .
٢٩. نتائج الافكار القدسية، ٢ / ١١٧ .
٣٠. الفتح الرباني و الفيض الرحمانى، ١٠٦ .
٣١. لە ئايەتى (الحجر ٥٦) دا وشەى " يقنط " بەکار هێنراوه، کە

مەعنای "ناؤمید دەبی"، "بیۆەر دەبی" دەبەخشی و، لە وشەیی "قنوط" هوه، واتە "بیۆەری" وەرگیراوه. وشەیی "روح، روح" ی ئایەتی (یوسف ۸۷) یش مەعنای "رحمەت" دەبەخشی.

۳۲. بۆ زیاتر تیگەیشتن لەم مەسەلەیه، خوینەری بەرپز دەتوانی بگەرێتەوه بۆ لێکدانەوهی ئەم دوو ئایەتە پێرۆزە لە هەر یەکێک لە تەفسیرە کۆنەکانی: (الطبري)، (ابن كثير)، (القرطبي)، (الرازي)، (البيضاوي)، (البغوي) و تاد.

۳۳. الرسالة القشيرية، ۳۴۲.

۳۴. بەشیکی بەرچاوی تەفسیرەکان ئەو بۆچوونەیی قوشەیری پشتراست دەکەنەوه، لەوانە: البيضاوي ۲ / ۴۹۲، القرطبي ۷ / ۳۷، الدر المنثور ۳ / ۳۱۴، المحرر الوجيز ۲ / ۳۲۰، فتح القدير ۲ / ۱۳۸، الجالين ۱ / ۱۷۷، النسفي ۱ / ۳۳۴، روح المعاني ۷ / ۲۱۸، السمرقندي ۱ / ۴۵۸، التسهيل لعلوم التنزيل ۲ / ۱۵... و تاد.

۳۵. ئەوە قسەیی "ابن عباس" نێیه، چونکە لە تەفسیرەکهیدا لەبارەیی ئەو ئایەتە پێرۆزەوه دەلی: "بۆ ئەوێ ملکەچم بێن، ئەمەش فەرمانیکی تایبەتە بۆ ئەوانەیی ئەهلی ملکەچین بۆ خوا و، دەگوتری ئەگەر خوا بۆ پەرستەن دروستی کردبان بۆ یەک چاوترووکاندنیش سەرپێچییان نەدەکرد" تنوير المقباس .. ۱ / ۴۴۳. بەلام چەندین کتیی تەفسیر دەیداتە پال "مجاهد"، لەوانەش: القرطبي ۱۷ / ۵۵، البغوي ۴ / ۲۳۵، فتح القدير ۵ / ۹۲ و ابو السعود ۸ / ۱۴۵.

۳۶. اللع في التصوف، ۴۰.

۳۷. بۆ زانیاری زیاتر لەبارەیی رەنگدانەوهی ئەو چەمکە لای هیندیک شاعیری کورد، بڕوانە: عەبدوللا قەرەداغی، پاشەپۆژبێنی لە روانگەیی دوو

شاعیری صۆفیی کوردەو، گۆفاری گەلاویژی نوێ، ژ ٢، تەمووزی ١٩٩٧،
ل ٧١ تا ٨١ .

٣٨. ابو نصر السراج الطوسي " ئەم چەمکە ی بە کار هیناوه و لە بارە ی
ئایە تی پیرۆزی :

(هوه دهلی : " پی

داگرتن لیڤه دا له وهه یه که ئە گەر هه زار رکات نوێژت کرد و دهتتوانی
رکاتیکی دیکه بکهیت و بۆ کاتیکی دیکه دوات خست، ئەوا دهستت له
توانات هه لگرتووه و، ئە گەر هه زار جار زیکری خوای گه ورت کردبۆ و
بتوانی جارێکی دیکه ش زیکری بکهیت و بۆ کاتیکی دیکه هه لێبگیریت، ئەوا
دهستت له توانات هه لگرتووه و .. تاد، " اللمع فی التصوف، ٨٧ "

٣٩. قوشهیری له سه ر زمانی (ابو سلیمان الدارانی) یه وه دهلی : " له
به هه شتدا دهشتی به پیت هه یه، ئە گەر که سیك زیکری خوا بکات
فریشته کان دهست ده که نه درهخت چاندن تێیدا، ئە گەر بوهستی له وانه یه
یه کێک له فریشته کان بوهستی، پێی ده گوتری بۆ وه ستایت ؟، دهلی
براده ره که م سارد بووه وه، " الرسالة القشيرية، ٢٥٩ "

٤٠. له ژێر تێبینی ژماره - ١٢ - دا ئاماژه بۆ هیندیک له و کتێبانە ی
فرمووده کراوه که ئە و فرمووده قودسییه یان هیناوه ته وه ، هه روه ها ئە م
کتێبانە ش هیناویانه ته وه : صحیح ابن حیان، ٢ / ٥٨، ح ٣٤٧، الجمع بین
الصحيحين، ٣ / ٢٤٠، ح ٢٥٠٨، سنن البيهقي الكبرى ٣ / ٣٤٦ و ١٠ / ٢١٩،
ح ٦١٨٨ و ٢٠٧٦٩، مجمع الزوائد ١٠ / ٢٦٩ و كنز العمال ١ / ١٢٨، ح ١١٦١
و ٧ / ٣١٧، ح ٢١٣٢٧ . له وێ وه رگێر دراوی ئە م فرمووده یه به کوردی
ده بینرێ و لیڤه دا بۆ به لگه دار کردنی زیاتر ده قی فرمووده که م، وه کو
خۆی، به عه ره بی بلاو کردۆته وه . ئە و فرمووده قودسییه به و شیوه یه ی

لێره دا تۆمار کراوه و بە شیوهی دیکەش لە و کتیبانە دا بلأو کراونەتەو و
ریوایەتیان دراوەتە پال کەسانی زۆر نزیک لە پیڤەمبەرەو (ص)، وەکو "
عەبدوللای کۆری عەباس، کە ئامۆزایەتی و، هەردوو هاوسەری پیڤەمبەر "
عائیشە " و " مەیمونە " و " ئەبو هورەیرە " .

٤١. لە پەرەوێزی ژمارە (٢٣) و روونکردنەو کە ی پاشیدا پشت بە چەند
کتیبيکی فەرموودە بەستراوە کە مەبەستیکی تایبەت لەم ئایەتە پەرۆزە
هەیه .

٤٢. هەموو ئەم بەیتانەی " مەولەوی " وەرگیراون لە : دیوانی مەولەوی /
یەکە ی مامۆستا مەلا عەبدولکەریمی مودەرپیس .

٤٣. هەردوو بەیتە کە لە : (دیوان حافظ) هەکی محمد قەزوینی و د .
قاسم غەنی / یەو وەرگیراوە، یە کە میان لە غەزەلی ١٥٢ ل ١٧٦ و
دوو میان لە غەزەلی ٣ ل ٩٨، ئەمەش وەرگیرانی هەردوو بەیتە کە یە : ١ .
لە ئەزەلەو، واتە لە خالی بی سەرەتاییەو، پرشنگی جوانیت دەمی لە
تەجەللی دا - باسی تەجەللی کرد -، " بەو ش " عیشت پەیدا بوو □
هاتە ئاراو، دەرکەوت - و ئاگری لە هەموو جیهان بەردا . ٢. من لە جوانیی
هەموو رۆژێک روو لە زیاتر بووی یوسف / هەو - لەو جوانییە ی یوسف /
هەو کە رۆژ بە رۆژ هەرزیا تر دەبوو - زانیم، کە عیشت - تینی
خۆشەویستی - هەردەبی زولەیا لە پەردەسەرا - حەرەم - پاکێ -
داوین پاکێ - دەرینیت .

٤٤) بوستان شیخ شیراز، ١٦، ئەمەش وەرگیرانە کە یەتی : " ئەگەر
دەتەوی ئەو سەرزمینە تە ی یکە ی - بپریت -، دەبی پێشتر سۆراخی
گەرانەو هە ی ئەسپە کەت بکەیت . لە ئاوینە ی دل ورد ببیتەو و رابمینی و،
ورده ورده ئاسودەیی و دەست بەینی . مەگەر بۆنیکێ عیشت - بۆنیک لە

عیشقەو - مەستت بکات و، بتکاتە داخواریکاری پەیمانی " ئەلەست " ٤٥. غزلیات شیخ شیراز، ٦١٠، ئەمەش وەرگێژانەکیەتی : هەموو تەمەن سەر دەرنایەتیم لەم خوماری سەرخۆشییە - مانەوێ سەرخۆشی سەرئێشەیی بۆ روژی دواتر - " که من هێشتا دروست نەکرا بووم - هێشتا نەبووم - تۆ لە دڵمدا دانیشتی - جیگەر بوویت - . (٢٧) کشف الاسرار، ٨ / ٢٥١ .

٤٦. جیاوازی لە نێوان فەرەهەنگەکانی زمانی عەرەبیدا هەیە لە لێکدانەوێ ئێ و شەه، لە لایەکیوە وایک دەدرێتەوێ که " ددان نانه به خودا و ئێو پەیمانیە که خوا لەو کاتەدا لێی وەرگرتن که لە بنەچەیی ئادەمەوێ وەرێ گرتن : " الأفعال ٢ / ٤٥٧ "، لە لایەکی دیکەوێ لێکدەدرێتەوێ بەوێ " ئێو سروشتی بوونەهێ که مندالی پی لە دایک دەبێت لە سکی دایکید : تهذيب اللغة ١٣ / ٢٢٢ و لسان العرب ٥ / ٥٦ . هەرودها " ئێو سروشتی بوونەهێ که هەموو بوونەوێک لە سەرەتای دروست کردنیدا لەسەری دەبێت و، ئێو سروشتە دروستەهێ که تێکەڵ بە خەوش و کەموکووپری - عیب - نەبوو : المعجم الوسيط ٢ / ٦٩٤ "، لەم خۆیندەوێدا " سروشتی بوون " بەرانبەر بە وێهێ " الفطرة " پێشنیاز کراو .

٤٧. البخاري، ١٢ / ٤٦٥، ح ١٣١٩، مسلم ٤ / ٢٠٤٧، ح ٢٦٥٨، المسند المستخرج ٣ / ١٠٩، ح ٢٠٦٢، ابن حيان ١ / ٣٣٦، ح ١٢٨، سنن ابي داود ٤ / ٢٢٩، ح ٤٧١٤، سنن البيهقي الكبرى ٦ / ٢٠٢، الترمذي ٤ / ٤٤٧، ح ٢١٣٧ .

٤٨. لە بناغەدا بە حەزەرەتی ئیبراھیم (ع) دەگوێرێ " حنیف - حەنیف " و بە دینەکەیی دەگوێرێ " حنیفی - حەنیفی "، هەرودها پێشی دەگوێرێ " مسلم - موسلمان "، پاشتر هەردوو ناوەکە بۆ ئایینی ئیسلام / یش بەکار

هینرا .

٤٩. مسلم ٤ / ٢١٩٧، ح ٢٨٦٥، ابن حیان ٢ / ٤٢٦، ح ٦٥٤، سنن النسائي الكبرى ٥ / ٢٦، ح ٨٠٧٠، المعجم الاوسط ٣ / ٢٠٦، ح ٢٩٣٣، المعجم الكبير ١٧ / ٣٥٨، ح ٩٨٧، مسند ابن حنبل ٤ / ٢١٦٢، ١٧٥١٩، مسند البزار ٨ / ٢٤١٩، ح ٣٤٩١، مسند الطيالسي ١ / ١٤٥، ح ١٠٧٩ .

٥٠. بە پێی ئەو سەرچاوانەى بە چاپکراوى لە مۆماندا هەن پێ دەچى " موحاسىبى "ى مامۆستای بەرچاوى قوتابخانەى صۆفیگەری بەغدا، یەكەمین كەس بێت كە بە كۆمەڵێك كەتیبى بەنرخ باسى لەم لایەنە گرنگە كردبێت، لەوانە : " الرعاية --- <--- لحقوق الله "، " رسالة المسترشدين " و " فهم الصلاة " و ... تاد، " ابو طالب المكي " ش لە ژێر کاریگاری ئەو و لە سەر بناغەى هەمان میتۆد كەتیبى " قوت القلوب فى معاملہ المحبوب و وصف گریق المرید الى مقام التوحید " ى نووسیوه . ئیمامى " ئەبو حامىدى غەزالى " لەبارەى " موحاسىبى " یەو گوتویەتى : " موحاسىبى، رەحمەتى خۆى لى بى، باشتەین كەسى ئوممەتە - ئىسلام - لە مامەلەكان - المعاملات - دا و، پێش هەموو ئەو كەسانە كە وتوو كە بە دواى عیبەكانى نەفس و نەخۆشییەكانى كردهوهكان و قوولایی ئەركەكانى خۆپەرستیدا گەراون و، قسەشى شایانى ئەو یە وەكو خۆى بگێردریتەو " احیاء علوم الدین، بیان ذم الغنى ومدح الفقر، ٣ / ٢٦٤ .

٥١. لە پەرەوێزى ئەم بەیتەدا مامۆستاىان ئاماژەیان نەکردوو بە ئەو یە ئەو " لە پێشە کارە هات " ه دەبى چۆن بنووسى، ئەگەرچى بۆشایى " سەپەیس " لە نێوان " کارە " و " هات " دا دانراوه، بەلام لە لێكدانەو كەدا، كە بەم شیوێیە : " بەلام هاتنى یاروا دەگەینى كە دل ئەركى گەورە و كارى زۆرى دەكەوێتە بەر "، ئەمەش بەو مەعناىە كە

بۆشايى نەخريته نيوان "كاره" و "هات" هوه، واته به وشيويه : "كاره هات"، كه كورداندنى "كارمات" ى فارسييه و مەعنای "كاره كانت" يان "ئەركه كانت" دەبه خشي. به لای منه وه ئەمه پتر له گەل گيانى گشتى به يته كه دا ده گونجى .

۵۲. له "ديوانى مه حوى" دا "جونوون ئاداب" له برى "جونوون ئاباد" تۆمار كراوه و، له په راويژدا نووسراوه : "له چەند نوسخە يەكيشدا لە جياتى (جونوون ئاداب) نووسراوه (جونوون ئاباد) . - په راويژى ئەو به يته، ل ۱۸ "به لای منه وه" جونوون ئاباد" پتر له گەل ميتۆدى صۆفيگه ريدا ده گونجيت، بۆ زانبارى زياتر، بروانه: عەبدوللا قەرەداغى، له په راويژى يەكە مین ليكدانه وهى (ديوانى مه حوى) دا، به شى يەكەم، گوڤارى ئىستا، ژ ۲۲، مايىسى ۱۹۹۹، ل ۱۰ و ۱۱ .

۵۳. خودى وشەى (عشق) له رووه كيک وەرگىراوه كه پيى ده گوتري "عشقە" و به دەورى رووه كى دىكه دا ده ئاليت و خۆراكه كهى هەلە مژيت و سيسى ده كات . بۆ زانبارى زياتر بروانه : عەبدوللا قەرەداغى، چه مكى عىشق له شيعره كانى مه حويدا، گوڤارى رامان، ژ ۶ و ۷، كانوونى يەكەمى ۱۹۹۶ و كانوونى دووه مى ۱۹۹۷ .

۵۴. بۆ هەمان ئەو مەبه ستهى ئايه تى (البقره ۶۰) ده توانري سەرنج بدرتته ئايه تى (الاعراف ۷) يش

۵۵. هەمان شيوهى به كارهيانانى ئەو وشەيه له ئايه تى (القصص ۳۱) يشدا هەيه .

۵۶. وشەى "عيار - عەبيار"، له زمانى عەرەبىدا به جموجولە وه به ستراره ته وه، چ خيراىى بيت و چ زۆر جوولان . زۆربهى فهرهنگه كانى زمانى عەرەبى هاوبۆچوون له سەر ئەوهى عەبيار "پياويكى زۆر هاتوچۆ

کەرە لە زەویدا و، لەوانەیه شێریش بەوێ ناو بېریت بەهۆی زۆر ھاتوچۆ
 کردنی بە دواى بېچێدا : لسان العرب ٤ / ٦٢٢، مختار الصحاح ١ / ١٩٤،
 القاموس المحيط ١ / ٥٧٤، المحکم و المحيط الاعظم ٢ / ٢٣٥، " ھەرودھا
 بۆ ستایش کردن - پیا ھەلدان - و خراپە گوتن / یش بەکار دەھێنرێ،
 دەگوترێ : " لاویکی عەبیار " بەو مەبەستەى چالاک بێت لە سەرپێچى
 کردن - المعصیہ -، یان چالاک بێت لە ملکەچى بۆ خوا : لسان العرب ٤ /
 ٦٢٣، " تهذيب اللغة ١ / ٢٤٦، " ھەرودھا " عەبیار لە پیاوان ئێوەکەسە
 کە جێو بۆ ئارەزووەکانى شل دەکات و سەرکوتیان ناکات و نایان تۆرینى :
 المصباح المنیر ٢ / ٤٤٠ و المغرب فى ترتیب ٢ / ٩٢. " لە رووی
 زاراوەشەو لە بناغەدا بە چەمکی " الفتوة - جوامیری " یەو
 بەستراوەتەو، کە " شیوازیکی پەرودەیی کۆنە، لە کۆتایی سەدەى
 دووھەمى کۆچییەو ھەیە و، عەیارەکان رێپەرسم و بنەمای تاییبەتیان لە
 ژياندا ھەبوو، کە وردە وردە تیکەل بە صۆفیگەری بوو و لە شیوەى -
 جوامیری - دا بەرجەستە بوو " پرنسپەکانى جوامیریش سى خالڤ :
 یەکەمیان ئێوەیە ئێوەى دەیلی بیکەى . دووھم ئێوەى لە قسە و
 کردەوھەدا راستى بپاریزی . سییەمیش ئێوەیە کە بە کردەوھە ئارام بیت :
 فرھنگ معین، دورھ چھار جلدی ٣ / ١٩٥٤ . "

٥٧. بەو شیوەیەى ئێوەبەیتە ھەر شیوازی بانگ کردن " نەدا " ھ
 عەرەبییەکە، بەلام لەنێو خەلکە ساویلکەکەى کۆمەڵی کوردەواریدا زۆر
 جار، بە ھەلە، بۆ فریا کەوتن بەکار دەھێنرێ، کە دەگوترێ : " یا شیخ ...
 "، دیاریشە کە چاوەروانی فریاکەوتن لە " سەلملندنی پایە بۆ بانگ کراو "
 ھوھ دیت .

٥٨. بە روالەت ھاودژییەک بەدی دەکری لەنێوان دووپات کردنەوھى ئێوەى

کە شاعیر خۆی گوتووێت " لە رووسووریی عیبادهت لام و رووزەردی خەجالەت مام " و ئەمەى لێرەدا دووپات دەکرێتەو، بەلام وانییە، چونکە یەکیک لە بنەما ھەرە گرنگەکانی صوفیگەری ئەوێتە کە خاوەن ئەزموون دەبێ گومانى بەخودا زۆر باش و بەخۆی زۆر خراپ بێت . "السري السقطي" ی مامۆستای سلووکى جۆنەیدی بەغدادی، سەرەرای ئەو ھەموو لەخواترسان و پایە بەرزىیەى لێ دەگێرێتەو . دەلی : " حەزناکەم لە شۆنێکدا بمرم کە تێیدا دەناسریم نەبا زەوی قەبوڵم نەکات و ئابرووم بچێ، التعرف لمذهب ...، ٣٤ " .

٥٩. وشەى " مضغة "، لەزمانى عەرەبیدا، لەبناغەدا، مەعناى " پاروو "، " ئەوپرە خۆراکەى بەیەکجار لە دەمدا جێ دەبێتەو " دەبەخشێ، بەلام فەرھەنگەکانى ئەو زمانە مەعناى " پارچە گۆشتیک " یشیان بۆ سەلماندووە، بۆ ئەم فەرموودەى ش ئەو مەعناى دەگونجێ .

٦٠. سنن الدارمی، ٢ / ٢١٩، ح ٢٥٣١، کشف الخفاء ١ / ٤٣٨، ح ١١٦٧، کتب و رسائل و فتاوى ابن تیمیة ٢٥ / ٣١٧ و ٢٩ / ٣١٥ و تاد . ئەو فەرموودەى لەبوارى گومانزاکان - الشبهات - دایە و ئەو ھێنراوتەو بەشیکێتى کە لە " سنن الدارمی " دا ئاوەھایە : " وان في الجسد مضغة اذا صلحت صلح الجسد كله و اذا فسدت فسد الجسد كله، الا و هي القلب "

٦١. ناتوانی بە راستى بزانی ئەم دوو بەیتە ھى کین . ھیندیک بە ھى " رابیعەى عەدەوى " دەزانن : مرقاة المصابيح ٩ / ٢١٤، تاریخ مدینة دمشق ٦٩ / ١١٨ . خەلکانى دیکە بە ھى " عەبدوللای کورى موبارەک " ی دەزانن : تفسیر الثعلبی ٣ / ٥١ و دیوان ابن المبارک، ٩ . ھەرودھا دەدرێتە پال ئیمامى شافعی، دیوان الامام الشافعی / ٦٧ و الاداب الشرعی / ١٧٩، یان محمود الوراق : فوات الوفيات ٢ / ٤٦٩، یان محمد بن الحنفی، شعب

الایمان ۱ / ۳۸۶ و تهذيب الكمال ۶ / ۳۲۰، یان ئەبو بەكری شیبلی، قاعدة في المحبة / ۷۳ . زۆر سەرچاوەش هەن دەیدەنە پال پتر لە کەسیك یان نایدەنە پال هیچ کەسیك، بەلام هەموویان زیاتر بە هی شاعیریکی صۆفی یان دەست لە دنیا داشۆردوو - زاهد - لە قەلەمی دەدەن . دووهمین بەیتی ئەو دووبەیتە لە هەموو سەرچاوەکاندا هەر بەو شیۆهیهیه کە نووسراوە، بەلام یەكەمین بەیت، بە تاییەت دووهمی بەشی .. واتە " عەجز " هەکی، بە چەندین شیۆهی جیاوازان هاتوو .

۶۲ . زۆر گەرۆم بە دواي ئەو هی ئایا ئەمە فەرموودەیه یان نە ، هیچم بۆ یەکلانەبوووە، واتە پی ناچی فەرموودە بیّت، بەلام لە قەسەیهیکی دیکەوێ نزیكە، کە گوايه فەرموودە قودسییه و دەلی : " لم تسعني ارضی و لا سمائي و وعني قلب عبدي المؤمن الوداع "، یان بە شیۆهیهیکی نزیك لەو و، لە زۆر کتیبی ئەو بوارەدا هینراوەتەو وەکو " احیط علوم الدین ۳ / ۱۵، الشقائق النعمانية ۱ / ۴۷۴، الواہل الصب ۴۲ / ۴۲، جامع العلوم والحکم ۱ / ۳۶۵ و ۳۹۸، المدهش ۱ / ۳۲۷ و ۳۸۵، تەفسیری " روح المعانی "، ۳ / ۱۷۳، ۱۴ / ۴۵، ۱۷ / ۱۵۹ و ... تاد . ئەم فەرموودەیهش لە لایەن کەسانی وەکو زەرکەشی و عراقی و ابن تیمیہ / وە رەت کراوەتەو کە فەرموودە بیّت : الفوائد الموضوعة في الاحاديث الموضوعة، ۲۰۲، احاديث القصاص ، ۶۷، الاسرار المرفوعة ..، ۱ / ۳۱۰ و ۳۷۶، اللؤلؤ الموضوع ۱ / ۱۶۵، المصنوع ۱ / ۱۶۴، اسمی المطالب ۱ / ۲۵۲، الجد الحثيث ۱ / ۲۰۱، المقاصد الحسنة ۱ / ۴۸۹، ح ۹۹۰، كشف الخفاء ۲ / ۲۵۵، ح ۲۲۵۶، بەلام " ابن تیمیہ "، سەرەرای ئەو هی بە " ئیسرائیلیات " ی دادەنێ، لەو روووە بە گونجاوی دەزانێ کە مەعناي " خۆشەویستی و ناسین و پەرستنی منی خستۆتە دلێو وە . بڕوانە : الفتاوى الكبرى ۲ / ۳۳۱، و، منهاج السنة النبوية

٥ / ٣٧٨ و ٣٧٩ .

٦٣. ئەوەی لە نیۆ خەلکدا باوە ئەوەیە کە دەلی: " الناس سواسية كأسنان المشط .."، کە لە کتێبە سەرەکییەکانی فەرموودەدا نەمدۆزییەوه و، لە چوار کتێبدا هەیه کە هەموویان سەر بە فیهقی حەنەفین و ئەمانەن : الميسوط للسرخسى ٥ / ٢٣، تبیین الحقائق ٢ / ١٢٨، شرح فتح القدير ٣ / ٢٩٣ و مجمع الانهر في شرح ملتقى الابحر ١ / ٥٠١ . ئەسلى فەرموودە کە بەم شیوەیە " يا ايها الناس ان ربكم واحد وان اباكم واحد، ألا لا فضل لعربي على أعجمي ولا لأعجمي على عربي ولا اسود على احمر ولا احمر على اسود الا بتقوى الله، مسند احمد بن حنبل ٥ / ٤١١ ح ٢٣٥٣٦، مجمع الزوائد ٣ / ٢٦٦، كنز العمال ٣ / ٢٧٩ ح ٨٥٠٢، مجموعة الحديث ٣ / ١٩٩ ح ٥٣٦، فتح الباری ٦ / ٥٢٧ . جێی جەخت کردنە لە سەر ئەوەی کە " الناس سواسية كأسنان المشط " ناکۆکیی لە گەڵ ناوەڕۆکی فەرموودە کە دا نییە، بە لām لە رووی زانستی و لە بابی " خۆپارێزی - الورع " یشەوه ناکرێ قسەى نەسەلمێندراو بەوەی کە ئەو فەرموودەیه، بدرێتە پال پێغه مبه‌ر (ص) .

٦٤. دەقەکەى لە : صحيح مسلم، ٤ / ١٩٩٩ ح ٢٥٨٦ دا ئاوه‌هايه : " مثل المؤمنين في توادهم وتراحمهم وتعاطفهم مثل الجسد اذا اشتكى منه عضو تداعى له سائر الجسد بالسهر والحمى " و، به‌و شیوەیه یان به جیاوازیی کەم لە چەندین کتێبی دیکەى فەرموودەدا بلأو کراوه‌ته‌وه، وه‌کو : سنن البيهقي الكبرى ٣ / ٣٥٢ و ٣٥٣ ح ٦٢٢٤، المعجم الصغير " الروض الداني "، ١ / ٢٣٥ ح ٣٨٢، مسند ابن حنبل ٤ / ٢٧٠ ح ١٨٣٩٨، مسند الشاميين ١ / ٢٩٣ ح ٥١٢، مسند الشهاب ٢ / ٢٨٣ ح ١٣٦٧، معجم شيوخ ابى بكر الاسماعيلي ١ / ٤٣٨ ح ٢٨، كنز العمال ١ / ٨٨ ح ٧٣٧، من حديث خيثمة ٧٤، شرح النووي على صحيح مسلم ١٦ / ١٣٨ ح ٢٥٨٦ و تاد .

٦٥. دەقەكەى بەم شیۆەییە : " المؤمن للمؤمن كالبنيان يشد بعضه بعضا " : صحيح البخاري ١ / ١٨٢ و ٤٦٧ و ٢ / ٨٦٣ ح ٢٣١٤، ٢٢٤٢ و ٥٦٨٠، صحيح مسلم ٤ / ١٩٩٩ ح ٢٥٨٥، صحيح ابن حبان ١ / ٤٦٧ ح ٢٣١، سنن النسائي الكبرى ٢ / ٤١ ح ٢٣٤١، سنن البيهقي الكبرى ٦ / ٢٩٤ ح ١١٢٩١، سنن الترمذي ٤ / ٣٢٥ ح ١٩٢٨، سنن النسائي المجتبى ٥ / ٧٩ ح ٢٥٥٩، مصنف ابن أبي شيبة ٦ / ١٦٣ و ٧ / ٨٨ ح ٣٠٣٤٨ و ٣٤٤١٣، مسند الحميدي ٢ / ٣٤٠ ح ٧٧٢، المعجم الاوسط ٦ / ٣٥ و ٣٦ ح ٥٧١٨، مسند أبي يعلى ١٣ / ٢٧٩ و ٣٠٧ ح ٧٢٩٥ و ٧٣٢١ و ... تاد .

٦٦. وشەى " طريق " ى عەرەبى مەعناى " رى - ريگە " دەبەخشى، بۆيە رەنگە بتوانرى بگوترى كە مەبەست ئۆوئە ياران " ريگەى ھودا " يان گرتۆتە بەر، نەك " تەرىقەتى عيشق "، ئۆمە راستە، بەلام لە بەيتى (٣ ل ٨) دا بە روونى گوتراوہ " ريگەى ھودا طە ريقەتى عيشقە " واتە مەبەست ھەردوكيانە، چونكە يەكن .

٦٧. ئۆم بەيتە ئاماژەى تىدايە بۆ ھەردوو ئايەتى پىرۆزى :

/

و (

/ (و بۆ ئۆو فەرمودەيش كە باسى " ابو طالب " ى مامى لای پىغەمبەر كرا، فەرمووى : " لەوانەى شەفاعەتم بە كەلكى بىت و لە ئاگرىكى تەنكدا دابنرى كە بگاتە ھەردوو قاپەرەقەى و دەماخى پىى بكولى - لعلہ تنفعہ شفاعتي يوم القيامة فيحضر في حضرة من النار تبلغ كعبه يغلي منه دماغه " : ئۆم فەرمودەىە لە " ئۆبو سەعیدى خوردى " يەوہ گىردراوہتەوہ و لە چەند كىيىكى فەرمودەدا ديومە، لەوانە : مسند ابي عوانة ١ / ٩٢ ح ٢٨١، مصنف ابن أبي شيبة ٧ / ٥١ ح ٣٤١٣٥، فيض

القدير ۱ / ۲۳۲ .

۶۸. عبدالكريم جيلى كىيىكى ھەيە بە ناوى " الانسان الكامل في معرفة الاواخر والأوائل " ھو، كە تىيىد كىركى ئەو بۆچۈنەى خۇى لەبارەى " مۇقى تەواو " ھو دەخاتە روو كە " كۆمەلە ئامازە و ئاگادار كىردنە ھەيەكى تاييەتە لەسەر پلەى رەھاكرامى مۇقى تەواو كە ناتوانى ئەو ئامازانە بخىنە سەر كەس و ئەو عىبارەتانەش بدىنە پال كەس جگە لە موحەمەد (ص) : الانسان الكامل، ۲۰۳ .

۶۹. بە پىچەوانەى ئەو ھەيە لە لىكدانە ھەيە ديواندا بەدى دەكەين، پىم وايە رستەى " اننى لراض - من رازيم " ئامازەيە بۆ دەقىكى قورۇلنى پىرۇز، كە ئەو پەيمان و پابەندىيە ئەزەلىيە كە بەپى ئەدەبىياتى صۇفىگەرى، بەندەكان لە رۇزى ئەزەلدا بە خۇاى خۇيان داو ھەيە، ألسى بىرىم ؟ " دا " قالوا بلى / الاعراف ۱۷۲ " بۆتە بەلگە و نىشانەى " رازى بوون " و " پابەندى مۇق "، ھەر ئەمەش دەتوانى، بە راستى، بە " سەرنوشتى ئەزەل " ناو بىرى، بە تاييەت لە روانگەى راستەقىنەى ئەم بەيتەى " مەولەوى " يە ھە :

۷۰. بە چەند شىۋەيەك ھاتوۋە، لەوانە : " سى پاپانە ھەيە گومان گىران - ھەلام دەدرىنە ھەيە - پاپانە ھەيە سىم لى كراو و پاپانە ھەيە رىبوار و پاپانە ھەيە باوك لەسەر مندالى : موارد الظمان ۱ / ۵۹۷ ح ۲۴۰۶، سنن ابن ماجە ۲ / ۱۲۷۰ ح ۳۸۶۲، الادب المفرد ۱ / ۱۶۹ ح ۴۸۱، مصباح الزجاجة ۴ / ۱۴۹ ح ۱۳۶۴ و مشيخة ابن البخاري ۲ / ۹۱۷ . لە " فوائد ابن الماسى " دا لە بىرى " باوك "، " رۇزۇوگر " ۵ : ۱ / ۴۸ ح ۱۲

۷۱. پاپانە ھەيە سىم لىكراو بەسەر ھەورە ھەلەدەگىرى و دەرگاكانى ئاسمانى بۆ دەكرىتە ھەيە و خوداۋەند دەلى : ھەر سەرت دەخەم با ھىندىك

درەنگیش بێت، صحیح ابن حیان ۳ / ۱۵۸ ح ۸۷۴ و موارد الظمان ۱ / ۵۹۷ ح ۲۴۰۸ .

۷۲. بە دوو شیۆە دیۆمە : " خۆت لە پارێنەوێ سەتەم ئی کراو بپاریزە چونکە پەردە لە نێوان ئێو و خوادا نییە، سنن الترمذی ۴ / ۳۶۸ ح ۲۰۱۴، مصنف ابن ابی شیبە ۶ / ۴۸ ح ۲۹۳۷۱ و، لە " مسند الشهاب ۱ / ۲۰۸ ح ۳۱۵ و موطأ مالک ۲ / ۱۰۰۳ " دا نووسراوە " گێرایە " .

۷۳. " لە پارێنەوێ سەتەم ئی کراو بترسن " : المطالب العالیة ۱۴ / ۲۹ ح ۳۳۷۷ .

۷۴. پێم وایە کە یەكەمین بەشی ئێو بەیتە ئاماژە یە بۆ ئایەتی پیرۆزی :

/

(واتە مەبەست " رووناکیی تەجەللی - دەرکەوتن - " ه .
ئەگەرچی لە دوو مەین بەشی بەیتە کە شەدا دەلی " ئەشباھ " واتە " هاو شیۆە - نموونە " زۆرە .

۷۵. باشترە خوێنەر بگەرێتەو بۆ سەرچاوە بناغەییەکان، لەوانە : التعرف لمذهب اهل التصوف ل ۷۰ و ۷۱، فوت القلوب ۳۵۹ تا ۳۷۵، الرسالة القشيرية ۲۱۰ تا ۲۱۴ . ۷۶. اللمع فی التصوف، ۲۵ .

۷۷. هیندی جار، لە رووی بێ نرخی دانانیوە، لە ئەدەبیاتی صوفیگەریدا ئیحاى ئێو بۆ مۆفد دروست دەبێت کە ئێو وشە یە لە " دناة - نزمی " یەو وەرگیرا بێت، مەحوی / یش ئیحاى ئاوەهای هیه :

۷۸. ئێو پتر لیچواندنی ئیمامی غەزالییە (محمد بن محمد بن محمد بن حامد)، بۆ زانیاری زیاتر لە بارە ی دڵەو لە روانگە ی صوفیگەراییەو،

باشترە خوینەر بگەرێتەو بۆ چاپە پێنج بەرگییەکی کتیبی " احیاء علوم الدین " . سەرچاوەی ئەو بۆچوونەى صوفییان لەبارەى رەش داگەرانی دلانەو بە تاوان ئەو فەرموودەیەى پێغەمبەرە کە بە چەندین شیوە لە کتیبەکانى فەرموودەکاندا هاتوو ناسراوترینیان بەم شیوەیەى : " ان العبد اذا اخطأ خطیئة نکتت فی قلبه نکتة سوداء، فإن هو نزع و استغفر و تاب صقلت قلبه و إن عاد زید فیها حتی تعلق قلبه : سنن النسائي الکبرى ٦ / ٥٠٩ ح ١١٦٥٨ . هروها بروانه : سنن ابن ماجه ٢ / ١٤١٨ ،

٧٩. لە دیوانى شاعیردا بە ناحەق لە بریى وشەى " بەقا " وشەى " لبقا " دانراوە، ئەگەرچی لە پەرەراویزی هەمان بەیتدا (ل ١١٢) نووسراوە کە تەنانەت لە دەسنووسە پاکنوس نەکراوەکی شاعیر خۆشیدا " بەقا " ئەسلە . بۆ راستیی ئەوەى " بەقا " بۆ ئێرە دەست دەدات نە " لبقا " ، بروانه : عەبدوللا قەرەداغی، لە پەرەراویزی یەكەمین لیکدانەوێ دیوانى مەحویدا، گۆڤارى " ئیستا " ژ ٢٢، حوزەیرانى ١٩٩٩، ل ٩. ٨. بە شیوەیەکی سەرەکی بروانه : الرسالة القشيرية، ١٠٢ تا ١٠٤، لەبەر گرنگی ئەم مەسەلەى و، بە مەبەستى خۆ دوور خستنهو لە هەر جورە هەڵ تێگەیشتنێک باشترە خوینەری بەرپێز بگەرێتەو بۆ سەرچاوە بناغەییەکانى بواری صوفیگەرى و، لەوانە کتیبەکانى : اللمع فی التصوف / ی " ابو نصر عبدالله بن علي السراج الطوسي " و " التعرف لمذهب اهل التصوف " ی " ابو طالب المكي " و " قوت القلوب " ی " محمد بن علي بن عطية الحارثي - ابو طالب المكي " . شایانى جەخت لەسەر کردنە کە لە کتیبى " اللمع فی التصوف " دا نامارە بۆ ئەو کراوە کە، تەنانەت پێش کوتایى پێ هاتنى چوارەمین سەدەى کۆچیش، خەڵکانێک هەبوون بە هەڵ لە چەمکی فەنا، بە تاییەت " فەناى بەشەرییەت " تێگەیشتبوون . " اللمع فی التصوف، ٤٢٦

٨١. نازانم ئەم بەیتەم لە چ کتییەکدا پیشتر خویندبووه، بەلام زۆر لە ھەر شەش ھەفتە ھەکە " مثنوی معنوی " و " کلیات شمس تبریزی " ی مەولانای رۆمیدا گەرام و نەمدۆزییەو . لە " نالە ی جودایی " یەکەیدا ھێمنی موکریان / ش ھەمان بەیتی بەکار ھێناوه .

٨٢. ئەو خالبەندییە لە دیواندا بەدی دەکری بۆ ئەم بەیتە، لە سەرەتاویەو، بەم شیۆەییە : " چیه ؟ خوسران ... " ، بەمەش " خوسران " دەبیته وەلام و ئەوی دیکەش : " مەستی لەھو و لەعی دنیا بوون " دەبیته بابەتی پرسیارەکە . بەلای منەو " خوسران " بابەتی پرسیارەکە، واتە شاعیر دەیەوئ بلی " زیان کردن چیه ؟ " ، وەلامەکەشی ئەمەیه : " بەم رادەیه مەست - خولیا - ی گەمە و گالته جاپی دنیا بوون " . لیکدانەو ھەکە دیوانیش ھەر وەھایە، واتە پی دەچی ئەو خالبەندییە ھەلە ی چاپ بیئت .

٨٣. دەقی قسەکە بە ھەرەبی بەم شیۆەییە : " التصوف الاعراض عن الاعتراض " : الرسالة القشيرية، ٣١٥

سەرچاوەکان

القرآن الكريم

ابن ابی شیبە (ابو بکر عبدالله بن محمد الکوفی):

١. الكتاب المصنف في الاحاديث والآثار، تحقيق: كمال يوسف الحوت، مكتبة الرشد، الرياض، ط ١، ١٤٠٩ هـ.

- ابن تیمیہ (ابو العباس تقي الدين احمد بن عبدالحليم):
۲. احاديث القصاص، تحقيق: محمد الصباغ، المكتب الاسلامي، بيروت، ط ۱۳۹۲ هـ - ۱۹۷۲ م.
 ۳. الفتاوى الكبرى، تحقيق و تقديم: حسنين محمد مخلوف، دار المعرفة، بيروت.
 ۴. كتب و رسائل و فتاوى شيخ الاسلام ابن تيمية، تحقيق: عبدالرحمن بن محمد بن قاسم العاصمي النجدي، مكتبة ابن تيمية، ط ۲
 ۵. منهاج السنة النبوية، تحقيق: د ز محمد رشاد سالم، مؤسسة قرطبة، القاهرة، ط ۱۴۰۶ هـ.
 - ابن حجر (ابو الفضل احمد بن علي العسقلاني الشافعي):
 ۶. فتح الباري - شرح صحيح البخاري، تحقيق: محب الدين الخطيب، دار المعرفة، بيروت.
 ۷. المطالب العالية بزوائد المسانيد الثمانية، تحقيق: د. سعد بن ناصر بن عبدالعزيز الشثري، دار العاصمة، دار الفيث، الرياض ۱۴۱۹ هـ.
 - ابن حنبل (ابو عبدالله احمد الشيباني):
 ۸. مسند الامام احمد بن حنبل، مؤسسة قرطبة، القاهرة.
 - ابن حيان (ابو حاتم محمد بن حيان بن احمد التميمي البستي)
 ۹. صحيح ابن حيان بترتيب ابن بليان، تحقيق: شعيب الارنؤوط، مؤسسة الرسالة، بيروت ط ۱۴۱۴ هـ - ۱۹۹۳ م.
 - ابن خزيمة (ابو بكر محمد بن اسحاق بن خزيمة السلمي النيسابوري):
 ۱۰. صحيح ابن خزيمة، تحقيق: د. محمد مصطفى الاعظمي، المكتب الاسلامي، بيروت ۱۳۹۰ هـ - ۱۹۷۰ م
 - ابن عباد (الصاحب):

۱۱. المحيط في اللغة، (عن الموسوعة الشاملة).
- ابن عبدالوہاب (محمد):
۱۲. قسم الحديث - المعروف بمجموعة الحديث -، تحقيق: عبدالعزيز بن زيد الرومي، د. محمد بلتاجي و د. سيد حجاب، مطابع الرياض، ط ۱.
- ابن القيم: (ابو عبدالله شمس الدين محمد بن ابي بكر الزرعي الدمشقي):
۱۳. الوابل الصب، تحقيق محمد عبدالرحمن عوض، دار الكتاب العربي، بيروت ط ۱، ۱۴۰۵ هـ - ۱۹۸۵ م.
- ابن كثير (ابو الفداء اسماعيل بن عمر الدمشقي)
۱۴. تفسير القرآن العظيم، دار الفكر، بيروت ۱۴۰۱ هـ.
- ابن ماجة (ابو عبدالله محمد بن يزيد القزويني):
۱۵. سنن ابن ماجة، تحقيق: محمد فؤاد عبدالباقي، دار الفكر، بيروت.
- ابن ماسي:
۱۶. فوائد ابن ماسي، تحقيق: مسعد عبدالحميد محمد السعدني، أضواء السلف، الرياض ۱۴۱۸ هـ - ۱۹۹۸.
- ابن المبارك (عبدالله بن المبارك بن واضح)
۱۷. الزهد، تحقيق: حبيب الرحمن الاعظمي، دار الكتب العلمية، بيروت.
۱۸. مسند الامام عبدالله بن المبارك، تحقيق: صبحي البدري السامرائي، مكتبة المعارف، الرياض، ط ۱، ۱۴۰۷ هـ.
۱۹. ديوان ابن المبارك، عن " الجامع الكبير لكتب التراث العربي و الاسلامي ۲ "
- ابن منظور (محمد بن مكرم الافريقي المصري):
۲۰. لسان العرب، دار صادر، بيروت ط ۱ ، ۱۹۹۸.
- ابو حبيب (د. سعدي):

٢١. القاموس الفقهي (عن موقع يعسوب).
 ابو داود (سليمان بن الاشعث اليزدي السجستاني):
 ٢٢. سنن ابي داود، تحقيق: محمد محيي الدين عبد الحميد، دار الفكر بيروت.
 ابو السعود (محمد بن محمد العمادي):
 ٢٣. ارشاد العقل السليم الى مزايا القرآن الكريم، دار احياء التراث العربي، بيروت.
 ابو عوانة (يعقوب بن اسحاق الاسفراييني):
 ٢٤. مسند ابي عوانة، دار المعرفة، بيروت.
 ابو يعلي (احمد بن علي بن مثنى التميمي الموصلي): مسند ابي يعلي، تحقيق: حسين سليم اسد، دار المأمون للتراث، دمشق ١٤٠٤ هـ - ١٩٨٤ م.
 الازدي (محمد بن راشد):
 ٢٥. الجامع، تحقيق: حبيب الاعظمي، المكتب الاسلامي، بيروت، ط ٢، ١٤٠٢ هـ (ملحق كتاب المصنف للصنعاني ج ١٠).
 الازهري (ابو منصور محمد بن احمد):
 ٢٦. تهذيب الغة، تحقيق: محمد عوض مرعب، دار احياء التراث العربي، بيروت، ط ١، ٢٠٠١ م.
 الاسماعيلي (ابو بكر احمد بن ابراهيم بن اسماعيل):
 ٢٧. المعجم في اسامي شيوخ ابي بكر الاسماعيلي، مكتبة العلوم والحكم، المدينة المنورة، ط ١، ١٤١٠ هـ.
 الاصبهاني (ابو نعيم احمد بن عبدالله بن احمد بن اسحاق بن موسى بن مهران الهراني):
 ٢٨. المستند المستخرج على صحيح مسلم، تحقيق: محمد حسن اسماعيل الشافعي، دار الكتب العلمية، بيروت، ط ١، ١٤١٧ هـ، ١٩٩٦ م.

- الکوسی (ابو الفضل شہاب الدین السید محمود البغدادي):
۲۹. روح المعاني في تفسير القرآن العظيم و السبع المثاني، دار احياء التراث العربي.
- الاندلسي (ابو محمد عبدالحق بن غالب بن عطية):
۳۰. المحرر الوجيز في تفسير الكتاب العزيز، تحقيق: عبدالسلام عبدالشافی محمد، دار الفكر، بیروت، ط ۱، ۱۴۱۲ هـ - ۱۹۹۳ م انصاری (خواجہ عبداللہ):
۳۱. كشف الاسرار و عدة الابرار - تحرير مبيدی -، باهتمام: علی اصغر حکمت، تهران، چاپ ول، ۱۳۴۴ هـ. ش.
- البخاري (ابو عبدالله محمد بن اسماعيل الجعفي):
۳۲. الادب المفرد، تحقيق: محمد فؤاد عبدباقي، دار البشائر الاسلامية، بیروت، ط ۳، ۱۴۰۹ هـ، ۱۹۸۹ م.
۳۳. الجامع الصحيح المختصر، تحقيق: مصطفى ديب البغا، دار ابن كثير، اليمامة، ط ۳، ۱۴۰۷ هـ - ۱۹۸۷ م.
- بدوي (د ز عبدالرحمن):
۳۴. رابعة العدوية، شهيدة العشق الالهي، مكتبة النهضة العربية، القاهرة، ۱۹۶۲ م.
- البزاز (ابو بكر احمد بن عمرو بن عبدخالق):
۳۵. البحر الزاخر - المعروف بمسند البزاز -، تحقيق: محفوظ الرحمن زين الله، مؤسسة علوم القرآن - مكتبة العلوم والحكم، ۳۶ - بيروت - المدينة المنورة، ط ۱، ۱۴۰۹ هـ.
- البغدادي (ابو الفرج زين الدين عبدالرحمن بن شهاب الدين):
۳۶. جامع العلوم والحكم في خمسين حديثا من جوامع الكلم، ت: شعيب

الارنؤوط، ابراهیم باحس، مؤسسة الرسالة، بیروت، ط ۷، ۱۴۱۷ هـ - ۱۹۹۶ م.

البغوي (ابو محمد الحسين بن مسعود):

۳۷. معلم التنزيل المعروف بـ " تفسير البغوي "، تحقيق: خالد عبدالرحمن العك، دار المعرفة، بیروت.

البيضاوي (ناصر الدين ابو الخير عبدالله بن عمر بن محمد):

۳۸. تفسير البيضاوي، دار الفكر، بیروت.

البيهقي (ابو بكر احمد بن الحسين بن علي):

۳۹. الاربعون الصغيرى، تحقيق: ابو اسحاق الجويني الاثري، دار الكتاب العربي، بیروت ۱۴۰۸ هـ.

۴۰. سنن البيهقي الكبرى، تحقيق: محمد عبدالقادر عطا، مكتبة دار الباز، مكة المكرمة، ۱۴۱۴ هـ - ۱۹۹۴ م.

۴۱. شعب الايمان، تحقيق: محمد السعيد بسيوني زغلول، دار الكتب العلمية، بیروت، ط ۱، ۱۴۱۰ هـ.

التبريزي (ابن الخطيب يحيى بن عيسى بن محمد):

۴۲. شرح المعلقات العشر المذهبات، تحقيق: د. عمر فاروق الطباع، دار الارقم، بیروت ۲۰۰۷ م.

التبريزي (الخطيب محمد بن عبدالله):

۴۳. مشكاة المصابيح، تحقيق: محمد ناصرالدين الالباني، المكتب الاسلامي، بیروت، ط ۳، ۱۹۸۵ م.

الترمذي (محمد بن عيسى ابو عيسى السلمي):

۴۴. الجامع الصحيح - سنن الترمذي -، تحقيق: احمد محمد شاكر وآخرون، دار احياء التراث العربي، بیروت.

- الثعلبي (ابو اسحاق احمد بن محمد بن ابراهيم النيسابوري):
٤٥. الكشف والبيان - تفسير الثعلبي -، تحقيق الامام ابي محمد بن عاشور، مراجعة و تدقيق: نظير الساعدي، دار احياء التراث العربي، بيروت، ط١، ١٤٢٢ هـ - ٢٠٠٢ م.
- الجوزي: (ابو الفرج عبدالرحمن بن علي بن محمد بن عبدالله بن هادي بن احمد بن محمد بن جعفر):
٤٦. المدهش، تحقيق: مروان قباني، دار الكتب العلمية، بيروت ١٤٠٥ هـ - ١٩٨٥ م.
- الجيلاني (عبدالقادر):
٤٧. الفتح الرباني و الفيض الرحماني، تحقيق و ضبط: د. احمد عبدالرحيم السايح و توفيق علي وهبة، مكتبة الثقافة الدينية، القاهرة، ط١، ١٤٢٦ هـ - ٢٠٠٦ م.
- الجيلي (عبدالكريم بن ابراهيم):
٤٨. الانسان الكامل في معرفة الاواخر و الاوائل، تصحيح و تعليق: فاتن محمد خليل اللبون فؤاد دكار، مؤسسة التاريخ العربي، بيروت، ط١، ١٤٢٠ هـ - ٢٠٠٠ م.
- حافظ (لسان الغيب):
٤٩. ديوان حافظ، نسخه قزويني، غنى، با مجموعهء تعليقات و حواشي علامه: محمد قزويني، باهتمام: ع. جريزه دار، انتشارات اساطير، تهران، چاپ اول، زمستان ١٣٦٧ هـ. ش.
- الحاكم (ابو عبدالله محمد بن عبدالله النيسابوري):
٥٠. المستدرک علی الصحیحین، تحقيق: مصطفى عبدالقادر عطا، دار الكتب العلمية، بيروت، ط١، ١٤١١ هـ - ١٩٩٠ م.

- الحمیدی (ابو بکر عبد اللہ بن الزبیر):
۵۱. المسند، تحقیق حبیب الرحمن الاعظمی □ دار الکتب العلمیة، مكتبة المتنبي، بيروت، القاهرة.
- الحنفي (فخرالدين عثمان بن علي الزبلي):
۵۲. تبیین الحقائق، شرح كنز الدقائق، دار المكتب الاسلامي، القاهرة ۱۳۱۳ هـ.
- الدارمي (ابو محمد عبد الله بن عبد الرحمن):
۵۳. سنن الدارمي، تحقيق: خالد السبع العلمي، دار الكتاب العربي، بيروت، ط ۱، ۱۴۰۷ هـ.
- الرازي (فخرالدين محمد بن عمر التميمي الشافعي):
۵۴. التفسير الكبير، او مفلتيح الغيب، دار الکتب العلمیة، بيروت، ط ۱، ۱۴۲۱ هـ - ۲۰۰۰ م.
- الرازي (محمد بن ابي بكر عبدالقادر):
۵۵. مختار الصحاح، تحقيق: محمود خاطر، مكتبة لبنان ناشرون، بيروت، ۱۴۱۵ هـ - ۱۹۹۵ م.
- السخاوي (ابو الخير محمد بن عبد الرحمن بن محمد):
۵۶. المقاصد الحسنة في بيان الكثير من الاحاديث المشتهرة على الالسنه، تحقيق: محمد عثمان الحشت، دار الكتاب العربي، بيروت، ط ۱، ۱۴۰۵ هـ - ۱۹۸۵ م.
- السرخسي (شمس الدين):
۵۷. المبسوط، دار المعرفة □ وبيروت.
- سعدی (مصلح بن عبد الله):
۵۸. بوستان شيخ شيراز سعدي، تصحيح متن و شرح لغات: حسين استاد

- ولي، انتشارات قدیانی، تهران، چاپ چهارم، ۱۳۷۷ هـ. ش.
۵۹. غزلیات شیخ شیراز سعدی، مقدمه و شرح: بهاء الدین اسکندری، انتشارات قدیانی، تهران، چاپ سوم، ۱۳۷۷ هـ. ش.
- السعدي (ابو القاسم علي بن جعفر):
۶۰. الافعال، عالم الكتب، بیروت، ط ۱، ۱۴۰۳ هـ - ۱۹۸۳ - ۲۰۰۰.
- السعدي (عبدالرحمن بن ناصر):
۶۱. تیسیر الکریم المنان فی تفسیر کلام المنان، تحقیق: ابن عثیمین، مؤسسة الرسالة، بیروت ۱۴۲۱ هـ - ۲۰۰۰ م.
- السمرقندي (ابو الليث نصر بن محمد):
۶۲. تفسیر السمرقندی، تحقیق: د. محمود مطرجی، دار الفکر، بیروت.
- السمعاني (ابو المظفر منصور بن محمد بن عبد الجبار):
۶۳. تفسیر القرآن، تحقیق: یاسر بن ابراهیم و غنیم بن عباس غنیم، دار الوطن، الرياض، ۱۴۱۸ هـ - ۱۹۹۷.
- السيواسي (كمال الدين محمد بن عبد القادر):
۶۴. شرح فتح القدير، دار الفکر، بیروت، ط ۲.
- السيوطي (جلال الدين عبدالرحمن بن الكمال):
۶۵. الدر المنثور، دار الفکر، بیروت، ۱۹۹۳ م.
- الشافعي (ابو عبدالله محمد بن ادريس - الامام):
۶۶. السنن المأثورة، تحقیق: د. عبدالمعطي امین قلعه جي، دار المعرفة، بیروت ۱۴۰۶ هـ.
۶۷. دیوان الامام الشافعي (عن الجامع الكبير لكتب التراث الاسلامي والعربي
- (۲)
- الشافعي (ابو القاسم علي بن الحسين ابن هبة الله بن عبدالله):

٦٨. تاریخ مدینة دمشق و ذکر فضلها و تسمیة من حلها من الاماثل، تحقیق: محب الدین ابی سعید عمر بن غرامة العمری، دار الفکر، بیروت، ١٩٩٥ م.
- الشافعی (محمد بن درویش بن محمد الحوت البیروتی):
٦٩. أسمى المطالب في أحاديث مختلفة المراتب، تحقیق: مصطفى عبدالقادر عطا، دار الكتب العلمية، بیروت، ط١، ١٤١٨ هـ - ١٩٩٧ م.
- شایگان (داریوش):
٧٠. ادیان و مکتبهای فلسفی هند، مؤسسه انتشارات امیر کبیر، تهران، چاپ دوم، ٢٥٤٦.
- الشوکانی (محمد بن علی بن محمد):
٧١. فتح القدير الجامع بين فني الرواية و الدراية، دار الفکر، بیروت.
- شیخی زاده (عبدالرحمن بن محمد بن سلیمان الکلبیولی):
٧٢. مجمع الانهر في شرح ملتقى الابحر، تحقیق و تخريج احاديث: خليل عمران المنصور، دار الكتب العلمية، بیروت، ط١، ١٤١٩ هـ - ١٩٩٨ م.
- صفدي (مطاع) و حاوي (ایلیا):
٧٣. موسوعة الشعر العربي (الشعر الجاهلي)، اشراف: د. خليل حاوي، تحقیق و تصحيح: احمد قدامة، شركة خياط، بیروت، ١٩٧٤ م.
- طاشکبری زادة:
٧٤. الشقائق النعمانية في علماء الدولة العثمانية، دار الكتاب العربي، بیروت، ١٣٩٥ هـ - ١٩٧٥ م.
- الطبرانی (ابو القاسم سلیمان بن احمد):
٧٥. مسند الشاميين، تحقیق: عبدالمجيد السلفي، مؤسسة الرسالة، بیروت ط١، ١٤٠٥ هـ - ١٩٨٤ م.
٧٦. المعجم الاوسط، تحقیق: طارق بن عوض الله بن محمد و عبدالمحسن بن

- ابراہیم الحسني، دار الحرمين، القاهرة ١٤١٥ هـ.
٧٧. المعجم الصغير - الروض الداني -، تحقيق: محمد شكور محمود الحاج امير، المكتب الاسلامي، دار عمار، بيروت ١٤٠٥ هـ - ١٩٨٥ م.
٧٨. المعجم الكبير، تحقيق: حمدي عبدالمجيد السلفي، مكتبة الزهراء، الموصل، ط ٢، ١٤٠٤ هـ - ١٩٨٣ م.
- الطبري (ابو جعفر محمد بن جرير بن يزيد بن خالد):
٧٩. جامع البيان عن تأويل القرآن، دار الفكر، بيروت، ١٤٠٥ هـ.
- الطرابلسي (محمد بن خليل بن ابراهيم المشيشي):
٨٠. اللؤلؤ المرصوع فيما لا أصل له أو بأصله موضوع، ، تحقيق: فواز احمد زملي، دار البشائر الاسلامية، بيروت، ط ١ - ١٤١٥ هـ.
- الطوسي (ابو نصر عبدالله بن علي السراج):
٨١. كتاب اللمع في التصوف، اعتنى بنسخه و تحقيقه: رنولد ألن نيكلسون، بريل، ليدن، ١٩١٤ م.
- الطيالسي (ابو داود سليمان بن داود الفارسي البصري):
٨٢. مسند ابي داود الطيالسي، دار المعرفة، بيروت.
- الظاهري (جمال الدين احمد بن محمد بن عبدالله الحنفي):
٨٣. مشيخة ابن البخاري، تحقيق: د. عوض عتقي سعد الحازمي، دار عالم الفؤاد، مكة المكرمة، ١٤١٩ هـ.
- العامري (احمد بن عبدالكريم بن سعودي الغزي):
٨٤. الجد الحثيث في بيان ما ليس بحديث، تحقيق: بكر عبدالله ابو زيد، الرياض، ط ١، ١٤١٢ هـ.
- العروسي (مصطفى):
٨٥. نتائج الافكار القدسية في بيان معاني شرح الرسالة القشيرية، ضبط و

- تصحیح و تخريج الآيات و الاحاديث: الشيخ عبدالوارث محمد علي، دار الكتب العلمية، بيروت، ط١، ١٤٢٠ هـ - ٢٠٠٠ م.
- العظيم آبادي (محمد شمس الحق):
٨٦. عون المعبود - شرح سنن أبي داود -، دار الكتب العلمية، بيروت، ط٢، ١٩٩٥ م.
- الغزالي (أبو حامد محمد بن محمد):
٨٧. إحياء علوم الدين، دار المعرفة، بيروت.
- الفرايدي (الخليل بن أحمد):
٨٨. كتاب العين، تحقيق: د. مهدي المخزومي و د. إبراهيم السامرائي، دار و مكتبة الهلال.
- الفيروزآبادي:
٨٩. تنوير المقباس من تفسير ابن عباس، دار الكتب العلمية، بيروت
- الفيروزآبادي (محمد بن يعقوب):
٩٠. القاموس المحيط، مؤسسة الرسالة، بيروت.
- الفيومي (أحمد بن محمد بن علي المقري):
٩١. المصباح المنير في غريب الشرح الكبير للرافعي، دار الكتب العلمية، بيروت.
- القاري (علي بن محمد بن سلطان المشهور ب - ملا علي -):
٩٢. الاسرار المرفوعة في الاخبار الموضوعة (الموضوعات الكبرى)، تحقيق: محمد الصباغ، دار الامانة، مؤسسة الرسالة، ١٣٩١ هـ - ١٩٧١.
٩٣. مرقاة المفاتيح - شرح مشكاة المصابيح -، تحقيق: جمال عيتاني، دار الكتب العلمية، بيروت، ط١، ١٤٢٢ هـ - ٢٠٠١ م.
٩٤. المصنوع في معرفة الحديث الموضوع، تحقيق: عبدالفتاح أبو غدة،

مؤسسة الرسالة، ط ٢، ١٣٩٨ هـ.

قەرەداغی (عەبدوللا):

٩٥. پاشەپۆژبیینی لە روانگەى دوو شاعیری صۆفیی کوردەو، گۆڤاری "گەلاوێژی نوێ"، ژمارە " ٢ "، تەمووزی ١٩٩٧.

٩٦. چەمکی عیشت لە شیعەرەکانی "مەحوی" دا، گۆڤاری "رامان"، (١-٢)، ژمارە " ٦ "، ٥ ی کانوونی یەكەمی ١٩٩٦، (٢-٢)، ژمارە " ٧ "، کانوونی دووەمی ١٩٩٧.

٩٧. لە پەرەوێزی یەكەمین لێكدانەوێ "دیوانی مەحوی" دا، گۆڤاری ئێستا، بەشی یەكەم، ژمارە " ٢١ "، مایسی ١٩٩٩، و بەشی دووەم، ژمارە " ٢٢ "، حوزەیرانی ١٩٩٩.

القرطبي (ابو عبدالله محمد بن احمد الانصاري):

٩٨. الجامع لاحكام القرآن، دار الشعب، القاهرة.

القشيري (ابو القاسم عبدالكريم بن هوازن):

٩٩. الرسالة القشيرية، تحقيق و وضع الحواشي: خليل المنصور، دار الكتب العلمية، بيروت، ط ٣، ٢٠٠٥م - ١٤٢٦ هـ.

القضاعي (ابو عبدالله محمد بن سلامة بن جعفر):

١٠٠. مسند الشهاب، تحقيق: حمدي عبدالمجيد السلفي، مؤسسة الرسالة، بيروت، ١٤٠٧ هـ - ١٩٨٦.

الكتاني (احمد بن ابي بكر بن اسماعيل):

١٠١. مصباح الزجاجة في زوائد ابن ماجه، تحقيق: محمد المنتقى الكشناوي، الدار العربية، بيروت، بيروت، ١٤٠٣ هـ.

الكتبي (محمد بن شاكر بن احمد):

١٠٢. فوات الوفيات، تحقيق: علي محمود بن يعوض الله و عادل احمد

- عبدالوجود، دار الکتب العلمیة، بیروت، ط۱، ۲۰۰۰ م.
- الکلاباذی (تاج الاسلام ابو بکر محمد):
۱۰۳. التعرف لمذهب اهل التصوف، تحقیق: د. یوحنا الحبيب صادر، دار صادر، بیروت، ط۲، ۱۴۲۷ هـ - ۲۰۰۶ م.
- الکلبی (محمد بن احمد بن محمد الغرناطی):
۱۰۴. التسهيل لعلوم التنزيل، دار الكتاب العربي، بیروت، ط۴، ۱۴۰۲ هـ - ۱۹۹۳ م.
- مالک (ابو عبدالله مالک بن انس الاصبحي):
۱۰۵. موطأ الامام مالک، تحقیق: محمد فؤاد عبد الباقي، دار احیاء التراث العربی، القاهرة.
- المحاسبی (ابو عبدالله الحارث بن اسد):
۱۰۶. رسالة المسترشدين، تحقیق و تخريج احاديث و تعليق: عبدالفتاح ابو غدة، اعتنى بطبعه و اخراجه: سلمان بن عبدالفتاح ابو غدة، مكتبة المطبوعات الاسلامية، بیروت، ط۱۱، ۱۴۲۱ هـ - ۲۰۰۰ م.
۱۰۷. الرعاية لحقوق الله، شركة القدس للطباعة و النشر، جمادي الآخرة ۱۴۲۹ هـ - مايو (ایار) ۲۰۰۸ م.
۱۰۸. المسائل في اعمال القلوب و الجوارح، وضع الحواشي: خليل عمران المنصور، منشورات محمد علي بيضون لنشر كتب السنة و الجماعة، دار الکتب العلمیة، بیروت، ط۱، ۱۴۲۱ هـ - ۲۰۰۰ م.
- المحلي (عبدالرحمن بن ابی بکر) و السيوطي:
۱۰۹. تفسير الجلالين، دار الحديث، القاهرة، ط۱.
- مهوى (مهلا موحه ممدی کوپی مهلا عوثنانی بالخی):
۱۱۰. دیوانی مهوى، لیكدانه وه و لیكدالینه وهی: مهلا عبدالکرمی مدرس و

- محمەدی مەلا کریم، کۆری زانیاری کورد، بەغدا، ۱۳۹۷ هـ - ۱۹۷۷ م.
- المطرزي (ابو الفتح ناصرالدين بن عبدالسيد بن علي):
۱۱۱. المغرب في ترتيب المغرب، تحقيق: محمود فاخوري و عبدالحميد مختار، مكتبة اسامة بن زيد، حلب - سوريا -، ط ۱ ۱۹۷۹ م.
- المقدسي (ابو عبدالله محمد بن مفلح):
۱۱۲. الآداب الشرعية و المنح المرعية، تحقيق: شعيب الارنؤوط و عمر القيام، مؤسسة الرسالة، بيروت، ط ۲، ۱۴۱۷ هـ - ۱۹۹۶ م.
- المرسي (ابو الحسن علي بن اسماعيل):
۱۱۳. المحكم و المحيط الاعظم، تحقيق: عبدالحميد هندائي، دار الكتب العلمية، بيروت ۲۰۰۰ م.
- مسلم (ابو الحسين مسلم بن حجاج القشيري النيسابوري):
۱۱۴. صحيح مسلم، تحقيق: محمد فؤاد عبدالباقي، دار احياء التراث العربي، بيروت
- مصطفى (ابراهيم)، الزيات (احمد)، عبدالقادر (حامد) و النجار (محمد):
۱۱۵. المعجم الوسيط، تحقيق: مجمع اللغة العربية، دار الدعوة.
- معين (د. محمد):
۱۱۶. فرهنگ معین، (دوره ۴ جلدی)، انتشارات زرین، تهران، با همکاری انتشارات نگارستان کتاب، تهران، چاپ اول، ۱۳۸۲ هـ. ش.
- المكي (ابو طالب محمد بن عطية الحارثي):
۱۱۷. قوت القلوب في معاملة المحبوب و وصف طريق المريد الى مقام التوحيد، ضبط و تصحيح باسل عيون السود، دار الكتب العلمية، بيروت، ط ۱، ۱۹۹۷ م.
- المناوي (زين الدين عبدالرؤوف بن تاج العارفين بن زين العابدين الحدادي):

١١٨. الاتحافات السنیه بالاحادیث القدسیه، تحقیق: محمد عفیف الزعبی، مؤسسة الرسالة، بیروت.

مەولەوی (عبدالحمی کوری سەعید):

١١٩. دیوانی مەولەوی، کۆکردنەو، لیکۆلینەو، لەسەر نووسینی: مەلا عبدالکریمی مدرس و فاتح عبدالکریم، پێداچوونەو: محمەدی مەلا کەریم، (سوود لە چاپەکەى بلاوکراوەى کوردستان، سنه، ١٣٧٨ هـ. ش) وەرگیراوه.

نالی (مەلا خدری ئەحمەدی شاوہیسی مکایەلی):

١٢٠. دیوانی نالی، لیکۆلینەو، لیکدانەو: مەلا عبدالکریمی مدرس و فاتح عبدالکریم، پێداچوونەو: محمەدی مەلا کەریم، کۆری زانیاری کورد، بەغدا، ١٩٧٦.

النسائي (ابو عبدالرحمن أحمد بن شعيب):

١٢١. المجتبى من السنن، تحقیق: عبدالفتاح ابو غدة، مكتب المطبوعات الاسلامية، حلب - سوريا -، ط٢، ١٤٠٦ هـ - ١٩٨٦.

١٢٢. السنن الكبرى، تحقیق: عبد الغفار سليمان البنداري، سيد كسروي حسن، دار الكتب العلمية، بیروت، ط١، ١٤١١ هـ - ١٩٩١ م

النسفي (حافظ الدين ابو البركات عبدالله بن احمد بن محمود):

١٢٣. مدارك التنزيل و حقائق التأويل، تحقیق: مروان محمد الشعار، دار النفائس للطباعة و النشر و التوزيع، بیروت، ١٩٩٦.

النووي (ابو زكريا يحيى بن شرف بن مري):

١٢٤. صحيح مسلم بشرح النووي، دار احياء التراث العربي، بیروت، ط٢، ١٣٩٢ هـ.

الهندي (علاء الدين علي المتقي بن حسام الدين):

١٢٥. كنز العمال في سنن الاقوال و الافعال، تحقيق: محمود عمر الدمياطي، دار الكتب العلمية، بيروت، ط١، ١٤١٩ هـ - ١٩٩٨ م.
- الهيثمي (ابو الحسن علي بن ابي بكر):
١٢٦. مجمع الزوائد و منبع الفوائد، دار الريان للتراث، دار الكتاب العربي، القاهرة، بيروت، ١٤٠٧ هـ.
١٢٧. موارد الزمان الى صحيح ابن حيان، تحقيق: محمد عبدالرزاق حمزة، دار الكتب العلمية، بيروت.

سوڤاس و پيژانين

سوڤاس و پيژانينم بۆ ھەموو